ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ϟΓ'

Τρίτη 8 Μαρτίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 6709
2. Αναφορά στην 8η Μαρτίου, Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, σελ. 6656, 6657, 6659, 6672, 6676

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 6639-6642
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 6642-6655
3. Συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων:

α) Προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης:

i. σχετικά με προβλήματα στο σύστημα ελέγχου των τροφίμων, σελ. 6657

ii. σχετικά με τις Συμβάσεις του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας με ιδιώτες γιατρούς, σελ. 6658

β) Προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις ακολουθούμενες διαδικασίες για την επιλογή σχολείων για εγγραφή και φοίτηση μαθητών Ρομά στο Νομό Φθιώτιδας, σελ. 6660

γ) Προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με απολύσεις εργαζομένων στην κατασκευή της Ολυμπίας Οδού, σελ. 6662

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: "Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις", σελ. 6665

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της αναφοράς στην 8η Μαρτίου, Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας:

ΑΗΔΟΝΗΣ Χ. ,	σελ. 6657
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. ,	σελ. 6657
ΔΙΩΤΗ Η. ,	σελ. 6676
ΖΗΣΗ Ρ. ,	σελ. 6656
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. ,	σελ. 6672
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 6659
ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 6659

Β. Επί των αναφορών και ερωτήσεων:

ΑΗΔΟΝΗΣ Χ. ,	σελ. 6657, 6658
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 6662, 6663
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. ,	σελ. 6657, 6658
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. ,	σελ. 6661, 6662
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 6663, 6664
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 6659, 6660
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. ,	σελ. 6660, 6661
ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 6659, 6660

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής:

ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ Χ. ,	σελ. 6698, 6699
ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Δ. ,	σελ. 6670, 6671
ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ Δ. ,	σελ. 6705, 6706
ΒΛΑΧΟΣ Γ. ,	σελ. 6682, 6683
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 6694, 6695
ΒΟΥΡΟΣ Ι. ,	σελ. 6708
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. ,	σελ. 6677
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 6690, 6692
ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ Β. ,	σελ. 6669, 6670
ΔΙΩΤΗ Η. ,	σελ. 6676
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. ,	σελ. 6707, 6708
ΖΩΙΔΗΣ Ν. ,	σελ. 6700
ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ. ,	σελ. 6678, 6679
ΚΑΝΤΕΡΕΣ Ν. ,	σελ. 6701
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. ,	σελ. 6692
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. ,	σελ. 6672, 6674
ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ. ,	σελ. 6695
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 6686
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,	σελ. 6703, 6704
ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ Κ. ,	σελ. 6665, 6684, 6704
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. ,	σελ. 6683
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 6689
ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ Α. ,	σελ. 6681
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. ,	σελ. 6687, 6692
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 6674, 6675
ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ Ν. ,	σελ. 6674, 6704, 6706
ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 6699, 6700
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ. ,	σελ. 6693, 6694
ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ -ΒΥΛΛΙΩΤΗ Β. ,	σελ. 6702, 6703
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ. 6680
ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ Α. ,	σελ. 6704
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 6679
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. ,	σελ. 6697, 6698

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ϟΓ'

Τρίτη 8 Μαρτίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 8 Μαρτίου 2011, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.00' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ.**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Ελευθέριο Αυγενάκη, Βουλευτή Ηρακλείου τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ) ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος του Δήμου Λαγκαδά Νομού Θεσσαλονίκης αιτείται την άμεση κατασκευή του κλάδου εισόδου από την Παλαιά στη Νέα Εθνική Οδό στο 29ο χλμ. Θεσσαλονίκης -Σερρών.

2) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων 1ου Γυμνασίου Μηλεών Δήμου Νοτίου Πηλίου Μαγνησίας διαμαρτύρεται για την κατάργηση και συγχώνευση του Γυμνασίου Μηλεών.

3) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Συνδικάτο Οικοδόμων Νομού Ηρακλείου αιτείται την ανάγκη αναθέρμανσης της οικοδομικής δραστηριότητας με δημόσια έργα, την κατάργηση ή έστω τροποποίηση του ν. 2520/97, την επαναφορά δανείων από τον ΟΕΚ κ.λπ..

4) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόλαος Στραβοπόδης διαμαρτύρεται για αυθαιρεσίες υπαλλήλου στη ΔΟΥ Ζακύνθου.

5) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Θεσσαλικών Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών καταθέτει προτάσεις σχετικά με τροποποιήσεις στον Κώδικα ΦΠΑ και στον ΚΦΕ σχετικά με το προσχέδιο νόμου για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής αλλά και των επισφαλειών στις συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων.

6) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Νοτίου Πηλίου διαμαρτύρεται για την επικείμενη κατάργηση του Ταχυδρομικού Γραφείου και Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου Τρικερίου, καθώς και των Ταχυδρομικών Πρακτορείων Προμυρίου και Λαύκου.

7) Οι Βουλευτές, Β' Πειραιώς κ. ΒΑΡΒΑΡΑ (ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ και Α' Πειραιώς κ. ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Σύλλογοι Γονέων 12ου,17ου και 28ου Δημοτικών Σχολείων Νίκαιας Νομού Αττικής αιτούνται να μη γίνει συγχώνευση των σχολείων.

8) Η Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΣΟΦΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίου, οι Πρόεδροι Τοπικού Διαμερίσματος Κάτω Μακρυνούς και Μακρυνούς διαμαρτύρονται για την επικείμενη κατάργηση του Γυμνασίου Κάτω Μακρυνούς.

9) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Έδεσσας Νομού Πέλλας διαμαρτύρεται για την επικείμενη κατάργηση του Αστυνομικού Τμήματος Άρνισσας.

10) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας αιτείται την επίλυση προβλημάτων που έχουν προκύψει από την εφαρμογή του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ».

11) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αντιπεριφερειάρχης Πέλλας διαμαρτύρεται για την επικείμενη κατάργηση του Αστυνομικού Τμήματος Κρύας Βρύσης.

12) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος του Δήμου Θηβαίων Νομού Βοιωτίας δηλώνει την πλήρη αντίθεσή του στην κατασκευή αιολικών πάρκων μέσα στα γεωγραφικά όρια της Δημοτικής Ενότητας Πλαταιών.

13) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων Τριών Τέκνων Επαρχίας Εδέσσης «Οι Τρείς Ιεράρχες» καταθέτουν προτάσεις για την ενίσχυση και στήριξη των οικογενειών με τρία παιδιά.

14) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χρήστος Ιωάννου ζητά την επίλυση του συνταξιοδοτικού του προβλήματος.

15) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ κατέθεσε

αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Ηρακλείου αιτείται την επέκταση του μέτρου για μειωμένα εισιτήρια (σε ειδικές κατηγορίες ατόμων όπως άτομα με αναπηρία, πολύτεκνους κ.λπ.) σε όλες τις πόλεις της περιφέρειας.

16) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Δημοτικού Σχολείου Λυδίας Νομού Καβάλας διαμαρτύρεται για την επικείμενη κατάργηση του Δημοτικού Σχολείου Λυδίας και τη συγχώνευσή του με το Δημοτικό Σχολείο Φιλίππων.

17) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εργολήπτες δημοσίων έργων Νομού Καβάλας διαμαρτύρονται για τις ανεξόφλητες οφειλές της πολιτείας απέναντι τους με αποτέλεσμα οι επιχειρήσεις τους να οδηγούνται στον αφανισμό και τη χρεοκοπία.

18) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Σωματείου Ένωσης Αναπήρων & Θυμάτων Πολέμου Οπλιτών Νομού Ηρακλείου αιτείται την επίλυση του θέματος που προέκυψε με την κατάργηση του θεσμού της Νομαρχιακής Αυτ/σης σε ό,τι αφορά στις άδειες εκμετάλλευσης περιπτέρων.

19) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Συνδικάτο Οικοδόμων Νομού Ηρακλείου αιτείται την ανάγκη αναθέρμανσης της οικοδομικής δραστηριότητας με δημόσια έργα, την κατάργηση ή έστω τροποποίηση του ν.2520/97, την επαναφορά δανείων από τον ΟΕΚ κ.λπ..

20) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Επιμελητηρίου Καβάλας καταθέτει προτάσεις για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις υπό το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων με τη μορφή δανειοδότησης με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου.

21) Η Βουλευτής Έβρου κ. ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ - ΤΕΝΤΕ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Περιφερειάρχης Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης αιτείται την τροποποίηση του άρθρου 5 παράγραφος 4 του ν.2685/1999 προκειμένου να μετακινηθεί προσωπικό, από γειτονικές περιφερειακές ενότητες, στις νέες υπηρεσίες της αιρετής περιφέρειας που έχουν κενά.

22) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην αδυναμία φύλαξης της νότιας Κρήτης από τις λιμενικές αρχές λόγω σημαντικών περικοπών χρηματοδότησης για κάλυψη βλαβών καθώς και για τροφοδοσία καυσίμων των λιμενικών σκαφών.

23) Η Βουλευτής Έβρου κ. ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ - ΤΕΝΤΕ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Περιφερειάρχης Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης αιτείται την αύξηση των ανώτατων ορίων κατανάλωσης καυσίμων και λιπαντικών των υπηρεσιακών οχημάτων της περιφέρειας λόγω των διαρθρωτικών αλλαγών στο χάρτη της τοπικής αυτοδιοίκησης που επήλθαν με τον <ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ>.

24) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Μπλάνα Μαρία, Πτυχιούχος Ηλεκτρονικός Μηχανικός (ειδικότητα ΠΕ 17.08) αιτείται να ενημερωθεί σχετικά με τις πιθανότητες διορισμού της στην εκπαίδευση.

25) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δημήτρης Κουγιώνης αιτείται να απαλλάσσονται οι επιχειρήσεις τουριστικών καταλυμάτων του ποσού του τέλους που καταβλήθηκε για τη λειτουργική τακτοποίηση με βάση το ν.3766/09, εφόσον πρόκειται να προβούν σε πολεοδομική τακτοποίηση με βάση το ν.3843/10 και το προκύπτον τέλος είναι ίσο ή μεγαλύτερο του τέλους που ήδη καταβλήθηκε.

26) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός-Αλιευτικός Σύλλογος Μανταμάδου Λέσβου αιτείται την αναπλήρωση του χαμένου εισοδήματος, τον καθορισμό τιμών ασφαλείας στα αγροτικά προϊόντα, την επιδότηση ζωοτροφών και καυσίμων κ.λπ..

27) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται τη μεταβολή του δείκτη κατανομής των πόρων για τα σχέδια βελτίωσης υπέρ της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου.

28) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται την επανίδρυση του ιστορικού Δήμου Πλωμαρίου, στο πλαίσιο μιας νέας χωροταξικής κατανομής.

29) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Σαρωνικού διαμαρτύρεται για την κατάργηση του Γυμνασίου Κουβαρά (Πέτα) του Δήμου Σαρωνικού.

30) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Ελευσίνας διαμαρτύρεται για την κατάργηση-συγχώνευση στα σχολεία του δήμου.

31) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στην έξαρση της εγκληματικότητας στο Δήμο Μαραθώνα το τελευταίο διάστημα.

32) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων NOTOS COM HOLDING καταγγέλλει τον εξαναγκασμό των εργαζομένων της επιχείρησης για μετατροπή της πλήρους απασχόλησής τους σε μερική, μέσω ατομικών συμβάσεων εργασίας.

33) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Διεύθυνση Δημοσίων 'Εργων της Περιφέρειας Κρήτης αιτείται την έγκριση επιπλέον πίστωσης για την εκτέλεση εργασιών συντήρησης στο Δικαστικό Μέγαρο Νεάπολης Λασιθίου.

34) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Ηρακλείου ζητά την επιχορήγηση της Δημοτικής Επιχείρησης Πολιτισμού, Τουρισμού και Ανάπτυξης για την ολοκλήρωση του έργου του Πολιτιστικού Κέντρου Ηρακλείου.

35) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Λασιθίου αιτείται τη διαγραφή της λέξης «υποχρεωτικά» από την παράγραφο 7α του άρθρου 20 του φορολογικού νομοσχεδίου.

36) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Διπλωματούχων και Τελειοφοίτων ΙΕΚ Πύργου Νομού Ηλείας της ειδικότητας Φύλακες Μουσείων και Αρχαιολογικών Χώρων αιτείται ώστε οι θέσεις που δεν καλύπτονται από διπλωματούχους ΙΕΚ της ειδικότητας-στις προκηρύξεις για την πλήρωση των θέσεων εποχικών Φυλάκων Αρχαιολογικών χώρων και Μουσείων -να καλύπτονται από κατόχους βεβαίωσης επαγγελματικής κατάρτισης ΙΕΚ.

37) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Παράρτημα Ηπείρου της Ελληνικής Εταιρίας Προστασίας Αυτιστικών Ατόμων καταγγέλλει την εγκληματική καθυστέρηση καταβολής από τον ΟΠΑΔ παροχών από φυσιοθεραπείες-εργοθεραπείες-λογοθεραπείες-ψυχοθεραπείες- ειδική αγωγή και άλλες πράξεις που έχουν εκτελεστεί πριν έξι μήνες.

38) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ κατέ-

θεσε αναφορά με την οποία η Ελληνική Εταιρία Προστασίας Αυτιστικών Ατόμων του Παραρτήματος Ηπείρου διαμαρτύρεται για την καθυστέρηση στα αυτιστικά άτομα της καταβολής από τον ΟΠΑΔ των παροχών από φυσιοθεραπείες, εργοθεραπείες και άλλες πράξεις που έχουν εκτελεστεί προ εξαμήνου.

39) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Ιεράπετρας αιτείται την έγκριση συμπληρωματικής πίστωσης για την κατασκευή εξωτερικού λιμενοβραχίονα για την προστασία του αλιευτικού λιμένα Ιεράπετρας.

40) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος του Δήμου Βόλου αιτείται την οικονομική επιχορήγηση του Δήμου με το ποσό των 3 εκατομμυρίων ευρώ.

41) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος του Δήμου Βόλου αιτείται τη δωρεάν παραχώρηση της πλαζ Αλυκών στο Δήμο Βόλου.

42) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κάτοικοι του Δήμου Δελβινακίου Νομού Ιωαννίνων διαμαρτύρονται για τις επικείμενες καταργήσεις - συγχωνεύσεις της ΔΟΥ, του Γυμνασίου, του Κέντρου Υγείας, του ΕΛΤΑ Δελβινακίου, του ΚΤΕΟ Κακαβιάς και την κατάργηση του κτηνιατρείου.

43) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην επιτακτική ανάγκη έκτακτης χρηματοδότησης του Δήμου Λέσβου.

44) Οι Βουλευτές, Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ και κ. ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Εύβοιας αιτείται την εφαρμογή της προβλεπόμενης από το ν.3851/2010 κατά προτεραιότητα εξέτασης των επενδυτικών αιτημάτων για εγκατάσταση φωτοβολταϊκών πάρκων από επαγγελματίες αγρότες.

45) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Χανίων ενημερώνει ότι είναι στη διάθεση της ελληνικής Κυβέρνησης προκειμένου να συνδράμει στον ασφαλή επαναπατρισμό πολιτών από τη Λιβύη.

46) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σητείας καταθέτει προτάσεις για την υλοποίηση των δράσεων για αξιοποίηση και ανάδειξη ορισμένων σημαντικών αρχαιολογικών μνημείων και χώρων του δήμου.

47) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Αντιδήμαρχος του Δήμου Αιγιαλείας Νομού Αχαΐας αιτείται την αποπεράτωση έργου που αφορά στην αναβάθμιση της αίθουσας πολλαπλών χρήσεων του 1ου Γυμνασίου Αιγίου.

48) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος του Δήμου Ερυμάνθου Νομού Αχαΐας αιτείται την επέκταση και σύνδεση των αγωγών ύδρευσης του υδρευτικού έργου Πείρου-Παραπείρου με τα κεντρικά υδραγωγεία των οικισμών.

49) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Δ.Σ. ΒΙΟΠΑ Αγ. Νικολάου αιτείται τη χρηματοδότηση των έργων εξωτερικών υποδομών του ΒΙΟΠΑ στο πλαίσιο του άξονα προτεραιότητας 1.

50) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητά ενημέρωση για το εάν ισχύει η απόφαση του ΥΕΘΑ για ένταξη επιστημονικού προσωπικού σε ειδικό επιστημονικό προσωπικό.

51) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αθανασιάδης Χαράλαμπος, ιδιοκτήτης του σχολικού συγκροτήματος του Βούπερταλ Γερμανίας αιτείται την εξεύρεση λύσης από το Υπουργείο για το κτηριακό πρόβλημα του ελληνικού δημοτικού σχολείου.

52) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Δυτικής Αχαΐας αιτείται την επέκταση της προαστιακής σιδηροδρομικής σύνδεσης της Πάτρας με την Κάτω Αχαΐα.

53) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αντιπεριφερειάρχης Κρήτης ζητά ενημέρωση για επίσπευση ενεργειών σχετικά με την διενέργεια διαγωνισμού για την καταπολέμηση του δάκου της ελιάς στους ελαιώνες του Νομού Χανίων.

54) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ελληνική Εταιρία Προστασίας Αυτιστικών Ατόμων του Παραρτήματος Ηπείρου διαμαρτύρεται για την καθυστέρηση στα αυτιστικά άτομα καταβολής από τον ΟΠΑΔ των παροχών από φυσιοθεραπείες, εργοθεραπείες και άλλες πράξεις που έχουν εκτελεστεί προ εξαμήνου.

55) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Υπαλλήλων Ξενοδοχείων Νομού Λασιθίου αιτείται την εξεύρεση λύσεων από την Πολιτεία για την προάσπιση της λειτουργίας των κρατικών τουριστικών σχολών.

56) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο πρόεδρος της εκτελεστικής επιτροπής της ΔΑΚΕ-ΙΚΑ ΕΤΑΜ καταγγέλλει την αιφνιδιαστική απόσπαση του Διευθυντή του υποκαταστήματος ΙΚΑ Αμαρουσίου για το Κορωπί και την ανάθεση των καθηκόντων του σε προϊστάμενο, προσκείμενο σε χώρο της ΠΑΣΚΕ.

57) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τεχνικό Επιμελητήριο, Τμήμα Ανατολικής και Τμήμα Δυτικής Κρήτης αιτούνται ώστε η αναθεώρηση του ειδικού πλαισίου για τον τουρισμό να προηγηθεί της αναθεώρησης των περιφερειακών χωροταξικών πλαισίων.

58) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πολιτικών Συνταξιούχων Δημοσίου Νομού Αχαΐας και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτικών Συνταξιούχων εκφράζουν την έντονη αντίθεσή τους για την επικείμενη κατάργηση του ΟΠΑΔ και την υπαγωγή τους στον ΟΠΥ.

59) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι συμβασιούχοι του Υπουργείου Πολιτισμού αιτούνται ενημέρωσης από το Υπουργείο για το θέμα που υφίσταται για τους συμβασιούχους με τη μη δυνατότητα ανανέωσης της εικοσιτετράμηνης σύμβασής τους.

60) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόλαος Σεκαδάκης αιτείται να πληροφορηθεί για το μη διορισμό του στο Δήμο Ιεράπετρας αν και είναι επιτυχών στο σχετικό διαγωνισμό του ΑΣΕΠ.

61) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Δημοτική Επιτροπής Παιδείας του Δήμου Νέας Ζίχνης αιτείται τη βιωσιμότητα και τη διατήρηση της λειτουργίας των Γυμνασίων Γαζώρου , Δραβήσκου και του ΕΠΑΛ Νέας Ζίχνης.

62) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πληροφορικών Ελλάδας αιτείται την ένταξη ενός σύγχρονου τετράωρου μαθήματος Πληροφορικής σε όλες τις τάξεις του νέου λυκείου ως μαθήματος γενικής παιδείας.

63) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το σωματείο αλουμινοσκευαστών σιδηροκατασκευών αιτείται τη διενέργεια εντατικών ελέγχων στα εισερχόμενα αυτοκίνητα από τη γειτονική Βουλγαρία τα οποία δε συνοδεύονται από τα νόμιμα παραστατικά για τα υλικά που μεταφέρουν, με αποτέλεσμα να πλήττεται ο κλάδος τους.

64) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος παρουσιάζει τις προτάσεις της σχετικά με το υπό επεξεργασία σχέδιο νόμου «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και άλλες διατάξεις».

65) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Επαγγελματιών Ιδιοκτητών Φορτηγών Δημοσίας Χρήσης Νομού Σερρών αιτείται την ένταξη του κλάδου στον αναπτυξιακό νόμο, τη διενέργεια αποτελεσματικών ελέγχων που αφορούν στις περιπτώσεις παράνομης μεταφοράς, τη μείωση των διοδίων κ.λπ..

66) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το τοπικό Κοινοτικό Συμβούλιο Άνω Καμήλας διαμαρτύρεται για την πρόθεση του Υπουργείου για την κατάργηση του δημοτικού σχολείου της περιοχής και τη συγχώνευση του με το Δημοτικό Σχολείο Προβατά.

67) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Φαρμακευτικός Σύλλογος Αχαΐας εκφράζει την αντίθεσή του επί συγκεκριμένων άρθρων του σχετικού νόμου.

68) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Παγκαλαβρυτινός Σύλλογος Πάτρας διαμαρτύρεται για την προβολή εκπομπής από τον τηλεοπτικό σταθμό «ΣΚΑΪ» με σκοπό την απαξίωση ιστορικών προσώπων που διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στον αγώνα του 1821.

69) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το προεδρείο της ΔΑΚΕ ιδιωτικού τομέα εκφράζει την αντίθεσή του στην ιδιωτικοποίηση των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων με την πώληση του 65% σε ιδιώτες.

70) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Ερυμάνθου ζητά παροχή διοικητικής υποστήριξης από το Δήμο Πατρέων.

71) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία τα Σωματεία Εργαζομένων των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων ΑΒΕΕ αιτούνται να διασφαλιστεί ο δημόσιος χαρακτήρας των ΕΑΣ και η εταιρεία να παραμείνει υπό αμιγώς κρατικό έλεγχο, να στηριχτεί παραγωγικά η εταιρεία με παραγγελίες κ.λπ..

72) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Ερυμάνθου ζητά την δρομολόγηση του έργου φράγματος Πείρου- Παραπείρου.

73) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Λεωνίδας Μαργαρίτης Δικηγόρος - Αντιπρόεδρος Ανωτάτης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ελλάδος διαμαρτύρεται για την μη εκπροσώπηση Οργάνωσης Οικογενειών όπως η Ανώτατη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

74) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ερευνητών Εθνικού Ιδρύματος Αγροτικής Έρευνας εκφράζει την αντίθεσή της στο σχέδιο νόμου για τη Σύσταση Εθνικού Οργανισμού Αγροτικής Έρευνας, Εκπαίδευσης και Ποιότητας-«Δήμητρα» και τη διάλυση του ΕΘΙΑΓΕ.

75) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Ανωνύμων, Περιορισμένης Ευθύνης & Προσωπικών Τεχνικών Εταιριών διαμαρτύρεται για την καθυστέρηση πληρωμών στις μικρομεσαίες εργοληπτικές επιχειρήσεις από την Κυβέρνηση.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 4581/06-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Καράογλου Θεοδώρου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 128145/16-02-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

18 ΦΕΒ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΤΜΗΜΑ: ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ, ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ & ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

Ταχ. Δ/νση : Αριστοτέλους 17
Τ.Κ. : 101 87 Αθήνα
Τηλέφωνο : 2105230110, 2105237254
Fax : 2105237254
E-mail : tke@yyka.gov.gr

ΕΠΕΙΓΟΝ
Αθήνα, 16.2.2011

Αρ. Πρωτ.: 128145

ΠΡΟΣ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα: Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: Απάντηση σε ερώτηση Βουλευτή

Απαντώντας στην με αρ. 4581/06-10-10 ερώτηση, η οποία κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Θ. Καράογλου, σχετικά με θέματα λειτουργίας του Ινστιτούτου Αναπτυξιακής Αποκατάστασης και του ΚΕΠΕΠ «Άγ. Δημήτριος» Θεσσαλονίκης, ως προς τον τομέα αρμοδιότητάς μας, όπως με ενημέρωσε η υπηρεσία, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Όσον αφορά το Ινστιτούτο Αναπτυξιακής Αποκατάστασης (Ι.Α.Α.) Θεσσαλονίκης, την 01η-01-2008 προσλήφθηκαν 10 άτομα με συμβάσεις εργασίας διάρκειας 12 μηνών, δηλ. έως 31-12-2008, οι οποίες ανανεώθηκαν για επιπλέον 12 μηνών, δηλ. από 01-01-2009 έως 31-12-2009. Μετά την 31η-12-2009, παρόλο που το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης προέβη σε όλες τις απαιτούμενες ενέργειες προς τα συναρμόδια Υπουργεία, δεν εκδόθηκε μέχρι σήμερα νέα εγκριτική απόφαση ανανέωσης των Συμβάσεών τους (ΠΥΣ). Πλην όμως, ενόψει της ρητής διαβεβαίωσης των Υπουργείων Εσωτερικών, Αποκέντρωσης & Ηλ. Διακυβέρνησης και Οικονομικών για ανανέωση των συμβάσεών τους για χρονικό διάστημα τουλάχιστον 8 μηνών, οι ως άνω εργαζόμενοι εξακολούθησαν να παρέχουν υπηρεσίες, διότι τυχόν απομάκρυνσή τους την 01η/01/2010 θα τους αφαιρούσε το δικαίωμα επανόδου μετά την έγκριση της ανανέωσης των συμβάσεων εργασίας τους, η οποία θα ήταν συνέχεια των προηγούμενων, καθώς κρίνεται απαραίτητη η συνέχιση του προγράμματος αποϊδρυματοποίησης.

Εξάλλου, όπως προκύπτει και από την πρώτη ανανέωση των συμβάσεων εργασίας (από 01-01 έως 31-12-2009) είναι σύνηθες να υπογράφονται μετά τη λήξη των προηγούμενων συμβάσεων εργασίας και στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα οι εργαζόμενοι να παραμένουν στις θέσεις τους ώστε να δικαιούνται να απασχοληθούν στη συνέχεια. Επισημαίνεται ότι το καλοκαίρι του 2009 παραιτήθηκε ένας (1) από τους δέκα (10) εργαζομένους και από την 01η/01/2010 οι υπόλοιποι εννέα (9) σταδιακά δεν προσέρχονταν στο χώρο εργασίας τους μέχρι την 31η/08/2010 οπότε

σταμάτησαν οι τελευταίοι πέντε (5) εργαζόμενοι. Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν πληρωθεί μέχρι 31.12.2009.

Αντίστοιχα, ισχύουν και για το Κέντρο Περίθαλψης Παιδιών (ΚΕ.ΠΕ.Π.) «Ο Άγιος Δημήτριος» Θεσσαλονίκης. Η πρόσληψη του προσωπικού ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, (οκτώ (8) ατόμων, διάρκειας 12 μηνών), πραγματοποιήθηκε την 01η/12/2007, οι συμβάσεις των οποίων ανανεώθηκαν για επιπλέον 12 μήνες ήτοι από 01/12/2008 έως 30/11/2009. Το καλοκαίρι του 2009 παραιτήθηκε ένα (1) άτομο. Τα υπόλοιπα επτά (7) άτομα εξακολούθησαν να παρέχουν υπηρεσίες μέχρι 31/07/2010 οπότε απομακρύνθηκαν από το ΚΕ.ΠΕ.Π. Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν πληρωθεί μέχρι 30/11/2009.

Για την ανανέωση των συμβάσεων του παραπάνω προσωπικού για το έτος 2010, σας πληροφορούμε ότι η διαδικασία έγκρισης της ανανέωσης των συμβάσεων εργασίας Ι.Δ.Ο.Χ. εβδομήντα οκτώ (78) ατόμων σε Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας από τα συναρμόδια Υπουργεία δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, καθότι εκκρεμεί η υπογραφή του σχεδίου αποφάσεως της 4μελούς Επιτροπής της Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου 33/2006 (όπως ισχύει) στο Υπουργείο Οικονομικών. Το σχέδιο της εν λόγω ΠΥΣ έχει διαβιβαστεί στο Υπουργείο Οικονομικών στις 23/07/2010.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:
Βουλευτή κ. Θ. Καράογλου

ΕΣΩΤ. ΔΙΑΝΟΜΗ:
1. Γρ.Υπουργού
2. Γρ.Υφυπουργού
3. Δ/νση Προστασίας ΑΜΕΑ
4. Τμήμα Κοιν. Ελέγχου Νομοθ. Συντ. & Κωδικ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Α. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ
Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑ

2. Στην με αριθμό 7716/13-12-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μαρκάκη Παύλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4842/16-02-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

18 ΦΕΒ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΤΜΗΜΑ: ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ, ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ & ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

ΕΠΕΙΓΟΝ
Αθήνα, 16.02.2011

Αρ. Πρωτ.: 4842
Σχετ:

ΠΡΟΣ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα: Ερωτήσεων

Ταχ. Δ/νση : Αριστοτέλους 17
Τ.Κ. : 101 87 Αθήνα
Τηλέφωνο : 2105230110, 2105237254
Fax : 2105237254
E-mail : tke@yyka.gov.gr

ΘΕΜΑ: Απάντηση σε ερώτηση Βουλευτή

Απαντώντας στην με αρ. 7716/13-12-10 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Π. Μαρκάκη, σχετικά με θέματα λειτουργίας του ΕΤΑΑ-ΤΣΜΕΔΕ καθώς και την αναπροσαρμογή των νοσηλίων, η οποία μας διαβιβάστηκε με το αρ.πρωτ. Φ.90022/33396/3911/03-01-11 έγγραφο του Υπ.Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης, όπως με ενημέρωσε η υπηρεσία και ως προς τον τομέα αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο μας βρίσκεται σε διαδικασία προετοιμασίας Προεδρικού Διατάγματος Κοστολόγησης Ιατρικών Πράξεων, για πράξεις που είχαν κοστολογηθεί κατά καιρούς με Υπουργικές Αποφάσεις, ζητώντας την εκ νέου γνωμοδότηση από το ΚΕΣΥ. Για το σύνολο των ιατρικών πράξεων, το ΚΕΣΥ βρίσκεται σε διαδικασία κοστολόγησής τους βάσει μεθόδων μοριοδότησης, όπως εισηγείται η Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας, και λογιστικής κοστολόγησης, λαμβάνοντας υπόψη τις αντίστοιχες τιμές ιατρικών πράξεων στις χώρες της Ευρωζώνης. Επιπροσθέτως, το ΚΕΣΥ θα συνεκτιμήσει τις επικρατούσες συνθήκες που επηρεάζουν την κοστολόγηση των ιατρικών πράξεων, όπως είναι η κατάσταση της εθνικής οικονομίας και η οικονομική κατάσταση των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης. Μετά το πέρας της όλης διαδικασίας κοστολόγησης των ιατρικών πράξεων από το ΚΕΣΥ, θα εκδοθεί Π.Δ. για το σύνολο των ιατρικών πράξεων.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:
Βουλευτή κ. Π. Μαρκάκη

ΕΣΩΤ. ΔΙΑΝΟΜΗ:
1. Γρ.Υπουργού
2. Γρ.Υφυπουργού
3. Δ/νση Ανάπτυξης Μονάδων Υγείας
4. Τμήμα Κοιν. Ελέγχου Νομοθ. Συντ. & Κωδικ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Α. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΕΠΙΣΗΜΑΝΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
ΔΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑ

3. Στην με αριθμό 8559/04-01-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Τζέκη Άγγελου, Ζιώγα Ιωάννη και Καλαντίδου Σοφίας δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠ.ΠΟ.Τ./ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./631/16-02-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού η ακόλουθη απάντηση:

18 ΦΕΒ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα, 16.2.2011
Αρ. Πρωτ.: ΥΠ.ΠΟ.Τ./ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./631

Ταχ. Δ/νση: Μπουμπουλίνας 20
Ταχ. Κώδ : 106 82
Τηλέφωνο : 2131322-362, 363, 368
Fax : 210-82.01.379

ΠΡΟΣ: **Βουλή των Ελλήνων**
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: 1. Βουλευτή κα Σοφία Καλαντίδου
2. Βουλευτή κ. Άγγελο Τζέκη
3. Βουλευτή κ. Γιάννη Ζιώγα
4. Υπουργείο Οικονομικών

Θέμα: Απάντηση στη με αριθμό πρωτοκόλλου 8559/4.1.2011 Ερώτηση

Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 8559/4.1.2011 Ερώτησης των Βουλευτών κυρίας Σοφίας Καλαντίδου και κ.κ. Άγγελου Τζέκη, Γιάννη Ζιώγα και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με την αποχώρηση του έκτακτου προσωπικού τόσο από το Μουσείο, όσο και από τον Λευκό Πύργο, έγιναν οι αναγκαίες διαδικασίες ώστε να παραμείνει ανοιχτός ο Λευκός Πύργος και τμήμα του Μουσείου Βυζαντινού Πολιτισμού σε αναμονή της πρόσληψης του νέου έκτακτου προσωπικού. Η πρόσληψη του νέου έκτακτου προσωπικού γίνεται στην αρχή κάθε έτους, αφού προηγουμένως δοθούν στο ΥΠΠΟΤ οι απαραίτητες οικονομικές και διοικητικές εγκρίσεις από τα άλλα αρμόδια Υπουργεία, για τις οποίες το ΥΠΠΟΤ έχει κινήσει εγκαίρως τις απαραίτητες διαδικασίες.

Σήμερα, στο Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού είναι ανοικτή για το κοινό η περιοδική έκθεση του εικαστικού καλλιτέχνη Κ. Ξενάκη και τρεις αίθουσες της μόνιμης έκθεσης. Δεδομένου ότι το Μουσείο δεν λειτουργεί πλήρως, δεν εκδίδεται εισιτήριο.

Σημειώνεται ότι κατά την περίοδο αυτή του έτους, το Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού, όπως και τα υπόλοιπα αρχαιολογικά Μουσεία και χώροι στην Ελλάδα έχουν την μικρότερη επισκεψιμότητα.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ

Εσωτερική Διανομή:
1. Γραφείο Υφυπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού
2. Γραφείο Γενικής Γραμματέως
3. ΓΔΑΠΚ
4. Δ/νση Διοικητικού
5. ΔΜΕΕΠ
6. Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Από το πρωτότυπο
Αθήνα 16.3.11

4. Στην με αριθμό 9825/26-01-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αποστολάτου Βαΐτση (Βάη) δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4194Β/16-02-2011 έγγραφο από την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η ακόλουθη απάντηση:

17 ΦΕΒ. 2011

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
Υ Π Ο Υ Ρ Γ Ο Σ

ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αμαλιάδος 17 – Αμπελόκηποι
115 23 - Αθήνα
Τηλ. 210 64 00 015
Fax. 210 64 29 137
E-mail: vouli@gryp.minenv.gr

Αθήνα 16/2/2011
Αρ.Πρωτ: 4194 Β

ΠΡΟΣ τη
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ:
Βουλευτή και Αντιπρόεδρο της
Βουλής κ. Βαΐτση Αποστολάτο

Θέμα : «Η κλιματική αλλαγή »

Σχετ: Η με αρ. πρωτ. 9825/26-1 -2011 Ερώτηση

Σε απάντηση της **Ερώτησης με αρ. πρωτ. 9825/26-1-2011** που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή και Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Βαΐτση Αποστολάτο και για πληρέστερη ενημέρωσή σας επισυνάπτουμε το υπ' αριθμ. 145081/28-1-2011 έγγραφο της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων/ΥΠΕΚΑ.

Συνημμένο:
Το υπ' αρ. πρωτ. 145081/28.1.11 έγγραφο ΕΓΥ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Δόμνα Σωτηριάδου

Σημ. Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

5. Στην με αριθμό 9902/27-01-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολόπουλου Νικόλαου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4209Β/16-02-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η ακόλουθη απάντηση:

17 ΦΕΒ. 2011

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
Υ Φ Υ Π Ο Υ Ρ Γ Ο Σ

ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αμαλιάδος 17 – Αμπελόκηποι
115 23 - Αθήνα
Τηλ. 210 64 00 015
Fax. 210 64 29 137
E-mail: vouli@gryp.minenv.gr

Αθήνα 16/2/2011
Αρ.Πρωτ: 4209 Β

ΠΡΟΣ τη
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ:
1. Βουλευτή κ.
Νίκο Νικολόπουλο
2. Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
Γραφείο Υπουργού
(με αντίγραφο της Ερώτησης)
3. Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης &Ανταγωνιστικότητας
Γραφείο Υπουργού
(με αντίγραφο της Ερώτησης)

Θέμα : «Ρύπανση από μονάδες παραγωγής ελαιολάδου»

Σχετ: Η με αρ. πρωτ. 9902/27-1- 2011 Ερώτηση

Σε απάντηση της **Ερώτησης με αρ. πρωτ. 9902/27-1- 2011** που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Νίκο Νικολόπουλο σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το υπάρχον θεσμικό και νομικό πλαίσιο αδειοδότησης των ελαιοτριβείων θεωρείται ότι είναι καταρχήν επαρκές. Ωστόσο οι περιβαλλοντικοί όροι που τίθενται κατά περίπτωση, για να είναι πρακτικά εφαρμόσιμοι, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη και τους ιδιαίτερους παράγοντες που ισχύουν στην περίπτωση των ελαιοτριβείων, δηλαδή το μικρό μέγεθος και την συνήθως χαμηλή οικονομική επιφάνεια καθώς και την εποχικότητα των μονάδων.

Ο έλεγχος της τήρησης των περιβαλλοντικών όρων των ελαιοτριβείων διενεργείται από την αδειοδοτούσα Αρχή, το ΥΠΕΚΑ, από την Ειδική Υπηρεσία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος (Ε.Υ.Ε.Π.) του ΥΠΕΚΑ και κατά κύριο λόγο από την αρμόδια οικείας Περιφερειακής Ενότητας. Για το λόγο που αναφέρθηκε παραπάνω επί του ζητήματος έχει ζητηθεί

ενημέρωση από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδος και Ιονίου η οποία αναμένεται. Στις περιπτώσεις επιχειρήσεων που δε συμμορφώνονται με τους εγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους, η κείμενη νομοθεσία προβλέπει την επιβολή προστίμου, το ύψος του οποίου διαμορφώνεται ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης, τη συχνότητα, την υποτροπή, το ύψος υπέρβασης των θεσμοθετημένων ορίων εκπομπών και την παραβίαση των περιβαλλοντικών όρων. Ειδικότερα η Ε.Υ.Ε.Π. κατά τη διάρκεια της ελαιοκομικής περιόδου πραγματοποιεί επιθεωρήσεις σε ελαιοτριβεία και όπου διαπιστώνονται παραβάσεις εφαρμόζεται η κείμενη νομοθεσία.

Είναι γνωστό ότι η τεχνολογία σήμερα δεν στερείται λύσεων για την αποτελεσματική διαχείριση των υγρών αποβλήτων των ελαιοτριβείων και συνεχώς νέες προτάσεις βλέπουν το φως της δημοσιότητας, ως αποτέλεσμα της εντατικής έρευνας που διεξάγεται σε όλες σχεδόν τις χώρες, όπου καλλιεργείται η ελιά και περισσότερο βέβαια στις τεχνολογικά πιο προηγμένες από αυτές. Οι λόγοι ωστόσο, που το πρόβλημα της ασφαλούς διάθεσης ή και της αξιοποίησης των αποβλήτων δεν φαίνεται να έχει βρει ακόμη την τελική λύση του, τουλάχιστον στη χώρα μας, οφείλονται κατά την άποψή μας σε οργανωτικές αδυναμίες των ίδιων των μονάδων, στην εποχική λειτουργία τους, στο μικρό μέγεθος τους, στη γεωγραφική διασπορά τους και βεβαίως στο μεγάλο ρυπαντικό φορτίο.

Σε κάθε περίπτωση, η διάθεση των υγρών αποβλήτων τους με περιβαλλοντικά ασφαλή τρόπο, αποτελεί ευθύνη των ίδιων των επιχειρήσεων οι οποίες, και μέσω των αναπτυξιακών προγραμμάτων, καλούνται να επιλύσουν το ζήτημα της ασφαλούς διάθεσης ή αξιοποίησης των αποβλήτων τους. Το Υπουργείο μας στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του θα υποστηρίξει οποιαδήποτε πρωτοβουλία αναληφθεί προς την κατεύθυνση αυτή, είτε από τους φορείς εκμετάλλευσης των ελαιοτριβείων είτε από τα καθ΄ ύλη αρμόδια Αναπτυξιακά Υπουργεία. Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων καθώς και Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας προς τα οποία κοινοποιούμε το παρόν έγγραφο με αντίγραφο της Ερώτησης.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΘΑΝΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Δόμνα Σωτηριάδου

6. Στην με αριθμό 10197/01-02-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μακρυπίδη Ανδρέα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6611/85-108/16-02-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ, ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΑΛΙΕΙΑΣ
ΓΡ. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/νση : Ακτή Βασιλειάδη
Ταχ. Κώδικας : 185 10 ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τηλέφωνο : 210 4191464
FAX : 210 4064336

Πειραιάς, 16 Φεβρουαρίου 2011
Αριθ. Πρωτ.: 6611/85-108

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
1. ΤΜΗΜΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ
2. ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

ΚΟΙΝ.: **1.** Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη (Γρ. κ. Υπουργού)
2. Βουλευτή κ. Α. Μακρυπίδη
3. Βουλευτή κα Σ. Γιαννακά

ΘΕΜΑ: «Αλιεία στο λιμένα Αμφιλοχίας»

ΣΧΕΤ:α) Η με αριθ. πρωτ. 10197/01-02-2011 Ερώτηση του Βουλευτή κ. Α. Μακρυπίδη.
β) Η με αριθ. πρωτ. 2947/28-01-2011 Αναφορά της Βουλευτού κας Σ. Γιαννακά.
γ) Το με αριθ. πρωτ. 6611/24/11-02-2011 έγγραφο του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

Σε απάντηση της αναφερόμενης στο ανωτέρω (α) σχετικό Ερώτησης, η οποία κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων και της αναφερόμενης στο ανωτέρω (β) σχετικό Αναφοράς, η οποία μας διαβιβάσθηκε με το ανωτέρω (γ) σχετικό, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Σύμφωνα με το άρθρο 21 του ν. 2971/2001, το εν γένει σχέδιο ανάπτυξης της χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης λιμένα καθορίζεται με απόφαση του οικείου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα κατόπιν σύμφωνης γνώμης και της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας.

2. Το πρόβλημα των αλιέων στον κόλπο της Αμφιλοχίας είναι γνωστό και προς το παρόν δεν έχει αντιμετωπιστεί λόγω της ιδιομορφίας της περιοχής, που σχετίζεται με την οριοθέτηση της χαρακτηριζόμενης θαλάσσιας έκτασης λιμένα. Πάντως διερευνάται το ενδεχόμενο εξεύρεσης λύσης, εντός του υφιστάμενου νομικού πλαισίου.

3. Σε κάθε περίπτωση όμως, η λήψη διαχειριστικών μέτρων για την προστασία των ιχθυαποθεμάτων, πρέπει αφενός να στηρίζεται σε έγκυρες επιστημονικές συμβουλές, και αφετέρου κατά την επεξεργασία και μετέπειτα υιοθέτησή τους να συμμετέχουν οι ενδιαφερόμενοι ώστε να εξασφαλίζεται η ανοχή σε πολιτικές αποφάσεις (κυρίως περιβαλλοντικού, κοινωνικού, περιφερειακού και αναπτυξιακού χαρακτήρα).

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ
1. Υ.Θ.Υ.Ν.ΑΛ./Γρ. κ. Υπουργού
2. Υ.Θ.Υ.Ν.ΑΛ./Γεν. Δ/νση Αλιείας
3. Υ.Θ.Υ.Ν.ΑΛ./ΓΤΛΛΠ/ΔΛΠ-ΔΟΛΕΛ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Πειραιάς 17-02-2011
Για το Γραφείο
Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

7. Στην με αριθμό 10300/02-02-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολόπουλου Νικόλαου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 83/16-02-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η ακόλουθη απάντηση:

17 ΦΕΒ. 2011

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Αθήνα, 16 - 02 -2011
Αρ. Πρωτ.: 83

Προς:

Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:

1. Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης
2. Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ν. Νικολόπουλο (δια της αρμόδιας Υπηρεσίας της Βουλής των Ελλήνων)

Ερώτηση: 10300/2-2-2011

Σε απάντηση της αριθμ. 10300/2-2-2011 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ν. Νικολόπουλος και κατά το μέρος που αφορά τις αρμοδιότητες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σας γνωρίζουμε ότι προωθείται σχέδιο νόμου «Τροποποίηση του ν.3126/2003 για την Ποινική Ευθύνη των Υπουργών». Το εν λόγω σχέδιο νόμου αναρτήθηκε στις 20 Ιανουαρίου 2011 προς δημόσια διαβούλευση, η οποία και ολοκληρώθηκε στις 31 Ιανουαρίου 2011.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

Ακριβές αντίγραφο
Για το Γραφείο Υπουργού
Χ.Παπαδόπ[illegible]

Z:\[illegible]\2011\ΕΡΩΤΗΣΗ 83 2011 ΜΕ [illegible] ΤΑΞΗ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ.doc

8. Στις με αριθμό 10498/04-02-2011 και 9659/24-1-2011 ερώτήσεις των Βουλευτών κ. Παπανδρέου - Παπαδάκη Ουρανίας και Τσούρα Αθανασίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4164Β/16-02-2011 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η ακόλουθη απάντηση:

17 ΦΕΒ. 2011

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αμαλιάδος 17 – Αμπελόκηποι
115 23 - Αθήνα
Τηλ. 210 64 00 015
Fax. 210 64 29 137
E-mail: vouli@gryp.minenv.gr

Αθήνα 16/2/ 2011
Αρ.Πρωτ: 4164 Β
Σχετ. 4304 Β

ΠΡΟΣ τη
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ:
Βουλευτές κ.κ.
-Αθανάσιο Τσούρα
- Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη

Θέμα : «Προσφυγικές πολυκατοικίες της Λεωφόρου Αλεξάνδρας»

Σχετ: α) Η με αρ. πρωτ. 9659/24-1-2011 Ερώτηση
β) Η με αρ. πρωτ. 10498/4-2-2011 Ερώτηση

Σε απάντηση των **Ερωτήσεων με αρ. πρωτ. α) 9659/24-1-2011** που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Αθανάσιο Τσούρα **και β) 10498/4-2-2011** που κατατέθηκε από τη Βουλευτή κα Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Οι προσφυγικές πολυκατοικίες της Λ. Αλεξάνδρας έχουν χαρακτηριστεί ως μνημεία με τις υπ' αρ. ΥΠΠΟ / ΔΙΝΕΣΑΚ / Β / 803 / 63033 / 12.11.03 και ΥΠΠΟ / ΔΙΝΕΣΑΚ / 11810π.ε. / 18.2.09 (ΦΕΚ 1747/Β/03 και 62ΑΑΠ/09 αντίστοιχα) Αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού. Κατά συνέπεια προστατεύονται από τις διατάξεις του Ν. 3028/02 (ΦΕΚ 153^{Α}) και οποιαδήποτε ρύθμιση για αυτές θα πρέπει να γίνει στο πλαίσιο του αρχαιολογικού νόμου.

Σε στρατηγικό επίπεδο η μητροπολιτική παρέμβαση στην περιοχή των προσφυγικών της Λεωφόρου Αλεξάνδρας εντάσσεται στο πλαίσιο του Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας που είναι υπό επικαιροποίηση. Ο Οργανισμός Ρυθμιστικού Σχεδίου και Προστασίας Περιβάλλοντος Αθήνας (ΟΡΣΑ) επεξεργάζεται και θα δώσει το γενικό πλαίσιο χρήσεων στην περιοχή.

Κατόπιν των παραπάνω από το Υπουργείο μας εξετάζεται η δυνατότητα αξιοποίησης και επανάχρησης των κτηρίων, με τις δεσμεύσεις που υφίστανται από την κήρυξη και τις διατάξεις που διέπουν τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις. Στο πλαίσιο αυτό θα εξετασθούν και τυχόν προτάσεις που θα υποβληθούν.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Δόμνα Σωτηριάδου

9. Στην με αριθμό 10553/04-02-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολόπουλου Νικόλαου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 94/16-02-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η ακόλουθη απάντηση:

17 ΦΕΒ. 2011

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Αθήνα, 16 -02 -2011
Αρ. Πρωτ.: 94

Προς:

Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:

Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας
κ. Ν. Νικολόπουλο
(δια της αρμόδιας Υπηρεσίας
της Βουλής των Ελλήνων)

Ερώτηση: 10553/4-2-2011

Σε απάντηση της αριθμ. 10553/4-2-2011 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ν. Νικολόπουλος, σας γνωρίζουμε ότι το κατά τον παρόντα χρόνο βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία παραλαβής, από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, του κληροδοτηθέντος από τον Ε.Ζαγκλή ακίνητου (ισόγειο κατάστημα).

Επίσης, το ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. διαχειρίζεται κατατεθειμένο χρηματικό ποσό από το «Εμπειρίκειο» κληροδότημα που ανέρχεται στα 5.549.515,32 ευρώ, το οποίο πρόκειται να καλύψει δαπάνες ανέγερσης και εξοπλισμού των Μονάδων Μέριμνας Νέων που θα δημιουργηθούν μετά την ψήφιση σχετικού νομοσχεδίου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

Ακριβές αντίγραφο
Για το Κρατικό Τυπογραφείο

Χ. Π[illegible]

10. Στην με αριθμό 11063/11-02-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολόπουλου Νικόλαου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6611/116/16-02-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ, ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΑΛΙΕΙΑΣ
ΓΡ. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/νση : Ακτή Βασιλειάδη
Ταχ. Κώδικας : 185 10 ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τηλέφωνο : 210 4191464
FAX : 210 4064336

Πειραιάς, 16 Φεβρουαρίου 2011
Αριθ. Πρωτ.: 6611/116

16 ΦΕΒ. 2011

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

ΚΟΙΝ.: Βουλευτή κ. Ν. Νικολόπουλο

ΘΕΜΑ: «Προσλήψεις εποχικών υπαλλήλων»

ΣΧΕΤ: Η με αριθ. πρωτ. 11063/11-02-2011 Ερώτηση του Βουλευτή κ. Ν. Νικολόπουλου.

Σε απάντηση της αναφερόμενης στο ανωτέρω σχετικό Ερώτησης, η οποία κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Για την κάλυψη έκτακτων εκπαιδευτικών αναγκών των Σχολών Εμπορικού Ναυτικού, οι αρμόδιες Διευθύνσεις του ΥΘΥΝΑΛ προβαίνουν ανά διδακτικά έτη σε προσλήψεις εκπαιδευτικού προσωπικού με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου και με ωριαία αντιμισθία. Ειδικότερα, οι προσλήψεις προσωπικού με την ως άνω σχέση εργασίας, για την κάλυψη έκτακτων εκπαιδευτικών αναγκών στις Ακαδημίες Εμπορικού Ναυτικού, στα Κέντρα Επιμόρφωσης Στελεχών Εμπορικού Ναυτικού καθώς και στις Δημόσιες Σχολές Εμπορικού Ναυτικού έχουν ως εξής:

α. τριακόσιοι τριάντα (330) εκπαιδευτικοί κατά το διδακτικό έτος 2009-2010 και

β. διακόσιοι δεκαπέντε (215) αρχικά και κατόπιν παραιτήσεων εκατόν ενενήντα πέντε (195) εκπαιδευτικοί, για το χειμερινό εξάμηνο διδακτικού έτους 2010-2011.

2. Όσον αφορά στα εποπτευόμενα από το ΥΘΥΝΑΛ ν.π.δ.δ. και Α.Ε., κατά το έτος 2009 προσελήφθησαν τρεις (03) εποχικοί υπάλληλοι στο Λιμενικό Ταμείο Θάσου, τρεις (03) στο Λιμενικό Ταμείο Φθιώτιδας, πέντε (05) στο Λιμενικό Ταμείο Λευκάδας, ένας (01) στο Λιμενικό Ταμείο Αιτωλοακαρνανίας, ένας (01) στο Λιμενικό Ταμείο Μαρμαρίου και σαράντα πέντε (45) υπάλληλοι στον Οίκο Ναύτου, των οποίων οι συμβάσεις έληξαν μέσα στο 2010. Επίσης, κατά το έτος 2010 το Λιμενικό Ταμείο Λευκάδας προσέλαβε τρεις (03) εποχικούς υπαλλήλους.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ
Υ.Θ.Υ.Ν.ΑΛ./Γρ. κ. Υπουργού

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Πειραιάς 16-02-2011
Για το Γραφείο
Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
ΖΚΕΡΗ ΛΑΜΠΡΙΝΗ
ΚΕΛΕΥΣΤΗΣ Λ.Σ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αυγενάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλή τιμά σήμερα την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας. Κάθε χρόνο, η 8 του Μάρτη, παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας ζωντανεύει τις μνήμες της ιστορίας του γυναικείου κινήματος και ανοίγει κάθε φορά μια νέα σελίδα σε ένα επίκαιρο και πανανθρώπινο θέμα προβληματισμού, την προσφορά των γυναικών στον πολιτισμό και στην ιστορία του ανθρώπινου γένους και τη θέση τους στη σημερινή κοινωνία.

Στην εποχή των μεγάλων ανακατατάξεων αλλά και των μεγάλων προσδοκιών η παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας είναι μνήμη, τιμή, σεβασμός, απολογισμός, ευθύνη και χρέος, είναι μια πολιτική και κοινωνική αφετηρία διαβούλευσης και δράσης προκειμένου να δικαιώσουμε τη μνήμη και να πραγματώσουμε τους στόχους. Είναι οι δεσμεύσεις της ίδιας της κοινωνίας που θέλει ένα σύγχρονο ανθρωπισμό με φορείς όλους τους ανθρώπους, γυναίκες και άνδρες, και θεωρεί καθήκον της τη λήψη μέτρων για την πραγματική ισότητα, τις ίσες ευκαιρίες και την αξιοποίηση των δυνατοτήτων όλων των μελών της κάτω από το πρίσμα της γυναικείας αξίας που συμπυκνώνει τις κοινωνικές και δημοκρατικές αξίες και αρχές και προάγει τη συλλογικότητα, την αξιοκρατία και την αρετή της δημιουργίας και της προόδου.

Όταν η γυναικεία αξία διαπερνά όλους τους τομείς της οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής δραστηριότητας εγγυάται καλύτερη λειτουργία και μεγαλύτερα αποτελέσματα σε μία προοπτική που είναι ευρύτερη από την επαγγελματική σταδιοδρομία ή τη δράση στην πολιτική σκηνή και ακουμπά στα μεγάλα εθνικά και διεθνή ζητήματα, στον πολιτισμό και στη δημοκρατία, στην ανάπτυξη και στην κοινωνική συνοχή.

Η Βουλή των Ελλήνων μέσα από την άσκηση της νομοθετικής εξουσίας διαδραματίζει καίριο ρόλο στις εξελίξεις.

Με γνώμονα τις αξίες της ισότητας και της δημοκρατίας, στηρίζει τη συμμετοχή των γυναικών σε όλους τους τομείς δράσης και απασχόλησης και νομοθετεί προς την κατεύθυνση της πάταξης φαινομένων ανισότητας και της λήψης μέτρων για την πραγματική ισότητα, τις ίσες ευκαιρίες και την αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων των μελών της.

Σήμερα, πραγματοποιήθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, με διοργανώτρια την Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ημερίδα με θέμα: «Γυναίκες και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης». Εκ μέρους του Προέδρου της Βουλής, του κ. Φιλίππου Πετσάλνικου, αλλά και του Προεδρείου της Βουλής χαιρετίζουμε και τιμούμε τη σημερινή ημέρα και αυτό το κάνουμε κάτω από την οπτική γωνία της γυναικείας αξίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές-ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 9056/13-1-2011 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Γείτονα προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με προβλήματα στο σύστημα ελέγχου των τροφίμων.

Στον κ. Γείτονα θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Χρήστος Αηδόνης.

Παρακαλώ τον ερωτώντα Βουλευτή Β' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Κωνσταντίνο Γείτονα, να λάβει το λόγο για να παρουσιάσει την ερώτησή του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα μου δώσετε λίγα δευτερόλεπτα και θα μου επιτρέψετε, μια και μιλώ πρώτος από τα έδρανα της Ολομέλειας σήμερα, να χαιρετίσω και εγώ εκ μέρους όλων των συναδέλφων την «Ημέρα της Γυναίκας». Θέλω, όμως, να προσθέσω, ότι τους αγώνες του γυναικείου κινήματος για ισότητα, αλλά και την ίδια τη γυναίκα και το ρόλο της δεν θα έπρεπε να τιμούμε μόνο την «Ημέρα της Γυναίκας», αλλά έμπρακτα καθημερινά στη ζωή μας. Αυτό είναι, πρέπει να είναι το μήνυμα.

Κύριοι συνάδελφοι, έχει διανύσει πολύ δρόμο το γυναικείο κίνημα, έχει μεγάλες κατακτήσεις. Μπορεί όμως να κρίθηκε το θέμα της ισότητας, αλλά δεν λύθηκε στην πράξη. Κρίθηκε μεν στους θεσμούς, αλλά δεν λύθηκε στην πράξη και έχουμε πολύ δρόμο ακόμα. Γι' αυτό, λέω ότι θα τιμούμε τη γυναίκα και το ρόλο της στην κοινωνία, εφόσον έμπρακτα καθημερινά το δείχνουμε.

Έρχομαι τώρα στην ερώτηση. Επανακατέθεσα την ερώτηση που είχα καταθέσει στην αρχή του χρόνου. Δεν πήρα γραπτή απάντηση και επειδή το θέμα υφίσταται, επανακατέθεσα την ερώτηση και συζητείται σήμερα, κυρία Πρόεδρε, με τη διαδικασία της συζήτησης των αναφορών και ερωτήσεων.

Κυρία Πρόεδρε, η ερώτησή μου έχει σχέση με τα προβλήματα που υπάρχουν στο σύστημα εποπτείας και ελέγχου τροφίμων. Είναι προβλήματα τα οποία αναγνώρισε ο Υπουργός σε συνέντευξή του, που είχε δώσει, νομίζω, στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ». Ο ίδιος ο Υπουργός τα επιβεβαίωσε και αφορούν, κυρίως, θέματα συντονισμού μεταξύ συναρμοδίων υπηρεσιών, θέματα στελέχωσης των υπηρεσιών ελέγχου, καθώς και προβλήματα που έχουν σχέση με τη διαφορετικότητα που υπάρχει, δηλαδή τη μη ύπαρξη ενιαίου συστήματος επιβολής κυρώσεων, κάτι που εμποδίζει την αποτελεσματικότητα των μηχανισμών ελέγχου.

Είναι θετικό, κύριε Υπουργέ, ότι η ευθύνη για την εποπτεία και τον έλεγχο των τροφίμων ήρθε στο φυσικό της, για εμένα, χώρο, δηλαδή στο Υπουργείο Υγείας. Είχα πάγια αυτήν την άποψη από τότε που είμαι μάχιμος πολιτικός, την υποστήριξα ως Υπουργός στο Υπουργικό Συμβούλιο και μάλιστα την υποστήριξα έντονα στα σχετικά Συμβούλια των Υπουργών Υγείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Χαίρομαι, λοιπόν, που τώρα ήρθε η αρμοδιότητα στο Υπουργείο Υγείας, γιατί βασικά το θέμα των τροφίμων δεν είναι θέμα «καταναλωτή», αλλά θέμα προστασίας του ανθρώπου, θέμα που έχει σχέση με τη δημόσια υγεία.

Είναι ανάγκη, όμως, κύριε Υπουργέ, η μεταφορά αυτή να συνδυαστεί με θωράκιση του συστήματος εποπτείας και ελέγχου και χρειάζεται γι' αυτό μέτρα. Για τη λήψη άλλωστε των μέτρων υπήρχε προειδοποίηση -δεν ξέρω τώρα τι έχετε κάνει- από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Περιμένω, λοιπόν, την απάντησή σας για το σχέδιο που εξεργάζεται η Κυβέρνηση σε σχέση με τη θωράκιση του συστήματος ελέγχου και εποπτείας των τροφίμων καθώς και για το χρονοδιάγραμμα υλοποίησής του.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Γείτονα.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Χρήστος Αηδόνης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να συμφωνήσω με την παρατήρηση του κ. Γείτονα σε σχέση με το ότι σήμερα είναι, γιατί είναι αλήθεια ότι ένα πολύ μεγάλο μέρος της ζωής μας είναι η γυναίκα και είναι πολύ σημαντικό που σήμερα την τιμούμε επίσημα, αλλά θα συμφωνήσω στη διατύπωση που έκανε πριν από λίγο ο αγαπητός Πρόεδρος που είπε ότι είναι μία μέρα, αλλά δεν πρέπει να είναι μόνο αυτή, πρέπει να είναι σχεδόν πάντα.

Τώρα, σε σχέση με το κομμάτι της ερώτησης, κύριε συνάδελφε, θα ήθελα να πω το εξής. Είναι αλήθεια ότι βρεθήκαμε μπροστά σε μία διατροφική κρίση με το επεισόδιο «διοξίνες – Γερμανία», όπου αναδείχθηκαν όλα τα προβλήματα και μέσα σε αυτά τα προβλήματα εκ των πραγμάτων αυτός ο οποίος έχει την ευθύνη, πέρα από το να τα διαπιστώνει, οφείλει να προχωρήσει σε δράσεις για να μπορέσει να τα αντιμετωπίσει. Είχαμε, λοιπόν, ένα τεράστιο πρόβλημα εκείνη την περίοδο, που εκείνο το οποίο διαπιστώσαμε τελικά ήταν οι πολύ μεγάλες δυσλειτουργίες που έχουν σχέση με το ελεγκτικό και κυρωτικό μας σύστημα. Είδαμε, λοιπόν, ότι υπάρχουν παθογένειες και αδυναμίες, τις οποίες εντοπίσαμε και οι οποίες πρέπει εδώ και τώρα να λυθούν.

Θα ήθελα, λοιπόν, περιγραφικά να εξηγήσω και να πω ότι σήμερα, σε ό,τι αφορά το κομμάτι των αρμοδιοτήτων, είναι διάφορα τα Υπουργεία και οι φορείς που εμπλέκονται. Πρώτα απ' όλα, είναι το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μια σειρά από διευθύνσεις, τις οποίες δεν θα σας απαριθμήσω, γιατί είναι πάρα πολλές. Μέσα σ' αυτό το κομμάτι των ελέγχων εμπλέκεται και ο Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων, ο ΕΦΕΤ, με τις διευθύνσεις του και τις περιφερειακές του υπηρεσίες. Επιπλέον, το Υπουργείο Οικονομικών με το Γενικό Χημείο του Κράτους, το Υπουργείο Υγείας με τη Γενική Διεύθυνση Υγείας, το ΚΕΕΛΠΝΟ, ο ΕΟΦ και φυσικά ο ΕΦΕΤ τώρα, όπως επίσης το Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης με τη Γενική Γραμματεία Εμπορίου και οι περιφέρειες της χώρας με τις αρμόδιες υπηρεσίες κτηνιατρικής, αγροτικής ανάπτυξης υγείας και εμπορίου.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι σήμερα εκείνο το πρόβλημα το οποίο υπάρχει και είναι μεγάλο είναι το πρόβλημα του συντονισμού. Γιατί; Ας δούμε μερικά παραδείγματα που νομίζω ότι είναι άξια αναφοράς, παραδείγματος χάρη τη διάθεση των κατεψυγμένων αλιευμάτων. Έχουν εκδοθεί δύο έγγραφα από τη Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και άλλα τρία από τον ΕΦΕΤ. Τα έγγραφα μεταξύ των δυο κεντρικών αρμοδίων αρχών παρουσιάζουν αντίθετες προσεγγίσεις, με αποτέλεσμα να έρχεται ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Επιχειρήσεων Κατεψυγμένων Τροφίμων και να ζητά κοινή σύσκεψη, για να υπάρχει μία ενιαία νομοθετική και ελεγκτική ρύθμιση. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι έρχονται οι φορείς και διαπιστώνουν από μόνοι τους το μέγεθος της αδυναμίας που σήμερα έχει η λειτουργία του κράτους. Και υπάρχουν και μια σειρά άλλα παραδείγματα. Θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά βέβαια αυτήν την καταγγελία, για να υπάρχει.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Χρήστος Αηδόνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, σήμερα ότι είμαστε μπροστά σε μια τεράστια ευθύνη, γιατί βρεθήκαμε μπροστά σε ένα διατροφικό σκάνδαλο, είδαμε τις αδυναμίες και δεν επιτρέπεται στο μέλλον αυτές οι αδυναμίες να συνεχίσουν να υφίστανται. Δεν έχει να κάνει μόνο με τον έλεγχο των τροφίμων. Είναι μία υπόθεση της υγείας και σ' αυτό θα συμφωνήσω μαζί σας. Η υπόθεση αυτή δεν έχει να κάνει με τον έλεγχο των τροφίμων, αλλά με την υγεία των πολιτών. Άρα, λοιπόν, το σχέδιο το οποίο εμείς αυτήν τη στιγμή ετοιμάζουμε και έχουμε ξεκινήσει είναι να έχουμε πρώτα απ' όλα έναν ενιαίο ελεγκτικό μηχανισμό. Δεύτερον, να υπάρχει ένα ενιαίο κυρωτικό σύστημα. Ο καθένας σήμερα κάνει ό,τι θέλει, επιβάλλει ό,τι θέλει, με αποτέλεσμα να υπάρχει μια τεράστια σύγχυση. Παράλληλα, να υπάρχει ένας συντονισμός, όταν και εφ' όσον υπάρχουν προβλήματα ανάλογης μορφής, όλα αυτά να είναι αυτοματοποιημένα. Και αυτό για ποιο λόγο; Για να μπορέσουμε, όταν και εφ' όσον εντοπίσουμε το πρόβλημα, να πάμε τελικά εκεί που υπάρχει και, εφ' όσον έχει προκαλέσει ζήτημα υγείας, να το αντιμετωπίσουμε.

Άρα, λοιπόν, δεν μιλάμε μόνο για μία θωράκιση στην υπόθεση

της ασφάλειας των τροφίμων, μιλάμε για μία υγειονομική θωράκιση της υγείας των πολιτών. Αυτό είναι το σχέδιο, πάνω σ' αυτό το πλαίσιο κινούμαστε και είναι βέβαιο ότι πολύ σύντομα, το αργότερο σε δύο μήνες περίπου, θα έχουμε έτοιμη και συνολική νομοθετική ρύθμιση που θα αφορά αυτά τα τρία πεδία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο κ. Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, με ικανοποιεί η απάντηση του κυρίου Υπουργού για δύο λόγους. Ο ένας είναι γιατί αποδεικνύει ότι είναι προτεραιότητα για την Κυβέρνηση το θέμα της θωράκισης όλου αυτού του συστήματος του ελέγχου και της εποπτείας των τροφίμων. Ο δεύτερος λόγος είναι γιατί επιβεβαιώνεται ότι, πράγματι, επεξεργάζεται κάποιο σχέδιο το οποίο απ' ό,τι άκουσα έχει και συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα εφαρμογής.

Χρειάζεται να προχωρήσουμε σε όλες τις αλλαγές, κύριε Υπουργέ και καλώς κάνετε. Συμφωνώ μαζί σας ότι υπάρχουν και αποφάσεις που θα πρέπει να ληφθούν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είναι μόνο δικό μας το θέμα. Άλλωστε, και εγώ κατέθεσα την ερώτηση με αφορμή τη δημοσιοποίηση στοιχείων από το νέο διατροφικό σκάνδαλο με διοξίνες που ξέσπασε στη Γερμανία. Άρα, έχουμε δουλειά και στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να ενισχύσουμε την αποτελεσματικότητα του ελέγχου και της εποπτείας των τροφίμων, ιδιαίτερα στο επίπεδο της πρόληψης. Δεν πρέπει να ξαναζήσουμε καταστάσεις που ζήσαμε στο παρελθόν με τις διοξίνες στα κρέατα ή με το ηλιέλαιο, με τη μόλυνση τροφίμων και άλλα τέτοια διατροφικά σκάνδαλα, τα οποία, πραγματικά, ήταν επικίνδυνα για τη δημόσια υγεία των Ευρωπαίων πολιτών, αλλά ήταν πλέον και απαράδεκτα στο σημερινό επίπεδο ανάπτυξης που βρίσκονται οι ευρωπαϊκές χώρες.

Θέλω να πω και κάτι ακόμα, κύριε Υπουργέ. Ειδικά στην παρούσα συγκυρία στη χώρα μας, ιδιαίτερα τα ελληνικά προϊόντα λόγω τιμών έχουν χάσει σε ανταγωνιστικότητα. Πιστεύω ότι ένα ισχυρό αντίβαρο ανταγωνιστικότητας θα είναι η υψηλή ποιότητα των ελληνικών τροφίμων και η υπεροχή τους σε όρους υγιεινής διατροφής. Αυτό το ζήτημα, λοιπόν, πέρα από τη διάσταση της δημόσιας υγείας έχει και μια οικονομική διάσταση.

Συμφωνώ ότι θα πρέπει να παρέμβετε ως προς τη θωράκιση στα τρία κρίσιμα σημεία. Το ένα έχει σχέση με το συντονισμό υπηρεσιών που μοιραία είναι συναρμόδιες. Άρα, εδώ χρειάζεται να αποφύγουμε επικάλυψη ή κενά αρμοδιοτήτων, για να είμαστε πιο αποτελεσματικοί. Το δεύτερο είναι η εντατικοποίηση των ελέγχων που έχει σχέση και με τη στελέχωση των υπηρεσιών. Καταλαβαίνω τις δυσκολίες που έχει η Κυβέρνηση, όταν είμαστε σε μια εποχή όπου κάνουμε περιοριστική πολιτική ως προς τα έξοδα, προκειμένου να εξασφαλίσουμε τη μείωση των ελλειμμάτων αλλά μέσα σε αυτά τα στενά περιθώρια πάντα μπορεί να βρεθούν δυνατότητες, έτσι ώστε να στελεχωθούν κατάλληλα οι υπηρεσίες των τροφίμων, γιατί είναι θέμα δημόσιας υγείας. Το τρίτο είναι αυτό που είχα αναφέρει και στην πρωτολογία μου, ότι χρειάζεται όλο αυτό το σύστημα επιβολής μέτρων να ενιαιοποιηθεί.

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, λέγοντας ότι η δημόσια υγεία και η υγιεινή διατροφή είναι για μένα ζητήματα συνυφασμένα και αλληλένδετα. Η χώρα μας που είναι πρωτοπόρα από αρχαιοτάτων χρόνων στη μεσογειακή δίαιτα -ο παρακαθήμενος σε σας, κύριε Υπουργέ, εκ Κρήτης Υπουργός το ξέρει πολύ καλύτερα απ' όλους μας αυτό- θα πρέπει και σήμερα να είναι παράδειγμα και πρωταγωνίστρια στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την παραγωγή και κατανάλωση κατάλληλων για υγιεινή διατροφή τροφίμων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας ευχαριστώ, κύριε Γείτονα, για την ερώτησή σας.

Το λόγο έχει ο κύριος Υφυπουργός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι σήμερα η χώρα έχει ένα τεράστιο πρόβλημα πέρα από το κομμάτι της οικονομίας το οποίο πλανάται πάντα και μας προβληματίζει και μας δημιουργεί προβλήματα. Βλέπουμε, καθώς είμαστε αντιμέτωποι με τα προβλήματα, ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε εμείς που έχουμε σήμερα την ευθύνη ή αυτοί που την είχαν χθες, είναι ότι είμαστε χαμένοι σε ένα λαβύρινθο αρμοδιοτήτων. Και εκεί υπάρχουν τεράστιες σκιές για να μπορέσεις να κάνεις πολιτικές. Σήμερα, λοιπόν, γίνεται αντιληπτό πως η κατανομή αρμοδιοτήτων σε διάφορους φορείς χωρίς συντονισμό μεταξύ τους έχει ως φυσικό επακόλουθο την ύπαρξη πολλών διαφορετικών ελεγκτικών και κυρωτικών μηχανισμών.

Συγκεκριμένα –και πάνω σ' αυτό στηρίχτηκε η ερώτησή σας- είναι αλήθεια ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μας έχει χτυπήσει το καμπανάκι και σε λίγο θα το χτυπάει πάρα πολύ δυνατά και πιο έντονα. Και έρχομαι και βάζω αυτό το σημείο, γιατί μιλήσατε για ποιοτικά τρόφιμα και η χώρα μας σήμερα έχει μια δυνατότητα πέρα από τον τουρισμό. Έχει αυτό ακριβώς, το κομμάτι των τροφίμων. Αν υπάρχει ένα νέο πεδίο πάνω στο οποίο μπορούμε να αναπτύξουμε την παραγωγή μας, την παραγωγική διαδικασία, είναι αυτό ακριβώς, το ποιοτικό τρόφιμο. Εκ των πραγμάτων, λοιπόν, καταλαβαίνετε ότι δεν υπάρχει κανένα περιθώριο να υπάρχει η οποιαδήποτε παρατήρηση ή η οποιαδήποτε κίτρινη κάρτα –αν μπορώ να πω σκωπτικά- περί του θέματος, περί μη ασφαλών τροφίμων.

Η Γενική Διεύθυνση Υγείας των Καταναλωτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης SANGO έχει μιλήσει για κίνδυνο επιβολής μέτρων εις βάρος των ελληνικών τροφίμων. Αυτό, λοιπόν, δεν μπορούμε να το αγνοούμε και γι' αυτό έχουμε κινήσει τη διαδικασία να τρέξει πάρα πολύ γρήγορα -και είναι αλήθεια ότι σε αυτό το κομμάτι υπάρχει μια αγαστή συνεργασία με τα υπόλοιπα Υπουργεία- για να μπορέσουμε να λύσουμε αυτό το θέμα που εδώ και τώρα απαιτεί λύση. Ήδη έχουν συγκροτηθεί οι επιτροπές, την άλλη εβδομάδα συνεδριάζουν με σαφείς οδηγίες, μέσα σε ένα μήνα περίπου να τελειώσουν τα πορίσματά τους, για να μπορέσουμε αμέσως μετά να μπούμε στη διαδικασία της διαβούλευσης και αυτό να αποτελέσει στο τέλος νομοθετική πράξη στο χρονοδιάγραμμα το οποίο βάλαμε.

Άρα, λοιπόν, έχουμε αντιληφθεί απόλυτα την ευθύνη και την έχουμε αντιληφθεί εδώ και τρεις μήνες περίπου, όταν χρειάστηκε να βρεθούμε αντιμέτωποι με ένα διατροφικό σκάνδαλο που ξέσπασε στη Γερμανία και το οποίο ουσιαστικά μας έφερε μπροστά στην ευθύνη και στο πρόβλημα. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι εδώ υπάρχει ένα πεδίο στο οποίο έχουμε ξεκινήσει τη διαδικασία να ανταποκριθούμε, θα ανταποκριθούμε και θα το πετύχουμε γιατί θεωρούμε ότι είναι μια μεγάλη προτεραιότητα.

Επίσης, κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι μια άλλη μεγάλη προτεραιότητα είναι να δείξουμε τον πλούτο μας που δεν είναι άλλος από το κομμάτι που έχει να κάνει με τη διατροφή. Αυτό που είπατε πριν από λίγο μεσογειακή διατροφή και με διόρθωσε ο κ. Κεγκέρογλου, περί κρητικής διατροφής, είναι ένας τεράστιος πλούτος της χώρας. Αυτόν τον πλούτο, λοιπόν, πρέπει να τον αναδείξουμε και να τον κάνουμε πλεονέκτημα, γιατί μπορεί να αποτελέσει και εξαγώγιμο προϊόν η υπόθεση αυτή. Είναι μια τεράστια υπόθεση και για να το κατορθώσουμε πρέπει να εξασφαλίσουμε πρώτα απ' όλα την προηγούμενη παράμετρο, την ασφάλεια και την υγιεινή.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Η δεύτερη με αριθμό 8732/10-1-2011 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπυρίδωνος Γαληνού, προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την άρνηση καταβολής από τον ΟΓΑ, εξόδων για εξειδικευμένες εξετάσεις, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Βουλευτή και διαγράφεται.

Η τρίτη με αριθμό 10087/31-1-2011 ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ιωάννη Ζιώγα, προς την Υπουργό Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με το κτιριακό πρόβλημα της Παιδαγωγικής Σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος της κυρίας Υπουργού και διαγράφεται.

Θα συζητηθεί τώρα η τέταρτη με αριθμό 9627/24-1-2011 ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Αστέριου Ροντούλη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις συμβάσεις του Εθνικού Οργανισμού

Παροχής Υπηρεσιών Υγείας με ιδιώτες γιατρούς.

Στον ερωτώντα Βουλευτή κ. Αστέριο Ροντούλη θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης.

Ο κ. Ροντούλης έχει το λόγο για να παρουσιάσει την ερώτησή του.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να σας συγχαρώ κατ'αρχάς για αυτά που είπατε για την Ημέρα της Γυναίκας, αλλά προσωπικά εκφραζόμενος θεωρώ ότι θα πρέπει να θεσμοθετηθεί και παγκόσμια ημέρα του άντρα, για να μην υφιστάμεθα μια ρατσιστική μεταχείριση.

Έρχομαι τώρα στην ερώτηση, κύριε Υφυπουργέ. Πριν από μερικές εβδομάδες το Υπουργείο Υγείας ψήφισε ένα νομοσχέδιο, βάσει του οποίου δημιουργείται ο Εθνικός Οργανισμός Παροχής Υπηρεσιών Υγείας, ο οποίος και ενσωματώνει τους κλάδους υγείας των τεσσάρων μεγαλυτέρων ασφαλιστικών ταμείων της χώρας, δηλαδή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, του ΟΑΕΕ, του ΟΠΑΔ και του ΟΓΑ. Πρόκειται για μια αλλαγή ρηξικέλευθη; Αναμφίβολα θα πει κάποιος, ναι. Πρόκειται για μια τομή; Βεβαίως θα πει κάποιος, ναι.

Πρέπει όμως να σας πω ότι υπάρχουν πάρα πολλά ερωτήματα που τίθενται εναγωνίως και από γιατρούς, αλλά και από απλούς πολίτες ασφαλισμένους, στα οποία θα πρέπει να δώσετε ξεκάθαρη απάντηση.

Έθεσα τα ερωτήματα αυτά όταν συζητήθηκε το νομοσχέδιο και δεν πήρα ξεκάθαρη απάντηση από τον Υπουργό, τον κ. Λοβέρδο. Θα θέσω, λοιπόν, και πάλι σήμερα αυτά τα πέντε ερωτήματα, ευελπιστώντας ότι από εσάς θα λάβω μια κρυστάλλινη απάντηση.

Πρώτο ερώτημα. Υπάρχει ή όχι όριο στον αριθμό των ιδιωτών ιατρών που θα επιλέξουν να συμβληθούν με τον Εθνικό Οργανισμό Παροχής Υπηρεσιών Υγείας;

Δεύτερον, θα υπάρξει πλαφόν, δηλαδή ανώτατο όριο αμοιβής για τους συμβεβλημένους ιδιώτες ιατρούς και ποιο θα είναι αυτό το όριο που ποτέ δεν μας το λέτε;

Τρίτον, οι ιδιώτες γιατροί που θα επιλέξουν να μη συμβληθούν με τον ΕΟΠΥΥ θα έχουν τη δυνατότητα να γράψουν ένα παραπεμπτικό ή μία φαρμακευτική συνταγή;

Τέταρτον, ο ασφαλισμένος στον ΕΟΠΥΥ θα έχει τη δυνατότητα να επιλέξει ελεύθερα ακόμα και έναν μη συμβεβλημένο με τον Οργανισμό ιδιώτη γιατρό;

Πέμπτον, θα υπάρξουν συλλογικές συμβάσεις εργασίας που θα γίνουν μεταξύ του νέου φορέα που θα δημιουργηθεί, του ΕΟΠΥΥ και των κατά τόπους ιατρικών συλλόγων;

Πρέπει να σας πω, κύριε Υφυπουργέ -και πιστέψτε με- ότι εξαιτίας αυτών των ξεκάθαρων ερωτημάτων που σας έθεσα, το τηλέφωνο του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού έχει πάρει φωτιά από ανθρώπους που θέτουν εναγωνίως, μετ' επιτάσεως τα ερωτήματα προκειμένου να λάβουν μία απάντηση, όπως επίσης και το τηλέφωνο του εξαίρετου ιατρού κ. Ανδρέα Παπαμιχαήλ, που από την πλευρά του κόμματός μας ασχολείται σε συνδικαλιστικό επίπεδο με τα θέματα υγείας. Ευελπιστώ να έχω μια ξεκάθαρη απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Τιμοσίδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Εγώ δεν νομίζω ότι χρειάζεται να καθιερώσουμε «Ημέρα του Άνδρα», γιατί ο άνδρας ήταν πάρα πολλούς αιώνες καθημερινά στα πράγματα. Όμως παρ'ότι δεν ήμουν μέσα στην Αίθουσα, άκουσα τη δική σας αναφορά, κυρία Πρόεδρε, και θα συμμεριστώ τις σκέψεις που εκθέσατε.

Κύριε εκπρόσωπε του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, αγαπητέ συνάδελφε κ. Ροντούλη, πριν από λίγες μέρες, πράγματι, η ελληνική Βουλή ψήφισε το νόμο «Διαρθρωτικές αλλαγές για την υγεία», μέσα τα άρθρα του οποίου περιλαμβάνεται σ' ένα μεγάλο κεφάλαιο η δημιουργία ενός νέου πια δημόσιου φορέα, ενός νέου νομικού προσώπου δημόσιας υγείας του ΕΟΠΥΥ, του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας.

Εγώ θα συμφωνήσω με τους χαρακτηρισμούς που κάνατε, γιατί είναι, πράγματι, μία τομή. Είναι ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της εφαρμογής, της υλοποίησης πια ενός συστήματος της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας που τόσα χρόνια συζητούμε.

Εμείς κάναμε και την αυτοκριτική μας εκείνες τις μέρες στη Βουλή, επειδή δεν καταφέραμε να έχουμε τον νόμο σε εφαρμογή, για να μπορεί να ανταποκριθεί στις πραγματικές ανάγκες των πολιτών, αυτών δηλαδή που καθημερινά αναζητούν να βρουν μια λύση στο οποιοδήποτε πρόβλημα υγείας.

Πιστεύω ότι είναι σημαντικό βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση, γιατί μ' έναν πολύ απλό τρόπο –και φαίνεται ότι οι σημαντικές τομές γίνονται με πολύ απλές κινήσεις- καταφέραμε να ενώσουμε τους κλάδους υγείας των τεσσάρων μεγάλων ταμείων. Παραμένει, βεβαίως, ανοικτό το ενδεχόμενο να υπάρξει συνένωση και άλλων ταμείων, εφόσον το επιθυμούν. Ο στόχος ήταν τα τέσσερα μεγάλα ταμεία.

Έτσι πιστεύουμε ότι γίνεται μια σημαντική προσπάθεια να καταφέρουμε να έχουμε ως πρώτη προτεραιότητα τον πολίτη, να μην ταλαιπωρείται στις περιβόητες ουρές που καθημερινά βλέπαμε στις τηλεοράσεις και που ήταν μια πραγματικότητα, δεν προβάλλονταν απλώς από τα μέσα ενημέρωσης.

Θέλω να σας βεβαιώσω ότι σε μια τέτοια τομή οι γιατροί –γιατί αυτοί που θα την υλοποιήσουν είναι οι γιατροί- δεν μπορεί να μην έχουν την τιμητική τους. Ξεκαθαρίζεται, όπως ξέρετε πολύ καλά, μέσα στο νόμο ότι η εργασιακή σχέση όλων των γιατρών που είναι σήμερα στα τέσσερα ταμεία παραμένει ως έχει.

Από εκεί και πέρα, επειδή θέσατε κάποια άλλα ερωτήματα και επειδή βλέπω ότι περνάει ο χρόνος μου θα απαντήσω στη δευτερολογία μου.

Σας απαντώ, λοιπόν, και στα τρία σημαντικά ερωτήματα από τα πέντε που θέσατε -τα τρία ήταν στο γραπτό κείμενο- ως εξής: Δυνατότητα θα έχουν όλοι οι ειδικευμένοι ιδιώτες γιατροί που θα πληρούν τις προϋποθέσεις να συμβληθούν με τον ΕΟΠΥΥ. Εξετάζονται όλα τα σενάρια και δεν ισχύει αυτό που είπατε, τα 700 ευρώ περίπου, που κάνατε και ειδική αναφορά σε μια σκέψη που υπάρχει στο μνημόνιο και που έχει να κάνει με τον τρόπο σύμβασης του Οργανισμού Απασχόλησης Ελευθέρων Επαγγελματιών, όπου υπάρχει ένας τέτοιος τρόπος. Βεβαίως δικαίωμα συνταγογράφησης θα έχουν όσοι γιατροί είναι συμβεβλημένοι με τον ΕΟΠΥΥ.

Νομίζω θα μου δοθεί η ευκαιρία στη δευτερολογία να πω αναλυτικότερα ποιος είναι ο τρόπος με τον οποίο σκεπτόμαστε να συμβληθούμε με τους γιατρούς. Αυτό είναι ακριβώς το περιεχόμενο του διαλόγου που ξεκίνησε εδώ και λίγες ημέρες και θα γίνει και επίσημα με τους φορείς των γιατρών, για να βρούμε τον καλύτερο δυνατό τρόπο σχέσης των γιατρών με τον Εθνικό Οργανισμό Παροχής Υπηρεσιών Υγείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό, κ. Τιμοσίδη.

Κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, προσπαθήσατε να δικαιολογήσετε τα αδικαιολόγητα, αλλά προς μεγάλη μου έκπληξη σας διέφυγε ότι στις 10-2-2011 εσείς και ο κ. Σαχινίδης υπογράψατε μια κοινή υπουργική απόφαση την οποία έχω εδώ, που αποτελεί πρόκριμα – πιλότο, θα έλεγα- για αυτά που πρόκειται να επακολουθήσουν σε επίπεδο Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας εις βάρος των ασφαλισμένων και εις βάρος των ιατρών.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να επισημάνω δυο σημαντικές πρόνοιες που υπογράψατε –η απόφασή σας αφορά τον ΟΠΑΔ- και προφανώς θα ισχύσει και για το διάδοχο σχήμα, τον Εθνικό Οργανισμό Παροχής Υπηρεσιών Υγείας, εκτός και αν τώρα το διαψεύσετε.

Ποια είναι η πρώτη πρόνοια; Οι δικαιούχοι του ΟΠΑΔ, με βάση αυτά που εσείς με τον κ. Σαχινίδη αποφασίσατε από κοινού, θα μπορούν να προσφεύγουν για την περίθαλψη τους μόνον –τονίζω τη λέξη «μόνον»- σε συμβεβλημένους με τον οργανισμό -με τον ΟΠΑΔ σε μια πρώτη φάση και με τον ΕΟΠΥΥ σε μια δεύτερη φάση- γιατρούς, αφού σε αντίθετη περίπτωση θα καλούνται να επιβαρυνθούν καθ' ολοκληρίαν οι ίδιοι την αμοιβή του γιατρού χωρίς καμμία επιστροφή χρημάτων, όπως συνέβαινε μέχρι τώρα.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τι κάνετε. Πρώτον, με τη διάταξη αυτή

καταστρατηγείτε την ελεύθερη επιλογή γιατρού. Μα, εσείς λέγατε ότι η ελεύθερη επιλογή γιατρού είναι στην καρδιά της πρωτοβάθμιας περίθαλψης υγείας που επαγγέλλεστε. Δεύτερον, κλονίζετε τη σχέση εμπιστοσύνης που πρέπει να υπάρχει μεταξύ ασθενούς και γιατρού. Και το τρίτο και κυριότερο, καταστρατηγείτε τη σχέση ανταποδοτικότητας που πρέπει να υπάρχει μεταξύ των εισφορών ενός ασφαλισμένου στον οργανισμό και των παροχών υγείας του οργανισμού προς τον ασφαλισμένο.

Συνεχίζω με μια δεύτερη πρόνοια -με μια δεύτερη διάταξη- που επίσης, υπάρχει μέσα σε αυτήν την απόφασή σας. Όταν τεθεί σε πλήρη λειτουργία -λέτε εσείς με τον κ. Σαχινίδη, κύριε Υφυπουργέ- η ηλεκτρονική συνταγογράφηση και αποσυρθούν τα ατομικά συνταγολόγια- κάτι που αναμένεται να γίνει μέσα στο επόμενο εξάμηνο του 2011, οι ασφαλισμένοι που διαθέτουν συνταγή γιατρού μη συμβεβλημένου με τον ΟΠΑΔ θα πρέπει να πληρώνουν εξ ολοκλήρου πάλι τα φάρμακά τους και όχι μόνο τη συμμετοχή, όπως πλήρωναν μέχρι σήμερα.

Άρα, τι κάνετε τώρα; Ασκείτε έναν έμμεσο εκβιασμό στους γιατρούς για να ενταχθούν στο νέο οργανισμό, στον ΕΟΠΥΥ γιατί, σε διαφορετική περίπτωση, δεν θα μπορέσουν να πάρουν τους κωδικούς ώστε να προχωρήσουν στην ηλεκτρονική συνταγογράφηση, αφού οι κωδικοί αυτοί θα δίνονται μόνο στους συμβεβλημένους με τον ΟΠΑΔ και στη συνέχεια με τον ΕΟΠΥΥ γιατρούς. Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να πω ότι η Κυβέρνηση –λυπάμαι που το λέω- έχει πέσει στο επίπεδο του κοινού εκβιαστή, γιατί με την μεν πρώτη διάταξη εκβιάζετε τους ασφαλισμένους να πάνε αναγκαστικά στους γιατρούς που είναι συμβεβλημένοι με τον ΟΠΑΔ και τον ΕΟΠΥΥ σε μεταγενέστερο στάδιο και ταυτόχρονα εκβιάζετε τους γιατρούς να συμβληθούν με τον ΟΠΑΔ και τον ΕΟΠΥΥ, διαφορετικά θα χάσουν και την πελατεία τους αλλά και το αυτονόητο δικαίωμα της συνταγογράφησης.

Κάνετε ένα παιχνίδι που αφορά εκατομμύρια ασφαλισμένους. Κάνετε παιχνίδι στον ευαίσθητο τομέα της υγείας και πολύ φοβάμαι, κύριε Υφυπουργέ, ότι θα το πληρώσετε πάρα πολύ ακριβά. Να ξέρετε όμως ότι Εθνικό Σύστημα Υγείας δεν στήνεται με κοινούς εκβιασμούς!

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Τιμοσίδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, πραγματικά μου κάνει εντύπωση αυτό που είπατε. Πού υπάρχει ο εκβιασμός;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας τον είπα.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αναφερθήκατε σε μία κοινή υπουργική απόφαση που υπογράφηκε από εμένα και από τον κ. Σαχινίδη, πράγματι,...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τη διάβασα.

ΜΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης):...όπου τοποθετούμε τα πράγματα όπως πρέπει, στη θέση τους.

Εδώ και πάρα πολλά χρόνια οι συμβεβλημένοι γιατροί του ΟΠΑΔ είναι περίπου δώδεκα-δωδεκάμισι χιλιάδες τον αριθμό. Υπήρξε όμως μία χαλαρή σχέση με τον οποιονδήποτε ιδιώτη, επαγγελματία συνάδελφο γιατρό ώστε, χωρίς να έχει συμβληθεί με τον ΟΠΑΔ, να μπορεί είτε να συνταγογραφεί, είτε να γράφει ιατρικές εξετάσεις ή να εκτελεί ιατρικές εξετάσεις. Διαβάσατε, λοιπόν, πράγματι το κείμενο στο οποίο αναφέρεται. Όμως πρέπει να σας πω ότι δεν λέτε πως στο κείμενο υπάρχει η δυνατότητα σε οποιονδήποτε γιατρό, ελεύθερο επαγγελματία, να συμβληθεί και τώρα ακόμη με τον ΟΠΑΔ. Άρα, αυτό που λέμε εμείς είναι ότι μέχρις ότου να γίνει η ηλεκτρονική συνταγογράφηση δεν μπορεί κάποιος γιατρός που δεν έχει κάνει μία απλή σύμβαση -μια σχέση εργασίας δηλαδή με ένα ταμείο- μέσα απ' αυτό το ταμείο να εκτελεί ιατρικές πράξεις. Άρα, είναι ελεύθερη η δυνατότητα για οποιονδήποτε γιατρό να συμβληθεί με τον ΟΠΑΔ μέχρις ότου μετατραπεί σε ΕΟΠΥΥ.

Τι λέμε, λοιπόν, όσον αφορά στον ΕΟΠΥΥ; Λέμε ότι οι μέχρι σήμερα συμβεβλημένοι γιατροί -κάποιες χιλιάδες, περίπου δεκαέξι με δεκαοχτώ χιλιάδες, ίσως να είναι λίγο πιο πάνω ή λίγο πιο κάτω- διατηρούν το δικαίωμά τους και παραμένουν στο νέο φορέα, εφόσον το επιθυμούν. Βεβαίως υπάρχει και είναι ανοιχτή η δυνατότητα να συμβληθούν και όποιοι άλλοι ιδιώτες γιατροί επιθυμούν. Σας βεβαιώνω, δε, ότι στο τέλος δεν θα υπάρξει αναγκαιότητα να συμβληθούν όλοι, γιατί η πράξη έχει δείξει ότι υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός ιδιωτών γιατρών οι οποίοι δεν θέλουν να συμβληθούν με κανένα ταμείο.

Σας βεβαιώνω, λοιπόν, ότι ξεκινάει ένας διάλογος και έχουμε ανοιχτές όλες τις περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να γίνει μία σύμβαση με έναν ιδιώτη γιατρό, ο οποίος δεν είναι σήμερα συμβεβλημένος: Είτε κατά πράξη και περίπτωση, όπως είναι σήμερα με τον ΟΠΑΔ, -και ξέρετε πολύ καλά τι σημαίνει αυτό, ότι δηλαδή η πρώτη επίσκεψη έχει μια συγκεκριμένη αμοιβή κι η δεύτερη επίσκεψη μέσα στο μήνα έχει λιγότερη αμοιβή, όμως είναι κάτι που δουλεύει στην πράξη και πάει πάρα πολύ καλά και είναι ικανοποιημένοι και οι γιατροί και οι ασφαλισμένοι- είτε μπορεί να υπάρξει και άλλου είδους σύμβαση, άλλος τρόπος σύμβασης. Και είναι αυτός ακριβώς στον οποίο κάνετε κι εσείς αναφορά στην ερώτησή σας, δηλαδή τύπου ΟΑΕΕ, που σημαίνει ότι, πράγματι, υπάρχουν γιατροί συμβεβλημένοι που αμείβονται με 625-700 ευρώ, γιατί έχουν ένα συγκεκριμένο αριθμό ασφαλισμένων.

Υπάρχει όμως και άλλος τύπος σύμβασης, όπου άλλοι συνάδελφοι γιατροί έχουν περισσότερους ασφαλισμένους και αμείβονται περισσότερο. Έτσι, λοιπόν, αυτόν τον τύπο σύμβασης συζητάμε με τους γιατρούς. Εφόσον τον αποδεχθούν και όποιοι τον αποδεχθούν, ας είναι ανοικτός και αυτός ο τρόπος σύμβασης. Επίσης, παραμένει ανοικτός ο συλλογικός τρόπος σύμβασης που σήμερα ισχύει με τα ταμεία.

Άρα, πηγαίνουμε σε έναν, πραγματικά, ανοικτό διάλογο με όλους τους γιατρούς που ενδιαφέρονται και θα ενδιαφερθούν μελλοντικά –γιατί ο νόμος θα αρχίσει να ισχύει και η εφαρμογή του θα ξεκινήσει από τον Ιούνιο και μετά- όπου θα συζητήσουμε και θα αναδείξουμε τους τρόπους, με τους οποίους οι ίδιοι οι γιατροί επιθυμούν να συμβληθούν με αυτόν το φορέα.

Θέλω να σας πω ότι απόδειξη αυτού και προοίμιο αυτής της εφαρμογής του νόμου είναι ότι ο τρόπος, με τον οποίο σήμερα εξυπηρετούνται οι ασφαλισμένοι σε αυτό το γνωστό ΙΚΑ με τις ατελείωτες ουρές και με τις μεγάλες αναμονές, για να βρεθεί ένα πολυπόθητο ραντεβού, έχει βελτιωθεί και έχει τακτοποιηθεί, γιατί πρέπει να σας πω ότι ισχύει ακόμη η δυνατότητα οποιουδήποτε ασφαλισμένου είτε του ΙΚΑ είτε άλλου ταμείου να επισκεφθεί γιατρό συμβεβλημένο είτε με τον ΟΠΑΔ είτε με τον ΟΑΕΕ. Υπάρχει στην πράξη η απόδειξη ότι τα πράγματα θα βελτιωθούν και θα πάνε καλύτερα.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, για την ανοχή του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ολοκληρώθηκε ο πρώτος κύκλος αναφορών και ερωτήσεων και εισερχόμεθα στη συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων δεύτερου κύκλου.

Αναφορές –ερωτήσεις δευτέρου κύκλου:

Η πρώτη με αριθμό 10355/2-2-2011 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Στρατάκη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού κέντρου του ΕΑΠ στις Αρχάνες δεν συζητείται λόγω κωλύματος της Υπουργού και διαγράφεται.

Θα συζητηθεί τώρα η δεύτερη με αριθμό 9638/24-1-2011 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Σταϊκούρα προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις ακολουθούμενες διαδικασίες για την επιλογή σχολείων για εγγραφή και φοίτηση μαθητών Ρομά στο Νομό Φθιώτιδας.

Στον κ. Χρήστο Σταϊκούρα θα απαντήσει η Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κ. Φωτεινή Γεννηματά.

Παρακαλώ, κύριε Σταϊκούρα, έχετε δύο λεπτά για να παρουσιάσετε την ερώτησή σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρία Υπουργέ, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η πρόσβαση της νέας γενιάς Ρομά στην εκπαιδευτική διαδικασία συνιστά αναμφίβολα βασικό μηχανισμό της άρσης του κοινωνικού αποκλεισμού της εν λόγω πληθυσμιακής ομάδας. Καθίσταται απαρέγκλιτη προϋπόθεση για την ισότιμη συμμετοχή

της στην οικονομική, πολιτική και κοινωνική ζωή της χώρας. Αποτελεί πάγια επιδίωξη, συνταγματική δέσμευση και διεθνή υποχρέωση της χώρας μας.

Όμως, η μεθοδολογία υλοποίησης αυτής της δέσμευσης από το αρμόδιο Υπουργείο εγείρει ερωτηματικά και προκαλεί ανησυχίες τόσο στους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων των σχολείων υποδοχής όσο και στις τοπικές κοινωνίες, ερωτηματικά και ανησυχίες που σχετίζονται με τις προϋποθέσεις, με τη διαδικασία ένταξης των παιδιών αυτών στην εκπαιδευτική διαδικασία και συγκεκριμένα με την αναγκαιότητα ύπαρξης κανόνων υγιεινής, με την προσκόμιση πιστοποιητικών μόνιμης κατοικίας, με την επάρκεια κτηριακών υποδομών και ανθρώπινου δυναμικού.

Οι ανησυχίες αυτές αποτυπώνονται με ιδιαίτερη ένταση και στο Νομό Φθιώτιδας στο Δήμο Λαμιέων και αυτό διότι, πρώτον, οι περισσότεροι μαθητές διαμένουν σε αυτοσχέδιο καταυλισμό στις όχθες ρέματος με ανυπαρξία οδών, συστήματος αποχέτευσης, ύδρευσης, ηλεκτροδότησης, δηλαδή με έλλειψη στοιχειωδών συνθηκών ασφάλειας και κανόνων υγιεινής.

Δεύτερον, τα σχολεία τα οποία επελέγησαν και πιο συγκεκριμένα το 1ο, το 5ο, το 10ο, το 11ο και το 17ο Δημοτικό Σχολείο, χαρακτηρίζονται ως όμορα, προκειμένου να παρακαμφθεί η έλλειψη του πιστοποιητικού κατοικίας οποιασδήποτε μορφής και να υιοθετηθεί η αρχή της επιείκειας, χωρίς όμως αυτά να πληρούν απόλυτα το κριτήριο της εγγύτητας.

Τρίτον, οι αίθουσες διδασκαλίας δεν είναι επαρκείς και πλήρεις. Προέκυψαν ως πρόχειρες αυτοσχέδιες κατασκευές στους υπάρχοντες χώρους, ακόμα και σε αποθήκες με φεγγίτη, εκτεθειμένες στις εκάστοτε καιρικές συνθήκες.

Αυτοί οι προβληματισμοί αναπτύσσονται και στην ερώτηση, την οποία κατέθεσα προς το αρμόδιο Υπουργείο και συζητούμε σήμερα, με την ευχή και την ελπίδα η κοινή βούληση όλων μας για την αναγκαία αλλά ομαλή και υπό συνθήκες και κανόνες ένταξη της νέας γενιάς των Ρομά στην εκπαιδευτική διαδικασία να ικανοποιηθεί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Σταϊκούρα.

Το λόγο έχει η Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Φώφη Γεννηματά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Σταϊκούρα, θέλω να σας πω ότι η ερώτησή σας μου δίνει την ευκαιρία να αποσαφηνίσουμε πολλά θέματα που έχουν να κάνουν με την ένταξη των παιδιών Ρομά στο σχολείο και βεβαίως, να απαντήσω και στις ανησυχίες που αναλύσατε πριν από λίγο.

Χαίρομαι, όμως, ιδιαίτερα διότι βλέπω ότι τόσο με την εισαγωγή σας, όσο και το κλείσιμο της τοποθέτησής σας δίνεται η δυνατότητα να ελπίζουμε σε μία διαμόρφωση ευρύτερης συναίνεσης γύρω από τα τόσο σημαντικά ζητήματα που έχουν να κάνουν με το σχολικό και τον κοινωνικό αποκλεισμό, ιδιαίτερα αυτής της τόσο ευαίσθητης ομάδας. Αυτό θα επιχειρήσω να κάνω και μέσα από την απάντησή μου.

Το πρώτο που θέλω να ξεκαθαρίσω εδώ, είναι ότι η προσπάθεια του Υπουργείου Παιδείας, που έχετε περιγράψει, δεν γίνεται καθόλου στην τύχη. Πρόκειται για μία πάρα πολύ οργανωμένη επιχείρηση στην οποία συμμετέχουν όλες οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου, υπηρεσίες υγείας, αλλά και κοινωνικές υπηρεσίες.

Στο πλαίσιο όλης αυτής της προσπάθειας έχουμε αποστείλει πολύ συγκεκριμένες εγκυκλίους που καλούσαν τα στελέχη της εκπαίδευσης να ενθαρρύνουν την προσέλευση των μαθητών Ρομά στο σχολείο, να αναζητούν τα παιδιά Ρομά που μένουν στην περιοχή τους, να φροντίζουν για την εγγραφή και τη φοίτησή τους, ανεξάρτητα από το εάν είναι γραμμένα σε μητρώα ή δημοτολόγια και να συνεργάζονται με την τοπική αυτοδιοίκηση και τις υπηρεσίες υγείας, όταν υπάρχει αδυναμία εγγραφής λόγω μη εμβολιασμού.

Έρχομαι τώρα πιο συγκεκριμένα σε ένα-ένα τα θέματα που θέσατε.

Η εγγραφή και η φοίτηση παιδιών Ρομά από τον καταυλισμό στην περιοχή Νταμάρια Ξηριάς στα δημοτικά σχολεία της Λαμίας που αναφέρατε, το 1ο, το 5ο, το 10ο, το 11ο και το 17ο· έγινε έπειτα από συνεργασία του υπεύθυνου υλοποίησης του έργου εκπαίδευσης των παιδιών Ρομά για την Περιφέρεια της Στερεάς Ελλάδας με την τοπική αυτοδιοίκηση, με περιφερειακά και τοπικά στελέχη εκπαίδευσης και συλλόγους γονέων.

Η επιλογή των σχολείων ως όμορων έγινε με βάση την απόστασή τους από τον καταυλισμό Ξηριάς. Ειδικά, το 15ο Δημοτικό Σχολείο Λαμίας δεν επιλέχθηκε, γιατί αν και βρίσκεται πιο κοντά στον καταυλισμό, κτηριακά ανήκει στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, το δημοτικό σχολείο απλά φιλοξενείται και έτσι υπήρχε μεγάλη δυσκολία εξεύρεσης χώρων και αιθουσών διδασκαλίας.

Όσον αφορά το θέμα των εμβολιασμών, έγινε καταγραφή των μαθητών του καταυλισμού και καταγράφηκαν πενήντα τρεις μαθητές σχολικής ηλικίας. Όσα παιδιά δεν είχαν, εφοδιάστηκαν με βιβλιάρια υγείας και έγινε διερεύνηση εμβολιαστικής κάλυψης, αλλά και εμβολιασμός, όπου χρειάστηκε, κατόπιν συνεργασίας του διευθυντή πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με τις αρμόδιες υπηρεσίες υγείας της περιοχής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Τέλος, ως προς το θέμα των κτηριακών υποδομών, μόνο το 11ο Δημοτικό Λαμίας έχει ειδικά διαμορφωμένη αίθουσα διδασκαλίας. Στα άλλα σχολεία, ύστερα από συνεργασία του διευθυντή πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με μηχανικό της περιφέρειας, δημιουργήθηκαν αίθουσες με τις απαραίτητες, απαιτούμενες προδιαγραφές. Βεβαίως, έχουμε καταγράψει και άλλες ανάγκες για βελτιώσεις και τις έχουμε αποστείλει στους δήμους, που σύμφωνα και με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» έχουν από εδώ και στο εξής την αρμοδιότητα να παρέμβουν.

Για το τελευταίο θέμα που θέτετε, επειδή δεν έχω άλλο χρόνο, θα απαντήσω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρία Υπουργέ, πολλές φορές και στο πεδίο άσκησης πολιτικής, η θεωρία απέχει από την πράξη, η βούληση από την υλοποίηση και οι επιθυμίες από την πραγματικότητα. Πολύ φοβάμαι ότι αυτή η διάσταση θεωρίας και πράξης νομοθετικού πλαισίου, υπουργικών αποφάσεων και υλοποίησης δράσεων, αποτυπώνονται και στην περίπτωση της ασκούμενης από το Υπουργείο σας πολιτικής στο ζήτημα της πρόσβασης των παιδιών Ρομά στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Είναι μία πρόχειρη και ευκαιριακή πολιτική, που έχει ως αποτέλεσμα τουλάχιστον στο Νομό Φθιώτιδας τα εξής. Πρώτον, το μικρό ποσοστό εγγραφής των παιδιών Ρομά εκεί. Είναι μόνο πενήντα. Επίσης, την απουσία διασφάλισης στοιχειωδών συνθηκών διαβίωσης γι' αυτά τα παιδιά και τις οικογένειές τους, την απουσία συντονισμού των προσπαθειών από τους φορείς που εμπλέκονται στην εκπαιδευτική διαδικασία, την απουσία συνεννόησης και συνεργασίας στην περίπτωση υγιεινής και εμβολιασμού των τοπικών φορέων, της τοπικής αυτοδιοίκησης, της Διεύθυνσης Κοινωνικής Πρόνοιας, του Νοσοκομείου Λαμίας, των ιατρικών κέντρων, των φορέων κοινωνικής στήριξης, την υποβάθμιση της ποιότητας της εκπαιδευτικής διαδικασίας κυρίως σε ό,τι αφορά την επάρκεια των κτηριακών υποδομών και την πληρότητα των τάξεων για μεγαλύτερο πλέον αριθμό μαθητών, και τέλος –σημαντικό- την οξεία αντίδραση των συλλόγων γονέων και κηδεμόνων, των σχολείων υποδοχής και της τοπικής κοινωνίας.

Από τα ανωτέρω καθίσταται σαφές –εκτιμώ- ότι το Υπουργείο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων θα πρέπει να εξετάσει με ιδιαίτερη προσοχή, με νηφαλιότητα, με ρεαλισμό και προνοητικότητα το πρόβλημα της σχολικής παρακολούθησης αυτών των παιδιών στην περιοχή της Λαμίας, γιατί ενώ η βούληση –όπως σωστά είπατε- είναι κοινή, οι προϋποθέσεις και οι διαδικασίες είτε δεν υφίστανται είτε δεν τηρούνται στην περιοχή της Λαμίας για παιδιά που προέρχονται άλλωστε, από οικογένειες που διαμένουν σε καταυλισμούς –εδώ μιλάμε για οικογένειες που διαμένουν σε καταυλισμούς στις παρυφές της πόλης- και τα οποία, σύμφωνα με τα συμπεράσματα μελέτης που έχω στην κατοχή μου και θα καταθέσω στα Πρακτικά, έχουν πολύ έντονα προβλήματα τόσο αρχικής ένταξης στο εκπαιδευτικό σύστημα, όσο και παραμονής σε αυτό.

Επίσης, θέλω να καταθέσω στα Πρακτικά και μια άλλη μελέτη που λέει ότι η εκπαιδευτική παρέμβαση είναι απαραίτητο να προσαρμόζεται στις ιδιαίτερες ανάγκες και στα χαρακτηριστικά του κάθε επιλεγμένου οικισμού που διαβιούν παιδιά Ρομά και κατ' επέκταση των σχολείων όπου αυτά φοιτούν.

Στο πλαίσιο αυτό –κλείνοντας- κρίνω σκόπιμο να συνεκτιμήσετε, μεταξύ άλλων επιλογών που έχετε, την πρόταση του κυρίου Δήμαρχου Λαμιέων, που εμπεριέχεται στη σχετική προς το Υπουργείο σας επιστολή διαμαρτυρίας, να ανασταλεί η εφαρμογή του προγράμματος στη Λαμία, προκειμένου η πολιτεία – Κυβέρνηση και η δημοτική αρχή- να προχωρήσει και να υλοποιήσει τη δημιουργία ενός νέου προγράμματος οριστικής στέγασης των εν λόγω παιδιών και ενσωμάτωσής τους στο κοινωνικό σύνολο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Σταϊκούρα.

Το λόγο έχει η Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Γεννηματά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Σταϊκούρα, άφησα σκοπίμως τελευταίο το ερώτημά σας περί προσωρινής αναστολής του προγράμματος για να έχω και περισσότερο χρόνο στη δευτερολογία μου.

Έχω την εντύπωση ότι προσπαθείτε πολύ ευγενικά να μεταφέρετε ένα αίτημα κάποιων φορέων της περιοχής σας. Θέλω να σταθώ και σε κάποιες αντιφάσεις σε σχέση με όσα είπατε. Αφ'ενός είπατε ότι είναι μικρή η επιτυχία επειδή μόνο πενήντα παιδιά εντοπίστηκαν –συγκεκριμένα πενήντα τρία- και εγγράφηκαν στα σχολεία αυτά και αφ'ετέρου είπατε ότι δυσχεραίνεται η διδασκαλία γιατί έρχεται ένας αριθμός παιδιών να προστεθεί στα υπάρχοντα σχολεία, όταν για αυτά τα πενήντα τρία παιδιά επιλέχθηκαν πέντε σχολεία, δηλαδή έχουμε μόλις δέκα παιδιά σε κάθε σχολείο.

Θεωρώ ότι δεν είναι τόσο δραματικός αυτός ο αριθμός, ώστε να δημιουργήσει δυσλειτουργίες στην καθημερινότητα των άλλων παιδιών.

Επειδή θέλω να είμαι απόλυτα σαφής, δεν υπάρχει, κύριε Σταϊκούρα, περίπτωση αναστολής του προγράμματος: ενός προγράμματος που μόνο βοηθάει παιδιά να ενταχθούν στο σχολείο. Δηλαδή, κάνει το αυτονόητο.

Το έργο εκπαίδευσης των παιδιών Ρομά θέτει σε εφαρμογή πολύ εξειδικευμένες δράσεις παρέμβασης, ακριβώς επειδή – όπως είπατε κι εσείς- τα παιδιά αυτά αντιμετωπίζουν σύνθετα προβλήματα και δυσκολίες και άρα, πρέπει να τα υποστηρίξουμε σ' αυτήν την προσπάθεια. Δεν αρκεί μόνο να τα εντοπίσουμε και να τα εγγράψουμε σ' ένα σχολείο ή να πείσουμε την ευρύτερη κοινωνία ότι έχουν και αυτά το δικαίωμα στη γνώση και στην παιδεία.

Άρα, για όλους αυτούς τους λόγους, το έργο που υλοποιούμε έχει δράσεις υποστήριξης της σχολικής φοίτησης για να μην έχουμε σχολική διαρροή στη συνέχεια, δράσεις επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, δράσεις ψυχοκοινωνικής στήριξης. Οι δράσεις αυτές πρόκειται να εφαρμοστούν σε ογδόντα τέσσερις δήμους, σε τετρακόσια ογδόντα οχτώ σχολεία σε όλη τη χώρα. Αναμένεται να ωφεληθούν χιλιάδες μαθητές και ο συνολικός προϋπολογισμός ξεπερνά τα 11 εκατομμύρια ευρώ. Μιλάμε για κοινοτικούς πόρους.

Η μόνη ένσταση που θα μπορούσα να δεχθώ είναι ότι έχουμε καθυστερήσει σημαντικά σε όλη αυτήν την προσπάθεια και ότι για να κάνει το αυτονόητο η πατρίδα μας, πρέπει να στηριχθεί σε ευρωπαϊκά προγράμματα και σε κοινοτικούς πόρους. Μια τέτοια κριτική θα μπορούσα να την αντιληφθώ πλήρως. Όμως, δεν δέχομαι να αμφισβητούνται τα αποτελέσματα που έχουν προκύψει και που θα προκύψουν από πολύ συντονισμένες παρεμβάσεις, συγκεκριμένα οφέλη για παιδιά Ρομά.

Γνωρίζετε καλά ότι η πολιτεία μας, η τοπική αυτοδιοίκηση που αναφέρατε, η εκπαιδευτική κοινότητα έχουν και ηθική, αλλά και νομική υποχρέωση να στηρίξουν αυτά τα παιδιά και να τα βοηθήσουν να ενταχθούν στο εκπαιδευτικό μας σύστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Θα έλεγα, κύριε Σταϊκούρα, κλείνοντας –έχω ήδη καταχραστεί το χρόνο- ότι οι τοπικές κοινωνίες έχουν κάθε δικαίωμα να ανησυχούν και να ζητούν ενημέρωση, αλλά όταν αυτήν την ενημέρωση την αποκτούν, έχουν υποχρέωση επίσης να υποδεικνύουν λύσεις που σέβονται και προασπίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και ειδικά τα δικαιώματα των παιδιών.

Εμείς, ως Υπουργείο Παιδείας και η Κυβέρνησή μας είμαστε αποφασισμένοι μ' αυτές τις αξίες και μ' αυτές τις αρχές να πορευτούμε σε σχέση με την ένταξη των παιδιών Ρομά στη σχολική διαδικασία. Θέλω να πιστεύω και το εύχομαι ότι αυτός είναι ένας δρόμος που μπορούμε να ακολουθήσουμε μαζί.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την Υπουργό Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Φώφη Γεννηματά.

Συζητούμε τώρα τη τρίτη με αριθμό 10443/3-2-2011 ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Ελευθερίου Αυγενάκη προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με απολύσεις εργαζομένων στην κατασκευή της Ολυμπίας Οδού.

Στον ερωτώντα Βουλευτή κ. Ελευθέριο Αυγενάκη θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου.

Παρακαλώ, κύριε Αυγενάκη, έχετε το λόγο για να παρουσιάσετε την ερώτησή σας για δύο λεπτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πριν διατυπώσω τα ερωτήματά μου σχετικά με το αντικείμενο της Ολυμπίας Οδού, επιτρέψτε μου να σας ρωτήσω αν είστε ευχαριστημένος, κύριε Υπουργέ –ως Κυβέρνηση φυσικά και όχι ως αρμόδιος- από τη διαχείριση της χθεσινοβραδινής κατάστασης στη Μαλακάσα και τον αποκλεισμό εκατοντάδων συμπολιτών μας στα αυτοκίνητά τους για ώρες στις εθνικές οδούς της χώρας μας.

Και τα ερωτήματα που δημιουργούνται είναι τα εξής: Προβλέπεται στους όρους των συμβάσεων παραχώρησης, κατασκευής και διαχείρισης εθνικών οδών, η διαχείριση τέτοιων καταστάσεων; Τηρήθηκαν, αλήθεια, οι όροι της σύμβασης με τις εταιρείες ευθύνης που έχουν αναλάβει την κατασκευή και τη διαχείριση του εθνικού δικτύου;

Βεβαίως, το ζήτημα κατασκευής σύγχρονων οδικών δικτύων και υποδομών αναντίρρητα οφείλει να αποτελεί μία σημαντική προτεραιότητα της κάθε κυβέρνησης. Ωστόσο, οι συχνές αναβολές και οι καθυστερήσεις, οι υπερτιμολογήσεις και η ελευθερία των κοινοπραξιών να επιβάλλουν και να εισπράττουν επί χρόνια τέλη από διόδια για έργα που έχουν αναλάβει και δεν έχουν ολοκληρώσει, είναι πρακτικές που πρέπει να σταματήσουν.

Σ' αυτό το πλαίσιο υπογραμμίζω ότι τεράστιες είναι οι καθυστερήσεις που παρουσιάζονται στην κατασκευή της Ολυμπίας Οδού, ειδικά στο τμήμα που αφορά την Ηλεία, την Αχαΐα και την Αιτωλοακαρνανία, ενώ η κατασκευαστική κοινοπραξία συνεχίζει να εισπράττει κανονικά τα διόδια από τους πολίτες, σαν να απολαμβάνουν οι πολίτες της χώρας αυτής το ασφαλέστερο οδικό δίκτυο, αλλά και το πιο σύγχρονο!

Ωστόσο, παρ' όλο που απαιτείται η επιτάχυνση των εργασιών, η εταιρεία VINCI, μέλος της κοινοπραξίας που έχει αναλάβει την κατασκευή του αυτοκινητόδρομου, προχώρησε τη Δευτέρα 31-1-2011 στην απόλυση σαράντα ακόμα εργαζομένων στην κατασκευή της Εθνικής Οδού Κορίνθου-Πατρών, γεγονός που επιβεβαίωσε και η κοινοπραξία της Ολυμπίας Οδού.

Τονίζεται ακόμα, κύριε Υπουργέ, ότι το Δεκέμβριο είχαν προηγηθεί ακόμα τριάντα απολύσεις, ώστε στα έργα της VINCI να έχουν απομείνει πλέον περί τους τριακόσιους είκοσι εργαζόμενους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τα συγκεκριμένα γεγονότα προκάλεσαν, βεβαίως, την αντίδραση του σωματείου των εργαζομένων στον άξονα, που προχώρησε σε εικοσιτετράωρη απεργία. Βεβαίως είναι δεδομένο ότι

οι συγκεκριμένες απολύσεις, πέρα από την αδικία σε βάρος των εργαζομένων, δημιουργούν τεράστιες αμφιβολίες σχετικά με το μέλλον αυτού του σπουδαίου έργου. Ελπίζω να έχετε κάτι να μας πείτε επ' αυτού.

Επίσης, σύμφωνα με πληροφορίες που δημοσιεύτηκαν σε τοπικά μέσα ενημέρωσης –βεβαίως, έχω καταθέσει και σχετικό ερώτημα, χωρίς να έχω πάρει απάντηση μέχρι αυτήν την ώρα- το ποσό των 35 εκατομμυρίων ευρώ που προοριζόταν για την αποζημίωση των σεισμόπληκτων στην Αχαΐα και την Ηλεία, τελικά θα μεταφερθεί για την πληρωμή των απαλλοτριώσεων της Ολυμπίας Οδού.

Αληθεύουν αυτές οι πληροφορίες, κύριε Υπουργέ; Τις επιβεβαιώνετε ως Κυβέρνηση; Γνωρίζετε, τέλος, ότι ο παραχωρησιούχος έχει εισπράξει περίπου 50% παραπάνω από διόδια, χωρίς να τηρεί το χρονοδιάγραμμα κατασκευής; Ελέγχεται από κανέναν για όλα αυτά; Ποια είναι η θέση της Κυβέρνησης και με ποια συγκεκριμένα μέτρα προτίθεστε να καταστήσετε σαφές ότι είναι αναγκαία η τήρηση των χρονοδιαγραμμάτων, αλλά φυσικά και οι όροι της συμβάσεως;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αυγενάκη.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Βέβαια, θα αναρωτιέστε –και δικαίως- κυρία Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, για το περιεχόμενο της ερώτησης και για την ανάπτυξή της από τον κύριο συνάδελφο. Παρά το ότι είναι πάρα πολύ έμπειρος, πιστεύω ότι έκανε λάθος σε σχέση με την ερώτηση. Η ερώτηση είχε απαντηθεί ως προς όλα τα ερωτήματα που αφορά το Υπουργείο Υποδομών και επομένως δεν μπορεί να συζητηθεί ως αναπάντητη. Αν δεν είναι ικανοποιητική η απάντηση, τότε θα πρέπει να γίνει αίτημα για να συζητηθεί ως επερώτηση με βάση το άρθρο 130 του Κανονισμού. Όμως, το κομμάτι που αφορά τους εργαζόμενους έχει μείνει, πράγματι, αναπάντητο και γι' αυτό θα σας πω τις απόψεις μας.

Οι εταιρείες που συμμετέχουν στην υλοποίηση του έργου για τους λόγους που αναφέρατε, δηλαδή για τη μείωση των εργασιών, προέβησαν σε απολύσεις. Αυτές οι απολύσεις τυπικά είναι μέσα στα όρια, προκειμένου να μη χαρακτηριστούν ως ομαδικές. Όμως, η ουσία είναι ότι, πράγματι, υπάρχουν απολύσεις.

Επιπλέον και σύμφωνα με την ενημέρωση από το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, διαπιστώθηκαν παραβάσεις που έχουν να κάνουν με την τήρηση των νόμων, όπως είναι το εβδομαδιαίο ωράριο ανάπαυσης και η τήρηση των απαιτούμενων βιβλίων και επιβλήθηκαν τα προβλεπόμενα πρόστιμα.

Ως προς την ουσία, το Εργατικό Κέντρο Πάτρας μαζί με το Εργατικό Κέντρο Αιγίου και τα σωματεία των εργαζομένων έκαναν αίτημα στο Υπουργείο για τη σύγκληση τριμερούς. Το αίτημα έγινε άμεσα αποδεκτό. Συγκαλέσαμε την τριμερή συνάντηση, στην οποία μάλιστα παρευρέθηκαν και όλοι σχεδόν οι συνάδελφοι Βουλευτές από την περιοχή –είναι εδώ και ο κ. Τσούκαλης- και στην οποία συζητήσαμε το θέμα που αφορά τους εργαζόμενους και τις απολύσεις.

Η κατάληξη της τριμερούς και μετά από πρόταση την οποία καταθέσαμε ήταν ότι επειδή το Υπουργείο Υποδομών έχει προχωρήσει σε επαναδιαπραγμάτευση με τον παραχωρησιούχο -και βέβαια αυτό έχει να κάνει και με τη συζήτηση που γίνεται με τις τράπεζες- και για όσο διάστημα –που αυτό έχει οριστεί στον ένα μήνα- διαρκεί αυτή η επαναδιαπραγμάτευση να μην προβούν σε καμμιά νέα απόλυση.

Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι ενημερώσαμε το Υπουργείο Υποδομών και ανάλογα με το αποτέλεσμα της επαναδιαπραγμάτευσης, με τη νέα συμφωνία όλοι οι εργαζόμενοι οι οποίοι απολύθηκαν λόγω της μείωσης των εργασιών θα πρέπει να επαναπροσληφθούν για να χρησιμοποιηθούν στις εργασίες κατασκευής του έργου.

Επομένως, όσον αφορά το Υπουργείο μας και σε σχέση με το τυπικό, μπορεί να μην έχουν ξεπεράσει το όριο των ομαδικών απολύσεων, ούτως ώστε να χαρακτηριστούν ομαδικές απολύσεις, αλλά υπάρχει ουσία και αυτή μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο εάν, όπως σας έχει απαντήσει το Υπουργείο, προχωρήσει -και νομίζω ότι εντός του μήνα θα υπάρχουν νέα- η επαναδιαπραγμάτευση που έχει ξεκινήσει το Υπουργείο Υποδομών με τον παραχωρησιούχο.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Αυγενάκη, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, σας ευχαριστώ για την πληροφόρηση. Όμως, πέρα από τον τύπο, υπάρχει και η ουσία και το ζήτημα είναι ότι καθημερινά εκατοντάδες συμπολίτες μας που εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα χάνουν τις δουλειές τους και δεν ακούγεται η παραμικρή αντίδραση και η παραμικρή κουβέντα από όλους αυτούς τους κομματικοκρατικοδίαιτους, που θεωρητικά τουλάχιστον εκπροσωπούν και τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα.

Όσον αφορά τώρα την Ολυμπία Οδό, επιτρέψτε μου να παραθέσω συγκεκριμένα οικονομικά στοιχεία του έργου που είναι ενδεικτικά για το τι συμβαίνει και με άλλα αντίστοιχης σημασίας οδικά έργα.

Σημειώνω, λοιπόν, ότι μέχρι τον Ιούλιο του 2010, ο παραχωρησιούχος του εν λόγω οδικού άξονα έχει εισπράξει 150 εκατομμύρια ευρώ, ενώ η δαπάνη των εργασιών που είχαν εκτελεστεί μέχρι τον Ιούλιο του 2010 είναι της τάξης του 16% του συνόλου του έργου.

Με βάση, όμως, τη σύμβαση παραχώρησης το ποσό των διοδίων που θα εισπράξει ο παραχωρησιούχος μέχρι το τέλος της περιόδου των μελετών-κατασκευών είναι περίπου τα 687 εκατομμύρια ευρώ, τηρουμένου του χρονοδιαγράμματος του έργου.

Ωστόσο, κυρία Πρόεδρε, το ποσοστό 16%, βάσει της σύμβασης, είναι σχεδόν 110 εκατομμύρια ευρώ από διόδια μέχρι τον Ιούλιο του 2010. Αυτό σημαίνει ότι ο παραχωρησιούχος κατ' αναλογία του Υπουργείου έχει ήδη εισπράξει παραπάνω περίπου 150% από διόδια, χωρίς να τηρεί το χρονοδιάγραμμα κατασκευής. Δεν αναφέρομαι στην ποιότητα κατασκευής του έργου.

Σας ερωτώ, λοιπόν: Δεν είναι δίκαιη η δυσφορία του κόσμου που πληρώνει 50% παραπάνω την εκάστοτε κατασκευή, χωρίς αυτός να έχει ολοκληρώσει το έργο;

Και σαν να μη φθάνει αυτό, σαν να μην αναγνωρίζετε την αδυναμία και την αντίδραση των πολιτών να πληρώνουν τα διόδια, σχεδιάζετε ως Κυβέρνηση τη δημιουργία και νέων σταθμών διοδίων.

Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι στην Εγνατία Οδό, ένα έργο ιδιαίτερης αξίας για τις οδικές μετακινήσεις και μεταφορές στη βόρειο Ελλάδα και στην Ήπειρο, έχετε προκηρύξει διαγωνισμό για τη λειτουργία επτά νέων σταθμών διοδίων την ερχόμενη άνοιξη. Το διαψεύδετε αυτό ως μέλος της Κυβέρνησης;

Διαψεύδετε, επίσης, ότι η «ΕΓΝΑΤΙΑ ΑΕ» πραγματοποίησε είκοσι τέσσερις απευθείας αναθέσεις συμπληρωματικών έργων, εκ των οποίων οι είκοσι μία εντός του περασμένου έτους, συνολικού προϋπολογισμού άνω των 150 εκατομμυρίων ευρώ; Τις ενστάσεις και τη δυσφορία των πολιτών κρίνω ως απόλυτα δικαιολογημένες, καθώς ο Έλληνας φορολογούμενος πληρώνει χρυσά τα δημόσια έργα.

Μήπως τα ίδια ετοιμάζετε και στην «ΚΡΗΤΗ Α.Ε.», που έχετε εξαγγείλει μέχρι τώρα τρεις φορές -και μάλιστα η μία εξ αυτών διά στόματος Πρωθυπουργού- συμπληρωματικές συμβάσεις και απευθείας αναθέσεις κυρίως σε οδικά και λιμενικά έργα; Αυξάνουν, τουλάχιστον κατά 90%, το κόστος τους με υπερτιμολογήσεις.

Βεβαίως, τις υπερβάσεις δεν τις πληρώνουν τα κοινοτικά ταμεία, καθώς θεωρούνται αντικανονικές, αλλά το κράτος, εκτοξεύοντας ελλείμματα και χρέος και παρά τα όσα τραβάει η χώρα μας, δεν δείχνει ότι έχετε βάλει μυαλό.

Όλα αυτά, όμως, πρέπει να αλλάξουν και μάλιστα άμεσα. Βέβαια, λύση δεν είναι η εκ νέου περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, αλλά ούτε και το νέο νομοσχέδιο για τα δημόσια έργα του Υπουργείου Υποδομών, που ετέθη πρόσφατα σε διαβούλευση, για τρίτη φορά μάλιστα.

Στην πραγματικότητα, οι εργολήπτες είναι στην πλειονότητά

τους μικρομεσαίοι επαγγελματίες και δεν έχουν σχέση με τα κατεστημένα που φαντάζεστε ως Κυβέρνηση, φέρνοντας το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου στη Βουλή, το οποίο τους αντιμετωπίζει ως εν δυνάμει απατεώνες, όπως οι ίδιοι δηλώνουν στις κατ' ιδίαν συναντήσεις.

Αλήθεια, ως αρμόδιος Υπουργός, σας απασχολούν οι χιλιάδες θέσεις εργασίας που χάνονται καθημερινά από τις εργοληπτικές επιχειρήσεις δημοσίων και ιδιωτικών έργων;

Πέρα από τον τύπο, μπαίνω στην ουσία, κύριε Υπουργέ. Αυτούς δεν πρέπει να τους προστατέψουμε; Τι είναι; Εχθροί του κράτους;

Για μας, ως Δημοκρατική Συμμαχία, είναι ξεκάθαρο ότι απαιτούμε ένα ασφαλές σύγχρονων προδιαγραφών οδικό δίκτυο, με μελέτες επίκαιρες και προσαρμοσμένες στις τοπικές τεχνικές ιδιαιτερότητες. Απαιτούμε χρονοδιάγραμμα που θα δεσμεύει το κράτος με μελέτες σωστές, τυπικές και, φυσικά, σεβόμενοι τους κανονισμούς και τις ιδιαιτερότητες.

Η θέση μας είναι ότι οι υπαρκτοί ελεγκτικοί μηχανισμοί, έτσι όπως είναι σήμερα, δεν επαρκούν, για να περιοριστούν οι υπερτιμολογήσεις, οι καθυστερήσεις και οι κάθε είδους υπερβάσεις των δημοσίων έργων που λειτουργούν εις βάρος του Έλληνα φορολογούμενου και πρέπει άμεσα να πάρετε πρωτοβουλίες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Αυγενάκη.

Βεβαίως, το περιεχόμενο της ερώτησής σας -απ' ό,τι κατάλαβα και στη δευτερολογία- αφορά στο Υπουργείο Υποδομών.

Ορίστε, κύριε Κεγκέρογλου, έχετε το λόγο για την απάντησή σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Νομίζω ότι θα πρέπει να ενισχύεται η κοινοβουλευτική διαδικασία, ο κοινοβουλευτικός έλεγχος και όχι να υποβαθμίζεται.

Ο κ. Αυγενάκης ανέπτυξε μία ερώτηση προς τον Υπουργό Υποδομών, η οποία –επαναλαμβάνω- έχει απαντηθεί σε όλα τα σημεία. Εγώ τώρα δεν θα μπω στην ουσία, ώστε να απαντήσω ξανά όλα όσα έχουν απαντηθεί από το Υπουργείο Υποδομών, γιατί σέβομαι την Ολομέλεια. Όμως, θα πω δυο κουβέντες.

Συγκεκριμένα θα πω ότι το 2007 κυρώθηκε απ' αυτήν τη Βουλή μία σύμβαση, η οποία δεν είχε προετοιμαστεί ως προς τις απαραίτητες προϋποθέσεις, για να υλοποιηθεί. Αυτές οι προϋποθέσεις έχουν να κάνουν και με τις απαλλοτριώσεις, αλλά και με τις απαιτούμενες αδειοδοτήσεις: αρχαιολογικοί χώροι, Υπουργείο Πολιτισμού κ.λπ..

Η Κυβέρνησή μας γρήγορα προσπάθησε να εξασφαλίσει αυτές τις προϋποθέσεις και αυτό έχει φανεί γιατί υπήρξε μεγάλη πρόοδος στο έργο, σε σχέση με όλα αυτά τα ζητήματα. Από εκεί και πέρα το Υπουργείο Υποδομών, όπως σας αναφέρει στη γραπτή απάντησή του, καταλήγει λέγοντας ότι είναι στη φάση της επαναδιαπραγμάτευσης και αυτό αφορά όλα τα θέματα, ακόμα και τη μείωση των διοδίων, που περιλαμβάνονται στη σύμβαση παραχώρησης που εσείς υπογράψατε.

Έτσι, λοιπόν, θα αναμένουμε το πέρας αυτών των διαπραγματεύσεων. Από την πλευρά μας ως Υπουργείο Εργασίας έχουμε ζητήσει όχι μόνο να μην προβούν οι εταιρείες σε άλλες απολύσεις μέχρι το τέλος των διαπραγματεύσεων, αλλά και με την επανέναρξη -αν θέλετε- του γρήγορου ρυθμού των εργασιών υλοποίησης του έργου, να επαναπροσληφθούν από τις εταιρείες οι εργαζόμενοι που ήδη απολύθηκαν.

Τα υπόλοιπα μπορεί να είναι χρήσιμα για εσάς ή να είναι χρήσιμα για γνώση, αλλά δεν είναι το αντικείμενο της ερώτησης.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων, που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Σύσταση Γραφείου Αντιμετώπισης Περιστατικών Αυθαιρεσίας στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στη συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, της 3.3.2011, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε τρεις συνεδριάσεις.

Για τη συζήτηση του νομοσχεδίου ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Σπυρίδων Χαλβατζής ορίζει ως ειδικό αγορητή τη Βουλευτή κ. Διαμάντω Μανωλάκου.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης για τη συζήτηση του νομοσχεδίου ορίζει ως ειδικό αγορητή τον κ. Αστέριο Ροντούλη και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Άδωνι Γεωργιάδη.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας για τη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος ορίζει ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή κ. Ηρώ Διώτη.

Πριν δώσω το λόγο στον εισηγητή της Πλειοψηφίας, παρακαλώ την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Τίνα Μπιρμπίλη να λάβει το λόγο για κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Παρακαλώ, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να καταθέσω κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις, που προέκυψαν μετά από τις συζητήσεις με τα κόμματα στην τελευταία συνεδρίαση της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου και θα σας παρακαλούσα να διανεμηθούν στους Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ να κατατεθούν στα Πρακτικά και να διανεμηθούν.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Κωνσταντίνα Μπιρμπίλη καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Σχέδιο νόμου
«Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις»

Νομοτεχνικές Βελτιώσεις προς την Ολομέλεια της Βουλής

Άρθρο 5
Παράγραφος 3, περίπτωση ε.

Στη σειρά 1, μετά τη λέξη «επιφύλαξη», προσθήκη της φράσης «της περίπτωσης στ και» και μετά τη λέξη «παραγράφου», αντικατάσταση του αριθμού 7 με τον αριθμό 8.

Μετά την περίπτωση ε:

Προσθήκη νέας περίπτωσης στ:

στ) Μέσα στα φυσικά πάρκα με την εξαίρεση τμημάτων τους που αποτελούν περιοχές των παραγράφων 1 και 2, είναι δυνατόν να επιτρέπονται λατομικές και μεταλλευτικές δραστηριότητες, εφόσον συμβάλλουν σημαντικά στην τοπική οικονομία και δεν προκαλούν υποβάθμιση του περιβάλλοντος ασυμβίβαστη με τον χαρακτήρα των περιοχών αυτών.

Οι περιπτώσεις στ και ζ αναριθμούνται σε ζ και η.

Παράγραφος 3.2.δ

Στο τέλος του εδαφίου διαγραφή της πρότασης:

«Υφιστάμενες βιομηχανικές δραστηριότητες είναι δυνατόν να επιτρέπονται, εφόσον συμβάλλουν σημαντικά στην τοπική οικονομία και δεν προκαλούν υποβάθμιση του περιβάλλοντος ασυμβίβαστη με τον χαρακτήρα των περιοχών αυτών.»

Παράγραφος 7

Στην πρώτη σειρά μετά τον αριθμό 1, διαγραφή της λέξης «και» και προσθήκη του σημείου στίξεως κόμμα (,). Μετά τον αριθμό 2, προσθήκη της φράσης «και 3»

Άρθρο 6
Παράγραφος 5

Στην περίπτωση α:

Στη σειρά 7 αντικατάσταση της λέξης «βεβαίωση» με τη λέξη «εισήγηση».

Προσθήκη περίπτωσης δ ως εξής:
«δ) Προεδρικά διατάγματα προστασίας περιοχών, σχέδια των οποίων διαβιβάζονται εντός έξι μηνών από την δημοσίευση του παρόντος στο Συμβούλιο της Επικρατείας για την κατά νόμο επεξεργασία, καταλαμβάνονται από τις προϊσχύουσες διατάξεις ως προς τις προϋποθέσεις εκδόσεώς τους.»

Άρθρο 7
Παράγραφος 6

Στη σειρά 3 μετά τη λέξη: «Στη» διαγραφή της λέξης «Γενική». Μετά τη λέξη «Διεύθυνση», διαγραφή της λέξης «Περιβάλλοντος» και αντικατάσταση με τις λέξεις «Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού».

Στην επόμενη πρόταση, στη σειρά 7, η λέξη «Στο» αντικαθίσταται με τη λέξη «Το». Στη σειρά 8 διαγραφή της φράσης «ανατίθεται η αρμοδιότητα» και αντικατάσταση με τη φράσει «ασκεί τις αρμοδιότητες του». Μετά τη λέξη «συντονισμού» διαγραφή της φράσης «*η νομική και διοικητική υποστήριξη των φορέων διαχείρισης, η παρακολούθηση των προγραμμάτων τους, καθώς και η διευκόλυνση της οικονομικής λειτουργίας τους.*» και αντικατάσταση με τη φράση: «*της νομικής και διοικητικής υποστήριξης των φορέων διαχείρισης, της παρακολούθησης των προγραμμάτων τους, καθώς και της διευκόλυνσης της οικονομικής λειτουργίας τους.*»

Στο τέλος της παραγράφου, προσθήκη της πρότασης: «*Προϊστάμενος του τμήματος ορίζεται υπάλληλος της ειδικότητας ΠΕ Περιβαλλοντολόγων ή ΠΕ Βιολόγων–Φυσιογνωστών ή ΠΕ Δασολόγων ή ΠΕ Γεωλόγων* »

Άρθρο 9
Παράγραφος 2

Στην περίπτωση α, διαγραφή της δεύτερης πρότασης: «Κατ΄ εξαίρεση, θεωρούνται άρτια κατά παρέκκλιση όσα γήπεδα πληρούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου τις προϋποθέσεις της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του π.δ. της 24.-31.5.1985, εφόσον δεν υπάγονται σε Ε.Ζ.Δ. ή Ζ.Ε.Π. για τις οποίες έχουν προβλεφθεί αυστηρότεροι όροι δόμησης με ειδικές ρυθμίσεις.

και αντικατάσταση με την πρόταση: «Κατ΄ εξαίρεση, θεωρούνται άρτια κατά παρέκκλιση, *χωρίς δυνατότητα περαιτέρω κατάτμησης,* γήπεδα έκτασης τουλάχιστον 4.000 τ.μ. τα οποία, σύμφωνα με τίτλους ιδιοκτησίας, που έχουν μεταγραφεί νόμιμα μέχρι και την 1η Μαρτίου 2011, θεωρούνταν άρτια και οικοδομήσιμα σύμφωνα με τις οικείες πολεοδομικές διατάξεις.»

Παράγραφος 4

Στη σειρά 2, μετά τη λέξη «διατίθενται», διαγραφή της φράσης: «κατά τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 46 και του άρθρου 51 του ν. 998/1979,» και αντικατάσταση με τη φράση «για τη δημιουργία ορειβατικών καταφυγίων και χιονοδρομικών κέντρων, σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία του άρθρου 51 του ν. 998/1979, καθώς και για τις χρήσεις τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 5 του άρθρου 46 του ως άνω νόμου,». Μετά τη φράση «εφόσον οι», στη σειρά 4, προσθήκη της λέξης «παραπάνω». Μετά τη λέξη «χρήσεις», στη σειρά 4, διαγραφή της φράσης «για τις οποίες διατίθενται» .

Άρθρο 13
Παράγραφος 5

Στο τέλος της παραγράφου, μετά τη λέξη επιβάρυνση διαγραφή του σημείου στίξεως τελεία (.) και αντικατάσταση με το σημείο στίξεως κόμμα (,). Μετά το κόμμα (,) προσθήκη της φράσης «με την επιφύλαξη των έργων που προβλέπονται στην παρ.1 του αρ. 14 του ν. 2971/2001.»

Άρθρο 20
Προστίθεται παράγραφος 15 ως εξής:

15. Με π.δ. που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθορίζεται η έννοια του "κοινοχρήστου δρόμου" της περίπτωσης α της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του π.δ. της 24-31.5.1985.

Άρθρο 21
Παράγραφος 5

Προστίθεται εδάφιο γ ως εξής:

γ) Επιτρέπεται η αναθεώρηση οικοδομικής άδειας υφιστάμενου κτίσματος σε μη άρτια οικόπεδα, κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου, εφόσον δεν επέρχεται αύξηση της κάλυψης ή του όγκου του.

Άρθρο 22
Παράγραφος 4

Στη σειρά 5, μετά τη φράση «σύμφωνα με το» προσθήκη της φράσης «πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του»

Άρθρο 24
Διαγραφή του τρίτου εδαφίου:

«Μέχρι την έκδοση του π.δ. έγκρισης του οργανισμού του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου και Περιβάλλοντος Αθήνας, η νομική του υπηρεσία και υποστήριξη διεξάγεται από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.»

Άρθρο 28
Παράγραφος 3

Στη σειρά 9, μετά τη λέξη «δαπάνη», διαγραφή της φράσης:
«θα μετέχει κατά ποσοστό οριζόμενο με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και ΠΕΚΑ, που εκδίδεται μετά από σύμφωνη γνώμη του Περιφερειάρχη Δ.Μακεδονίας, και το καταβαλλόμενο από την ΔΕΗ Α.Ε. «Τέλος Ανάπτυξης Βιομηχανικών Περιοχών Παραγωγής Ρεύματος», όπως προβλέπεται στο άρθρο 20 του ν. 2446/1996 (ΦΕΚ 276 Α).»
και αντικατάσταση με τη φράση:
«μετεγκατάστασης των οικισμών Ακρινής και Αναργύρων, καθώς και αυτών της Ποντοκώμης και Μαυροπηγής, μπορεί να συμμετέχει και το καταβαλλόμενο από τη ΔΕΗ Α.Ε. «Τέλος Ανάπτυξης Βιομηχανικών Περιοχών Παραγωγής Ρεύματος», κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 20 του ν. 2446/1996 (Α' 276). Το ποσοστό συμμετοχής αυτού του τέλους στην ανωτέρω δαπάνη καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από γνώμη του προβλεπόμενου στις διατάξεις αυτές οργάνου.»

Στο τέλος της παραγράφου προσθήκη της πρότασης:
«Το καταβαλλόμενο τέλος διατίθεται κυρίως για την επίσπευση των διαδικασιών μετεγκατάστασης, την ωρίμανση των αναγκαίων έργων, τον πολεοδομικό και αρχιτεκτονικό χαρακτήρα των οικισμών, καθώς και την κατασκευή κοινωφελών δημόσιου χαρακτήρα έργων στα πολεοδομικά κέντρα των εν λόγω οικισμών».

Παράγραφος 4

Στη σειρά 3 διαγραφή των λέξεων «άνευ πρόσθετης επιβάρυνσης» και αντικατάσταση με τις λέξεις: «χωρίς πρόσθετη επιβάρυνση»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Βασίλειος Γιουματζίδης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου του ΥΠΕΚΑ με θέμα: «Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις», με το οποίο επιχειρείται να θεσμοθετηθεί ένα αποτελεσματικό πλαίσιο προστασίας και διαχείρισης της βιοποικιλότητας.

Η βιοποικιλότητα επηρεάζει το φυσικό περιβάλλον και επηρεαζόμενη από αυτό, δημιουργεί σύνθετα οικοσυστήματα, τα οποία παρέχουν ζωτική στήριξη σε όλους τους ζωντανούς οργανισμούς, συμπεριλαμβανομένου και αυτού του ίδιου του ανθρώπου.

Η βιοποικιλότητα και τα οικοσυστήματα παρέχουν ζωτικής σημασίας αγαθά και υπηρεσίες από τα οποία εξαρτιόμαστε. Η κοινωνία αντλεί άφθονα και πολύτιμα για τη ζωή οφέλη από τα οικοσυστημικά αγαθά και υπηρεσίες, μεταξύ των οποίων οι πρώτες ύλες, ο καθαρισμός του αέρα και των υδάτων, ο μετριασμός της κλιματικής αλλαγής. Τα υγιή οικοσυστήματα αποτελούν τη βάση της συνολικής οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ευμάρειας ενός κράτους, ενός έθνους και επένδυση της ζωής στον πλανήτη και η συμβολή τους αυτή πρέπει να γίνει άμεσα αντιληπτή.

Οι ανησυχητικοί ρυθμοί μείωσης της βιοποικιλότητας με την απώλεια διαφορετικών γονιδιακών συνδυασμών, ειδών, οικοσυστημάτων, πολιτισμών που χάνονται, αντιπροσωπεύουν ένα αναξιοποίητο πλούτο ευκαιριών και συρρικνώνουν τις δυνατότητές μας για βιώσιμη ανάπτυξη.

Έχει υπολογιστεί ότι ο σημερινός ρυθμός απώλειας της βιοποικιλότητας είναι χίλιες φορές ψηλότερος από το ρυθμό εξαφάνισης των ειδών πριν από τη βιομηχανική επανάσταση. Το αποτέλεσμα της έκθεσης της διεθνούς ένωσης για τη διατήρηση της φύσης, είναι απογοητευτικό καθώς όλοι οι στόχοι για τη διατήρηση της παγκόσμιας χλωρίδας και πανίδας που έχουν τεθεί παγκοσμίως, έχουν αποτύχει. Μάλιστα, η αξιολόγηση των οικοσυστημάτων επ' ευκαιρία της χιλιετίας, είχε αποκαλύψει ότι τα ευρωπαϊκά οικοσυστήματα έχουν επηρεαστεί πολύ περισσότερο από τις επιπτώσεις των δραστηριοτήτων του ανθρώπου απ' ότι στον υπόλοιπο πλανήτη.

Η κόκκινη λίστα της διεθνούς ένωσης, που θεωρείται η πιο αντιπροσωπευτική, μάς ενημερώνει ότι διατρέχουν άμεσο κίνδυνο δεκαεπτά χιλιάδες εννιακόσια ενενήντα ένα από τα συνολικά σαράντα επτά χιλιάδες εξακόσια εβδομήντα επτά είδη που έχουν αξιολογηθεί μέχρι σήμερα, τη στιγμή που το σύνολο των καταγεγραμμένων ειδών στον πλανήτη μας φθάνει τα δύο εκατομμύρια περίπου είδη.

Υγρότοποι, νησίδες, εύκρατα δάση, κοραλλιογενείς ύφαλοι, οικοσυστήματα, αντιμετωπίζουν πιέσεις συρρίκνωσης. Κάθε ώρα τέσσερα είδη εξαφανίζονται για πάντα, ενώ οι στατιστικές αναφέρουν ότι κάθε λεπτό που περνά είκοσι εκτάρια δάσους χάνονται.

Με μια εξαφάνιση ειδών εκατό φορές πιο γρήγορη από αυτή που καταδεικνύουν οι έρευνες σε προϊστορικά απολιθώματα και με τις μελλοντικές εκτιμήσεις που προβλέπουν επιτάχυνση της τάσης αυτής, οι επιστήμονες προειδοποιούν ότι μια νέα οικολογική γενοκτονία πρόκειται να προκύψει άμεσα.

Σύμφωνα με τις περισσότερες μελέτες η απώλεια της βιοποικιλότητας οφείλεται στις πιέσεις που δέχεται αυτή από ανθρωπογενείς διαταραχές στα οικοσυστήματα. Οι μηχανισμοί που επιτρέπουν τη βιοποικιλότητα να χάνεται, διαφέρουν σύμφωνα με τον οικότοπο, τη γεωγραφία, το είδος της πίεσης. Οι μεγάλες όμως και άμεσες αιτίες της απώλειας της βιοποικιλότητας προέρχονται κυρίως από την αλλαγή της χρήσης γης και τη μετατροπή των οικοτόπων σε άλλες χρήσεις. Σημαντικό εξίσου ρόλο διαδραματίζουν η ρύπανση, η μη βιώσιμη χρήση των φυσικών πόρων, η αλλαγή του κλίματος και η διείσδυση ξενικών ειδών.

Οι αιτίες αυτές καταδεικνύουν την ανεπάρκεια της διαχείρισης, τη λήψη ακατάλληλων αποφάσεων και τη δυσλειτουργία των θεσμών. Η έλλειψη επαρκούς γνώσης και κατανόησης των διεργασιών των οικοσυστημάτων, που διατηρούν τη βιοποικιλότητα και τη παροχή υπηρεσιών οικοσυστήματος είναι διάχυτη σε όλες τις παρεμβάσεις του ανθρώπου στα οικοσυστήματα.

Εκ των ανωτέρω, λοιπόν, καθίσταται επιτακτική η διαφύλαξη της βιοποικιλότητάς μας. Ως εκ τούτου, πρέπει να εφαρμοστεί ένα νέο αποτελεσματικό πλαίσιο προστασίας της βιοποικιλότητας, που το παρόν νομοσχέδιο φιλοδοξεί να φέρει, όταν μάλιστα η χώρα μας αποτελεί το θησαυροφυλάκιο της βιοποικιλότητας της Ευρώπης, έχει ένα σπάνιο βιολογικό πλούτο, απόρροια της γεωγραφικής της θέσης, της γεωλογικής της εξέλιξης και του γεωφυσικού της ανάγλυφου, διαθέτει μεταξύ άλλων έξι χιλιάδες είδη φυτών, περίπου τριάντα χιλιάδες είδη ζώων, τετρακόσια σαράντα επτά είδη πουλιών και εκατόν δεκαπέντε είδη θηλαστικών, τριάντα δύο από τα πιο σημαντικά δάση της Μεσογείου και δέκα υγροτόπους διεθνούς σημασίας. Περιλαμβάνει, επίσης, μεγάλο αριθμό ενδημικών ειδών χλωρίδας και πανίδας που απαντώνται μόνο στη χώρα μας. Επίσης, στο σύνολο της έκτασης της χώρας μας περίπου το 20% καλύπτεται από δασικές εκτάσεις, άλλο τόσο από δάση και περίπου το 13% από χορτολιβαδικές εκτάσεις, ενώ στις προστατευόμενες περιοχές στην Ελλάδα φιλοξενούνται ογδόντα πέντε οικότοποι κοινοτικού ενδιαφέροντος από τους συνολικά εκατόν ογδόντα εννέα, που έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δυστυχώς, όμως, το φυσικό μας κεφάλαιο υποβαθμίζεται διαρκώς. Χαρακτηριστικό είναι ότι σύμφωνα με το κόκκινο βιβλίο των απειλουμένων ζώων της Ελλάδας είκοσι εννέα είδη θηλαστικών και εκατόν εβδομήντα ένα είδη σπονδυλωτών απειλούνται με εξαφάνιση, κυρίως ψάρια του γλυκού νερού και αμφίβια και είναι πιθανόν να εξαφανιστούν στο μέλλον, ενώ το κόκκινο βιβλίο των σπάνιων και απειλούμενων φυτών της Ελλάδας εμφανίζει οκτακόσια δεκαοκτώ είδη πανίδας, τα οποία είναι σπάνια, τρωτά, αφανισθέντα ή κινδυνεύοντα.

Ο κίνδυνος καταστροφής της βιοποικιλότητας, λοιπόν, είναι ορατός, αφού και μέχρι σήμερα δεν έχουμε θωρακίσει τον πλούτο αυτό. Η προστασία της βιοποικιλότητας της Ελλάδας, όπως και κάθε πολιτική που αφορά την προστασία του περιβάλλοντος, χαρακτηρίζεται από την εφαρμογή των συμφωνιών που απορρέουν από την αντίστοιχη πολιτική αφ' ενός μεν της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δεσμεύει τα κράτη-μέλη της με τα απειλούμενα πρόστιμα και παραπομπές στα ευρωπαϊκά δικαστήρια, αφ' ετέρου, βέβαια, από την ίδια τη συνείδησή μας. Μια πολιτική που τη βιώσαμε με τις παράνομες χωματερές και τους ΧΥΤΑ, με τον Κουρουπητό και τον Ασωπό, μια αποσπασματική πολιτική χωρίς στόχους και οράματα, χωρίς αρχή και τέλος. Μια πολιτική που εφαρμόζεται με μεγάλες καθυστερήσεις και κυριολεκτικά στο «παρά πέντε» πριν την καταβολή τσουχτερών προστίμων.

Ακόμη, όμως και με την απειλή αυτών των ίδιων των κυρώσεων η ελληνική πολιτική, η πολιτική που εφαρμόζει δηλαδή το πολιτικό σύστημα στη χώρα μας που αφορά τη βιοποικιλότητα και τους βιοτόπους, υπολείπεται μέχρι σήμερα σοβαρά από την έστω και σε μικρό ποσοστό επίτευξη των στόχων της αντίστοιχης νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς η ισχύουσα νομοθεσία με σημαντικότερο το νόμο-πλαίσιο 1650/1986, με θέμα την προστασία του περιβάλλοντος. δεν καλύπτει την ανάγκη για ολοκληρωμένη προστασία του βιολογικού πλούτου.

Ήδη, από το 2002 η Ευρωπαϊκή Ένωση αρχικά και η Παγκόσμια Διάσκεψη στο Γιοχάνεσμπουργκ υιοθέτησαν μέτρα.

Εμείς έπρεπε να φτάσουμε να το κάνουμε αυτό σήμερα, το 2011. Και φτάσαμε το 2009 με την προηγούμενη Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, να κατατεθεί για διαβούλευση νομοσχέδιο

από το τότε ΥΠΕΧΩΔΕ με την ονομασία «Η εθνική στρατηγική για τη βιοποικιλότητα», που δεν προχώρησε μέχρι σήμερα. Βέβαια, είχε προηγηθεί η έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Περιβάλλοντος, που έλεγε ότι οι στόχοι που θέσαμε για το 2010 δεν είναι εφικτοί. Κατατέθηκε προς διαβούλευση στις 4 Φλεβάρη του 2009 το τότε νομοσχέδιο, δίνοντας προθεσμία σε φορείς και οργανώσεις να καταθέσουν προτάσεις μέχρι τέλη Μαΐου του 2009. Δυστυχώς, μέχρι τις εκλογές δεν έγινε τίποτε.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αμέσως μετά τις εκλογές, ψήφισε νόμο για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και τα δάση και ενέταξε εξήντα επτά ακόμη περιοχές στο δίκτυο «NATURA 2000». Θεσμοθέτησε σαράντα τρεις νέες ζώνες ειδικής προστασίας για τα πουλιά. Για την Ελλάδα, μία από τις πλουσιότερες χώρες της Ευρώπης από πλευράς φυσικού περιβάλλοντος, το δίκτυο αυτό δεν αφορά μόνο την περιβαλλοντική προστασία, αλλά αποτελεί και ευκαιρία ανάπτυξης αυτών των περιοχών. Η προσθήκη των νέων αυτών περιοχών αυξάνει την έκταση του ελληνικού δικτύου «NATURA 2000» κατά 6,2%, με αποτέλεσμα αυτό να φτάνει σήμερα περίπου στο 25% της ελληνικής επικράτειας.

Η λήψη της σχετικής απόφασης του Υπουργείου Περιβάλλοντος για τη θεσμοθέτηση ζωνών, ενισχύθηκε από την καταδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και την πρόσφατη προειδοποιητική επιστολή της επιτροπής για την επιβολή προστίμου στην Ελλάδα, λόγω των έως πρόσφατα σημαντικών ελλείψεων στο δίκτυο των ζωνών ειδικής προστασίας.

Το θετικό αυτό βήμα, ωστόσο, δεν θα φέρει αξιοσημείωτη αλλαγή για τη διατήρηση των πουλιών και της βιοποικιλότητας της Ελλάδας, αν δεν συνοδευτεί από επαρκή μέτρα προστασίας και διαχείρισης των ΖΕΠ, κάτι που δρομολογεί το εν λόγω νομοσχέδιο και πρέπει να γίνει άμεσα από πλευράς της εκτελεστικής εξουσίας και συγκεκριμένα του ΥΠΠΕΚΑ.

Ερχόμαστε, λοιπόν, με ένα καινούργιο νομοσχέδιο που στην ουσία αποτελεί νόμο πιέσεων, με διαδικασία την οποία επεξεργάζεται το Υπουργείο πάνω από επτά μήνες. Με δημόσια διαβούλευση που διήρκησε από τις 5 Ιουλίου έως τις 12 Ιουλίου του 2010, τι έρχεται να φέρει αυτό το νομοσχέδιο;

Μ' αυτό το νομοσχέδιο πρώτον, διαμορφώνεται ένα νέο πλαίσιο προστασίας της βιοποικιλότητας θεσμικά.

Δεύτερον, επανακαθορίζεται το Εθνικό Σύστημα Προστατευομένων Περιοχών.

Τρίτον, εκτός από το χαρακτηρισμό των προστατευομένων βιοτόπων στα διάφορα επίπεδα προστασίας, για πρώτη φορά δίνεται η δυνατότητα χαρακτηρισμού σημαντικών περιοχών ως θαλάσσια καταφύγια ή προστατευόμενα θαλάσσια τοπία.

Τέταρτον, προβλέπονται επίσης σχέδια διαχείρισης και στη συνέχεια σχέδια δράσης για τα είδη που είναι απειλούμενα, προστατευόμενα από διεθνείς συμβάσεις, την ελληνική και κοινοτική νομοθεσία.

Πέμπτον, επιπλέον το σχέδιο αυτό νόμου τροποποιεί πεδία του θεμελιώδη νόμου για το περιβάλλον, του ν.1650/1986 για την προστασία του περιβάλλοντος, που εφαρμόστηκε στην πράξη μόνο εν μέρει και που είκοσι τέσσερα χρόνια μετά χρειάζεται επικαιροποίηση.

Ωστόσο, το παρόν σχέδιο νόμου δεν διατυπώνει μόνο τροποποιήσεις στην ισχύουσα νομοθεσία, αλλά θέτει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο για τη θεσμική προστασία και διαχείριση της βιοποικιλότητας σε μία βιώσιμη και πράσινη οικονομία.

Στόχος είναι η δημιουργία ενός συστήματος οικονομικής ενίσχυσης δραστηριοτήτων που δεν παραβιάζουν τη φύση, όπως ο αγροτουρισμός, η βιολογική γεωργία και η βιολογική κτηνοτροφία.

Η διαδικασία της ευαισθητοποίησης για την οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική αξία της βιοποικιλότητας είναι ήδη σε εξέλιξη στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο. Οι αγορές αποτιμούν και πληρώνουν την αξία από τα οφέλη των οικοσυστημάτων. Αυτό πρέπει να γίνει συνείδηση στον ελληνικό λαό, για να μη θεωρείται κατάρα για μία περιοχή ο χαρακτηρισμός της ως «NATURA 2000».

Οι πληρωμές που καταβάλλονται για τις υπηρεσίες οικοσυστήματος μπορούν να οδηγήσουν στην καλύτερη αξιοποίηση του φυσικού κεφαλαίου. Για παράδειγμα, στη Ναγκόγια της Ιαπωνίας ένα σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων ανάπτυξης υποχρεώνει τους επιμέρους φορείς ανάπτυξης, που υπερβαίνουν τα προβλεπόμενα όρια για τα κτήρια μεγάλου ύψους να αντισταθμίζουν τις επιπτώσεις, με τη διαφύλαξη περιοχών στις παραδοσιακές αγροτικές περιοχές της Ιαπωνίας, εξασφαλίζοντας ότι η αξία της φύσης, των οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας προωθείται και θα δημιουργήσει μια παγκόσμια πλατφόρμα για την περαιτέρω ανάπτυξη των λύσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η εκπαίδευση όμως, για τη σημασία της βιοποικιλότητας είναι μία λύση που θα πρέπει να επιδιωχθεί για να γίνει συνείδησή μας η διαφύλαξή της. Η διδασκαλία της επόμενης γενιάς σχετικά με τις υπηρεσίες των οικοσυστημάτων –το οικολογικό αποτύπωμα- είναι αναγκαία για να υλοποιηθούν οι ενέργειες που απαιτούνται για να σταματήσει η απώλεια της βιοποικιλότητας σήμερα και στο μέλλον. Ωστόσο, αυτή η προσέγγιση απαιτεί επαρκή χρηματοδότηση και κυρίως δημιουργία συνείδησης μέσα από την εκπαίδευση και ανάγκη λειτουργίας του Υπουργείου Παιδείας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να σημειώσω ότι στα πλαίσια της Συνθήκης για τη Βιολογική Ποικιλότητα, οι παγκόσμιοι ηγέτες που συμμετείχαν στη Διάσκεψη Κορυφής για την Αειφόρο Ανάπτυξη στο Γιοχάνεσμπουργκ το 2002 δεσμεύθηκαν να μειώσουν σημαντικά την απώλεια βιοποικιλότητας έως το 2010. Το 2010 ανακηρύχθηκε ως έτος βιοποικιλότητας. Αυτό μου προξενεί δέος, μιας και ειδικά η ανακήρυξη του 2010 ως έτος βιοποικιλότητας σημαίνει, πρώτον, ότι η έννοια έχει εγκαθιδρυθεί στη συλλογική συνείδηση ως κρίσιμης σημασίας για την ανθρωπότητα, αλλά ταυτόχρονα η φυσική κατάσταση στον πλανήτη απέχει αισθητά των στόχων που η περιβαλλοντική πολιτική έχει θέσει. Ο αριθμός και η ποικιλία των ειδών που περιλαμβάνονται στους καταλόγους απειλούμενων ειδών συνεχίζει να αυξάνεται, παρά τις παγκόσμιες προσπάθειες για προστασία της βιοποικιλότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Η Ευρωπαϊκή Ένωση καλείται πλέον να αντισταθμίσει τους στόχους της και να αξιολογήσει, γιατί δεν πέτυχε τον στόχο που είχε θέσει. Ήρθε η ώρα όμως, και σε εθνικό επίπεδο να θέσουμε τις βάσεις για τη διαφύλαξη του φυσικού μας πλούτου και κατ' επέκταση της ίδιας της ύπαρξής μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον εισηγητή της Πλειοψηφίας τον κ. Βασίλειο Γιουματζίδη.

Καλώ στο Βήμα την εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Διονυσία Αυγερινοπούλου.

Κυρία Αυγερινοπούλου, έχετε το λόγο.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η βιολογική ποικιλότητα είναι ένα σημαντικό τμήμα του φυσικού μας πλούτου, ένα φυσικό κεφάλαιο και σπουδαίο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα για τη χώρα μας. Είναι ακόμα ένας αναγκαίος παράγοντας ζωής και ισορροπίας για τα οικοσυστήματα. Η Ελλάδα είναι μια από τις πιο πλούσιες χώρες σε βιοποικιλότητα, ιδίως σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Διαθέτουμε μοναδικά είδη χλωρίδας και πανίδας, πολλά από αυτά όμως, είναι πλέον σπάνια και απειλούμενα.

Η βιοποικιλότητα τόσο στη χώρα μας, όσο και σε άλλες χώρες μειώνεται με ραγδαίους ρυθμούς, γι' αυτό είναι κρίσιμο και αναγκαίο να την προστατεύσουμε με πολιτικές και νόμους αποτελεσματικούς, επιστημονικά τεκμηριωμένους και εφαρμόσιμους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ είχαμε κάθε πρόθεση να στηρίξουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο κατά την αρχή του είναι υπέρ του περιβάλλοντος, η πρακτική της Κυβέρνησης μας υποχρεώνει να το απορρίψουμε. Δεν είναι, όμως, μόνο προχείρως γραμμένο το νομοσχέδιο και αποσπασματικό, αλλά έρχονται και τροπολογίες την τελευταία στιγμή, οι οποίες δεν έχουν συζητηθεί καθόλου στην επιτροπή. Σαφώς δεν μπορούμε να τις δεχθούμε χωρίς προηγούμενη επεξεργασία. Εισάγετε ρυθμίσεις και δεν αφήνετε στο Κοινοβούλιο το χρόνο να τις αξιολογήσει, να αξιοποιήσει τις γνώσεις του, να αξιολογήσει τις επιπτώσεις τους είτε αυτές είναι θετικές είτε αρνητικές για τον ελληνικό λαό.

Ως προς τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, που έχουμε ήδη συζητήσει, κρίνουμε πραγματικά ότι υπάρχουν κάποιες εξ αυτών, που είναι προς τη θετική κατεύθυνση. Κρίνουμε, για παράδειγμα, προς τη θετική κατεύθυνση τις αλλαγές του ν.1650...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Με συγχωρείτε, κυρία Αυγερινοπούλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ, παρακολουθείτε την εισηγήτρια.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Αυτό είναι το αποτέλεσμα των τροπολογιών που έρχονται την τελευταία στιγμή. Αναστατώνεται όλο το Κοινοβούλιο.

Κρίνουμε, λοιπόν, ότι είναι προς θετική κατεύθυνση οι αλλαγές που φέρνει το νομοσχέδιο όσον αφορά το ν.1650/1986. Με το άρθρο 16 διευρύνεται ρητά ο κύκλος των δικαιούμενων να ασκήσουν πολιτική αγωγή και αυστηροποιείται το νομικό καθεστώς προστασίας του περιβάλλοντος.

Όμως, αυτές οι τροποποιήσεις δεν αρκούν. Θα πρέπει ακόμα να ενισχυθούν τα αμυντικά μέσα, δηλαδή τα δικαστικά και διοικητικά μέσα που έχει ο πολίτης στη διάθεσή του για να προστατεύσει το περιβάλλον. Θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα για να λυθούν τα ζητήματα του βάρους της απόδειξης είτε του κινδύνου είτε της ζημίας, που είναι πάρα πολύ δύσκολο να αποδειχθούν στα περιβαλλοντικά θέματα.

Πρέπει να λυθούν ρητά και άλλα ζητήματα, που θέτει ο ν.1650/1986, όπως τα κριτήρια της ποιότητας κατ' ουσίαν των μελετών των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Ειδικά αυτό το ζήτημα δεν πρέπει να το αφήσουμε στο μέλλον, όπως σχεδιάζει το ΥΠΕΚΑ, αλλά θα πρέπει να λυθεί άμεσα, διότι η ποιότητα των μελετών των περιβαλλοντικών επιπτώσεων επηρεάζει κάθε περιβαλλοντική πολιτική που σχεδιάζουμε.

Σε κάθε περίπτωση, αυτές οι ουσιαστικές αλλαγές, που πρέπει να γίνουν, δεν μπορούν να γίνουν σε έναν και μόνο νόμο που συζητά το θέμα της βιοποικιλότητας. Τι προτείνουμε, λοιπόν; Προτείνουμε να γίνει, κατ' αρχάς, ένα νέο άρτιο νομοσχέδιο για τη βιοποικιλότητα. Προτείνουμε να κατατεθεί ένα άλλο νομοσχέδιο που να τροποποιεί το ν.1650/1986 και μεσοπρόθεσμα να κατατεθεί σχέδιο Ενιαίου Κώδικα Περιβαλλοντικού Δικαίου. Αυτό θα σταματήσει και την πολυνομία στο Δίκαιο Περιβάλλοντος. Για εμάς, αυτά είναι τα σωστά βήματα και καλούμε την Κυβέρνηση να τα πράξει.

Υπάρχουν, όμως, δύο άλλα σπουδαία θέματα, τα οποία αφορούν στην προστασία του περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας, για τα οποία έπρεπε να λάβει μέριμνα το νομοσχέδιο και δεν το έχει πράξει.

Το νομοσχέδιο δεν καλύπτει επαρκώς τη βιοποικιλότητα σε όλη τη χώρα. Ένα από τα χαρακτηριστικά του είναι ότι ρίχνει το βάρος στην οριοθέτηση νέων περιοχών, κυρίως του δικτύου «NATURA 2000». Ως προς τα υπόλοιπα θέματα ενέχει μόνο αποσπασματικές διατάξεις. Και ενώ καλύπτει μεγάλη έκταση γεωγραφικά της ελληνικής επικράτειας με περιοχές «NATURA», δεν καλύπτει μεγάλη έκταση θεματικά.

Το νομοσχέδιο δεν προβλέπει τη δημιουργία πράσινων υποδομών, που είναι απαραίτητες για την προστασία της βιοποικιλότητας. Το νομοσχέδιο δεν εισάγει στρατηγική και πολιτικές προστασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος, που είναι σημαντικό τμήμα της ελληνικής επικράτειας. Η προστασία της θάλασσας υπήρξε για τους Έλληνες πάντοτε σημαντική και τώρα τελευταία τείνουμε να το ξεχάσουμε.

Μία γενικόλογη ρύθμιση μόνο για τις «Ποσειδωνίες» προβλέπει το νομοσχέδιο, οι οποίες λόγω και έλλειψης χρημάτων δεν πρόκειται να εφαρμοστούν. Να υπενθυμίσω ότι αν σύντομα δεν λάβουμε μέτρα για την υιοθέτηση θαλάσσιας στρατηγικής, θα καταβάλουμε και νέο πρόστιμο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Την πολιτική διαχείρισης των παρακτίων περιοχών την αγγίζει το νομοσχέδιο μόνο ακροθιγώς και μάλιστα με ρυθμίσεις που προκαλούν σύγχυση στον ερμηνευτή του νόμου, καθώς προσφέρει μόνο έναν ασαφή ορισμό της κρίσιμης παράκτιας ζώνης. Δεν εισάγει καμμία κατεύθυνση πολιτικής για την προστασία του εδάφους, ενώ η πολιτική εδάφους είναι κατά κυριολεξία πολιτική βάσης για την προστασίας της βιοποικιλότητας.

Δεν έχει ρυθμίσεις με κανονιστική πυκνότητα, αλλά ρυθμίσεις που δεν μπορούν να πετύχουν τους στόχους που θέτουν στην πράξη και κυρίως δεν στηρίζεται το νομοσχέδιο σε προηγούμενο στρατηγικό σχεδιασμό. Χρειάζεται, όμως, να συντάξουμε στρατηγικό σχεδιασμό. Χρειάζεται να συντάξουμε ένα σχέδιο, το οποίο θα μεριμνά για την αντιμετώπιση των αιτίων της απώλειας της βιοποικιλότητας -δεν γίνεται αυτό με το παρόν νομοσχέδιο- για την ενίσχυση των ωφελειών διαχείρισής της και για τη μείωση της πίεσης στους φυσικούς μας πόρους, καθώς και για τη δημιουργία επιστημονικών βάσεων δεδομένων.

Ένα από τα σημεία του στρατηγικού σχεδιασμού πρέπει να αναφέρεται και στην αντιμετώπιση της απώλειας της βιοποικιλότητας, λόγω της κλιματικής αλλαγής. Ιδίως οι γεωγραφικές περιοχές της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και της Μεσογείου στις οποίες βρίσκεται και η χώρα μας, είναι περιοχές τις οποίες η διακυβερνητική συνδιάσκεψη για την κλιματική αλλαγή έχει χαρακτηρίσει ως ευάλωτες. Γι' αυτό πρέπει να επιτείνουμε τις πολιτικές της προσαρμογής των οικοσυστημάτων μας στις νέες συνθήκες που δημιουργούνται.

Η στρατηγική ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας από τις κλιματικές αλλαγές βρίσκεται στο επίκεντρο της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας. Προτείναμε ήδη από το 2007, την ίδρυση ενός κέντρου κλιματικών αλλαγών για τη Μεσόγειο και τη Μαύρη Θάλασσα, το οποίο θα μπορούσε να συμβάλει ακριβώς στην προστασία της βιοποικιλότητας της χώρας από τις κλιματικές αλλαγές. Ξεκινήσατε μια ανάλογη προσπάθεια, αλλά ούτε και σε αυτή κάνατε πρόοδο.

Για την ενίσχυση των ωφελειών διατήρησης της βιοποικιλότητας δεν προβλέπει, παρά μόνο κάποια αποσπασματικά εργαλεία το νομοσχέδιο. Δεν διαχέει με κανέναν τρόπο τις ωφέλειες από την προστασία της βιοποικιλότητας στο κοινωνικό σύνολο. Κυρίως, πέρα από μια συγκεχυμένη φιλοπεριβαλλοντική κατεύθυνση, δεν έχει περιβαλλοντικό όραμα, αλλά ούτε και όραμα για τη χώρα.

Θα είναι η χώρα μας, με βάση το νομοσχέδιο -όπως για παράδειγμα η Κόστα-Ρίκα- ανάμεσα στις πρώτες χώρες παγκόσμια στη διατήρηση της βιοποικιλότητας και τον οικολογικό τουρισμό; Θα γίνει από άκρη ως άκρη, σε παγκόσμιο επίπεδο, ένα άοκνο εργαστήρι ενδελεχούς μελέτης της πλούσιας βιοποικιλότητάς της και θα δώσει επιστημονικά συμπεράσματα και τεχνογνωσία σε άλλα κράτη; Μήπως θα φτιάξουμε ένα εθνικό ερευνητικό πρόγραμμα για τη βιοποικιλότητα με τη στήριξη και των κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Θα είναι η χώρα μας ο θεματοφύλακας της βιοποικιλότητας της Ευρώπης; Ποιο είναι το όραμα πίσω από το νομοσχέδιο; Όποιο και να είναι, αν συμφωνούμε να το συζητήσουμε, να το κατανοήσουμε και όλοι μαζί να βρούμε τους τρόπους για να το πετύχουμε. Αυτό θέλουμε, γιατί η χώρα μας δεν έχει περιθώρια για άλλα πειράματα.

Όμως, το ότι ούτε περιβαλλοντικά έχει κανένα όραμα το νομοσχέδιο ούτε συνιστά ένα άρτιο κείμενο, καθίσταται ευθύς εξαρχής σαφές, γιατί υπάρχουν σημαντικές παραλείψεις. Από το κείμενο παραλείπονται οι αρχές περιβαλλοντικής προστασίας στις οποίες στηρίζεται το νομοσχέδιο και οι οποίες θα μας βοηθήσουν να το ερμηνεύσουμε. Για παράδειγμα, θα χρειαστούμε την επιβεβαίωση της ισχύος της αρχής της προφύλαξης, για να ερμηνεύσουμε το εύρος του άρθρου 14 για την περιβαλλοντική βιοασφάλεια και για την προστασία της βιοποικιλότητας από τη χρήση των γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών. Ακόμα και οι αρχές που αναφέρονται στο νομοσχέδιο δεν τηρούνται. Δεν τηρείται η αρχή της ενσωμάτωσης των περιβαλλοντικών πολιτικών σε άλλους τομείς πολιτικής.

Αναφέρει το νομοσχέδιο την ανάγκη ίδρυσης αποτελεσματικών μηχανισμών επιτήρησης, ώστε να εξασφαλίζεται η εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας. Με άλλα, όμως, νομοθετήματα όπως με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», η Κυβέρνηση αποδυναμώνει τους μηχανισμούς επιτήρησης. Προγραμματίζει τη μείωση οργανικών θέσεων των δασικών υπαλλήλων σε όλη τη χώρα. Υπολογίζεται ότι στο μέλλον οι δασικές υπηρεσίες θα είναι υποστελεχωμένες, κατά περίπου 50% και τα δασαρχεία θα αδυνατούν να προστατεύσουν τα δάση, που είναι και η κατοικία σημαντικού τμήματος βιοποικιλότητας.

Ακόμα εκτιμούμε ότι το νομοσχέδιο θα μείνει σε μεγάλο βαθμό

ανεφάρμοστο. Στον προϋπολογισμό που υιοθετήσατε, δεν υπάρχουν επαρκή κονδύλια, για να πραγματοποιηθούν οι στόχοι που θέτει το νομοσχέδιο. Ενώ δεν έχουμε χρήματα από τον κρατικό προϋπολογισμό, το νομοσχέδιο απλά προεξαγγέλλει δυνατότητα υιοθέτησης χρηματοδοτικών εργαλείων, αλλά δεν τα εισάγει.

Δεδομένης της οικονομικής συγκυρίας στην οποία διέρχεται η χώρα μας καθίσταται απαραίτητη η άμεση θέσπιση καινοτόμων χρηματοδοτικών εργαλείων, τα οποία θα δημιουργήσουν νέους και πρόσθετους πόρους. Χρειαζόμαστε πόρους για την προστασία της βιοποικιλότητας, για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας που συναρτάται με την βιοποικιλότητα, για την αύξηση του εισοδήματος των τοπικών κοινωνιών που εξαρτώνται από τη βιοποικιλότητα.

Και όμως, σχεδόν σε κανένα σημείο του νομοσχεδίου δεν βλέπουμε να αναπτύσσει η Κυβέρνηση αυτό που εξαγγέλλει ότι είναι η βασική περιβαλλοντική πολιτική της, δηλαδή την πράσινη ανάπτυξη. Τι λέει το νομοσχέδιο στο άρθρο 16 παράγραφος 1; Ότι θα προβλεφθούν τέτοια εργαλεία ενδεχομένως με κάποιο από τα αναρίθμητα προεδρικά διατάγματα και άλλες διοικητικές πράξεις. Πότε; Στο μέλλον.

Μη συνεχίζετε άλλο την υποσχετική πολιτική, μία πολιτική που υπόσχεται αλλά δεν ρυθμίζει και δεν λύνει λύσεις. Ας μιλήσουμε σήμερα για την πράσινη οικονομία, εκείνη που στηρίζει τη βιοποικιλότητα και το κοινωνικό κράτος. Να διευκρινίσω ευθύς εξαρχής ότι η πράσινη οικονομία είναι για εμάς μόνο ένα μικρό τμήμα της πολιτικής της βιωσίμου αναπτύξεως.

Ενώ δεν φροντίσατε να απορροφήσετε τους διαθέσιμους κοινοτικούς πόρους, σας παραπέμπω στις πρόσφατες δηλώσεις του Επιτρόπου για την αλιεία και στις δηλώσεις των εκπροσώπων των γενικών διευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με την πλημμελή απορρόφηση των πόρων από τα κράτη-μέλη, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα. Σας παραπέμπω στην ιδιαίτερα χαμηλή απορρόφηση των εκατομμυρίων ευρώ που ήταν διαθέσιμα μέσω του ΕΣΠΑ για τα περιβαλλοντικά προγράμματα, τα οποία δεν απορροφήθηκαν.

Είναι ζωτικής σημασίας, λοιπόν, τώρα για τη χώρα μας από δω και πέρα να αξιοποιήσουμε όλα τα διαθέσιμα ευρωπαϊκά κονδύλια στο 100%. Υπάρχει το Life Plus, υπάρχουν τα κονδύλια της περιφερειακής ανάπτυξης, της πολιτικής συνοχής και τα κονδύλια έρευνας για την απογραφή της βιοποικιλότητας στην Ευρώπη, που ανέρχονται σε δισεκατομμύρια ευρώ. Μπορούμε να ακολουθήσουμε ακόμα και το παράδειγμα της Σλοβενίας, που απορρόφησε για τη βιοποικιλότητα κονδύλια σε συνδυασμό με αυτά για την αγροτική ανάπτυξη.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει ξεκινήσει διαβούλευση για τη μελλοντική χρηματοδότηση του δικτύου «NATURA 2000», που θα καταλήξει με νέα επικοινωνία της επιτροπής στα μέσα του 2011. Ως τότε η χώρα μας θα πρέπει να συμμετάσχει ενεργά στη διαβούλευση και να ζητήσει αυξημένη χρηματοδότηση προς τις κατευθύνσεις που χρειαζόμαστε για την Ελλάδα. Κατά προτεραιότητα θα πρέπει να αναζητήσουμε κονδύλια για τη συντήρηση των προστατευόμενων περιοχών, για την έρευνα των νέων βιολογικών πόρων, για την εμπορική εκμετάλλευση της βιοποικιλότητας.

Στόχος είναι, η αρχική χρηματοδότηση που θα πάρουμε από την επιτροπή, να αντικατασταθεί από την εν συνεχεία αυτοχρηματοδότηση του ίδιου του φυσικού συστήματος, για να είναι και οικονομικά βιώσιμη η ανάπτυξή του στο μέλλον. Αυτός είναι ο στόχος μας, αυτό είναι το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας για την οικονομική βιωσιμότητα της περιβαλλοντικής πολιτικής.

Κάποιες από τις περιπτώσεις των χρηματοδοτικών εργαλείων, τα οποία με ανάλογη προσαρμογή θα μπορούσαν να ισχύσουν και για τη χώρα μας, από τα διεθνή παραδείγματα είναι τα εξής: Ο θεσμός του χρηματοπιστωτικού συστήματος ανταλλαγής μονάδων βιοποικιλότητας με συμμετοχή των ιδιοκτητών γης, που βρίσκονται μέσα σε προστατευόμενες περιοχές. Ο θεσμός αυτός θα επιτρέψει να λειτουργήσουν με λιγότερα εμπόδια σχέδια οικολογικού τουρισμού ή ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και συγχρόνως να προστατευτεί η βιοποικιλότητα. Ακόμα είναι η θέσπιση χρηματοδοτικών εργαλείων για την προστασία της βιοποικιλότητας σε σχέση με την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Αυτό είναι ένα απαραίτητο στοιχείο κάθε σύγχρονου νομοθετικού καθεστώτος.

Πρέπει να μελετηθούν χρηματοδοτικά σχήματα, τα οποία να συνδέουν την αξιοποίηση δράσεων στους τόπους προστασίας της «NATURA» και ιδιαίτερα τις δασικές περιοχές με την εξασφάλιση πιστωτικών μονάδων άνθρακος. Τα δε σχήματα αυτά να συνδεθούν με το σχήμα εμπορίας ρύπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σημαντική σύνδεση των χρηματοδοτικών εργαλείων θα μπορούσε να γίνει σε σχέση με τις αγροτικές καλλιέργειες. Ενδιαφέρον παρουσιάζει η προοπτική αξιοποίησης των φαρμακευτικών ιδιοτήτων ειδών της χλωρίδας μας με παράλληλη κατάθεση ενός ποσοστού από την πώληση των φαρμακευτικών σκευασμάτων υπέρ της προστασίας της βιοποικιλότητας.

Μία άλλη ενδιαφέρουσα προσέγγιση ανάπτυξης της αγροτικής παραγωγής και των πρακτικών προστασίας της βιοποικιλότητας μπορεί να αναπτυχθεί μέσω της εισαγωγής στη χώρα του «δικαίου και αλληλέγγυου εμπορίου», τόσο για να ανθοϊάματα, όσο και για άλλα είδη της τοπικής χλωρίδας. Το «δίκαιο εμπόριο» δίνει έμφαση στο εισόδημα των μικρών παραγωγών και της τοπικής κοινωνίας, οι οποίοι μπορούν να αναδειχθούν σε θεματοφύλακες της βιοποικιλότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα ένα λεπτό ακόμη.

Ένα ακόμα μεγάλο στοίχημα για τη χώρα είναι η ανάπτυξη του οικολογικού τουρισμού. Ας ενισχύσουμε τις τοπικές κοινωνίες, που βαρύνονται από τις επιπτώσεις της φύλαξης της βιοποικιλότητας, με το να ενισχύσουμε τον οικολογικό τουρισμό στις περιοχές τους.

Πρόκειται για τη μόνη αναπτυσσόμενη μορφή τουρισμού με τρεις φορές παραπάνω ανάπτυξη σε σχέση με άλλες μορφές τουρισμού, σε παγκόσμιο επίπεδο, από το 2004 ως σήμερα. Χρησιμοποιείται διεθνώς ως μια από τις καλύτερες στρατηγικές προστασίας των οικοσυστημάτων ο οικολογικός τουρισμός. Πολλές χώρες έχουν βασίσει σημαντικό μέρος της ανάπτυξης του ΑΕΠ τους στον οικολογικό τουρισμό. Εμείς γιατί όχι;

Αυτά και άλλα χρηματοδοτικά εργαλεία έχουμε και μπορούμε να σας προτείνουμε, για να προστατέψουμε αποτελεσματικά το περιβάλλον και την οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας.

Στη συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών του περιβαλλοντικού προγράμματός τους από την οποία εσείς απουσιάζατε, ζήτησα να φτιάξουν ειδικές προτάσεις για τη χώρα μας, έτσι ώστε να ενισχυθεί περιβαλλοντικά και οικονομικά η Ελλάδα. Την εισήγησή μου την είδαν θετικά. Σας προτείνω να επικοινωνήσετε με το περιβαλλοντικό πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών, να αδράξετε αυτή την ευκαιρία που δημιουργήσαμε για τη χώρα μας και να την αξιοποιήσετε. Εξετάστε τις προτάσεις μας και ας προσπαθήσουμε να βρούμε λύσεις για την πατρίδα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Διονυσία Αυγερινοπούλου.

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Διαμάντω Μανωλάκου.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Χαιρετίζω τη σημερινή παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας -8 του Μάρτη σήμερα- στέλνοντας μήνυμα αντίστασης και ανατροπής της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, που στα μεγάλα θύματά της συγκαταλέγονται οι γυναίκες και οι νέοι.

Μετά από αυτό να μπούμε στο θέμα και ειδικά στην εμπορευματοποίηση. Η εμπορευματοποίηση των λαϊκών αναγκών είναι και η αιτία που οδήγησε χθες σε γεγονότα εγκλωβισμού χιλιάδων ανθρώπων στην εθνική οδό, στην περιοχή της Μαλακάσας και Μαρτίνου, μάλιστα σε συνθήκες κακοκαιρίας, ρισκάροντας την ασφάλεια των ανθρώπων στην άσφαλτο. Γιατί συνέβη; Γιατί η συντήρηση και εκμετάλλευση των δρόμων έχει δοθεί από τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας στην κερδοφορία του κεφαλαίου, που ληστεύουν τον κόσμο με τα διόδια, τον ταλαιπωρούν με κακοτεχνίες και καθυστερήσεις που έχουν κοστίσει ακόμα και ζωές.

Και η Κυβέρνηση τι κάνει; Ποινικοποιεί όσους αντιστέκονται και απειθαρχούν στην εκμετάλλευση και στη ληστεία, δηλαδή σ'

αυτήν την πολιτική της βαρβαρότητας και απανθρωπιάς.

Τα αναφέρω αυτά, γιατί και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο σ' αυτήν την ρότα της εμπορευματοποίησης του περιβάλλοντος και μάλιστα περιοχών «NATURA» έχει τον προσανατολισμό του. Μπορεί να έχει ως τίτλο «διατήρηση βιοποικιλότητας», χρησιμοποιείται, όμως, ως άλλοθι. Διατήρηση και προστασία σε μεγάλο βαθμό υπήρχε στα χαρτιά και σήμερα υποβαθμίζεται ακόμα περισσότερο με αυτό το νομοσχέδιο και σε μερικές περιπτώσεις ακυρώνεται και η όποια προστασία υπήρχε.

Ωστόσο, η απώλεια της βιοποικιλότητας έχει επιπτώσεις οικονομικές, οικολογικές και κυρίως ανθρώπινης υγείας, αφού συνδέεται με τα οικοσυστήματα, που συμπεριλαμβάνουν τη φωτοσύνθεση, την παροχή οξυγόνου, την εξασφάλιση τροφίμων, καυσίμων, τον καθαρισμό του αέρα και του νερού, την αποσύνθεση αποβλήτων, τον μετριασμό πλημμυρών, την ξηρασία, την ανανέωση της γονιμότητας του εδάφους, τη γονιμοποίηση εδαφών και ζώων, δηλαδή πληθώρα πραγμάτων. Επομένως, η προστασία της βιοποικιλότητας είναι κοινωνική ανάγκη που εξασφαλίζει, από τρόφιμα και οξυγόνο μέχρι αναψυχή και ξεκούραση, στον κάθε άνθρωπο. Δηλαδή, καλύπτει βασικές λαϊκές ανάγκες.

Γι' αυτό πρόκειται για ένα ψευδεπίγραφο νομοσχέδιο, που έρχεται να κατοχυρώσει με το πρόσχημα της προστασίας του περιβάλλοντος, τις αντιπεριβαλλοντικές, αντιλαϊκές, φιλομονοπωλιακές ρυθμίσεις που προηγήθηκαν με το νόμο για τις ΑΠΕ και το λεγόμενο νόμο fast track. Το νομοσχέδιο υπηρετεί και αυτό την πολιτική της πλουτοκρατίας και τις αντίστοιχες ευρωκοινοτικές κατευθύνσεις. Στοχεύει στη διαμόρφωση ενός θεσμικού πλαισίου ευέλικτου, λειτουργικού, προκειμένου να γίνει ακόμα πιο γρήγορα και απρόσκοπτα η παράδοση των φιλέτων του ελληνικού περιβαλλοντικού πλούτου στους μονοπωλιακούς ομίλους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Παρά την πράσινη ρητορική και τις κορώνες για την ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος και των περιοχών ειδικού κάλλους, σπάνιων βιότοπων, υγρότοπων κ.λπ., προκύπτει μέσα από τα άρθρα σωρεία από κερκόπορτες, ορθάνοιχτες πόρτες και παράθυρα, για να προωθηθεί η παραπέρα εμπορευματοποίηση του περιβαλλοντικού πλούτου της χώρας. Να πω ότι ο πιο σωστός τίτλος θα ήταν η «εμπορευματοποίηση της βιοποικιλότητας». Μάλιστα, στην αιτιολογική έκθεση αναγνωρίζεται ότι επτά από τους δέκα διεθνούς σημασίας υγρότοπους της χώρας περιλαμβάνονται στη μαύρη λίστα της Συνθήκης Ραμσάρ, ότι το 65% των χερσαίων ειδών που προστατεύονται καταγράφονται ως «αγνώστου κατάστασης διατήρησης» και ακόμα ότι το 80% των θαλάσσιων οικοτόπων ενδιαιτημάτων υψηλής οικολογικής σημασίας εμφανίζουν μη ικανοποιητική, δηλαδή ανεπαρκή κατάσταση διατήρησης. Αυτό σημαίνει κάτω από τα αποδεκτά και όχι απλώς τα επιθυμητά όρια.

Ποιος ευθύνεται όμως γι' αυτήν την κατάσταση; Δεν είναι ο άνθρωπος και γενικά η ανθρώπινη δραστηριότητα. Είναι το εκμεταλλευτικό καπιταλιστικό σύστημα που κεντρικό στόχο έχει τη διασφάλιση, την παραπέρα ανάπτυξη των κερδών του κεφαλαίου και από την καταστροφή του περιβάλλοντος. Σε αυτήν ακριβώς τη φιλομονοπωλιακή αντιπεριβαλλοντική κατεύθυνση κινείται και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, προκειμένου, πρώτον, να γίνουν μεγάλες μπίζνες με διαπιστωμένες και τεκμηριωμένες τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Ωστόσο, εξασφαλίζουν τεράστια κέρδη στους λίγους σε βάρος των πολλών. Επιτρέπεται η χωροθέτηση έργων και η έγκριση επενδυτικών σχεδίων με σημαντικά αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως προβλέπονται στις μελέτες περιβαλλοντικών όρων, με την επίκληση λόγων δημόσιου οικονομικού ή κοινωνικού συμφέροντος. Μέσα από αυτήν τη διάταξη ανοίγει διάπλατα ο δρόμος για επενδύσεις τύπου fast track, Αστακό, Γράμμο κ.α., στο όνομα της ανάπτυξης -ανάπτυξης βέβαια για το κεφάλαιο- ή χωματερές ή μονάδες καύσης απορριμμάτων, ακόμα και με καταστολή τύπου Κερατέας, για να κερδίζει ο κεφαλαιοκράτης.

Δεύτερον, προωθείται χωρίς εμπόδια και φραγμούς η εγκατάσταση των ιδιωτικών σταθμών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που εξασφαλίζουν κέρδη σε επιχειρηματικούς ομίλους, αλλά για το κέρδος αγνοείται και καταπατιέται η όποια προστασία υπήρχε.

Τρίτον, εντείνεται η εμπορευματοποίηση της γης και διευκολύνεται η συγκέντρωσή της σε χέρια λίγων, με την αλλαγή και τα παιχνίδια στο όριο αρτιότητας δόμησης, που πολλή συζήτηση έγινε, επιλεκτικά για το αν θα ορίζονται τα τέσσερα ή τα δέκα στρέμματα. Και τώρα, τελευταία στιγμή, μας ήρθε και νέα τροπολογία.

Όμως, πίσω από όλη αυτήν τη συζήτηση και αντιπαράθεση γι' αυτό μόνο το σημείο του νομοσχεδίου, κρύβεται, αποσιωπάται η ουσία ότι αντιμετωπίζεται η γη ως εμπόρευμα και μερικοί θα βγάλουν πάμπολλα κέρδη από αυτές τις αλλαγές και ήδη τα έχουν ετοιμάσει.

Εμείς το λέμε καθαρά, το κόμμα μας έχει ταχθεί ενάντια στην εκτός σχεδίου δόμηση. Εμείς υποστηρίζουμε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα χρήσεων γης, με χωροταξικό σχεδιασμό που θα παίρνει υπ' όψιν του και θα υπηρετεί τη συνδυασμένη ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, από δρόμους και συγκοινωνίες μέχρι ύδρευση και αποχέτευση. Γι' αυτό θεωρούμε ότι η οικοδόμηση και η εμπορευματοποίηση γης σε περιοχές «NATURA» πρέπει να απαγορευτεί με αποζημίωση μικροϊδιοκτητών και με εξαίρεση τους παραδοσιακούς οικισμούς, τις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις κ.α., που δεν επιβαρύνουν και δεν αλλοιώνουν το περιβάλλον.

Είμαστε επίσης κατηγορηματικά αντίθετοι στο σφετερισμό από το μεγάλο κεφάλαιο περιουσιακών στοιχείων των λαϊκών στρωμάτων σε τιμή ευκαιρίας, όπως επιχειρείται και με το νομοσχέδιο, αλλά και με τροπολογίες που κατατέθηκαν.

Τέταρτον, στο όνομα της ενσωμάτωσης της επικαιροποίησης παρακάμπτεται, εξοστρακίζεται η δασική νομοθεσία, που ως ένα σημαντικό βαθμό προστάτευε τα δασικά οικοσυστήματα, ενώ περιοχές που είχαν απόλυτη προστασία, όπως οι εθνικοί δρυμοί, χαρακτηρίζονται στο νομοσχέδιο εθνικά πάρκα και εντάσσονται στα φυσικά πάρκα, κάνοντας πιο χαλαρή την προστασία τους, προκειμένου να επιτρέπονται επιχειρηματικές δραστηριότητες και μάλιστα, με τις τροπολογίες που μας δόθηκαν πριν από λίγα λεπτά, υποβαθμίζονται ακόμα περισσότερο. Δεν προστατεύονται οι εθνικοί δρυμοί, αλλά τα κέρδη της πλουτοκρατίας.

Πέμπτον, δίνεται η δυνατότητα ανάθεσης, με απευθείας σύναψη συμβάσεων διαχείρισης της ευθύνης των προστατευομένων περιοχών όλων των διαβαθμίσεων σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, χωρίς καν την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων, όπως για την περίπτωση σύστασης φορέων διαχείρισης σε επίπεδο νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή δημοσίων υπηρεσιών. Μάλιστα, μπορεί να ανατίθεται στον ιδιώτη, που διαχειρίζεται μία προστατευόμενη ζώνη, να αξιολογεί ο ίδιος την ποιότητα της διαχείρισής του.

Έκτον, δίνει τη δυνατότητα στον Υπουργό για εξαιρέσεις από τη βιοπροστασία περιοχών, δηλαδή αποχαρακτηρισμό ή μείωση της έκτασης της προστατευόμενης περιοχής.

Έβδομον, δίνει τη διαχείριση των προστατευόμενων περιοχών σε ιδιώτες, νομικά πρόσωπα, που σημαίνει εμπορευματοποίησή τους, χωρίς δυνατότητα πρόσβασης των λαϊκών στρωμάτων. Ακόμα και στις περιοχές που βρίσκονται καταφύγια άγριας ζωής προσθέσατε ότι επιτρέπεται η εκτέλεση λατομικών και μεταλλευτικών δραστηριοτήτων. Κοροϊδεύετε, λοιπόν, όταν λέτε ότι προστατεύεται η πανίδα. Προωθείτε την εξόντωση με τέτοιες ρυθμίσεις.

Όγδοον, η χρήση γενετικών πόρων δεν εξασφαλίζεται στο δημόσιο, αλλά αφήνεται να οριστεί με υπουργική απόφαση, όπως βέβαια κάνετε και σε άλλα σημαντικά ζητήματα μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Ένατον, βαφτίζονται οικονομικά κίνητρα διατήρησης του φυσικού περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας, η εμπορευματοποίηση του φυσικού περιβάλλοντος και το κίνητρο του κέρδους, αντί της ανάγκης προστασίας της φυσικής κληρονομιάς.

Δέκατον, σε ό,τι αφορά τη μετεγκατάσταση των οικισμών Ακρινής Κοζάνης και Αναργύρων Φλώρινας, εμείς πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να είχε γίνει, γιατί αυτές οι περιοχές ζουν μέσα στον καρκίνο εδώ και δεκαετίες. Δυστυχώς, ο τρόπος και ιδιαίτερα το κόστος των μετεγκαταστάσεων προβλέπουν μετακύληση του κόστους ουσιαστικά στον ελληνικό λαό, αφού το 50% θα βαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό και το υπόλοιπο 50% τη ΔΕΗ.

Έτσι, ουσιαστικά το κόστος σε μεγάλο ποσοστό δεν θα επιβαρύνει τη ΔΕΗ και τους μετόχους της. Επίσης, οι εκτάσεις που θα προκύψουν από τις μετεγκαταστάσεις θα αξιοποιηθούν δωρεάν από τη ΔΕΗ, δηλαδή τελικά ο καταστρέφων πληρώνεται, ανταμείβεται αντί να πληρώνει.

Εμείς έχουμε τοποθετηθεί επανειλημμένα στο ζήτημα των μετεγκαταστάσεων, ζητώντας, και οι μετεγκαταστάσεις των πληττόμενων οικισμών και η αποκατάσταση των κατοίκων να γίνονται σε σύντομο χρονικό διάστημα και όχι στα δέκα χρόνια που εσείς βάζετε. Αυτό το τονίζω, γιατί εσείς μιλάτε για γρήγορη εγκατάσταση. Αν είναι τα δέκα χρόνια γρήγορη εγκατάσταση, τότε τι να πούμε για άλλα;

Και το λέω γιατί υπάρχει κίνδυνος αυτές οι περιοχές να αποδιοργανωθούν κοινωνικά. Αυτό γίνεται γιατί ο άλλος, όταν δεν μπορεί να ζήσει, να αναπνεύσει μέσα στον καρκίνο, φεύγει από μόνος του.

Ζητάμε μάλιστα, οι μετεγκαταστάσεις να είναι σε σύγχρονους οικισμούς που να καλύπτουν τις ανάγκες της λαϊκής οικογένειας σε υποδομές και υπηρεσίες σύγχρονες, ενώ η κατασκευή των νέων οικισμών πρέπει να γίνεται από κρατικό φορέα, που να εγγυάται την ποιότητα και τις προδιαγραφές των κατασκευών τους.

Το κόστος πρέπει αποκλειστικά να βαρύνει τη ΔΕΗ, ενώ τα εδάφη που θα προκύψουν, εμείς λέμε ότι αποτελούν δημόσια περιουσία αποκλειστικά και δεν πρέπει να δίνεται η εκμετάλλευσή τους στη ΔΕΗ.

Δημιουργούνται όμως μέσα απ' όλες αυτές τις διαδικασίες συνολικά και προϋποθέσεις, για να αναπτυχθεί μία ευρεία ομάδα ιδιωτικών συμφερόντων που θα αποκομίζει κέρδη από τις μελέτες, τα έργα και τη διατήρηση της προστασίας των βιοτόπων. Μάλιστα, μέσα από διάφορες μελέτες και υπουργικές αποφάσεις, που παραπέμπονται στο μέλλον, αφήνει ανοιχτό και το ζήτημα του δραστικού περιορισμού της οριοθέτησης των προστατευόμενων περιοχών.

Βέβαια θα πείτε: Εδώ έχουμε νέες, χειρότερες εργασιακές σχέσεις, δραστικές μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, μαζικές απολύσεις, που σαρώνουν και σφαγιάζουν δικαιώματα εργαζομένων και στην Ελλάδα και στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και μάλιστα, προωθούνται και υλοποιούνται ταχύτατα, για να γίνει η αμοιβή της εργασίας πάμφθηνη και τα κέρδη του κεφαλαίου ακόμη μεγαλύτερα. Έτσι είναι και γι' αυτό θεωρούμε ότι υπάρχει υποκρισία, ότι δήθεν ανησυχούν για την απώλεια της βιοποικιλότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρία Μανωλάκου, παρακαλώ να ολοκληρώσετε σ' ενάμισι λεπτό.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ολοκληρώνω κι εγώ σ' ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Ζητώ ό,τι πήραν και οι άλλοι.

Ξέρουμε καλά ότι τα αποτελέσματα, και μ' αυτό το νομοσχέδιο, θα είναι η συνέχεια απώλειας της βιοποικιλότητας αντί της διάσωσής της, για να ενισχυθεί το κέρδος των επιχειρηματιών σε βάρος της περιβαλλοντικής προστασίας και των λαϊκών αναγκών, των σημερινών και των αυριανών γενεών.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας απορρίπτει και καταδικάζει την πολιτική του ΠΑΣΟΚ, αλλά και της Νέας Δημοκρατίας, που παραδίδει ακόμη και περιοχές «NATURA» στην κερδοσκοπική δράση των μεγάλων επιχειρηματιών. Εμείς λέμε ότι η προστασία τους πρέπει να γίνει υπόθεση του λαού. Μπορεί να διασφαλιστεί μόνο με τη μετατροπή τους σε δημόσια περιουσία, με την απαγόρευση κάθε είδους εμπορευματικής δράσης, με τη διαχείριση και προστασία τους από επαρκώς στελεχωμένους και εξοπλισμένους δημόσιους φορείς, που στο επίκεντρό τους θα είναι οι λαϊκές και μόνον ανάγκες.

Γι' αυτούς τους λόγους εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την κ. Μανωλάκου.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΛΑΟΣ, κ. Αστέριος Ροντούλης, για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτον, θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση, κύριε Υπουργέ. Αρχομένης της σημερινής συνεδριάσεως, μας φέρατε ένα σώμα τροπολογιών και μια σειρά νομοθετικών αλλαγών, που αποτελούν ουσιαστικά ένα νέο νομοσχέδιο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Όχι τροπολογιών, όχι σειρά τροπολογιών.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τέσσερις είναι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Αυτές ναι.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα ποιες άλλες; Αυτές λέμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Δεν ήρθαν σήμερα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είναι δυνατόν με το που αρχίζει η συνεδρίαση να υπάρχει μια τέτοια πρακτική από την πλευρά σας; Είναι κοινοβουλευτικώς αντιδεοντολογική.

Δεύτερον, όσον αφορά το νομοσχέδιο θα σας αναπτύξω ένα δεκάλογο, κύριε Υπουργέ, δέκα λόγους δηλαδή, βάσει των οποίων ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός καταψηφίζει επί της αρχής το νομοσχέδιο, εστιάζοντας την προσοχή μου σε εξόφθαλμες, βασικές αδυναμίες, κενά του νομοσχεδίου.

Πρώτη παρατήρηση, πρώτο κενό, πρώτη αδυναμία. Το νομοσχέδιο είναι κραυγαλέα αντιαναπτυξιακό. Και είναι αντιαναπτυξιακό, γιατί υπάρχει μια ανισορροπία μεταξύ της προστασίας του περιβάλλοντος από τη μια πλευρά και του άλλου εννόμου αγαθού που είναι η προστασία της ιδιοκτησίας. Δυο αγαθά, τα οποία θα πρέπει να συλλειτουργούν, εσείς τα έχετε διαιρέσει και με τις νομοθετικές σας πρόνοιες λειτουργείτε δήθεν –γιατί ούτε αυτό κάνετε- υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος, αγνοώντας τη συνταγματική αρχή κατοχύρωσης της ιδιοκτησίας.

Παραβιάζετε, λοιπόν, με όσα κάνετε την αρχή της εμπιστοσύνης στο κράτος του, που πρέπει να έχει ένας πολίτης, αναγκάζοντας τον πολίτη να στραφεί στα δικαστήρια, για να βρει το δίκαιό του. Πού είναι, λοιπόν, η ασφάλεια δικαίου που πρέπει να διέπει τη λειτουργία μιας ευνομούμενης πολιτείας; Απλώς, η αρχή αυτή, με το νομοσχέδιό σας, καταστρατηγείται.

Είναι αντιαναπτυξιακό, γιατί σε μια ιδιαιτέρως κρίσιμη οικονομική συγκυρία βάζετε ταφόπλακα στις επενδύσεις και στην οικοδομή, η οικοδομή που είναι ο βασικός κινητήριος μοχλός της ελληνικής οικονομίας για δυο λόγους, πρώτον, γιατί επηρεάζει πάρα πολλούς άλλους τομείς της ελληνικής οικονομίας –εκατόν είκοσι επαγγέλματα είναι συνδεδεμένα με την οικοδομή- και, δεύτερον, γιατί είναι ένας μοχλός που εξαρτάται αποκλειστικά από εμάς τους ίδιους.

Η ναυτιλία έχει έναν εξωστρεφή προσανατολισμό. Είναι, λοιπόν, ευάλωτη σε όσα συμβαίνουν στο διεθνές περιβάλλον. Το ίδιο ευάλωτη είναι και η τουριστική βιομηχανία της χώρας, γιατί εξαρτάται από τη βούληση, από τη θέληση των τουριστών και όχι από εμάς τους ίδιους και βεβαίως, είναι αντιαναπτυξιακό κατά τρόπο που πλήττει, όχι τους έχοντες και κατέχοντες, αλλά τη φτωχολογιά.

Γιατί θα πρέπει να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι φτωχολογιά είναι οι άνθρωποι αυτοί που έκαναν έναν οικογενειακό προγραμματισμό, αποταμίευσαν κάποια χρήματα και πήγαν και αγόρασαν δυο στρέμματα, χίλια διακόσια μέτρα, επτακόσια πενήντα μέτρα, ένα ακίνητο, προκειμένου επ' αυτού του ακινήτου να κτίσουν, να εναποθέσουν τις ελπίδες της εργασίας μιας ολόκληρης ζωής και εσείς με το άρθρο 9 καταστρέφετε αυτές τις ελπίδες της φτωχολογιάς, του φτωχού λαού.

Οι άνθρωποι αυτοί ξεκάθαρα έχουν την απαίτηση να κτίσουν είτε στα δυο στρέμματα είτε στα χίλια διακόσια μέτρα είτε στα επτακόσια πενήντα μέτρα που αγόρασαν, με βάση τις συνθήκες δόμησης, τους όρους δόμησης που επικρατούσαν, όταν αυτοί έκαναν την αγορά του συγκεκριμένου ακινήτου, ειδάλλως, εάν δεν σας αρέσει η λογική που ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός αναπτύσσει, έχετε μια εναλλακτική λύση και προοπτική. Μπορείτε να αποζημιώσετε τους ανθρώπους αυτούς, τη στιγμή που τους στερείτε ιδιοκτησιακά, περιουσιακά τους δικαιώματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Επιτρέψτε μου να πω και κάτι ακόμα. Εμείς σκεφτόμαστε πάρα πολύ σοβαρά –και θα το κάνουμε- να καταθέσουμε πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας και στο άρθρο 9 και στο άρθρο 29, προκειμένου να δούμε εάν οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης εννοούν, πράγματι, και θέλουν να δώσουν υπόσταση πραγματική

στις αντιδράσεις, που καιρό τώρα διατυπώνουν επί των συγκεκριμένων άρθρων του νομοσχέδιού σας.

Θέλω να σας πω και κάτι ακόμα. Έρχεστε τώρα και κατεβάζετε την τελευταία στιγμή μία ρύθμιση –αναφέρομαι στο άρθρο 9- που λέει ότι διατηρείται κατ' εξαίρεση ή κατά παρέκκλιση η αρτιότητα των τεσσάρων στρεμμάτων, υπό την προϋπόθεση ότι θα υπάρχει τίτλος που έχει μεταγραφεί μέχρι την 1η Μαρτίου του 2011.

Θέλω να σας κάνω ένα απλό, εύλογο ερώτημα. Είδατε εσείς άλλη φορά νομοσχέδιο που συζητείται στις 8 του μήνα, να έχει αναδρομική εφαρμογή από την 1η του μήνα; Πού το είδατε αυτό; Αυτό είναι κοινοβουλευτικό πραξικόπημα.

Επίσης, θέλω να σας ρωτήσω κάτι άλλο. Έστω ότι εγώ σήμερα πουλάω το ακίνητό μου. Το έχω μεταγράψει στο υποθηκοφυλακείο, είναι τέσσερα στρέμματα, είναι άρτιο και οικοδομήσιμο και το παίρνει ο κ. Βορίδης. Σήμερα, θα μπορεί να χτίσει; Σας το ρωτάμε συνέχεια στην επιτροπή. Πρέπει να απαντήσετε, κυρία Υπουργέ. Νομίζω, λοιπόν, επειδή δεν απαντάτε, ότι προσπαθείτε να φαλκιδεύσετε τουλάχιστον τους Βουλευτές της Συμπολιτεύσεως, γιατί εμάς δεν θα μπορέσετε.

Έρχομαι τώρα σε ένα δεύτερο ζήτημα, σε μία δεύτερη βασική αδυναμία. Αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να καταλάβουμε τι συμβαίνει εδώ στην Αίθουσα. Με βάση την αρχή της βιοποικιλότητας, που επικαλείται η κυρία Υπουργός, μας λέει ότι έχει στηθεί ένα δίκτυο περιοχών «NATURA», το οποίο θα πρέπει και να προστατευθεί.

Κατ' αρχάς έχετε μπερδέψει πάρα πολλά πράγματα. Έχετε μπερδέψει την πολεοδομία, την χωροταξία και τη βιοποικιλότητα. Τα έχετε κάνει έναν αχταρμά. Αλλά, τέλος πάντων θα το προσπεράσω αυτό και θα έρθω στις περιοχές «NATURA».

Πρόκειται, λοιπόν, για τετρακόσιες πενήντα περίπου περιοχές της χώρας, που εντάχθηκαν σε αυτό το Δίκτυο «NATURA 2000» με αδιαφανείς διαδικασίες. Εντάχθηκαν με το μάτι, χωρίς να υπάρχουν αντίστοιχες επιστημονικές μελέτες. Εντάχθηκαν αυθαίρετα κατά ένα χονδροειδή τρόπο, όχι όπως λέμε εμείς, αλλά όπως λέει Βουλευτής της Συμπολίτευσης σε πρόσφατη συνέντευξή του.

Το ερώτημα είναι. Γιατί, το ΥΠΕΚΑ δεν δίστασε να υιοθετήσει αυτόν τον κατάλογο που έχετε μπροστά σας, αγαπητοί συνάδελφοι, των ζωνών ειδικής προστασίας, των ΖΕΠ, μολονότι καταλαμβάνουν το 30% της ελληνικής γης, ένα ποσοστό πρωτόγνωρο για τα ευρωπαϊκά δεδομένα;

Η απάντηση είναι πάρα πολύ απλή. Γιατί, από τότε που συνεστήθη το ΥΠΕΚΑ, εδώ και ενάμιση περίπου χρόνο, στις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές και διαδικασίες πρυτανεύει η λογική και φυσική παρουσία εκπροσώπων συγκεκριμένων περιβαλλοντικών ΜΚΟ. Το ΥΠΕΚΑ ελέγχεται από συγκεκριμένο λόμπι περιβαλλοντικών μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Αυτές οι ΜΚΟ τι θέλουν; Θέλουν, εάν είναι δυνατόν, να εντάξουν όλο το χερσαίο και το θαλάσσιο χώρο της Ελλάδος σε περιοχές «NATURA», προκειμένου να προχωρήσουν στη συνέχεια σε μία βιομηχανία παραγωγής περιβαλλοντικών μελετών, ούτως ώστε να εισρεύσουν πόροι είτε από εθνικά κονδύλια είτε από κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στα ταμεία αυτών των ΜΚΟ.

Το λυπηρό είναι ότι η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ δεν αντιδρά καθόλου, γιατί δεν υπάρχουν οι εξειδικευμένοι εκείνοι υπάλληλοι που θα κρίνουν τις προτάσεις που κάνει το λεγόμενο δήθεν οικολογικό λόμπι. Αυτό το οικολογικό λόμπι, ειρήσθω εν παρόδω, υβρίζει συναδέλφους Βουλευτές της Συμπολιτεύσεως ή της Αντιπολιτεύσεως, εάν διαφωνούν με την πρυτανεύουσα λογική της κυρίας Υπουργού.

Για χαλιναγωγήστε λίγο αυτούς τους ανθρώπους, κυρία Υπουργέ. Είναι δικά σας παιδιά. «Βάλτε τους λίγο πάγο», να αφήσουν τις χυδαιολογίες από τους ιστοτόπους τους, γιατί πρέπει να καταλάβετε ότι στη δημοκρατία υπάρχει πάντα και η αντίθετη άποψη, την οποία και πρέπει να σεβόμαστε.

Όμως, υπάρχει κι ένα άλλο μεγάλο, κραυγαλέο κενό, αγαπητοί συνάδελφοι, το οποίο είναι το εξής: Όταν μιλάμε για προστασία περιβάλλοντος και βιοποικιλότητα, δεν εννοούμε μόνον την προστασία του χερσαίου περιβάλλοντος χώρου, της χερσαίας βιοποικιλότητας, εννοούμε και την προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος, της θαλάσσιας βιοποικιλότητας. Το ερώτημα είναι πώς μπορεί η Ελλάδα να κατοχυρώσει, να εφαρμόσει, να υλοποιήσει αρχές προστασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος και της θαλάσσιας βιοποικιλότητας, τη στιγμή που δεν έχουμε οριοθετήσει αποκλειστική οικονομική ζώνη.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι βάσει των προνοιών της Συμβάσεως του Μοντέγκο Μπέι το 1982, τα παράκτια κράτη οριοθετούν, ανακηρύσσουν ΑΟΖ, προκειμένου να προστατεύσουν το θαλάσσιο περιβάλλον και τους αλιευτικούς πόρους τους.

Εμείς εδώ, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό και βρίσκουν την ευκαιρία οι γείτονες να κλέβουν, κατά κυριολεξία, τον αλιευτικό πλούτο της χώρας και μάλιστα, με τις ασύδοτες πρακτικές τους, να καταστρέφουν και τα θαλάσσια οικοσυστήματα, τα θαλάσσια ενδιαιτήματα των αλιευτικών πόρων της χώρας. Το ζήτημα είναι πάρα πολύ σημαντικό, γιατί η οικονομία ολόκληρων παράκτιων περιοχών της χώρας, ολόκληρων νησιών στηρίζεται πάνω στην εκμετάλλευση και διαχείριση των αλιευτικών μας πόρων.

Αυτό, λοιπόν, το ζήτημα θα πρέπει είτε μόνοι μας να το επιλύσουμε είτε να ζητήσουμε τη συνδρομή και τη βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να χαλιναγωγήσουμε τις ορέξεις των επιθετικών γειτόνων μας.

Αυτό το ζήτημα η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού το θέτει κατ' επανάληψιν σε σας, στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, στο Υπουργείο Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας, το κατ' εξοχήν αρμόδιο Υπουργείο. Από όλους ακούμε ότι πολύ ωραία τα λέμε, έχετε δίκιο και τελικά οι αλιείς μας υφίστανται μία απαράδεκτη πρακτική από την πλευρά των Τούρκων που μειώνει το εισόδημά τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σας ερωτώ: Θα τολμήσει η ψοφοδεής ελληνική πολιτική ηγεσία σήμερα, που είναι ο κ. Νταβούτογλου εδώ, να θέσει θέμα ανακήρυξης και χάραξης αποκλειστικής οικονομικής ζώνης, που θα προστατεύει τα συμφέροντα των ψαράδων μας και τον αλιευτικό πλούτο της χώρας; Πολύ φοβάμαι ότι δεν θα τολμήσει να κάνει μια τέτοια ενέργεια.

Εμείς, λοιπόν, γι' αυτούς τους λόγους που πρόλαβα να αναπτύξω, θεωρούμε ότι το νομοσχέδιο είναι κακογραμμένο. Θεωρούμε ότι είναι μία απλή επανάληψη του νόμου Τρίτση, που βρίθει ασαφειών και αοριστολογιών, γι' αυτό και δε μπορεί να υιοθετηθεί, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό από τον κόσμο.

Σας προτείνουμε, λοιπόν, να αποσύρετε πάραυτα το νομοσχέδιο, να υπάρξει μία εκ νέου διαβούλευση, να ενσωματώσετε προτάσεις των άλλων κομμάτων και να εξισορροπήσετε την αρχή της ιδιοκτησίας με την αρχή της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος. Θέλουμε ένα νομοσχέδιο, που θα είναι απαλλαγμένο από ιδεοληψίες και από προσταγές που δέχεστε από το δήθεν οικολογικό λόμπυ.

Εμείς, λοιπόν -επανέρχομαι, κυρία Υπουργέ- θεωρούμε casus belli το άρθρο 9, γιατί ό,τι και να κάνετε, ακόμη και να το αλλάξετε τώρα, υπάρχουν κάποιες παρεκκλίσεις, που τις έχετε αφαιρέσει και τις προανέφερα και, βεβαίως, το άρθρο 29, το οποίο είναι απαράδεκτο. Είναι ένα άρθρο, το οποίο έχει κλείσει ζητήματα ιδιοκτησίας, έχει κλείσει ζητήματα χαρακτηρισμών και εσείς επιμένετε με απόφαση δασάρχη, που υπογράφεται από τον οικείο περιφερειάρχη, να τα κρατάτε ανοιχτά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι δεν μπορούμε να υπερψηφίσουμε επί της αρχής ένα τέτοιο νομοσχέδιο εις ένδειξη σφοδρής διαμαρτυρίας.

Θα καταψηφίσουμε και όλα τα άλλα άρθρα! Και τονίζουμε και πάλι ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός κινείται στη λογική κατάθεσης πρότασης ονομαστικής ψηφοφορίας, για να πέσουν οι μάσκες και από τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ τον κ. Ρο-

ντούλη.

Η ειδική αγορήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ηρώ Διώτη έχει το λόγο, για δεκαπέντε λεπτά.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητές συναδέλφισσες, σήμερα, 8 Μαρτίου, θα ήθελα ξεκινώντας την ομιλία μου να χαιρετίσω τις γυναίκες που αγωνίζονται για ένα καλύτερο μέλλον. Δεν μπορώ να πω πως κάτι σημαντικό έχει γίνει θεσμικά, που να με κάνει να αισιοδοξώ πως τα πράγματα είναι καλύτερα για τις γυναίκες φέτος, σε σχέση με πέρυσι τέτοια μέρα σ' αυτόν το χώρο του ελληνικού Κοινοβουλίου. Υπήρξαν, όμως, στιγμές που δείχνουν το σημαντικό ρόλο των γυναικών στους αγώνες και μας δίνουν την πολυτέλεια –όπως έλεγε και κάποιος- να κοιτάμε στον ουρανό, χωρίς να πετάμε στα σύννεφα. Αυτές οι στιγμές ήταν όταν άκουσα τις γυναίκες από την Κερατέα να μιλάνε για τον αγώνα τους και όταν είδα τις γυναίκες να πρωταγωνιστούν στις εξεγέρσεις στον αραβικό κόσμο.

Κλείνω τώρα αυτήν τη μικρή εισαγωγή και εισέρχομαι στο νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο 1 υποστηρίζει ότι η βιοποικιλότητα είναι πολύτιμο, αναντικατάστατο και σπουδαίας σημασίας εθνικό κεφάλαιο. Είναι σημαντικό -και σωστά διατυπώνεται έτσι- και πρέπει να αναφέρω πως σ' αυτό το κείμενο υπάρχουν καλές στιγμές, οι οποίες, όμως, όσο περνάνε οι συνεδριάσεις, όλο και λιγοστεύουν.

Κυρία Υπουργέ, αυτό αποδεικνύεται και σήμερα με τις νέες βελτιώσεις που φέρνετε ακόμα και για το άρθρο 9 και ακόμα πιο πίσω, με τις αλλαγές που φέρατε στην τελευταία συνεδρίαση.

Ας δούμε, όμως, το κείμενο όχι ως κείμενο, αλλά ως νομοσχέδιο και ας δούμε τι δυνατότητες έχει να εφαρμοστεί, αν πραγματικά προστατεύει τη βιοποικιλότητα και αν πραγματικά εννοεί αυτά που λέει, λαμβάνοντας υπ' όψιν, φυσικά, τη γενικότερη κατεύθυνση της Κυβέρνησης ως προς τα περιβαλλοντικά ζητήματα, αλλά και τους νόμους που έχει προωθήσει το ΥΠΕΚΑ.

Ζούμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια εποχή πολύ δύσκολη για την ελληνική κοινωνία. Η δυσκολία της, πάνω απ' όλα βασίζεται στο εξής ερώτημα: Με ποια πολιτική αποφάσισε η Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει την κρίση που δημιούργησε το ίδιο το οικονομικό σύστημα που υπηρετεί; Αποφάσισε, λοιπόν, να την αντιμετωπίσει με την καταλήστευση του εισοδήματος των εργαζομένων, με την εκποίηση κάθε δημόσιου έως τώρα αγαθού –από την οποία θέλει να πάρει και 50 δισεκατομμύρια ευρώ- με την αύξηση του κόστους ζωής στα πολύ βασικά είδη, με τη διάλυση οποιασδήποτε κοινωνικής πρόνοιας, με την εκποίηση του φυσικού πλούτου και με την ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων.

Με το επιχείρημα της προσέλκυσης επενδύσεων παραχωρούνται δημόσιες εκτάσεις σε ιδιώτες και παρακάμπτεται η περιβαλλοντική νομοθεσία. Το fast track, για παράδειγμα, ήταν ένα νομοσχέδιο κακέκτυπο της νομοθεσίας επιτάχυνσης των ολυμπιακών έργων, διά του οποίου δεν καταστρατηγήθηκε απλώς το σύνολο σχεδόν της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, αλλά προκλήθηκε ανυπολόγιστη επιβάρυνση του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής στην Αττική.

Δεν ξέρω πραγματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από πού αντλούν οι εκάστοτε κυβερνώντες την πεποίθηση ότι μπορούν να σχεδιάζουν και να υλοποιούν χωρίς να λαμβάνουν υπ' όψιν το περιβάλλον και την κοινωνία είτε αυτές οι αποφάσεις αφορούν Ολυμπιακούς Αγώνες είτε χωματερές όπως στην Κερατέα είτε αφορούν εγκατάσταση ανεμογεννητριών σε μέρη που δεν θα έπρεπε.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να συμφωνήσουμε σε μια προσχηματική συζήτηση για την προστασία της βιοποικιλότητας, όταν είναι ηλίου φαεινότερον ότι μόνον αυτός δεν είναι ο καημός της σημερινής Κυβέρνησης! Θεωρούμε ότι οι όποιες επιμέρους ρυθμίσεις αυτού του ειδικού νομοσχεδίου δεν μπορούν να διασκεδάσουν τις εντυπώσεις από τις γενικότερες αντιπεριβαλλοντικές πολιτικές της Κυβέρνησης, το fast track, το υγροποιημένο αέριο σε διάφορες περιοχές, τις ανεμογεννήτριες και τις ΠΟΤΑ σε περιοχές «NATURA», το θεσμικό πλαίσιο για αδειοδότηση επιχειρήσεων.

Επίσης, μια βασική αιτία –ίσως η πιο βασική, κυρία Υπουργέ- απώλειας της βιοποικιλότητας, την οποία ξεχνάτε να αναφέρετε στην αιτιολογική έκθεση, είναι οι αλλαγές χρήσης γης. Δεν είναι τυχαίο ότι δεν το αναφέρετε αυτό ούτε μπορεί να το ξεχάσατε. Απλώς, οι επεμβάσεις που επιτρέπονται και μ' αυτό το νομοσχέδιο για εγκατάσταση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε προστατευόμενες περιοχές είναι η αλλαγή χρήσης γης.

Με τη δικαιολογία του δημόσιου και εθνικού στόχου κ.λπ., καταστρατηγείτε, αγαπητή κυρία Υπουργέ, κάθε περιβαλλοντική νομοθεσία και υπονομεύετε το έργο σας εσείς η ίδια, όπως κάνετε και μ' αυτό το νομοσχέδιο, που επιπλέον επιτρέπει να εγκατασταθεί σε τέτοιες περιοχές όποιο έργο έχει πάρει μέχρι τώρα άδεια.

Επίσης, μέχρι να προχωρήσει σαν να είναι εφαρμόσιμο το σχέδιο νόμου, θα επιτρέπεται η εγκατάσταση σε ευαίσθητες περιοχές έργων ουσιαστικά βλαβερών για τις περιοχές και τα είδη. Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι υποκρισία.

Και δεν είναι μόνο η εγκατάσταση των ΑΠΕ, αλλά είναι και η εγκατάσταση κοντά σε «NATURA» -είναι εξαιρέσεις- έργων αν το επιτάσσει, όπως λέτε στο άρθρο 9, το δημόσιο οικονομικό ή κοινωνικό συμφέρον. Δηλαδή, με λίγα λόγια μπορείτε με αυτή την επίκληση να επιτρέψετε τα πάντα σε μια «NATURA».

Είναι γνωστό, κύριε Υπουργέ, ότι σχεδόν κάθε μέρα όποια εφημερίδα και αν ανοίξουμε, θα αναφέρεται σε κάποιο περιβαλλοντικό θέμα ή κάποια παράβαση ή αυθαιρεσία της πολιτείας, με αποκορύφωμα φυσικά αυτόν τον καιρό την Κερατέα.

Κάνοντας εδώ μια μόνο παρένθεση, θα ήθελα να πω ότι η έκθεση Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, όπως αναφέρθηκε και σε δημοσιεύματα για το Γραμματικό, είναι κόλαφος για την Κυβέρνηση. Η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων του συγκεκριμένου έργου έλεγε άλλα αντί άλλων.

Κλείνω αυτήν την παρένθεση και συνεχίζω με δυο ακόμα παραδείγματα παραβάσεων, τα οποία και τονίζω, προκειμένου να σας πω αυτό που ήδη ξέρετε. Δηλαδή, ότι κάποια πράγματα είναι προσχηματικά και στην πραγματικότητα δεν τηρείται η νομοθεσία. Και αυτό είναι πολιτική επιλογή.

Ένα παράδειγμα είναι οι καταγγελίες που έφτασαν και στο γραφείο σας –σας το είπα και στην επιτροπή- για τη σωρεία παραβάσεων, εταιρείας που εγκαθιστά ανεμογεννήτριες σε αναδασωτέα περιοχή στη Λακωνία, που εκτός του ότι είναι προστατευόμενη και εκτός του ότι η εταιρία, όπως λέει η Επιθεώρηση Δασών της περιφέρειας Πελοποννήσου, έχει προβεί σε σωρεία παραβάσεων, υπάρχουν και γνωμοδοτήσεις που λένε ότι στη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων αποκρύπτεται ότι στη θέση των αιολικών πάρκων καταγράφηκαν δυο παγκοσμίως απειλούμενα είδη αρπακτικών. Το έργο όμως πήρε έγκριση περιβαλλοντικών όρων.

Το δεύτερο παράδειγμα είναι από κυριακάτικο δημοσίευμα μεγάλης εφημερίδας και αφορά περιοχή διακοσίων ενενήντα εννέα στρεμμάτων στη Φθιώτιδα –είναι εδώ και Βουλευτές σας από τη Φθιώτιδα- η οποία εντάχθηκε στο σχέδιο, παρά το γεγονός ότι περιλαμβάνει τμήμα περιοχής «NATURA», το οποίο τμήμα δεν αναφέρεται καν στην πολεοδομική μελέτη και απλά βαφτίζεται με κάποιον άγνωστο τρόπο ως κοινόχρηστος χώρος. Δηλαδή, μέριμνα της πολιτείας είναι όχι το πώς θα προστατευθεί μια περιοχή που χρήζει προστασίας, αλλά ακριβώς το αντίθετο, γεγονός που, εν κατακλείδι, επιβεβαιώθηκε σε αυτό το σχέδιο νόμου με την αντίδραση διαφόρων Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ στο άρθρο 9.

Στην πολιτική της Κυβέρνησης, από το πρώτο σύνθημα με το οποίο εκλέχθηκε, δηλαδή το «λεφτά υπάρχουν» μέχρι σήμερα, που βγάζει τα πάντα στο σφυρί, αφού πτώχευσε τους Έλληνες εργαζόμενους, οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που τους ψήφισε λαϊκός κόσμος δεν είχαν καν την αξιοπρέπεια να εξεγερθούν για όλα τα προηγούμενα, αλλά εξεγέρθηκαν με τις τοποθετήσεις τους για την υπόθεση της αρτιότητας και της υποστήριξης συμφερόντων. «Ω καιροί ω ήθη», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Συνεχίζοντας στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου και πέραν των παραπάνω, θα έλεγα ότι πρόκειται για ένα κείμενο μη εφαρμόσιμο, τουλάχιστον για την ώρα, διότι δεν προβλέπει σαφή και αποτελεσματικό τρόπο εφαρμογής του σε νομοθετικό, διοικητικό, εκτελεστικό, ερευνητικό και χρηματοδοτικό επίπεδο.

Δεν μας λέτε πουθενά, κυρία Υπουργέ, πώς ακριβώς, πότε και

με τι χρήματα θα γίνουν όλα αυτά. Επίσης, πουθενά δεν μας λέτε με ποιους μηχανισμούς και με ποιους ανθρώπους θα γίνεται ο έλεγχος.

Επίσης, παρά την προσπάθεια που φαίνεται να έχει γίνει, δεν είναι ολοκληρωμένος ο εκσυγχρονισμός και η κωδικοποίηση του νομοθετικού πλαισίου, με αποτέλεσμα ανεξέλεγκτες ερμηνείες κατά περίπτωση και επιπλέον παραπομπή σε δεκάδες υπουργικές αποφάσεις, που θα αποσαφηνίζουν προδιαγραφές, διαδικασίες και τον τρόπο εφαρμογής όσων αναφέρονται στο σχέδιο νόμου, γεγονός που δυσκολεύει ακόμα περισσότερο την κατάσταση και επιδεινώνει τη γραφειοκρατία.

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, θεωρούμε επίσης σημαντικό ότι αναγορεύεται το ΥΠΕΚΑ και ο εκάστοτε Υπουργός σε έχοντα ρόλο απόλυτου άρχοντα στα θέματα του περιβάλλοντος, ότι δημιουργείται σύγχυση σχετικά με τις αρμοδιότητες του φορέα διαχείρισης των προστατευόμενων περιοχών και των νέων ρυθμίσεων, ότι υποβαθμίζεται εκ νέου η Δασική Υπηρεσία, η μόνη που έχει άμεση εμπλοκή με την προστασία της φύσης, η μόνη που έχει από πολλές δεκαετίες θεσπίσει προστατευόμενες περιοχές, όπως εθνικούς δρυμούς, αισθητικά δάση, μνημεία της φύσης, καταφύγια άγριας ζωής και γνωρίζει τον τρόπο διαχείρισής τους.

Θεωρούμε επίσης, σημαντικό ότι όλο το σχέδιο νόμου είναι διαποτισμένο από τη λογική του είδους –φυτού ή ζώου- και του οικοτόπου ως μονάδας βλάστησης, ενώ σπάνια ή καθόλου δεν αναφέρεται η έννοια του οικοσυστήματος, που θα πρέπει να έχει βασικό ρόλο στην παρακολούθηση της βιοποικιλότητας.

Θεωρούμε πολύ σημαντικό ότι αντί της προστασίας της φύσης και της βιοποικιλότητας, υποβαθμίζουμε την κατάσταση σε προστασία της βιοποικιλότητας σε προστατευόμενες περιοχές.

Το θέμα μας, λοιπόν, δεν είναι να δίνουμε χρήματα για να προστατεύονται συγκεκριμένα είδη μόνο, αλλά πρέπει να έχουμε μια λογική συνολικής και ολοκληρωμένης προστασίας και διαχείρισης των πιο σύνθετων οικοσυστημάτων.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο κείμενο οι εκτιμήσεις περιορίζονται συνήθως σε είδη και οικοτόπους κοινοτικού ενδιαφέροντος. Αυτό ουσιαστικά περιορίζει το εύρος εφαρμογής της στρατηγικής.

Είναι προφανές ότι αυτό οφείλεται σε ανεπαρκή πρωτογενή έρευνα καταγραφής και εκτίμησης της βιοποικιλότητας στη χώρα μας, που σε μεγάλο βαθμό είναι αποτέλεσμα ανεπαρκούς και σταθερής χρηματοδότησης.

Δεν θεωρώ λιγότερο σημαντικό πως, παρ' ότι στην εισηγητική έκθεση αναφέρεστε στη διαβούλευση με τους πολίτες και τους φορείς, ήταν προκλητικά ελάχιστος ο χρόνος για τη διαβούλευση αυτή: εφτά μόνο μέρες.

Έχουμε, λοιπόν, πολλές φορές ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς υπογραμμίσει ότι, παρά την ίδρυση ορισμένων φορέων διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών, η κατάσταση των φυσικών οικοτόπων της χώρας επιδεινώνεται για πολλούς λόγους: Εξαιτίας των πυρκαγιών, της υπερβόσκησης, του κυνηγιού, της οικιστικής επέκτασης, της απόρριψης στερεών και υγρών αποβλήτων περιλαμβανομένων και τοξικών, της παράνομης αποψίλωσης, της υλοποίησης αλόγιστων επεμβάσεων, όπως εκτροπής μεγάλων ποταμών, της προώθησης μη αειφορικών επενδύσεων, της προώθησης fast track επενδύσεων, της επιβάρυνσης από τη χρήση αγροχημικών και τόσα άλλα.

Πώς, λοιπόν, θα προστατευτεί η βιοποικιλότητα, εάν δεν έχετε ούτε ένα συγκεκριμένο μέτρο; Πέρα από την ενσωμάτωση στο εθνικό δίκτυο της οδηγίας «NATURA» και ελάχιστων συνοδευτικών επικαιροποιήσεων υφιστάμενων νόμων, υπάρχει και διατηρείται εκουσίως ένα απίστευτα χαώδες θεσμικό πλαίσιο και έτσι σχεδόν οποιαδήποτε κρατική, πολιτική, μικροκομματική ή οικονομική εξυπηρέτηση μπορεί να χωρέσει εις βάρος του περιβάλλοντος των προστατευόμενων περιοχών. Δεν πιστεύουμε, λοιπόν, ότι θα λυθούν τα προβλήματα αυτά με αυτό το νομοσχέδιο.

Η σύσταση των πρώτων φορέων διαχείρισης φορτώθηκε γρήγορα όλη την παθογένεια ή την αδιαφορία του ελληνικού κράτους. Το κράτος δεν ενδιαφέρεται για την επαρκή στελέχωση και τη θεσμική θωράκιση των φορέων. Έτσι τεράστιες εκτάσεις προστατευόμενης γης φυλάσσονται από μετρημένους στα δάκτυλα ανθρώπους, σπάνια είδη χλωρίδας και πανίδας κινδυνεύουν, ενώ ουσιαστική δουλειά για τη βιοποικιλότητα, από πλευράς πολιτείας, δεν έχει γίνει ποτέ.

Ο ρόλος των περισσότερων φορέων διαχείρισης της χώρας είναι συνήθως περιορισμένος και οι δυνατότητες παρέμβασής τους εντός των προστατευόμενων περιοχών είναι σχεδόν μηδαμινές.

Επίσης, κυρία Υπουργέ, πολλές φορές ζητήσαμε την άμεση έκδοση προεδρικών διαταγμάτων για τις προστατευόμενες περιοχές και ίδρυση φορέων διαχείρισης με διαφανή κριτήρια για τη σύνθεση των διοικητικών συμβουλίων, τη στελέχωση όλων αυτών των φορέων με το μόνιμο επιστημονικό, διοικητικό και τεχνικό προσωπικό και την παροχή κεντρικής επιτελικής υποστήριξης των δράσεών τους, την τήρηση ουσιαστικών διαδικασιών ενημέρωσης και διαβούλευσης για τις προστατευόμενες περιοχές, με τη συμμετοχή της τοπικής κοινωνίας, των κοινωνικών και περιβαλλοντικών φορέων και των πολιτών.

Όπως σας έχει προταθεί από πολλούς φορείς, θεωρούμε αρκετά ενδιαφέρουσα πρόταση, που δίνει βάρος στο θέμα της βιοποικιλότητας, τη σύσταση ενός Εθνικού Ινστιτούτου Βιοποικιλότητας.

Γνωρίζουμε, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, πως όταν οι πολιτικές απόψεις και κατευθύνσεις πάνω σε ορισμένα ζητήματα είναι τελείως διαφορετικές, είναι ίσως μάταιο να κάνει κανείς προτάσεις. Εμείς υποστηρίζουμε -απευθυνόμενοι στην κοινωνία περισσότερο, αλλά και με όση πίεση μπορούμε προς τις εκάστοτε κυβερνήσεις- ένα μοντέλο ανάπτυξης που διαπνέεται από θεμελιώδεις κοινωνικές και περιβαλλοντικές αρχές, όπως το δικαίωμα όλων, ανεξαρτήτως οικονομικών δυνατοτήτων, σε ένα εγγενή και βιώσιμο περιβάλλον, την αρχή της προφύλαξης από κάθε περιβαλλοντική ζημιά και επιβάρυνση, το σεβασμό στα φυσικά και ανθρωπογενή οικοσυστήματα, την ορθολογική διαχείριση των πεπερασμένων φυσικών πόρων, που αποτελούν συλλογική κληρονομιά της ανθρωπότητας, την πραγματική προστασία της βιοποικιλότητας, χωρίς νόμους με δεκάδες παράθυρα και νόμους που δεν μπορούν να βρουν εφαρμογή στην πράξη, την αντιμετώπιση των φυσικών πόρων ως συλλογικών κοινωνικών αγαθών που η διαχείρισή τους από την πολιτεία πρέπει να υπόκειται στη δημοκρατική λογοδοσία, τη διοχέτευση δημόσιων πόρων στην περιβαλλοντική προστασία, την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης σε όλες τις τομεακές πολιτικές για την ενέργεια, τη βιομηχανία, την αγροτική παραγωγή, τον τουρισμό, τα αστικά κέντρα, τις μετακινήσεις, αλλά και την κρατική οικονομική και φορολογική πολιτική και την πολιτική αναπτυξιακών κινήτρων.

Να ξαναπούμε, επίσης, κάτι που είναι πολύ σημαντικό και που το συναντάμε και το ξανασυναντάμε σε νομοσχέδια του Υπουργείου, ότι παρ' όλο που αυτό το άρθρο, το άρθρο 7 λέει ότι η διαχείριση των προστατευόμενων περιοχών μπορεί να τίθεται σε δημόσιες υπηρεσίες ή νομικά πρόσωπα, εμείς θυμίζουμε το άρθρο 24 του Συντάγματος που αναφέρει ότι η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του κράτους και δικαίωμα του καθενός.

Τέλος, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, θα συζητήσουμε συγκεκριμένα στη συνέχεια επί των άρθρων που μας ενδιαφέρουν. Έχουμε ήδη καταθέσει προτάσεις και τροπολογίες, αλλά επί της αρχής δεν μπορούμε να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ την κ. Ηρώ Διώτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκαν οι αγορεύσεις των εισηγητών και των ειδικών αγορητών και εισερχόμεθα στις αγορεύσεις επί της αρχής των Βουλευτών.

Το λόγο έχει για επτά λεπτά ο κ. Κωνσταντίνος Γείτονας, Βουλευτής Β' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο βιολογικός πλούτος και η ποικιλία του αποτελούν ένα ανεκτίμητο κεφάλαιο, μία περιουσία και πολύτιμη κληρονομιά για τις επόμενες γενιές. Αυτό ισχύει για όλη τη γη.

Στη χώρα μας ειδικότερα, λόγω και της θέσης της, υπάρχει με-

γάλος πλούτος. Είμαστε από τις πιο πλούσιες χώρες στην Ευρώπη σε βιοποικιλότητα. Παρ' όλα αυτά όμως, το οπλοστάσιό μας για την προστασία της παρουσιάζει ελλείμματα.

Είναι χαρακτηριστικό ένα γενικότερο πρόβλημα –και δεν αναφέρομαι στην τωρινή Κυβέρνηση, αναφέρομαι στα τελευταία χρόνια- ότι με καθυστέρηση ενσωματώνουμε τις οδηγίες για το περιβάλλον στο εγχώριο δίκαιο και επίσης, πολλές φορές το κάνουμε υπό τη δαμόκλειο σπάθη κυρώσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτά συμβαίνουν, παρ' όλο που εδώ και είκοσι πέντε χρόνια η χώρα προχώρησε σε θεσμικό πλαίσιο για την προστασία του περιβάλλοντος. Αναφέρομαι στον πρωτοποριακό ν.1650/1986, στον οποίο αναφέρεται και η εισηγητική έκθεση.

Κυρία Υπουργέ, θέλω σ' αυτό το σημείο να κάνω μία παρατήρηση και προς αποκατάσταση της ιστορική αλήθειας. Ο νόμος αυτός ψηφίστηκε όταν Υπουργός ήταν ο αείμνηστος Κουλουμπής και Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ ήμουν εγώ. Το λέω αυτό, γιατί γίνεται μία διαφορετική επιμέρους αναφορά στην εισηγητική έκθεση. Και καλό είναι αυτά τα ζητήματα να τα προσέχουμε, αναφέρομαι στους συντάκτες της έκθεσης, φυσικά.

Με βάση, λοιπόν, όλα τα παραπάνω, πιστεύω ότι η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης για τη συμπλήρωση και επικαιροποίηση του θεσμικού πλαισίου για τη βιοποικιλότητα ήταν αναγκαία, εναρμονίζεται προς τις κοινοτικές κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως -για μένα- δίνει πραγματική υπεραξία στην προστασία του περιβάλλοντος. Γι' αυτό και στηρίζω αυτήν την πρωτοβουλία επί της αρχής.

Θεωρώ ως θετικά βήματα –αναφέρθηκε αναλυτικά ο εισηγητής μας, εγώ ενδεικτικά αναφέρομαι- τη συμπλήρωση στο Εθνικό Σύστημα Προστατευομένων Περιοχών, την προστασία σημαντικών ειδών φυσικού χώρου, με ιδιαίτερη έμφαση στα ενδημικά είδη που υπάρχουν μόνο στην Ελλάδα, την πρόβλεψη σε προστατευτικές διατάξεις για υγροτόπους και την αναβάθμιση της Εθνικής Γνωμοδοτικής Επιτροπής «Φύση 2000», που είχε αδρανοποιηθεί τα τελευταία χρόνια.

Έρχομαι τώρα όμως, στο «δυστυχώς». Δυστυχώς, κυρία Υπουργέ, μια τέτοιας εμβέλειας και σημασίας νομοθετική πρωτοβουλία δεν πυροδότησε για μένα, όπως θα έπρεπε, ένα πολυδιάστατο δημόσιο εποικοδομητικό διάλογο. Γιατί είναι όντως σοβαρή αυτή η πρωτοβουλία. Αφορμή έδωσε, πιστεύω, η παράγραφος 2 του άρθρου 9, που δημιούργησε πόλωση και συρρίκνωσε το διάλογο για το ελάχιστο εμβαδόν, το άρτιο, στις εκτάσεις που επιτρέπεται η ανοικοδόμηση στις εκτός σχεδίου περιοχές.

Τα μέσα ενημέρωσης βοήθησαν στον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης με το σλόγκαν μιας δήθεν διαμάχης –γιατί δεν υπήρχε για μένα- κυβερνητικών Βουλευτών και της Υπουργού, στη βάση μάλιστα –όπως έλεγαν- υπεράσπισης διαφορετικών συμφερόντων. Κάτι που φυσικά δεν είχε καμμία βάση και ειδικά αδίκησε τους Βουλευτές μας, οι οποίοι -και σωστά- εκδήλωσαν και εδικαιούντο να έχουν και διαφορετικές απόψεις, εκφράζοντας τις τοπικές κοινωνίες των περιοχών τους. Αλίμονο αν δεν είχαν αυτήν την ελευθερία έκφρασης γνώμης. Η τελική μάλιστα, διατύπωση, όπως τη βλέπω στο πρακτικό της επιτροπής, θεωρήθηκε από τα μέσα ως προϊόν κομματικών, πολιτικών συμβιβασμών και συναλλαγών, κάτι που δεν ισχύει και πιστεύω ότι θα αποδειχθεί σ' αυτήν τη συζήτηση.

Γι' αυτό λέω ότι αδικήθηκε, πραγματικά, αυτή η μεγάλης εμβέλειας νομοθετική πρωτοβουλία μέσα από τη διάταξη για το ελάχιστο όριο έκτασης των οικοπέδων, τα οποία θα μπορούν να οικοδομηθούν σε εκτός σχεδίου περιοχές.

Ούτως ή άλλως σε όλες τις περιπτώσεις των προστατευομένων περιοχών και στις περιπτώσεις «NATURA», είναι λάθος να ξεκινούμε με οριζόντιες αφοριστικές, κατά μία έννοια, απαγορεύσεις με βάση την έκταση. Υπάρχει διαφορετικότητα στις περιοχές. Υπάρχουν διαφορετικές οικιστικές πιέσεις και ανάγκες στις διάφορες ζώνες αυτών των προστατευομένων περιοχών. Το σωστό θα ήταν να έχουμε, σύμφωνα με ειδικές μελέτες, ανάλογα με τη ζώνη που βρισκόμαστε, διαφορετικές χρήσεις και διαφορετικά όρια προς δόμηση. Η αυθαίρετη διαίρεση του χώρου με βάση το εμβαδόν οδηγεί σε μια αυθαίρετη διάκριση σε άγονες και γόνιμες αναπτυξιακά ζώνες.

Κατά την άποψή μου, πάνω σ' αυτά τα ζητήματα θα έπρεπε να επικεντρωθεί ο διάλογος, ώστε να είναι πραγματικά γόνιμος και ουσιαστικός. Σε τελική ανάλυση, εκείνο που έχει σημασία σε αυτές τις περιπτώσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης και των αρχών της οικολογίας, θα έλεγα, στην αναπτυξιακή διαδικασία και φυσικά στο σχεδιασμό των χρήσεων γης. Αυτό θα πρέπει να έχουμε πάντα υπόψη.

Νομίζω ότι αυτά τα θέματα των διαστάσεων των εκτάσεων θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν, όχι με οριζόντιο τρόπο, αλλά μέσα από μελέτες και προεδρικά διατάγματα κατά περιοχή. Αλλιώς κινδυνεύουμε να κάνουμε αφορισμούς και ουσιαστικά να υπονομεύουμε την απαραίτητη τοπική συναίνεση, καθώς και τη δημιουργία μιας νέας κοινωνικής συνείδησης σε σχέση με το περιβάλλον.

Η προστασία του περιβάλλοντος προϋποθέτει οπωσδήποτε τοπική συναίνεση, πέρα από τις γενικές τοποθετήσεις. Προς αυτήν την κατεύθυνση είναι άδικο να επιτρέπουμε τη δημιουργία εντυπώσεων, με βάση αφορισμούς και αποκλεισμούς, με βάση αυθαίρετες διακρίσεις, όσον αφορά τις εκτάσεις και τη χρήση τους. Είναι άδικο να επιτρέπουμε τη δημιουργία ψεύτικων εντυπώσεων για αδικία όσον αφορά μικροϊδιοκτήτες ή να επιτρέπουμε την επικράτηση αντιλήψεων ότι η τοπική ανάπτυξη και η ευημερία μιας περιοχής κινδυνεύει από την προστασία του περιβάλλοντος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Γείτονα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ιωαννίνων της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρος Καλογιάννης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο για τη βιοποικιλότητα, το οποίο κατατέθηκε στη Βουλή για πρώτη φορά τον Ιούλιο του 2010, δηλαδή πριν από οκτώ μήνες, στο πλαίσιο μιας καθαρά επικοινωνιακής πολιτικής της Κυβέρνησης: εξαγγέλλονται δήθεν μεγαλεπήβολες ρυθμίσεις, στη συνέχεια εγκαταλείπονται και αν τελικά έρθουν στην Ολομέλεια, δεν έχουν μεγάλη σχέση με το αρχικό κείμενο ως αποτέλεσμα ελλιπούς προετοιμασίας ή έλλειψης πολιτικής βούλησης.

Υπενθυμίζω το σχέδιο νόμου για τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, μια από τις σπουδαίες πρωτοβουλίες της κυβέρνησης Καραμανλή. Το σχετικό σχέδιο νόμου έχει κατατεθεί στη Βουλή από το ΥΠΕΚΑ πριν από ένα χρόνο, στις 17 Μαρτίου 2010. Έκτοτε αγνοείται η τύχη του.

Ας επανέλθω, όμως, στη βιοποικιλότητα. Το 1992, υπογράφτηκε στο Ρίο της Βραζιλίας η πρώτη παγκόσμια σύμβαση για τη διατήρηση της βιολογικής ποικιλίας, με στόχο τη μείωση του ρυθμού απώλειάς της μέχρι το 2010. Τον ίδιο στόχο έθεσε αμέσως μετά και η Ευρωπαϊκή Ένωση στο Γκέτεμποργκ, ενσωματώνοντας το στόχο αυτό στο έκτο Πρόγραμμα Δράσης για το περιβάλλον.

Σε παγκόσμιο επίπεδο, παρά τους στόχους της χιλιετίας, η απώλεια βιοποικιλότητας είναι μεγάλη. Συχνά υποβαθμίζονται οικοσυστήματα, σε σημείο που να ταράσσονται φυσικές διεργασίες. Ζητήματα, όπως η κάλυψη της αυξανόμενης ζήτησης τροφίμων και η ανάδυση εναλλακτικών αγορών -για παράδειγμα, βιοκαυσίμων- έχουν αναδειχθεί σε μείζονες προκλήσεις, όπως άλλωστε και η εξάπλωση των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση ακρογωνιαίος λίθος της πολιτικής για τη βιοποικιλότητα ήταν οι οδηγίες για τους οικοτόπους και τα πτηνά, που αποτελούν άλλωστε τη νομική βάση του δικτύου των περιοχών «NATURA 2000».

Το 2006, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση με τίτλο «Η ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας έως το 2010», στην οποία υπογράμμιζε τη μεγάλη σημασία της βιοποικιλότητας ως προϋπόθεση για την αειφόρο ανάπτυξη.

Δύο χρόνια μετά, στην ενδιάμεση αξιολόγησή της, η έκθεση επεσήμαινε τον ουσιαστικό ρόλο του δικτύου «NATURA», τους κινδύνους από την αποψίλωση των δασών και εξέφραζε μεγάλες ανησυχίες για τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στη βιοποικιλότητα. Η αξιολόγηση κατέληγε στο συμπέρασμα ότι ήταν απί-

θανο -όπως και έγινε στην πράξη- να επιτευχθεί ο γενικός στόχος της ανάσχεσης της απώλειας της βιοποικιλότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι το 2010.

Το πλαίσιο πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να ενισχυθεί περαιτέρω στον τομέα αυτό, με ορίζοντα πλέον το 2020, δεδομένου ότι εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικά κενά, όπως για παράδειγμα η αντιμετώπιση των χωροκατακτητικών ειδών.

Τι είχε γίνει στην Ελλάδα που είναι, όπως όλοι οι ομιλητές τόνισαν, πολύ πλούσια σε βιοποικιλότητα; Το ΥΠΕΧΩΔΕ είχε παρουσιάσει το 2009 την εθνική στρατηγική για τη βιοποικιλότητα, την πρώτη στη χώρα, με ορίζοντα δεκαπενταετίας, η οποία έθεσε το πλαίσιο μέσα από ένα ολοκληρωμένο σχεδιασμό για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των πιέσεων στο φυσικό περιβάλλον και στη βιοποικιλότητα.

Υπενθυμίζω ότι τον Απρίλιο του 2009, έγινε στην Αθήνα μια διάσκεψη υψηλού επιπέδου με θέμα τη βιοποικιλότητα. Η Ελλάδα για δύο μέρες ήταν το επίκεντρο της παγκόσμιας προσπάθειας για τη διάσωση της βιοποικιλότητας με τη σύνοδο στην οποία μετείχαν ο τότε Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής, ο Πρόεδρος της Επιτροπής Μπαρόζο, ο Επίτροπος Δήμας και τριακόσιοι εκπρόσωποι από όλο τον κόσμο. Επισημάνθηκαν, τότε, οι προτεραιότητες της μελλοντικής δράσης, καθώς συνεχιζόταν η φθίνουσα πορεία των οικοσυστημάτων και των ειδών.

Επισημαίνω, επίσης, ότι την πενταετία 2004-2009, θεσμοθετήσαμε πολλές νέες περιοχές «NATURA», θωρακίσαμε θεσμικά και οικονομικά όλους τους φορείς διαχείρισης και τους ενισχύσαμε με προσωπικό, με απολύτως διαφανείς διαδικασίες, ώστε να ασκούν απρόσκοπτα το έργο τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2010, είχε κηρυχθεί από τον ΟΗΕ ως «έτος βιοποικιλότητας». Θα περιμέναμε, λοιπόν, από το πράσινο Υπουργείο Περιβάλλοντος να φέρει ένα σύγχρονο σχέδιο νόμου, που θα πήγαινε τη χώρα πολύ μπροστά στην προστασία της βιοποικιλότητας. Το σχέδιο νόμου, όμως που συζητάμε αναφέρεται στη βιοποικιλότητα, θεωρώντας ουσιαστικά και πρακτικά μόνο τους οικοτόπους και τα είδη. Εξίσου σημαντικό, όμως συστατικό της βιοποικιλότητας αποτελεί και η δομή και η λειτουργία της.

Οι σχετικές σύγχρονες νομοθεσίες εστιάζουν σε ζητήματα διατήρησης γενετικών πόρων, σύνδεσης προστατευόμενων περιοχών, διατήρησης οικολογικών υπηρεσιών, οικολογικής ακεραιότητας, απρόσκοπτης λειτουργίας του οικοσυστήματος. Αυτά τα θέματα, βέβαια, δεν περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο που συζητάμε, το οποίο -επιτρέψτε μου να πω- απλώς επιχειρεί να χειριστεί τα πρωτοφανή. Άλλωστε, το κείμενο που έχουμε μπροστά μας έχει υποστεί τόσες αλλαγές σε βασικά –υποτίθεται- θέματα, έχει κάνει τόσες υποχωρήσεις το Υπουργείο, που ουσιαστικά συζητάμε ένα διαφορετικό κείμενο από το αρχικό.

Ειδικότερα σε ορισμένα θέματα: ξεκινώντας από το άρθρο 9, το ελάχιστο όριο αρτιότητας στις εκτός σχεδίου περιοχές του δικτύου «NATURA» αρχικά καθορίστηκε στα δέκα στρέμματα, χωρίς παρεκκλίσεις. Ο περιορισμός της εκτός σχεδίου δόμησης δεν είναι βεβαίως κάτι καινούργιο. Το εθνικό χωροταξικό σχέδιο που θεσμοθετήσαμε -και επιτρέψτε μου να πω ότι νοιώθω πολύ περήφανος που μετείχα σε εκείνη τη μεγάλη προσπάθεια το 2008- δίνει κατευθύνσεις για περιορισμό της εκτός σχεδίου δόμησης.

Αυτό το κάναμε πράξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε περιοχές «NATURA» που θεσμοθετήθηκαν επί Νέας Δημοκρατίας με προεδρικά διατάγματα, όπως για παράδειγμα το Εθνικό Πάρκο Τζουμέρκων, όπου υπάρχουν αρτιότητες μεγαλύτερες των τεσσάρων στρεμμάτων. Όμως, αυτό έγινε κατόπιν ειδικής περιβαλλοντικής μελέτης και μετά από εξαντλητικό διάλογο με τους κατοίκους της περιοχής. Αλίμονο εάν ο πολεοδομικός σχεδιασμός εφαρμοζόταν με οριζόντιες νομοθετικές ρυθμίσεις, όπως αυτές που εισηγήθηκε αρχικά το ΥΠΠΕΚΑ και συνεχίζει να κάνει σήμερα για τις νησιωτικές περιοχές. Θα μπορούσε το Υπουργείο να έχει εξετάσει τη μείωση του συντελεστή δόμησης ή και της κάλυψης στις περιοχές αυτές. Προτίμησε, όμως, την εύκολη λύση της μεγάλης αρτιότητας και εισπράττει βεβαίως θύελλες.

Επισημαίνω ότι επί των ημερών του «αυτόνομου» Υπουργείου Περιβάλλοντος δεν έχει θεσμοθετηθεί ούτε μια νέα περιοχή του Δικτύου «NATURA».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα παρακαλούσα πολύ, κύριε Πρόεδρε, να έχω ένα λεπτό ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχετε ένα λεπτό, κύριε συνάδελφε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Σας ευχαριστώ θερμά.

Οι φορείς διαχείρισης των περιοχών αυτών βρίσκονται σε απελπιστική κατάσταση λόγω της πλήρους αδιαφορίας του Υπουργείου. Ενδεικτικά αναφέρω ότι το προσωπικό των φορέων της Παμβώτιδας και του Εθνικού Πάρκου Βόρειας Πίνδου, του μεγαλύτερου στη χώρα, είναι απλήρωτο εδώ και ένα χρόνο. Ο φορέας της Πίνδου δεν έχει πρόεδρο εδώ και μήνες. Τα οχήματα των φυλάκων του πάρκου δεν κινούνται λόγω έλλειψης καυσίμων. Σήμερα ο φορέας της Δαδιάς ανακοίνωσε ότι το νέο έτος θα λειτουργήσει μόνο με εθελοντές. Για ποια βιοποικιλότητα μιλάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Και μια κουβέντα μόνο για την επιτροπή «ΦΥΣΗ». Αναφέρει το σχέδιο νόμου ότι τα προηγούμενα χρόνια η συγκεκριμένη επιτροπή ήταν σιωπηλά αποκαθηλωμένη. Όντως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν αποκαθηλωμένη. Γιατί όμως; Διότι μέχρι το 2003 επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, επειδή βάσει του νόμου με τον οποίο ιδρύθηκε η επιτροπή αυτή δεν μπορεί να χρηματοδοτηθεί, η χρηματοδότησή της γινόταν από την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, μέσω περιβαλλοντικής οργάνωσης, με την οποία η επιτροπή «ΦΥΣΗ» είχε τον ίδιο πρόεδρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πάρα πολύ σημαντικές οι ελλείψεις του νομοσχεδίου και προφανώς το καταψηφίζω και εγώ επί της αρχής.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος, Βουλευτής Αχαΐας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο σαφώς δεν θα πρέπει να περιορίσει τη σκέψη μας μόνο στη μια διάσταση που έχει να κάνει με τα οικιστικά ζητήματα, χωρίς όμως να εξαιρεί και αυτά από τη συζήτηση. Εάν σταθούμε μόνο προς αυτήν την κατεύθυνση, θα πούμε ότι τελικά όλη η συζήτηση επαναφέρει το διάλογο που είχε γίνει στο Σύνταγμα για το ποια έκταση χαρακτηρίζεται έκταση που μπορεί κανείς να δομήσει ή όχι, ποια είναι δασική και ποια δεν είναι, ποια είναι προστατευόμενη και ποιες είναι οι χρήσεις γης.

Όμως, η Κυβέρνηση έχει κάνει ένα τεράστιο λάθος. Δεν αξιοποίησε τα τεράστια κονδύλια της Κοινωνίας της Πληροφορίας για να φτιάξει ένα πληρέστατο χάρτη δορυφορικών δεδομένων για τις χρήσεις γης, πάνω στον οποίο θα αναπτύσσονταν όλες οι μελέτες και οι αναφορές των οικιστικών συμπλεγμάτων, θα βλέπαμε ποιες είναι οι ήπιες παρεμβάσεις και ποιες όχι, εάν πραγματικά θα αναπτύσσαμε δασικά χωριά ή όχι, εάν θα είχαμε τη δυνατότητα σε χορτολιβαδικά να παρέμβουμε και πώς, εάν θα μπορούσαμε να εγκαταστήσουμε ή όχι ήπιες μορφές ενέργειας για να παραχθούν.

Υπάρχει μια μεγάλη σύγχυση στο ζήτημα της γης υψηλής παραγωγικότητας. Σκεφθείτε ότι οι θερμοκηπιακές καλλιέργειες δεν είναι υψηλής καλλιέργειας απλά, είναι βιομηχανικής καλλιέργειας υψηλότατης απόδοσης και σαφώς είναι τελείως διαφορετικό το κριτήριο. Θεωρώ ότι τα εργαλεία για να νομοθετήσει κανείς πρέπει να είναι πληρέστερα και πρέπει να είναι συνδυαστικά των άλλων πτυχών για να αποδώσουν.

Όταν, λοιπόν, μεταφέρει το ζήτημα στην απαγορευτική διάταξη του τέσσερα ή του δέκα, εγώ θα συμμετέχω και σ' αυτόν το διάλογο, αλλά θέλοντας να επισημάνω το εξής:

Ο έχων τη δυνατότητα των δέκα στρεμμάτων, αφού δεν τον εκβιάσει κάποιος εάν έχει λιγότερα για να αγοράσει πανάκριβα

το διπλανό κομμάτι για να συμπληρώσει τον αριθμό, είναι ο έχων και κατέχων, δηλαδή είναι ο ισχυρός οικονομικά παράγοντας με βάση τα δεδομένα της χώρας μας. Το υπόλοιπο κομμάτι ή αχρηστεύεται ή βρίσκεται σε μία διελκυστίνδα εκβιασμών από τους γείτονες.

Τίθενται πολλά ζητήματα ακριβώς από το γεγονός ότι η λογική «διασώζω το περιβάλλον αραιώνοντας τις οικιστικές δυνατότητες» δεν είναι η πραγματικότητα. Κάποιος μπορεί να το καταστρέψει έχοντας και είκοσι στρέμματα γύρω του, αν εκεί παρέμβει και παρέμβει κατά τρόπο αδόκιμο, ενώ κάποιος μπορεί να το προστατεύσει έχοντας ένα μικρό οικιστικό συγκρότημα, το οποίο αποτελεί μέρος της δραστηριότητάς του. Πώς διατηρήθηκε μέχρι τώρα το οικοσύστημα στους αιώνες; Δεν διατηρήθηκε με την παρουσία του ανθρώπου; Ο πληθυσμός μας κυρίως στις αγροτικές περιοχές δεν ήταν μέχρι και πριν πενήντα χρόνια το 80% του πληθυσμού μας; Εκεί δεν ήταν οι δραστηριότητές τους; Εκεί δεν αγωνίζονταν για να επιβιώσουν; Οι ίδιοι δεν σεβάστηκαν διαχρονικά αυτό το περιβάλλον, το προστάτευσαν και το συνέχισαν σε μία αειφορία; Ποια είναι η λογική δηλαδή, η οποία έχει παρεισφρήσει και δημιουργεί τέτοια ζητήματα;

Στο σημείο αυτό ακριβώς θα ήθελα να πω ότι η εμμονή στον αριθμητικό συντελεστή δεν λέει τίποτα. Αν είχαμε πληρέστατα στοιχεία με ψηφιοποιημένο τρόπο πάνω στους χάρτες για τις χρήσεις της γης και εκεί ακριβώς γίνονταν οι εξειδικεύσεις, θα ξέραμε και ποια είναι η πορεία του μέλλοντος. Διότι και εσείς οι ίδιοι ζητάτε εξαιρέσεις στον κανόνα, όταν πρόκειται για το δημόσιο συμφέρον ή για συγκεκριμένες περιπτώσεις που άπτονται άλλων παρεμβάσεων, οι οποίες ναι μεν αλλοιώνουν ένα από τα κριτήρια της βιοποικιλότητας, αλλά εκεί γίνεται μία θυσία.

Διότι, όταν λέμε «βιοποικιλότητα» πρέπει να μιλήσουμε για τις τέσσερις μορφές της. Δεν μπορεί κανείς να αναφέρεται γενικά και αόριστα. Υπάρχει η γενετική βιοποικιλότητα, η βιοποικιλότητα των ειδών φυτών και ζώων, είναι η βιοποικιλότητα των οικοσυστημάτων, των συνδυασμών δηλαδή φυτών και ζώων ή οικοσυστημάτων που συναντώνται σε συγκεκριμένη περιοχή και είναι και η βιοποικιλότητα των τοπίων. Άρα, λοιπόν, έχοντας τέσσερα επίπεδα ανάλυσης επιστημονικά του θέματος, κάνοντας παρέμβαση στο ένα επίπεδο, στην ουσία ακυρώνουμε τις υπόλοιπες παραμέτρους.

Σήμερα, στην Ελλάδα το μεγάλο θέμα της βιοποικιλότητας έχει περιοριστεί σε μία σύγχυση των εννοιών «NATURA» και «Ramsar» των συνθηκών, που άλλο άπτεται το ένα και άλλο το άλλο και κάπου συναντώνται. Για να γίνω πιο σαφής, εγώ θα ήθελα να δώσουμε μεγαλύτερο βάρος σ' αυτό που αποτελεί ενδημική βιοποικιλότητα, δηλαδή τη στήριξη των ενδημικών φυλών και ειδών. Τα έξι χιλιάδες είδη φυτών της χώρας μας θα έπρεπε να αποτελούν μέγα θέμα και όλα τα κονδύλια και οι παρεμβάσεις να γίνονται για τη διάσωση αυτών των φυλών που κινδυνεύουν, των διακοσίων εξήντα τριών σπάνιων και απειλούμενων φυτών που σήμερα στην Ελλάδα θα έπρεπε να αποτελούν αντικείμενο ανάδειξης. Μην ξεχνάτε ότι πολλά απ' αυτά θα μπορούσαν να αποτελέσουν και βάση για την παρασκευή φαρμακευτικών σκευασμάτων. Όπως επίσης η διατήρηση πολλαπλασιαστικού υλικού, η τράπεζα των σπόρων και των φυτών, είναι ζητήματα που είναι σημαντικά. Δεν βλέπω να υπάρχει κανένα ουσιαστικό πρόγραμμα στην αντιμετώπιση των ξενικών ειδών. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, διότι οι ζημιές, οι οποίες προκαλούνται πολλές φορές είναι τέτοιες που δεν έχουν πισωγύρισμα.

Θα ήθελα να κλείσω με μία σοβαρή επισήμανση: Στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής πέρασε ένας νόμος πρόσφατα της συγκλήτου S510 για τον εκσυγχρονισμό ασφάλειας τροφίμων, σύμφωνα με τον οποίο χαρακτηρίζεται παράνομη η καλλιέργεια και η αποθήκευση σπόρων. Θα ήθελα να πω ότι αυτός ο νόμος που μας απαγορεύει να έχουμε τον κήπο μας, είναι ένας νόμος, ο οποίος επιβάλλεται από μία δικτατορία γενετική από τον έλεγχο των τροφίμων και μάλιστα από την επιβολή γενετικά τροποποιημένων με πρωταγωνιστή κυρίως στις ΗΠΑ την «MONSANTO». Είναι πολύ σημαντικό το ότι βρισκόμαστε σε μία αναμέτρηση που πολύ σύντομα θα αφορά και εμάς. Ήδη, αυτά που αποκαλούμε «υβρίδια» -ύβρις κατά την ετυμολογία της λέξης, είναι ο λαθεμένος συνδυασμός, η διασταύρωση όνου και αλόγου είναι ιστορικά- είναι ένα στείρο δημιούργημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άρα, τα υβρίδια, τα οποία αποτελούν κίνδυνο για την παραγωγική διαδικασία με σπόρους που δεν μπορούν να παράξουν και απαγορεύεται να αναπαραχθούν, με ποινές -όπως ισχύουν στις ΗΠΑ πλέον- ακόμα και φυλάκισης για κάποιον που θα παραβεί αυτούς τους κανόνες, πρέπει να μας απασχολήσουν πάρα πολύ, γιατί ήδη σε πολλούς τομείς και καλλιέργειες, φέρνοντας εισαγόμενους σπόρους τέτοιου χαρακτήρα βρισκόμαστε σε πειράματα τα οποία αγνοούμε.

Μια τέτοια αναμέτρηση με το παγκόσμιο σύστημα, με την αμερικανική γοητεία που έχει κυριολεκτικά παρέμβει μέσω γενετικής μηχανικής και έχει επιφέρει τεράστιους κινδύνους στην υγεία των ανθρώπων, με τους κινδύνους για την απώλεια της βιοποικιλότητας, με την αυξημένη χρήση τοξικών ζιζανιοκτόνων, όλα αυτά μαζί νομίζω ότι αποτελούν ένα συνονθύλευμα, στο οποίο δεν απαντά η συγκεκριμένη πρακτική. Το νομοσχέδιο έχει πτυχές οι οποίες θίγουν τα θέματα, αλλά έγινε υπό την πίεση ότι έληξε η προθεσμία. Έπρεπε να συζητήσουμε πριν από δώδεκα χρόνια. Το 2000 ήταν η επικαιροποίηση του νομοσχεδίου. Τώρα θα κουβεντιάσουμε για τη «NATURA 2012».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Υπουργέ, αυτό το νομοσχέδιο να έρθει μέσα στο επόμενο εξάμηνο, να προλάβουμε τις εξελίξεις και όχι να συρθούμε, όπως φθάσαμε τώρα, στη λήξη του κύκλου, του διαλόγου και της υποχρέωσης απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση να νομοθετούμε, στην ουσία γράφοντας απλά κείμενα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Χρυσανθακόπουλε.

Ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Αχαΐας κ. Νικόλαος Τσούκαλης έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο τελευταίο τεύχος του έγκριτου περιοδικού «NATURE» δημοσιοποιήθηκαν τα αποτελέσματα μίας μελέτης του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνια, σχετικά με την πορεία και την ποιοτική κατάσταση του βιολογικού κεφαλαίου. Εκεί, λοιπόν, η έκθεση αυτή προκάλεσε ιδιαίτερη αίσθηση -για να μην πω σοκ- σε όσους παρακολουθούν τα τεκταινόμενα. Λίγο-πολύ οι επιστήμονες του πανεπιστημίου δήλωσαν ότι βρίσκεται μπροστά μας η έκτη μαζική εξαφάνιση των ειδών στην ιστορία του πλανήτη. Ενδεχομένως, βρισκόμαστε σ' αυτήν την πορεία.

Ισχυρίζονται, μάλιστα, ότι η ραγδαία μείωση που παρατηρείται στους πληθυσμούς πραγματοποιείται το ίδιο γρήγορα με τις πέντε προηγούμενες εξαφανίσεις των ειδών που έχουν καταγραφεί –προσέξτε- τα τελευταία πεντακόσια σαράντα εκατομμύρια χρόνια. «Μέχρι στιγμής», δήλωσε ο επιβλέπων καθηγητής, «το 2% όλων των γνωστών ειδών έχει ήδη εξαφανιστεί σε πληθυσμιακές ομάδες που μπορούμε να παρακολουθήσουμε». Από τους αριθμούς αυτούς, λοιπόν, φαίνεται ότι δεν βρισκόμαστε πολύ μακριά από το δρόμο της μαζικής εξαφάνισης.

Μέχρι τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα γνωστά στοιχεία τα οποία έχουμε, έχει καταγραφεί η εξαφάνιση δύο θηλαστικών ανά ένα εκατομμύριο χρόνια και τα τελευταία πεντακόσια χρόνια εξαφανίστηκαν ογδόντα είδη θηλαστικών από τα αρχικώς πέντε χιλιάδες πεντακόσια ογδόντα, τα οποία ήταν καταγεγραμμένα. Αναφερόμαστε, βεβαίως, σε γνωστά είδη. Θέλω, ακόμη, να σημειώσω ότι η έκτη μαζική εξαφάνιση είναι η μοναδική εξαφάνιση η οποία οφείλεται σε ανθρώπινη παρέμβαση.

Συμπληρώνω, επίσης, ότι χαρακτηριστική επί του ζητήματος είναι και η πρόσφατη δήλωση-έκκληση του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ Μπαν Κι Μουν από το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ του Νταβός. Δήλωσε: «Χρειαζόμαστε μία επανάσταση. Η κλιματική αλλαγή μας δείχνει ότι το παλαιό μοντέλο είναι περισσότερο από απαρχαιωμένο», αποκαλώντας το σημερινό οικονομικό μοντέλο συνταγή για εθνική καταστροφή. Στο πλαίσιο αυτό, κάλεσε πολιτικούς και επιχειρηματικούς ηγέτες να παρουσιάσουν οικονομικές καινοτομίες, προκειμένου να σώσουν τον πλανήτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου στην επιτροπή υπήρξε εξόχως διδακτική. Πρώτα απ'

όλα, κατέδειξε ότι δυστυχώς σε αυτόν εδώ τον τόπο δεν υπάρχει αντίληψη όσον αφορά τα θέματα που διαχειριζόμαστε. Αυτό το οποίο πρέπει να γίνει κατανοητό –αυτό υποστηρίξαμε και ως Δημοκρατική Αριστερά στην επιτροπή- είναι ότι δεν διαχειριζόμαστε απλώς ένα στοιχείο της κρατικής κυριαρχίας μας. Ουσιαστικά αυτό το νομοσχέδιο περιλαμβάνει τη στοιχειώδη συμβολή της χώρας στην παγκόσμια προσπάθεια για να σωθεί ο πλανήτης.

Έτσι, λοιπόν, ακούσαμε και επιστρατεύτηκαν δυστυχώς και μέσα στην επιτροπή και εκτός επιτροπής εκφράσεις, όπως, «εδώ ο κόσμος πεινάει και εμείς ραπανάκια για την όρεξη». Η χώρα καταρρέει και θα ασχολούμαστε με τους πελεκάνους. Τέτοιες ώρες, τέτοια λόγια", κ.λπ.. Γιατί ανεξαρτήτως της τελικής τοποθέτησης του καθενός μας, επί του περιεχομένου του, αυτό το νομοσχέδιο αποτέλεσε τον αποκαλυπτικό καθρέφτη της διαχρονικής και βαθειά ριζωμένης νοοτροπίας του σύγχρονου Έλληνα, αλλά και της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας και βεβαίως των πολιτικών εκπροσώπων τους. Κάποιος δημοσιογράφος σχολίασε ενδεικτικά ότι το νομοσχέδιο και συγκεκριμένα η διάταξη, περί αρτιότητας του άρθρου 9, ίσως να αποτελούσε την αφορμή για τη σοσιαλιστική επανάσταση του 21ου αιώνα. Την ίδια περίοδο που ψηφίζονται σχεδόν αδιαμαρτύρητα τα γνωστά νομοσχέδια του μνημονίου και αναρωτιούνται καλοπροαίρετοι και κακοπροαίρετοι, αλήθεια, ποια θα ήταν η τύχη του παρόντος νομοσχεδίου αν ήταν μνημονιακή υποχρέωση, αξίζει στο σημείο αυτό να αναφέρω τη μοναδική, ίσως, ρήση του Ούγκο Τσάβες με την οποία συμφωνώ, ότι εάν το κλίμα ήταν τράπεζα, σίγουρα θα είχε σωθεί. Και συμπληρώνω: Εάν το παγκόσμιο βιολογικό κεφάλαιο ήταν χρηματιστηριακό προϊόν, σίγουρα θα ήταν από τους πλέον προστατευόμενους φορείς. Φανταστείτε απλώς το δάσος του Αμαζονίου να διαπραγματευόταν στη Wall Street.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θέσει πολύ ψηλά στην πολιτική της ατζέντα την πάση θυσία διατήρηση των ειδών. Η απώλεια βιοποικιλότητας δεν σημαίνει μόνο εξαφάνιση των ειδών, όπως αναφέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση στην έκθεσή της, αφορά επίσης την πιθανή εξαφάνιση αμέτρητων υπηρεσιών οικοσυστήματος που είναι ζωτικής σημασίας για την επιβίωσή μας, οι οποίες παρέχονται δωρεάν από τον φυσικό κόσμο.

Τον Μάη του 2006 η Ευρωπαϊκή Ένωση ανέλαβε τη δέσμευση να σταματήσει την απώλεια βιοποικιλότητας, μέχρι το 2010 και καθόρισε ένα λεπτομερές σχέδιο δράσης με το σκοπό αυτό. Η πρώτη έκθεση που αξιολογεί την εφαρμογή του σχεδίου, δεν είναι θετική, ως προς τα επιτεύγματα. Το παρόν νομοσχέδιο είναι η ελάχιστη έστω και καθυστερημένη υποχρέωση προς τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας μας. Η πρωτοβουλία έχει πολλές ελλείψεις. Είναι όμως ένα θετικό σοβαρό βήμα. Το μεγάλο αρνητικό είναι ότι αντιμετωπίζει το ζήτημα αποσπασματικά, κατακερματισμένα, στο επίπεδο της περιχαράκωσης και προστασίας θυλάκων και μεμονωμένων ειδών, αυτών των αγρίων. Δεν αντιμετωπίζει το ζήτημα σφαιρικά, ολιστικά, όπως απαιτεί το ευρωπαϊκό σχέδιο, την ενσωμάτωση της προστασίας σε όλες τις τομεακές πολιτικές.

Η βασική αυτή υποχρέωση περιέχεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 14. Η ενσωμάτωση –λέει εκεί- της προστασίας της βιοποικιλότητας σε όλες τις τομεακές πολιτικές που μπορεί να επιφέρουν επιπτώσεις στα είδη και στους οικοτόπους, αποτελεί υποχρέωση των Υπουργείων. Δηλαδή, τη διατύπωση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου. Ποιος και πότε θα το εκπονήσει; Άγνωστο.

Παρά τη δομική ανεπάρκεια και τις ενστάσεις που έχουμε επί των άρθρων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς δηλώσαμε ότι επί της αρχής θα το υπερψηφίσουμε.

Τελειώνω, κάνοντας μία αναφορά σε ένα πρόσφατο άρθρο σε κυριακάτικη εφημερίδα του πρώην Πρύτανη της Κρήτης του Γιώργη Γραμματικάκη. Αναφέρει στον τομέα περιβάλλοντος: «Ενώ οι ύμνοι για τις ομορφιές της χώρας δεν έχουν τελειωμό τώρα και χρόνια, η βαρβαρότητα κυριαρχεί και οι καταστροφές δεν έχουν όριο. Λένε πολλοί ότι οι νόμοι είναι ανεπαρκείς και ο έλεγχος απουσιάζει. Φοβούμαι, όμως, ότι άλλη είναι η αιτία του κακού. Ότι τον τόπο μας εμείς οι Έλληνες δεν τον αγαπούμε. Τον τόπο μας εμείς οι Έλληνες τον θεωρούμε στρέμματα προς εκμετάλλευση, δάση προς οικοπεδοποίηση, ακρογιαλιές προς ίδιον όφελος. Αν αυτό δεν ανατραπεί, αν αυτή η αρχική συνθήκη δεν αλλάξει, ο θρήνος του περιβάλλοντος γίνεται ήδη και δικός μας θρήνος».

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Αικατερίνη Περλεπέ-Σηφουνάκη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που τίθεται προς συζήτηση το ζήτημα της προστασίας της φύσης, του περιβάλλοντος, της ίδιας της ζωής σε κάθε τόπο, γιατί περί αυτού πρόκειται, δηλώνονται απ' όλους οι καλύτερες προθέσεις. Όμως, τα αποτελέσματα δεν είναι πάντα τα αναμενόμενα.

Οι διακηρύξεις από τη πράξη, δυστυχώς απέχουν. Αυτό συμβαίνει και όταν η συζήτηση γίνεται σε νομοθετικό επίπεδο δεδομένου ότι, πολλές από τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί κατά το παρελθόν για τα περιβαντολογικά ζητήματα της χώρας είτε δεν εφαρμόστηκαν είτε αποδείχτηκαν ανεπαρκείς είτε ξεπεράστηκαν από μία άλλη δυναμική.

Οι υστερήσεις αυτές συμβάλλουν στην ανάπτυξη σοβαρών απειλών για το φυσικό μας πλούτο και τη βιοποικιλότητα, όπως αυτή ορίζεται και περιγράφεται και στην εισαγωγική έκθεση του παρόντος νομοσχεδίου, ως δηλαδή η ποικιλία των εκφάνσεων όλων των μορφών ζωής σε κάθε επίπεδο από το γενετικό, από το επίπεδο των ειδών και των οικοσυστημάτων μέχρι το επίπεδο του τοπίου.

Βεβαίως, υπήρξαν και σοβαρότατες παρεμβάσεις από την οργανωμένη πολιτεία που επέφεραν σημαντικά αποτελέσματα για την προστασία της φύσης, όπως ο νόμος-πλαίσιο του 1986 από τον αείμνηστο Αντώνη Τρίτση, αλλά και άλλες νομοθετικές πρωτοβουλίες με τη σφραγίδα εμπνευσμένων πολιτικών. Το σύνολο, όμως, αυτών των παρεμβάσεων και το θεσμικό πλαίσιο, όπως είναι διαμορφωμένο σήμερα, δεν επαρκεί και χρειάζεται γενναίο εκσυγχρονισμό. Η ανάγκη αυτή είναι πρόδηλη αν δούμε την υποβάθμιση της φύσης γύρω μας είτε από την εγκατάλειψη είτε από την άγρια εκμετάλλευση των φυσικών πόρων είτε από την εσκεμμένη καταστροφή της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προέρχομαι από ένα Νομό, την Εύβοια, που το φυσικό περιβάλλον έχει υποστεί τεράστιες αλλοιώσεις και από τις πυρκαγιές του 2007, αλλά και από τις πλημμύρες κυρίως του 2009. Βέβαια το φυσικό αυτό περιβάλλον έχει καταστραφεί και από τον ανθρώπινο παράγοντα. Υπάρχουν περιοχές όπου η ζημιά είναι τεράστια. Σε άλλες περιοχές είναι μεγαλύτερη και σε άλλες μικρότερη. Έχουμε τη περιοχή της Μεσσαπίας που η ρύπανση είναι πάρα πολύ μεγάλη, έχουμε σε υψηλές ποσότητες εξασθενές χρώμιο και ευτυχώς ήδη δημοπρατήθηκε ένα μεγάλο έργο για την απομάκρυνση των στερεών τοξικών αποβλήτων, τα οποία έχουν μεταφερθεί στην περιοχή, θεωρώ, από βιομηχανίες των Οινοφύτων. Εδώ θα πρέπει η πολιτεία να επιληφθεί και βέβαια να «πέσουν» και μεγάλα πρόστιμα σε όλους αυτούς που δεν τηρούν τους κανόνες.

Με το νομοσχέδιο που συζητάμε, σήμερα επιχειρείται να μπει τάξη συνολικά στη χώρα και κατά τόπους. Εκσυγχρονίζεται το εθνικό νομικό πλαίσιο, ώστε και να ανταποκρίνεται στις αναγκαιότητες του σήμερα και να καλύπτει τις διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας μας για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας. Η θεσμοθέτηση της ευθύνης για την προστασία της βιοποικιλότητας, η ενίσχυση της έρευνας, η προστασία μικρών παράκτιων υγροτόπων και άλλες εξειδικεύσεις, που μεριμνούν για την ιδιαιτερότητα της ελληνικής φύσης, είναι οι σημαντικές πλευρές αυτού του νομοσχεδίου.

Βεβαίως, υπάρχουν και ζητήματα που απαιτούν πιο εξειδικευμένες προσεγγίσεις. Οι ενστάσεις που διατυπώνονται από κατοίκους περιοχών, όπως για παράδειγμα στη νότια και στη κεντρική Εύβοια, για τις ρυθμίσεις όσον αφορά την αρτιότητα στις περιοχές «NATURA» ή για τις επεκτάσεις προστατευομένων περιοχών, εκφράζουν την αντίθεση στη λογική της οριζόντιας εφαρμογής ενός μέτρου και βέβαια εκεί είναι και η δική μου αντίθεση, όταν δεν λαμβάνονται υπ' όψιν οι ιδιαιτερότητες κάθε τόπου. Η φέρουσα ικανότητα ή η ελαστικότητα του περιβάλλοντος κάθε περιοχής, το ποσοστό χαρακτηρισμού «NATURA» μιας εδαφικής ενότητας, όπως παραδείγματος χάριν ενός δήμου, είναι στοιχεία που θα πρέπει να συνυπολογίζονται από την εφαρμογή των εν

λόγω μέτρων.

Χρειάζονται διαχειριστικές μελέτες των προστατευόμενων περιοχών, αλλά και επίσπευση των διαδικασιών για χωροταξικές και πολεοδομικές ρυθμίσεις με έμφαση στα πολεοδομικά σχέδια, όπου αυτά δεν έχουν ακόμη εκπονηθεί. Βέβαια, προτεραιότητα για πολεοδομικό σχεδιασμό πρέπει πρώτα από όλα να έχουν οι δήμοι που έχουν περιοχές «NATURA». Απαιτούνται, βεβαίως, οι προτάσεις και οι θέσεις των νέων καλλικρατικών δήμων. Οι ρυθμίσεις πρέπει να εξεταστούν κατά περίπτωση μέσω προεδρικών διαταγμάτων, ανάλογα με το επίπεδο σημασίας και ιδιαιτερότητας κάθε προστατευόμενης περιοχής.

Το ζητούμενο, κύριοι συνάδελφοι, σε κάθε περίπτωση είναι να μπορεί να συνδυαστεί σωστά η ανάπτυξη σε μία περιοχή με την προστασία του περιβάλλοντος. Για να γίνει αυτό απαραίτητη προϋπόθεση είναι το σαφές νομοθετικό πλαίσιο και οι μηχανισμοί προστασίας σε συνδυασμό με την ενεργό δράση των τοπικών κοινωνιών στις όποιες αναπτυξιακές προσπάθειες. Άρα, είναι απαραίτητα τα αντισταθμιστικά οφέλη για τους κατοίκους των προστατευόμενων περιοχών και η δυνατότητα να συμμετέχουν ενεργά στις αναπτυξιακές δραστηριότητες, όπως αυτές θα προκύψουν με τα νέα μέτρα για το περιβάλλον.

Σε μεγάλο βαθμό όλες οι πιο πάνω αναγκαιότητες και μέριμνες περιέχονται στο παρόν σχέδιο νόμου και μάλιστα με τις υπουργικές τροπολογίες έγιναν πιο εξειδικευμένες προσεγγίσεις.

Κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι η προστασία του περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας θα επιτυγχάνεται καλύτερα όσο τα μέτρα που λαμβάνουμε βρίσκουν ανταπόκριση από τους πολίτες και όσο οι τοπικές κοινωνίες πρωτοστατούν στην υλοποίησή τους. Η ενημέρωση της κοινωνίας –για την οποία άλλωστε υπάρχει και άρθρο σ' αυτό το σχέδιο νόμου- σε συνδυασμό με την ενεργό συμμετοχή των πολιτών είναι οι δυο προϋποθέσεις των θετικών αποτελεσμάτων που προσδοκούμε από αυτό το νομοσχέδιο.

Επί της αρχής, βέβαια, θα ψηφίσω το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Κυρία Υπουργέ, έχουμε καταθέσει μια τροπολογία μαζί με τον κ. Δριβελέγκα και τον κ. Ζωίδη που αφορά στην παράταση μέχρι τέλος Ιουνίου για την τακτοποίηση των ημιυπαίθριων. Βέβαια, έχει δυο σκέλη η τροπολογία μας. Πρέπει να μπορούν να λειτουργήσουν και τα θεσμικά όργανα από 1ης Ιανουαρίου γιατί έχει φρακάρει το σύστημα. Δεν μπορεί να λειτουργήσει τίποτα. Πρέπει να λειτουργεί το ΣΧΟΠ και όλες αυτές οι επιτροπές μέχρι να δημιουργηθούν τα καινούργια, όποτε δημιουργηθούν. Για να μπορέσουμε, όμως, να ξεπεράσουμε αυτό τον σκόπελο και να μπορέσουν να τακτοποιηθούν οι ημιυπαίθριοι πρέπει να λειτουργήσουν και όλες αυτές οι επιτροπές, που αυτή τη στιγμή δεν μπορούν να λειτουργήσουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ την κ. Περλεπέ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Νομού Αττικής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Βλάχος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που έρχεται κάποιο νομοσχέδιο για το περιβάλλον, αυτόματα απασχολεί και την επιτροπή και την Ολομέλεια το μεγάλο θέμα με την εκτός σχεδίου δόμηση και τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί.

Έχω μπροστά μου ένα δημοσίευμα από τα πολλά που είδαμε αυτές τις μέρες με τίτλο «Μετά τα δάση και τους αιγιαλούς, την «πέφτουν» και στις περιοχές NATURA». Δεν ξέρω πραγματικά αυτές οι ακραίες τοποθετήσεις και αυτά τα δημοσιεύματα πού στοχεύουν. Γιατί όσες φωνές ακούστηκαν και στην επιτροπή συζητώντας το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, είχαν να κάνουν με το αυτονόητο, είχαν να κάνουν με το να αποκαταστήσουν τα πράγματα στις πραγματικές τους διαστάσεις.

Βεβαίως, γίνεται φανερό ότι εγώ δεν θα επαναλάβω όσα η εισηγήτριά μας και καλή συνάδελφος είπε από αυτό το Βήμα για το νομοσχέδιο ούτε όσα είπε ο Σταύρος Καλογιάννης που αναφέρθηκε σε πολύ συγκεκριμένες ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου. Θέλω να αφιερώσω το λίγο χρόνο που έχω σε κάποια θέματα που απασχολούν και την περιοχή μου αλλά που νομίζω όπως φάνηκε από τη συζήτηση στην επιτροπή ότι απασχολούν και τους συναδέλφους όλης της περιφέρειας.

Μιλούμε, λοιπόν, για την εκτός σχεδίου δόμηση την οποία κάποιοι την έχουν δαιμονοποιήσει. Οι ίδιοι βέβαια είναι εκείνοι οι οποίοι παραγνωρίζουν ότι τα γενικά πολεοδομικά σχέδια σε όλες τις περιοχές της Ελλάδος καθυστερούν. Οι ίδιοι είναι εκείνοι που αγνοούν ότι σε πολλές περιοχές της Ελλάδος και κυρίως στην Περιφέρεια Αττικής έχουμε πληθυσμιακή έκρηξη. Ο κόσμος έρχεται στην περιφέρεια Αττικής, στις πρώην νομαρχίες ανατολικής και δυτικής Αττικής, και υπάρχει πρόβλημα στέγης αλλά και αναπτυξιακών πρωτοβουλιών. Χρήσεις γης για συγκεκριμένες δραστηριότητες που θα κρατήσουν τον κόσμο στην περιοχή τους δεν υπάρχουν. Και όσοι χαρακτηρισμοί δίνονται από την πολιτεία διαχρονικά έχουν να κάνουν κυρίως με απαγορεύσεις και περιορισμούς ξεχνώντας ότι είναι άλλο πράγμα να μιλάμε για προστασία και άλλο πράγμα να μιλάμε για απαγόρευση. Δεν σημαίνει, σώνει και καλά, η απαγόρευση αυτόματα και προστασία. Αυτή είναι μια υπεραπλουστευμένη προσέγγιση, η οποία έχει αποδείξει ο χρόνος ότι δεν οδηγεί πουθενά και είναι λάθος οι πολιτικές ηγεσίες που περνούν από συγκεκριμένα Υπουργεία να επιμένουν σε αυτήν τη λογική. Απόδειξη αυτού που λέω είναι πραγματικά ότι δεν προστατεύθηκε το περιβάλλον όλα αυτά τα χρόνια, έστω και αν υπήρχε μία συγκεκριμένη νομοθεσία.

Αυτό, λοιπόν, πρέπει να μας κάνει όλους να σκεφτούμε πιο σοβαρά και υπεύθυνα. Γιατί, όταν δεν υπάρχει η παρουσία του κράτους, όταν δεν υπάρχει η αποτελεσματική παρέμβαση, τότε πραγματικά έρχεται η αυθαιρεσία, η οποία δεν είναι μόνο ότι φτιάχνει κάποιος ένα σπίτι, αλλά, ξέρετε, κλείνουν τα ρέματα, καταστρέφεται η βλάστηση και γενικά καταστρέφεται το περιβάλλον. Απουσιάζει το κράτος και οι πολίτες παίρνουν πρωτοβουλίες σύμφωνα με τα δικά τους συμφέροντα, που πολλές φορές είναι σε λάθος κατεύθυνση, αλλά το κράτος αφήνει αυτό το πεδίο ελεύθερο.

Εμείς, λοιπόν, μιλούμε για ξεκάθαρους κανόνες, με τους οποίους θα τοποθετηθούν τα πράγματα στις πραγματικές τους διαστάσεις. Ποτέ δεν κατάλαβα πραγματικά γιατί η πολιτεία δεν επιτρέπει την αρτιότητα διά συνενώσεων στα τέσσερα στρέμματα. Επιτρέπει τον πολυτεμαχισμό, δηλαδή να ξεφυτρώνει από κάθε τεμάχιο και ένα αυθαίρετο. Αυτό το προτιμά η πολιτεία, αντί να επιτρέπει συνενώσεις τεσσάρων στρεμμάτων που πάντα, όπως είπα και στην επιτροπή και σε κάποιους δεν άρεσε, το πολύ-πολύ να χτίσεις εκατόν πενήντα με διακόσια τετραγωνικά, αλλά τρεις χιλιάδες οκτακόσια τετραγωνικά μέτρα θα μείνουν πράσινο. Αν αυτό δεν είναι προστασία του περιβάλλοντος, τι ακριβώς είναι;

Επειδή δαιμονοποιούμε, όπως είπαμε, την εκτός σχεδίου δόμηση και ακούγονται βαριές κουβέντες, είπα και στην επιτροπή, αλλά θα το επαναλάβω και τώρα: Ζούμε σε μια περίοδο που εκλιπαρούμε στην κυριολεξία για επενδυτές σε αυτή τη χώρα. Τους επενδυτές για πού τους θέλουμε; Για την εντός σχεδίου δόμηση; Για τη δομημένη περιοχή; Εκεί θα έρθουν να επενδύσουν; Δεν είμαστε διατεθειμένοι εμείς δηλαδή, να ξανοιχτούμε πιο έξω; Θα κάνουμε κάτι άλλο; Το ελληνικό τοπίο που συζητείται σήμερα έχει πολεοδομηθεί; Όλες οι περιοχές της Ελλάδος που μιλούμε για ανάπτυξη ή θέλουμε να αναπτυχθούν είναι εντός σχεδίου; Πρέπει, επιτέλους, όλοι να μιλάμε με ενιαίο πολιτικό λόγο, γιατί κάποιοι μας παρακολουθούν και κάποιοι, ξέρετε, μέσα από αυτήν τη διγλωσσία μας υποπτεύονται και δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να μην πλησιάζουν να επενδύσουν στη χώρα, προτιμώντας άλλες πιο σίγουρες περιοχές.

Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο έγινε πολλή κουβέντα για την αρτιότητα στις περιοχές «NATURA» και είπαμε να μην είναι στα τέσσερα στρέμματα, να είναι στα δέκα. Στα δέκα είναι καλό, στα τέσσερα είναι καταστροφή. Εγώ δεν κατάλαβα ποτέ γιατί αυτό πραγματικά είναι έτσι. Και δεν το κατάλαβα γιατί δεν μας το εξήγησε και κανείς. Υπάρχει μία επιμονή. Βλέπουμε εδώ, κυρία Υπουργέ, να έχουμε αλλαγή στην αλλαγή. Μιλάμε στην κάθε συνεδρίαση μας φέρνετε μία τροποποίηση, ξαναμιλάμε με επιχειρήματα και περίπου τα ίδια λέμε, ξαναφέρνετε μία τροποποίηση και ήρθατε σήμερα εδώ και φέρατε μια ρύθμιση την οποία, εν πάση περιπτώσει, δεν ξέρω ποιος την έχει συντάξει, δεν ξέρω αν την έχετε διαβάσει και δεν ξέρω αν αυτοί που την έγραψαν, πα-

ρακολούθησαν τι ελέχθη στην επιτροπή.

Εν πάση περιπτώσει, εδώ υπάρχει κι ένα άλλο πρόβλημα. Έτσι ειλικρινά το λέω σαν Βουλευτής που παρακολούθησα όλες τις συνεδριάσεις, όπως και πολλοί συνάδελφοι. Είναι προσβλητικό να ακούγονται τεκμηριωμένες απόψεις και εσείς να μας φέρνετε αυτήν τη ρύθμιση. Δεν καταλαβαίνω γιατί είναι άρτιο ένα αγροτεμάχιο τεσσάρων στρεμμάτων όταν το έχει ο πατέρας, και χάνει την αρτιότητά του, αν το πάρει το παιδί. Γιατί έχει σχέση, δηλαδή, η αρτιότητα με την ιδιοκτησία; Καταλαβαίνω να υπάρχει ένας χρονικός προσδιορισμός στο θέμα της κατάτμησης. Εκεί δεν θα διαφωνήσουμε. Αλλά γιατί η αρτιότητα να έχει να κάνει με την ημερομηνία; Η 1η Μαρτίου 2011 γιατί πρέπει να γραφτεί στην ιστορία; Τι σημαντικό έγινε; Ότι κάποιος γραφειοκράτης σκέφτηκε πώς ό,τι ήταν έτσι, είναι καλά καμωμένο και ό,τι γίνει από εδώ και πέρα είναι κακά καμωμένο; Δηλαδή, αυτή η λογική πού υπακούει; Τι θέλετε να κάνουμε εμείς;

Σας είπαμε –και να το πούμε και τώρα, ακούστηκε και από άλλους συναδέλφους- ότι θα φέρουμε ονομαστική ψηφοφορία. Ξέρετε, δεν είναι απειλή, είναι πραγματικά για να δούμε τι κατάλαβε ο καθένας από εμάς. Ψαχνόμαστε να δούμε ποιος κατάλαβε και τι κατάλαβε, γιατί εδώ κάποιοι δεν θέλω να χαρακτηρίσω πώς μας εννοούν.

Εμείς δεν θέλουμε αυτήν τη συμπεριφορά, γιατί όσες απόψεις ακούστηκαν ήταν κραυγές αγωνίας. Έχω εδώ ένα υπόμνημα - δεν έχω χρόνο να το διαβάσω, κύριε Πρόεδρε- από το Δήμο Μαρκοπούλου, διακομματικό, με εκατοντάδες υπογραφές. Είναι κραυγή αγωνίας μιας περιοχής. Θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Ήρθε το π.δ. 199/2003 και είπε ότι σε μία περιοχή στη Βραυρώνα και κάπου κοντά στο Πόρτο Ράφτη, είναι περιοχή «NATURA». Γιατί αυτή η περιοχή είναι «NATURA» δεν το εξήγησε ποτέ κανείς. Κανείς δεν αναρωτήθηκε μέχρι σήμερα γιατί αυτή και όχι κάποια άλλη.

Και ξέρετε τι είναι εκεί; Είναι εκεί που καταλήγουν όλα τα απόβλητα από το αεροδρόμιο. Είναι εκεί που καταστρέφεται η βλάστηση. Είναι εκεί που καταστρέφονται τα δέντρα από τα βαρέα μέταλλα τα οποία φτάνουν στον υδροφόρο ορίζοντα.

Εν πάση περιπτώσει, εάν κάποιος ισχυριστεί ότι εκεί μπορεί να υπάρχει βλάστηση, να υπάρχει πανίδα, να υπάρχει χλωρίδα, τότε με συγχωρείτε, αλλά λίγο πιο πέρα είναι οι τεράστιοι προβολείς του αεροδρομίου, που δεν επιτρέπουν να πλησιάσει ζωντανός οργανισμός!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Με ποια κριτήρια, λοιπόν, είναι αυτή η περιοχή «NATURA»; Βλέπετε, λοιπόν, πως όταν το κράτος αυθαιρετεί, όταν έχουμε συνοπτικές διαδικασίες χωρίς να έχουμε τεκμηριωμένη άποψη, τότε δεν μπορεί να γίνει πιστευτό από τους πολίτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ολοκληρώστε, κύριε Βλάχο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ξέρετε ότι η προστασία του περιβάλλοντος δεν γίνεται με αστυνομικά μέτρα. Πρέπει όλοι μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα να το έχουμε διδαχτεί. Δεν προστατεύεται το περιβάλλον με αυτές τις νομοθεσίες. Το περιβάλλον ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Βλάχο ....

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καταθέστε το έγγραφο στα Πρακτικά και ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Βλάχος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το περιβάλλον θα προστατευθεί μόνο αν υπάρχει κοινωνική συνεννόηση, αν οι πολίτες αναλάβουν την προστασία της περιοχής που ζουν, όπως σας μίλησα πριν για το Μαρκόπουλο. Προφανώς, οι άνθρωποι δεν θέλουν το κακό τους. Μιλούν για την περιοχή τους.

Κάποιοι που εμφανίζονται σαν επαγγελματίες του περιβάλλοντος ή κάποιες μη κυβερνητικές οργανώσεις δεν ξέρω τι σκοπιμότητες υπηρετούν, ξέρω όμως το αποτέλεσμα, ότι δηλαδή δεν προστατεύουν το περιβάλλον, δεν το έχουν κάνει μέχρι σήμερα, δεν θα το κάνουν και στο μέλλον.

Εμείς σ' αυτήν την κατεύθυνση, ουσιαστικά να παραχωρούμε την ευθύνη για τον τόπο που ζούμε, εμείς και τα παιδιά μας, σε ανθρώπους ευκαιριακούς δεν το κάναμε χθες, δεν το κάνουμε και σήμερα. Άρα, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Είναι έξω από τη λογική μας, είναι σε αδιέξοδη πορεία. Έρχεται μόνο για να δημιουργήσει επικοινωνιακά τρικ σε κάποιους ανθρώπους, θα έλεγα όχι σε όλους. Σίγουρα δεν θα έχει κανένα αποτέλεσμα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Βλάχο.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Παπουτσής, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ στο Νομό Καβάλας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας αποτελεί μία νομοθετική αναγκαιότητα για τα ελληνικά δεδομένα.

Είναι μία αναγκαιότητα δεδομένης της συνεχούς υποβάθμισης του φυσικού περιβάλλοντος της χώρας μας κατά τις δεκαετίες που προηγήθηκαν, γιατί οι απώλειες διαφορετικών ειδών οικοσυστημάτων και γονιδιακών συνδυασμών συρρικνώνουν τις δυνατότητές μας και για βιώσιμη και αειφόρο ανάπτυξη.

Συγκεκριμένα, βάσει επιστημονικών υπολογισμών έχει παρατηρηθεί ότι ο σημερινός ρυθμός απώλειας της βιοποικιλότητας είναι χίλιες φορές υψηλότερος από το ρυθμό εξαφάνισης των ειδών πριν από τη Βιομηχανική Επανάσταση. Κάθε ώρα τέσσερα είδη εξαφανίζονται για πάντα και μάλιστα μ' ένα ρυθμό εκατό φορές πιο γοργό από αυτόν που καταδεικνύουν οι έρευνες προϊστορικών απολιθωμάτων, δηλαδή μέσω της διαδικασίας της φυσικής επιλογής και της εξέλιξης των ειδών.

Επιπρόσθετα, αναφορικά με τη χώρα μας, είναι γνωστό ότι διαθέτει ένα σπάνιο βιολογικό βιότοπο που απορρέει από τη γεωγραφική της θέση, τη γεωλογική της εξέλιξη και το γεωφυσικό της ανάγλυφο. Γι' αυτόν το λόγο δεκάδες χιλιάδες είδη της ελληνικής χλωρίδας και πανίδας έχουν χαρακτηριστεί ως ευρύτερου κοινοτικού ενδιαφέροντος.

Ενώ η προστασία και η διατήρηση της βιοποικιλότητας στην Ελλάδα, αλλά και κάθε πολιτική σχετική με την προστασία του περιβάλλοντος θα έπρεπε να συνάδει με τις συμφωνίες που απορρέουν από την αντίστοιχη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ωστόσο βλέπουμε ότι σ' αυτόν τον τομέα υπάρχει μια σημαντική υστέρηση, μια υστέρηση που πέραν όλων των άλλων έχει και οικονομικό αντίκτυπο, γιατί οι συμφωνίες που δεσμεύουν τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν δεν εφαρμόζονται, μας οδηγούν σε παραπομπές στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Μάλιστα κατά το πρόσφατο παρελθόν και συγκεκριμένα το 2007 και το 2008 τιμωρηθήκαμε και μάλιστα με βαριά πρόστιμα. Προφανώς δεν θα μπορούσε να γίνει αλλιώς αφού, για παράδειγμα, επτά από τους δέκα υδροτόπους διεθνούς σημασίας της χώρας μας έχουν συμπεριληφθεί στη «μαύρη λίστα» της Σύμβασης Ραμσάρ για τους υδροτόπους.

Από την άλλη πλευρά νομίζω ότι δεν χρειάζεται να αναφερθώ ιδιαίτερα στην οικονομική δυσπραγία της εποχής που διανύουμε, καθώς και στο γεγονός ότι η χώρα μας δεν έχει τη δυνατότητα περαιτέρω επιβάρυνσης του προϋπολογισμού της. Έτσι γίνεται αντιληπτό ότι η μέχρι πρότινος περιβαλλοντική πολιτική της Ελλάδας δεν θα μπορούσε παρά να χαρακτηριστεί ως αποσπασματική, μία άναρχη πολιτική, χωρίς στόχους και οράματα, η οποία επιπροσθέτως χαρακτηρίζεται από μεγάλες καθυστερήσεις στην εφαρμογή της αφού υπολείπεται σε μεγάλο βαθμό από τους στόχους που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση ακόμη και σήμερα.

Με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, λοιπόν, το οποίο είναι και αποτέλεσμα ομαδικής δουλειάς μεταξύ των Υπηρεσιών του ΥΠΕΚΑ, περιβαλλοντικών οργανώσεων, ενδιαφερόμενων φορέων και πολιτών, αλλά και ευρείας διαβούλευσης με τα συναρμόδια Υπουργεία, επιχειρείται ένας εξορθολογισμός όλων των παραπάνω κακώς κειμένων. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που

έρχεται στην Ολομέλεια της Βουλής είκοσι πέντε χρόνια μετά το νόμο του Αντώνη Τρίτση, δηλαδή το ν. 1650/1986, ενός πρωτοποριακού για την εποχή εκείνη νόμου, ο οποίος όμως εφαρμόστηκε μόνο εν μέρει, αν και υπήρξε πολύτιμος για την προστασία του βιολογικού πλούτου της χώρας.

Σήμερα, με το παρόν νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής, αυτός ο νόμος, ο ν.1650/1986, επικαιροποιείται και συνδέεται τόσο με τη δασική όσο και με την κοινοτική νομοθεσία. Φιλοδοξεί μάλιστα να καταστεί ένας αποτελεσματικός νόμος-πλαίσιο για την προστασία της βιοποικιλότητας, την απλοποίηση των διαδικασιών χαρακτηρισμού προστατευόμενων περιοχών, τον εκσυγχρονισμό της σχετικής νομοθεσίας και την εναρμόνισή της με την αντίστοιχη κοινοτική. Έτσι, με τις διατάξεις αυτού του υπό συζήτηση νομοθετήματος, καθορίζεται ένα εθνικό σύστημα προστατευόμενων περιοχών, σύμφωνα με το οποίο οι προστατευόμενοι βιότοποι μπορούν να χαρακτηρίζονται ως περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης, ως φυσικά εθνικά ή περιφερειακά πάρκα, ως περιοχές προστασίας οικοτόπων και ειδών διαφόρων διαβαθμίσεων και ως προστατευόμενα τοπία.

Σ' αυτό το σύστημα το θαλάσσιο περιβάλλον της χώρας μας βρίσκει για πρώτη φορά τη θέση που του αξίζει, καθώς δίνεται η δυνατότητα χαρακτηρισμού σημαντικών περιοχών ως θαλάσσια καταφύγια ή προστατευόμενα θαλάσσια τοπία.

Επιπρόσθετα, στις περιοχές του Δικτύου «NATURA 2000» απαγορεύεται η εγκατάσταση ιδιαιτέρως επικίνδυνων βιομηχανικών εγκαταστάσεων και γενικότερα οι μη φιλικές προς το περιβάλλον δραστηριότητες.

Από την άλλη πλευρά, και στην προσπάθεια που γίνεται για τη σύζευξη της προστασίας του περιβάλλοντος με την οικονομική δραστηριότητα, επιτρέπονται όσες επιβλαβείς δραστηριότητες τεκμηριωμένα και ελλείψει εναλλακτικών λύσεων χαρακτηρίζονται ως εθνικής σημασίας και επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος για την εθνική οικονομία, υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι λαμβάνονται επαρκή αντισταθμιστικά μέτρα.

Επιπλέον, θεσπίζονται μέτρα για την προστασία των σημαντικών ειδών αλλά και την προστασία της ενδημικής βιοποικιλότητας και του γενετικού κεφαλαίου, ενώ παράλληλα θεσπίζονται βαριές ποινές για την πρόκληση ζημιάς σε προστατευόμενες περιοχές και ευαίσθητα οικοσυστήματα.

Σημαντική, επίσης, ρύθμιση είναι αυτή που θεσπίζεται με το παρόν νομοσχέδιο και προβλέπει ότι κάθε φορέας συλλογής και επεξεργασίας δεδομένων για την κατάσταση του περιβάλλοντος, όπως ακαδημαϊκά ιδρύματα, περιβαλλοντικές, μη κυβερνητικές οργανώσεις κ.α., θα πρέπει να διευκολύνει την ελεύθερη και απρόσκοπτη πρόσβαση των πολιτών στη σχετική πληροφόρηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ από τα παραπάνω γίνεται προφανές ότι η προστασία της βιοποικιλότητας στη χώρα μας και η εισδοχή στο δικαιικό μας σύστημα ενός νομοθετήματος που θα έχει να κάνει μ' αυτήν την προσπάθεια είναι αναγκαία, από την άλλη πλευρά έχει γίνει μεγάλη συζήτηση για το άρθρο 9 και συγκεκριμένα την παράγραφο 2. Πράγματι οφείλουμε να παραδεχθούμε ότι η μέση ελληνική ιδιοκτησία είναι ιδιοκτησία μικρής έκτασης, καθώς και ότι σε περιόδους οικονομικής κρίσης συνήθως για πολλούς η οικολογία είναι πιθανόν πολυτέλεια. Ωστόσο δεν ξέρω αν η ελληνική οικονομία είναι πραγματικά πληροφορημένη για τις συνέπειες που θα έχει στην ίδια αλλά και στα παιδιά της η αποδοχή της ετεροβαρούς σχέσης του περιβάλλοντος από τη μία πλευρά και της χωρίς κανένα όριο οικιστικής ανάπτυξης από την άλλη. Άλλωστε κατά το παρελθόν νομοθετήθηκαν πάρα πολλές παρεκκλίσεις που αφορούσαν στην κατάτμηση των εκτός σχεδίου δόμησης οικοπέδων. Και δεν αφορούσαν οικόπεδα ούτε των δέκα, ούτε και των τεσσάρων στρεμμάτων αλλά και πολύ μικρότερα. Αυτή η άναρχη, εκτός σχεδίου δόμηση είναι εντελώς αδιέξοδη περιβαλλοντικά, κοινωνικά αλλά και οικονομικά. Γιατί άναρχη δόμηση και το να γίνονται όλα έρμαιο της χωρίς τάξη κατασκευαστικής δραστηριότητας σημαίνει κατ' αρχάς τεράστιο κόστος, πέραν των περιβαλλοντικών προβλημάτων για όλη την κοινωνία.

Από την άλλη πλευρά, είναι γνωστό ότι και οι ίδιες οι περιοχές «NATURA» δεν έχουν όλες την ίδια ακριβώς διαβάθμιση, αναφορικά με την οικολογική τους αξία και κάποιες από αυτές ενδεχομένως να επιδέχονται προσεκτικών οικιστικών ή άλλου είδους οικονομικών δραστηριοτήτων και παρεμβάσεων, γιατί προφανώς ο στόχος δεν είναι σε καμμία περίπτωση η θεσμοθέτηση αποστειρωμένων από ανθρώπινη δραστηριότητα περιοχών. Άλλωστε, κάτι τέτοιο δεν θα βοηθούσε ποτέ την προστασία του περιβάλλοντος αυτή καθ' εαυτή.

Υπάρχει, λοιπόν, πάντα η μέση οδός, δηλαδή η δυνατότητα κατασκευής ή δρομολόγησης κατασκευών που δεν είναι επιζήμιες για το φυσικό περιβάλλον και θεωρώ ότι με το παρόν νομοσχέδιο και τις σχετικές τροποποιήσεις και νομοτεχνικές βελτιώσεις, που λίγο πριν ανακοινώθηκαν από την κυρία Υπουργό, αυτό επιτελείται. Σας καλώ, λοιπόν, να ψηφίσετε αυτό το σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπουτσή.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να παρακαλέσω την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Μπιρμπίλη να λάβει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Βουλή των Ελλήνων καλείται σήμερα να διασφαλίσει την προστασία του περιβάλλοντος, να ενισχύσει την αναπτυξιακή βάση της χώρας, να εφαρμόσει μετά από χρόνια εγκληματικής αδράνειας μια πολιτική για τη βιωσιμότητα του αναντικατάστατου φυσικού κεφαλαίου της Ελλάδας, μια πρωτοποριακή, ρεαλιστική, αποτελεσματική πολιτική.

Με την ψήφο σας σήμερα δηλώνετε ότι στην Ελλάδα το περιβάλλον δεν εκποιείται, ότι οι φυσικοί πόροι δεν είναι αναλώσιμοι, ότι η προστασία του βιολογικού και φυσικού πλούτου αποτελεί σημείο εκκίνησης για κάθε πολιτική ανάκαμψης και εξόδου της χώρας από τη θλιβερή κατάσταση, στην οποία τη βύθισαν οι κοντόφθαλμες περιβαλλοντικές πολιτικές του παρελθόντος, ότι βρίσκεται στην καρδιά του στόχου της Κυβέρνησης για πράσινη ανάπτυξη, καθώς αποδεικνύει πως η ολοκληρωμένη διατήρηση και διαχείριση του φυσικού μας πλούτου όχι απλώς δεν αντιστρατεύεται την οικονομική δραστηριότητα, αλλά αντίθετα αποτελεί θεμέλιο για μια πραγματικά βιώσιμη οικονομία.

Με το νομοσχέδιο που ψηφίζετε σήμερα, η Ελλάδα νομοθετεί με βάση το συμφέρον του συνόλου και όχι τα συμφέροντα κάποιων. Εξοφλεί χρέη και υποχρεώσεις δεκαετιών. Θέτει γερά θεμέλια για μια πραγματικά βιώσιμη νέα αναπτυξιακή πορεία της χώρας, γιατί σήμερα –όπως βαθιά πιστεύω- ο κάθε νόμος που ψηφίζετε για την προστασία του περιβάλλοντος είναι νόμος για τη βιώσιμη ανάπτυξη της χώρας, είναι νόμος που διαμορφώνει το αύριο, χωρίς να υποθηκεύει το σήμερα.

Αν και κατά τις συζητήσεις που έγιναν στη Βουλή η προσοχή όλων εστιάστηκε στην περίφημη αρτιότητα εντός των προστατευόμενων περιοχών του κοινοτικού δικτύου «NATURA 2000», η ουσία του νομοσχεδίου αυτού είναι ότι η προστασία του φυσικού μας κεφαλαίου και η διατήρηση της βιοποικιλότητας αποτελούν μονόδρομο, αν θέλουμε να βγούμε από την κρίση πιο δυνατοί και σταθεροί.

Μέχρι σήμερα η Ελλάδα ακολουθούσε ασθμαίνοντας και συχνά μετά από καταδίκες από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και τη διεθνή κατακραυγή την πορεία εφαρμογής των δύο οδηγιών που συνθέτουν το δίκτυο προστατευόμενων περιοχών «NATURA 2000» καθώς και διεθνών συμβάσεων, όπως είναι η Σύμβαση Ραμσάρ.

Σήμερα με το νομοσχέδιο για τη βιοποικιλότητα η Ελλάδα στέκεται επιτέλους στο ύψος των δεσμεύσεών της και εκσυγχρονίζει την πολιτική της για την προστασία του φυσικού της πλούτου. Όπως έχει ήδη επισημάνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με έρευνά της για το δίκτυο «NATURA», το 31% των τύπων οικοτόπων του Παραρτήματος 1 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ που φιλοξενούνται στην Ελλάδα βρίσκονται σε μη ικανοποιητική ή ανεπαρκή κατάσταση διατήρησης, το 80% των θαλάσσιων ενδιαιτημάτων βρίσκονται σε μη ικανοποιητική ή ανεπαρκή κατάσταση διατήρησης.

Για το 65% των χερσαίων ειδών και το 62% όλων των ειδών η

κατάσταση διατήρησης είναι άγνωστη. Για όλα τα αρθρόποδα η κατάσταση διατήρησης είναι άγνωστη, ενώ ακόμη και για τα θηλαστικά η κατάσταση διατήρησης είναι άγνωστη σε ποσοστό μεγαλύτερο του 70%.

Επιπλέον, επτά από τους δέκα υγροτόπους διεθνούς σημασίας της χώρας έχουν περιληφθεί στον κατάλογο Μοντρέ, τη μαύρη λίστα δηλαδή της Σύμβασης Ραμσάρ για τους υγροτόπους, αλλά και οι ανοικτές υποθέσεις παράβασης του κοινοτικού δικαίου –για κάποιες από τις οποίες η χώρα μας έχει παραπεμφθεί στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έχει καταδικαστεί- είναι πολλές και πρέπει να τις αντιμετωπίσουμε με γενναίες παρεμβάσεις.

Τα απογοητευτικά αυτά δεδομένα δεν αναφέρονται σε κάποια ζώα, φυτά και τοπία που αρκεί να βλέπουμε σε συλλογές και κήπους.

Η προστασία της βιοποικιλότητας και του φυσικού χώρου δεν είναι απλά θέμα αισθητικής. Είναι ζωτικό ζήτημα για την οικονομία και την κοινωνία, για τη δημόσια ασφάλεια και την ποιότητα ζωής. Ας μην υποτιμούμε, λοιπόν, την ανάγκη διατήρησης του βιολογικού μας πλούτου.

Μια θλιβερή υπόθεση εργασίας, η κατάρρευση των οικοσυστημάτων και πληθυσμών, ειδών χλωρίδας και πανίδας που υποστηρίζουν τις ανθρώπινες κοινωνίες, μπορεί να μας δώσει μία εικόνα της οικολογικής εξάρτησης της οικονομικής και κοινωνικής μας ζωής.

Ας σκεφθούμε. Ο κόλπος του Λαγανά, σημαντικότερος βιότοπος της θαλάσσιας χελώνας στην Μεσόγειο, είναι από τους οικονομικά κορυφαίους τουριστικούς προορισμούς της Ελλάδας. Μια πιθανή κατάρρευση του πληθυσμού της θαλάσσιας χελώνας, που αποτελεί τον κύριο πόλο έλξης των επισκεπτών στη Ζάκυνθο, θα επέφερε αναμφισβήτητο πλήγμα στην οικονομία της περιοχής.

Αντίστοιχη σημασία έχουν και οι Σποράδες με τα μοναδικά θαλάσσια οικοσυστήματά τους και έναν από τους σπουδαιότερους παγκοσμίως βιοτόπους αναπαραγωγής της μεσογειακής φώκιας.

Η ακριτική Πρέσπα ζει από τα οικοσυστήματά της. Τα φασόλια Πρεσπών αποτελούν το κυριότερο προϊόν της περιοχής και έχουν λάβει πλέον πιστοποίηση προστατευόμενης περιοχής. Αγροτικά, όμως, προϊόντα από τις Πρέσπες χωρίς καθαρή λίμνη, δεν γίνονται.

Στην άλλη άκρη της Ελλάδας κοντά στο Σουφλί πολλές κοινότητες, όπως η Δαδιά και η Λευκίμη, ζούσαν πάντα από το δάσος και συγκεκριμένα μέχρι τη δεκαετία του '80 από την υλοτομία. Από τις αρχές της δεκαετίας του '90 η περιοχή ζει από τους χιλιάδες επισκέπτες που έρχονται κάθε χρόνο από ολόκληρη την Ευρώπη και θαυμάζουν τα δεκάδες σπάνια είδη αρπακτικών πουλιών.

Η απώλεια της φυσικής κάλυψης των βουνών της Αττικής θα αφαιρούσε από την πρωτεύουσα των τεσσάρων εκατομμυρίων κατοίκων τον κύριο ρυθμιστή της θερμοκρασίας, τον κατ' εξοχήν πνεύμονα οξυγόνου και το βασικό φίλτρο των ρύπων.

Η απώλεια φυσικών βιοτόπων και πολύτιμου γενετικού υλικού ελληνικών ειδών στερεί από την οικονομία μας προοπτικές ανάπτυξης μίας σημαντικής βιομηχανίας αειφόρου εκμετάλλευσης για την παρασκευή φαρμάκων, καλλυντικών ή τροφίμων. Είναι υποδείγματα πράσινης επιχειρηματικότητας, που όμως θα είναι σχεδόν αδύνατο να αναπτυχθεί χωρίς επαρκή προστασία του ελληνικού βιολογικού πλούτου.

Βέβαια, δεν ξεχνάμε καταστροφικά λάθη του παρελθόντος, όπως η αποξήρανση της Κάρλας που αποστέρησε από την περιοχή ένα εξαιρετικό παραγωγικό οικοσύστημα και τώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση πληρώνει με εκατομμύρια την ανασύστασή του.

Δεν μπορούμε ούτε να κλείσουμε τα μάτια σε εγκλήματα ετών, όπως η καταστροφή της λίμνης Κορώνειας, και τα συσσωρευμένα προβλήματα των ελληνικών λιμνοθαλασσών, όπως το δέλτα του Αξιού και του Έβρου.

Σήμερα σε αυτήν την πολύ κρίσιμη για τη χώρα μας εποχή είναι σημαντικό να συστρατευθούμε όλοι και να διακηρύξουμε ότι δεν θα αφήσουμε την Ελλάδα να χρεοκοπήσει περιβαλλοντικά. Σήμερα είναι ανάγκη να ξεκινήσουμε, έστω και με καθυστέρηση δεκαετιών, τον απαραίτητο σχεδιασμό για το φυσικό μας πλούτο και τους βιολογικούς πόρους της Ελλάδας, ώστε να μην καταλήξουμε ποτέ σε αυτήν την περιβαλλοντική πτώχευση.

Αξίζει –νομίζω- να δούμε τώρα τα σημαντικότερα σημεία του νομοσχεδίου, που καλείστε να επικυρώσετε με την ψήφο σας. Δημιουργούμε Εθνικό Σύστημα Προστατευόμενων Περιοχών, των πυρήνων δηλαδή της βιοποικιλότητας με την ενσωμάτωση όλων των κατηγοριών προστασίας, την εναρμόνιση με το κοινοτικό πλαίσιο, την απλοποίηση των διαδικασιών χαρακτηρισμού και την αξιοποίηση της ελληνικής και διεθνούς επιστημονικής εμπειρίας.

Εισάγουμε προστατευτικές ρυθμίσεις για το σύνολο του φυσικού χώρου, ώστε να επιτευχθεί ικανοποιητικό επίπεδο αναχαίτισης της καταστροφής των ευαίσθητων οικοσυστημάτων, των μικρών υγροτόπων, των ακτών και του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Εντάσσονται σε σαφές και σύγχρονο καθεστώς προστασία τα ενδημικά είδη, εκείνα δηλαδή τα ζώα και φυτά που υπάρχουν μόνο στη χώρα μας. Εισάγονται προστατευτικές ρυθμίσεις και για τις αυτόχθονες φυλές αγροτικών ζώων και φυτών, που αποτελούν πολύτιμη παραγωγική παρακαταθήκη για την αγροτική οικονομία μας.

Αποσαφηνίζουμε το καθεστώς και τις επιτρεπόμενες χρήσεις στις περιοχές προστασίας. Έτσι μπορεί κανείς με μεγάλο βαθμό ασφάλειας να γνωρίζει που μπορεί να επενδύσει και κάτω από ποιους όρους, ενώ γίνονται σαφείς και οι κόκκινες γραμμές υψηλής προστασίας.

Στόχος μας δεν είναι η θεσμοθέτηση αποστειρωμένων από ανθρώπινη δραστηριότητα περιοχών. Στόχος μας είναι η ανάπτυξη των απαραίτητων προστατευτικών και διαχειριστικών δράσεων παράλληλα με τη διαμόρφωση υγιών και πράσινων τοπικών οικονομιών.

Αξιοποιείται η επιστημονική γνώση και έρευνα με πρόβλεψη για ενοποίηση και ολοκληρωμένη επεξεργασία των επιστημονικών και χωρικών δεδομένων που προκύπτουν. Προβλέπουμε κίνητρα για την προστασία της βιοποικιλότητας, καθώς και ποινικές κυρώσεις για όσους εσκεμμένα υποβαθμίζουν το φυσικό πλούτο της χώρας.

Επιτρέψτε μου όμως, να αναφερθώ συγκεκριμένα και στο περίφημο άρθρο 9, σχετικά με τις ρυθμίσεις στις περιοχές «NATURA» και ειδικότερα, στη διάταξη σχετικά με την εκτός σχεδίου δόμηση στις περιοχές αυτές.

Η θέση μας από την αρχή τέθηκε σε ανοιχτή δημόσια διαβούλευση και μάλιστα, έλαβε θετικά σχόλια. Θεωρείται πλέον, επιστημονικά δεδομένο ότι η διάσπαρτη δόμηση, που από το 1923 έχει θεσμοθετηθεί ως δικαίωμα με βάση μόνο την έκταση της ιδιοκτησίας, αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα δεινά του φυσικού χώρου. Μια ματιά γύρω μας, όπου κι αν είμαστε στη χώρα, επιβεβαιώνει τον ισχυρισμό αυτό.

Με τη ρύθμιση που εισηγηθήκαμε, προσπαθήσαμε να ανεβάσουμε το όριο δόμησης σε περιοχές, που ήδη προστατεύονται από την κοινοτική νομοθεσία, χωρίς όμως, να καταργήσουμε εντελώς το δικαίωμα για ανέγερση κατοικιών. Από τη στιγμή που η εκτός σχεδίου δόμηση είναι μία πραγματικότητα στον ελληνικό φυσικό χώρο -και ιδιαίτερα στις περιοχές «NATURA» είναι προφανές ότι μία ολοκληρωτικά καταργητική διάταξη θα αναστάτωνε την κοινωνία.

Ακριβώς γι' αυτό αποφασίσαμε να προτείνουμε τον περιορισμό της κατάτμησης και της αρτιότητας στα δέκα στρέμματα. Ακόμα και αυτή η ενδιάμεση διάταξη, όμως, ξεσήκωσε πολλές διαμαρτυρίες από την τοπική αυτοδιοίκηση. Ακούσαμε τα επιχειρήματα τους, ακούσαμε τα επιχειρήματα της Βουλής, αποδεχθήκαμε ότι πολλοί πολίτες έχουν κάνει ένα προγραμματισμό ζωής, στηριζόμενο στη μέχρι σήμερα νόμιμη αρτιότητα των τεσσάρων στρεμμάτων και ορίσαμε τη συγκεκριμένη αρτιότητα ως μοναδική παρέκκλιση για τα οικόπεδα που έχουν κατατμηθεί έως την 1-3-2011. Η ρύθμιση αυτή καθιστά απολύτως σαφή την απόφασή μας να ελεγχθεί η εκτός σχεδίου δόμηση εντός των προστατευόμενων αυτών περιοχών και την ίδια στιγμή εξασφαλίζει μία δίκαιη αντιμετώπιση για τους ιδιοκτήτες εκτάσεων μικρότερων των δέκα στρεμμάτων.

Πολλοί υποστήριξαν ότι αν και συμφωνούν επί της αρχής μαζί μας, πρέπει να προηγηθούν ειδικές περιβαλλοντικές μελέτες για τις περιοχές αυτές και να μην επιβληθεί μία οριζόντια ρύθμιση.

Απαντώ ευθέως: Η εγκληματική καθυστέρηση δεκαετιών και η θλιβερή σημερινή πραγματικότητα δεν μας δίνουν το χρόνο, ούτε την πολυτέλεια, να το κάνουμε. Εάν περιμένουμε να εκπονηθούν μελέτες για όλες τις περιοχές, τη στιγμή που σήμερα έχουμε εγκεκριμένες μόνο για είκοσι εννέα από τις τετρακόσιες δέκα εννέα, τότε θα είναι πολύ αργά. Ας θυμηθούμε, επίσης, ότι σήμερα έχουμε μόνο τέσσερα προεδρικά διατάγματα για τις αντίστοιχες περιοχές.

Επιλέγουμε, λοιπόν, αυτό που είναι περισσότερο σημαντικό: τη σωτηρία των περιοχών αυτών τώρα. Οι μελέτες θα ακολουθήσουν και αν και όπου αποδειχθεί ότι χρειάζεται ισχυρότερο καθεστώς προστασίας με διαβαθμίσεις, αυτό θα γίνει. Αύριο θα σας καταθέσω και το χρονοδιάγραμμα του Υπουργείου για το πώς πρόκειται να προχωρήσει στα προεδρικά διατάγματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ψήφιση του νομοσχέδιου αποτελεί τομή στα ζητήματα της προστασίας του περιβάλλοντος στη χώρα μας. Ακριβώς γι' αυτό δώσαμε ιδιαίτερη προσοχή στα σχόλια και τις προτάσεις φορέων, πολιτών και κυρίως των Βουλευτών. Κατά την επεξεργασία του νομοσχέδιου στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου προστέθηκαν προστατευτικές ρυθμίσεις που πρότειναν οι Βουλευτές, κυρίως για την προστασία των γενετικών πόρων και του φυσικού χώρου.

Το περιβάλλον απαιτεί άμεση δράση, ανατροπή κάθε αντίληψης που προωθεί το «βόλεμα», κάθε πρακτικής που στηρίζεται στη συναλλαγή. Το περιβάλλον απαιτεί σύγκρουση με κατεστημένα, πολιτικές που δεν έχουν στο επίκεντρό τους φωτογραφικές παρακάμψεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, θεσμικές αποφάσεις για την προστασία του φυσικού μας πλούτου. Το περιβάλλον απαιτεί ένα Υπουργείο, όπως αυτό που ίδρυσε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που του δίνει πρωταρχικό ρόλο και το συνδέει άρρηκτα με την αναπτυξιακή πορεία της χώρας.

Το νομοσχέδιο που καλείσθε να ψηφίσετε, κάνει πράξη τις αντιλήψεις, τη νοοτροπία, τις θέσεις της Κυβέρνησης για τη ζωή μας. Βάζει τέλος σε ένα καθεστώς ασυδοσίας που οδήγησε σε ανυπολόγιστες καταστροφές και τραγική υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής μας. Αποτελεί απόδειξη της στροφής προς την αειφορία, απόδειξη της ενδυνάμωσης της ισχνής περιβαλλοντικής πολιτικής της χώρας ως πυλώνα ανάπτυξης και βιωσιμότητας, απόδειξη ότι ξέρουμε, θέλουμε και μπορούμε να ανοίξουμε το δρόμο για να κάνουμε τη ζωή μας καλύτερη.

Πριν σας ευχαριστήσω, θέλω να πω το εξής: Ξέρετε ότι αποφεύγω να κάνω αναφορές και στα κόμματα και στην προηγούμενη κυβέρνηση για πράγματα τα οποία έχουν πει. Όμως, θέλω εδώ να πω κάτι –επειδή αναφέρθηκε η εισηγήτρια του Συνασπισμού στην περίπτωση της Φθιώτιδας- και να απευθυνθώ στη Νέα Δημοκρατία.

Πράγματι, από τις πρώτες μέρες που ήμουν στο Υπουργείο, διαπίστωσα με πολύ μεγάλη έκπληξη ότι είχε εγκριθεί πολεοδομική μελέτη στη Φθιώτιδα σε περιοχή «NATURA» και, μάλιστα, σε περιοχή που ειδική περιβαλλοντική μελέτη προέβλεπε το ένα τμήμα να είναι απολύτου προστασίας και το άλλο με αραιά δόμηση. Και τονίζω, «ειδική περιβαλλοντική μελέτη».

Προφανώς, η εισηγήτρια του Συνασπισμού δεν διάβασε καλά το άρθρο της συγκεκριμένης εφημερίδας, διότι προβήκαμε εδώ και πολύ καιρό σε ανάκληση της απόφασης έγκρισης αυτής της πολεοδομικής μελέτης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Παρακαλείται τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Μαρκόπουλε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, νομίζω ότι ενώ η επικεφαλίδα του σχεδίου νόμου μας γεμίζει με θετικές σκέψεις και μας οδηγεί όλους στο να κάνουμε θετικές κρίσεις –όπως έγιναν στην επιτροπή- και να ψηφίσουμε αυτό το σχέδιο νόμου, τολμώ να σας πω ότι πάρα πολλά σημεία, αλλά και γενικότερα ο τρόπος διαχείρισης εκ μέρους του Υπουργείου του μεγάλου κομματιού που λέγεται «βιοποικιλότητα», «προστασία περιβάλλοντος», του πυρήνα δηλαδή της ίδρυσης του δικού σας Υπουργείου, σ' αυτό το σχέδιο νόμου δεν ικανοποιεί τη Νέα Δημοκρατία.

Γι' αυτό το λόγο, η Νέα Δημοκρατία δεν θα το ψηφίσει ούτε επί της αρχής ούτε στα άρθρα. Και αυτό δεν θα το κάνει για να ικανοποιήσει το θεσμικό ρόλο της Αντιπολίτευσης, αλλά για να σας καταδείξει ότι είναι άλλο πράγμα ο σεβασμός στο περιβάλλον και άλλο η τοποθέτηση της αγάπης, της προστασίας και της φιλοπεριβαλλοντικής πολιτικής μέσα στον πυρήνα της πολιτικής, μέσα σ' αυτήν την κρίση που ζούμε σ' αυτήν τη χώρα που έχει δομηθεί εδώ και πάρα πολλές δεκαετίες με έναν τρόπο ανάπτυξης πολύ ιδιαίτερο, τον οποίο δεν μπορούμε να αγνοούμε.

Οφείλω δε να σας «ενημερώσω» –και προφανώς, εντός εισαγωγικών το τοποθετώ το «ενημερώνω»- ότι βεβαίως το Σύνταγμα της Ελλάδας προστατεύει το περιβάλλον, αλλά προστατεύει και την ιδιοκτησία, κυρία Υπουργέ. Κυρίως δε, ο λόγος που δεν το ψηφίζουμε επί της αρχής είναι ότι αυτό το σχέδιο νόμου σε ορισμένα του σημεία ξεχνά την προστασία της ιδιοκτησίας, ξεχνά το γεγονός ότι χιλιάδες άνθρωποι έχουν οριοθετήσει τη δική τους οικογενειακή, οικονομική και προσωπική ή επαγγελματική ζωή, την οποία εσείς την ανατρέπετε, στο όνομα μίας προστασίας περιβάλλοντος, για την οποία όλοι συμφωνούμε και που οφείλω να σας πω ότι δεν προστατεύεται από τα άρθρα του σχεδίου νόμου, αλλά απ' αυτούς οι οποίοι καλούνται να επιτηρήσουν την τήρηση των άρθρων ενός σχεδίου νόμου.

Κοντολογίς, για όλα τα «NATURA» και τα Ramsar της χώρας, με ό,τι ευθύνη υπάρχει σε όλες τις κυβερνήσεις, δεν υπάρχουν διαχειριστικές αρχές. Και σ' αυτό το σχέδιο νόμου, αλλά και στη συζήτηση στην επιτροπή και κατά την ακρόαση των φορέων, αυτό που κατεδείχθη είναι ότι δεν έγινε η παραμικρή προσπάθεια να εξασφαλιστούν πόροι, αλλά και καθοδήγηση στις ελάχιστες διαχειριστικές αρχές οι οποίες υπάρχουν, για να επιτηρήσουν τα όποια σχέδια νόμου υπάρχουν.

Επίσης, δεν έχει γίνει η παραμικρή προσπάθεια –και επ' αυτής έχουμε πολύ σοβαρή ένσταση- για τα όρια ορισμένων εκ των «NATURA», τα οποία υπάρχουν στη χώρα, τα οποία συμπεριλαμβάνουν πολλές φορές το 60% ή το 70% ενός ολόκληρου δήμου! Στην πραγματικότητα παγιδεύουν την ανάπτυξη σε μία περιοχή, η οποία τις τελευταίες δεκαετίες, με την απόλυτη ανοχή αλλά και συμφωνία όλων, έχει πάρει διαφορετικό δρόμο!

Αποτελεί δικαίωμά σας να αλλάξετε αυτήν την πολιτική. Όμως, πρέπει να σκεφθείτε ότι εκεί ζουν πολίτες αυτής της χώρας που έχουν αποκτήσει ιδιοκτησίες με μόχθο και ιδρώτα με στόχο όχι να ποδοπατήσουν το περιβάλλον ούτε να ρυπάνουν τα υπεδάφια ύδατα ούτε να δημιουργήσουν κάποιες τεράστιες οικοδομές και καταστροφές, αλλά να κάνουν το ελάχιστο, δηλαδή μια φιλική προς το περιβάλλον ανάπτυξη της τάξεως, όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι, των διακοσίων τετραγωνικών. Γιατί εσείς το αφαιρείτε αυτό; Και μάλιστα, αυτό γίνεται σε περιοχές οι οποίες ήδη έχουν αναπτυχθεί οικιστικά και πολλές από τις οποίες βρίσκονται στα όρια σχεδίων πόλης. Πώς εσείς ανατρέπετε ολόκληρο αυτό το σκηνικό και αποκαλείτε «αθλιότητα» αυτό το οποίο έχει συμβεί μέχρι τώρα, το οποίο εν πολλοίς δεν είναι και αυθαίρετη δόμηση;

Όμως, κι αν είναι αυθαίρετη δόμηση, είναι ευθύνη της πολιτείας και όλων ημών εδώ μέσα να προασπίσουμε από εδώ και στο εξής το να μην υπάρχει αυθαίρετη δόμηση. Όμως, εσείς δεν πολεμάτε την αυθαίρετη δόμηση, αλλά τη δόμηση. Και βεβαίως, το περιβάλλον και η προστασία είναι ένα κομμάτι της ιδεολογίας που πρέπει να διαπερνάει οριζόντια το πολιτικό σύστημα.

Όμως, εδώ όταν εσείς μάλιστα τοποθετείτε και ημερομηνία μετεγγραφής στα υποθηκοφυλακεία πάνω στην οποία στηρίζετε την περιβαλλοντική σας πολιτική, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι κινδυνεύει αυτή η ιδεολογία να χαρακτηριστεί ως ιδεοληψία, διότι δεν αντέχει στη λογική της 1ης Μαρτίου 2011. Δεν αντέχει, δηλαδή, στη λογική αυτή η ημερομηνία-τομή, με βάση την οποία χωρίζουμε τους πολίτες σ' αυτούς που μπόρεσαν να εξαντλήσουν στα τέσσερα στρέμματα τη φιλοπεριβαλλοντική τους προστασία -και εν πάση περιπτώσει εκτίμηση- και σ' αυτούς οι οποίοι δεν θα μπορέσουν να το κάνουν. Διότι αυτό μας λέτε και κάτι τέτοιο δεν αντέχει ως νομοθέτημα, όπως δεν αντέχει και η άποψή σας ότι θα γίνει μια κάποια μελέτη και αν χρειαστεί, θα κάνετε

τις αλλαγές. Αυτός δεν είναι τρόπος με τον οποίο νομοθετούμε. Αυτός είναι τρόπος με τον οποίο βάζουμε μόνο απαγορευτικούς όρους.

Στην πραγματικότητα μ' αυτήν την πολιτική το μόνο το οποίο γίνεται κατορθωτό για τους πολίτες είναι να μισήσουν την περιβαλλοντική πολιτική αντί να την αγκαλιάσουν. Και αυτό θα πρέπει να το προσέξετε, διότι όλοι εμείς οι πολιτικοί εκτελούμε και παιδευτικό έργο. Αναμεταδίδουμε, δηλαδή, στους πολίτες την άποψή μας και μ' αυτόν τον τρόπο καθοδηγούμε. Και επειδή στα χέρια σας ιδρύθηκε ως αυτόνομο –και αυτό είναι τιμή- το Υπουργείο Περιβάλλοντος, ασκείτε αναγκαστικά μια παιδευτική πολιτική.

Με απαγορευτικά, λοιπόν, μέτρα απομακρύνετε τους πολίτες από αυτό που θέλετε να υπηρετήσετε, αντί να τους πλησιάσετε. Και θα προτιμούσα να δώσετε μεγαλύτερο βάρος στην ενημέρωση των πολιτών και της τοπικής αυτοδιοίκησης, στην ουσιαστική δηλαδή ζύμωση που θα έπρεπε να υπάρχει όλα αυτά τα χρόνια και κακώς δεν υπήρξε, παρά στα απαγορευτικά μέτρα που απομακρύνουν τους πολίτες και τελικά θα ακυρώσουν το δικό σας έργο.

Είπατε πριν ότι αυτός ο νόμος για τους οικισμούς από το 1923 και μετά αποτελεί όνειδος και τη θεμέλιο λίθο της αυθαίρετης δόμησης.

Κάνετε λάθος, κυρία Υπουργέ. Αυτός ο νόμος για τους οικισμούς μετά το 1923 είναι ο νόμος ο οποίος καθοδήγησε την οικοδομική δραστηριότητα και έδωσε το δικαίωμα στους πολίτες αυτής της χώρας να αποκτήσουν με νόμιμο τρόπο ένα κεραμίδι, όπως λέει ο λαός και κυρίως να στηρίξουν την οικοδομική δραστηριότητα, την οποία εσείς πολεμάτε.

Και δεν την πολεμάτε, κυρία Υπουργέ, μόνο μέσα στο πλαίσιο ενός νόμου, αλλά έχω εδώ στα χέρια μου και μία ανακοίνωση του Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Παρνασσού, όπου στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβερνήσεως στις 22/2/2011 απαγορεύθηκαν και ανεστάλησαν οι οικοδομικές άδειες εκτέλεσης οικοδομικών εργασιών στην περιοχή του Παρνασσού εκτός «NATURA» σε άρτια οικόπεδα κάτω των τεσσάρων στρεμμάτων, κάτι που είναι δική σας απόφαση, κυρία Υπουργέ.

Και όταν ψάχνουμε να στήσουμε ανάπτυξη δίπλα στα χιονοδρομικά κέντρα, όταν ψάχνουμε με το κυάλι να δούμε την οικοδομική δραστηριότητα, εσείς ασκείτε αντιοικοδομική και αντιτουριστική πολιτική στο βωμό της προστασίας του περιβάλλοντος, ακόμα και σε άρτια και οικοδομήσιμα οικόπεδα για ανθρώπους που είχαν στα χέρια τους οικοδομικές άδειες και εσείς τις αναστείλατε.

Με ποιον τρόπο; Για ποιον λόγο; Επεκτείνατε τα όρια του «NATURA» και δεν το ξέρουμε; Πέρασε κάποιο καινούργιο «NATURA» για τον Παρνασσό και δεν το γνωρίζουμε; Πώς δηλαδή είναι δυνατόν να ασκείται με αυτόν τον τρόπο περιβαλλοντική πολιτική;

Κύριε Υπουργέ, η Νέα Δημοκρατία επιφυλάσσεται για ονομαστική ψηφοφορία τόσο στο άρθρο 9 όσο και στις τροπολογίες που έχουν κατατεθεί σε αυτό το σχέδιο νόμου. Μετά τη λεπτομερειακή συζήτηση που έγινε στην επιτροπή και την απογοήτευση την οποία νιώσαμε για τις αλλαγές, ειδικά στο άρθρο 9 και τις τροπολογίες τις οποίες φέρατε, εμείς θα εμμείνουμε και θα περιμένουμε μέχρι το τέλος να προχωρήσετε σε περαιτέρω αλλαγές.

Διαφορετικά θα πάμε σε ονομαστική ψηφοφορία, όχι για κάποιον άλλο λόγο, αλλά γιατί θα πρέπει, όταν θα γίνεται ο ουσιαστικός διάλογος για τον οικονομικό μαρασμό και την απόλυτη ισοπέδωση και το μηδενισμό της οικοδομικής δραστηριότητας, να ξέρουμε τι έχει γίνει σε αυτήν την Αίθουσα. Όταν δηλαδή θα επαναληφθούν αυτά τα οποία είπατε για την αθλιότητα που έχει υπάρξει μέχρι τώρα και το νόμο των οικισμών από το 1923 και μετά που κατέστρεψε τον τόπο, θα πρέπει να ξέρουμε ποιοι τα έχουν ψηφίσει. Θα πρέπει να ξέρουμε αυτήν την ιδεοληψία, βάσει της οποίας αναπτύχθηκε ο τόπος.

Μαζί σας είμαστε για την αυθαίρετη δόμηση. Να κάνουμε τους πιο σκληρούς νόμους. Όμως, δεν είμαστε μαζί σας σε ό,τι αφορά την ανυπαρξία διαχειριστικών αρχών και, κυρίως, για το γεγονός ότι δεν μας έχετε πει ούτε τους έχετε πει από πού θα αντληθούν και με ποιο τρόπο από την Ευρωπαϊκή Ένωση τα κεφάλαια εκείνα που θα τους δώσουν την αρτιότητα και τη δύναμη όχι μόνο αυτών που υπάρχουν, αλλά και των επόμενων που θα φτιάξετε, για να τηρήσουν αυτά τα σχέδια νόμου.

Γιατί πρέπει να σας πω ότι τουλάχιστον στο δικό μου Νομό, στην Εύβοια, όπου έχουμε πέντε περιοχές «NATURA», στα περισσότερα απ' αυτά -για να μην πω σε όλα-όπως είναι η λίμνη του Δύστου, στον πυρήνα του «NATURA» διαδραματίζονται πράγματα τα οποία δεν μπορώ να σας τα πω, εν γνώσει της μέχρι τώρα νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, εν γνώσει των δασικών αρχών, εν γνώσει όλων των πολιτών. Και εμείς ψηφίζουμε νόμους για «NATURA» χωρίς διαχειριστικές αρχές, δηλαδή χωρίς τη δική τους επιστημονική αστυνομία. Ποιος θα τα τηρήσει αυτά; Κανένας. Και εμείς εδώ θα είμαστε ευτυχείς για το γεγονός ότι ψηφίσαμε τις βασικές αρχές για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας, όπως ψηφίσαμε για όλες τις βραχονησίδες του Αιγαίου και σχεδόν το σύνολο των μικρότερων νησιών Κυκλάδων και Δωδεκανήσων που βρίσκονται μέσα στο «NATURA», την απόλυτη αδυναμία των τοπικών αλιέων να ψαρεύουν μέσα απ' αυτά.

Τελικά, ο κεντρικός πυρήνας της εκτελεστικής εξουσίας αυτού του σχεδίου νόμου είναι οι εξουσιοδοτικές διατάξεις που ζητάει ο εκάστοτε Υπουργός, για να απαγορεύει ή να επιτρέπει το σύνολο των δραστηριοτήτων για μικρούς μεσαίους ή μεγάλους επιχειρηματίες ή μικροεπαγγελματίες της περιοχής στο να εξαντλούν την επαγγελματική τους δραστηριότητα σε αυτήν την περιοχή. Κατά τα άλλα, το μόνο μας πρόβλημα είναι η οικοδομική δραστηριότητα.

Κλείνω λέγοντας και πάλι ότι η Νέα Δημοκρατία δεν θα ψηφίσει το νομοσχέδιο ούτε επί της αρχής ούτε επί των άρθρων. Επιφυλασσόμαστε για τις ονομαστικές ψηφοφορίες.

Και μια τελική πρόταση: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου στο νέο Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών κ. Αδαμόπουλο. Θέλω να εκφράσω την ευαρέσκεια και τις ευχαριστίες της Νέας Δημοκρατίας για το γεγονός ότι σε μια ιδιαίτερα προικισμένη και ενημερωμένη επιστημονική ομάδα των Ελλήνων δικηγόρων, του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών η αντιμνημονιακή πολιτική φαίνεται ότι έπιασε περισσότερο τόπο απ' όσο πιστεύαμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Μαρκόπουλο.

Παρακαλείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Πρωτόπαπας να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Πρωτόπαπα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι, κύριε Πρόεδρε, έχουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο αποτελεί μια μεγάλη παρέμβαση σε ένα μείζον θέμα που αφορά το περιβάλλον, αφορά τη ζωή μας και την όλη εικόνα της χώρας μας, το θέμα της βιοποικιλότητας.

Εγώ θα χαρακτηρίσω αυτό το νομοσχέδιο ως μεγάλη παρέμβαση και θα πω ότι είναι κρίμα, γιατί πολλές φορές όλον αυτό το μήνα, που το νομοσχέδιο βρίσκεται στις διαδικασίες της Βουλής, η συζήτηση δεν μπήκε στην ουσία του κεντρικού του θέματος, αλλά διαχύθηκε σε άλλα θέματα, για διάφορους λόγους.

Όμως, για όποιον καλόπιστο διαβάσει τις διατάξεις και για όποιον καλόπιστο, έστω κι αν δεν είναι απόλυτα σχετικός με το θέμα, που επιχειρεί να προσεγγίσει το πρόβλημα, θεωρώ ότι το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί πράγματι μία μεγάλη παρέμβαση και για την προστασία του οικοσυστήματος και για την προστασία του οικολογικού πλούτου της χώρας, γιατί είναι εθνικός πλούτος τα θέματα που σχετίζονται με την βιοποικιλότητα, όπως επίσης και η οικονομική ενίσχυση δραστηριοτήτων και γενικά η ενθάρρυνση δραστηριοτήτων οι οποίες είναι φιλικές προς το περιβάλλον, όπως η βιολογική γεωργία, ο αγροτουρισμός κ.λπ.

Θεωρώ ότι είναι τεράστιο λάθος να μην ασχολούμαστε με τα θέματα αυτά, να μην τα προσεγγίζουμε, συλλήβδην να απορρίπτουμε τις προσπάθειες που γίνονται με εύκολες δικαιολογίες και να μην θυμόμαστε ότι η Ελλάδα έχει αυτόν τον πλούτο και πρέπει να τον προστατεύσει, ότι είναι απαράδεκτο και δεν της ταιριάζει να υφίσταται καταδίκες για ορισμένα θέματα που αφορούν την πανίδα μας από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινο-

τήτων και να μην έχει λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την ανάδειξη των οικοσυστημάτων της.

Με αυτήν την έννοια θεωρούμε πραγματικά ότι το νομοσχέδιο αυτό επί της αρχής πρέπει να ψηφιστεί. Πράγματι, διαπιστώνω -και είναι κρίμα- ότι δεν συναντά, για λόγους που δεν τεκμηριώνονται, την ευρύτερη στήριξη από πολλές πτέρυγες της Βουλής.

Έρχομαι, τώρα, στο άρθρο που απασχόλησε -κι αυτό θα έλεγα ότι ίσως αδικεί το νομοσχέδιο αυτό- το δημόσιο διάλογο όλο αυτό το διάστημα. Θα είναι σύντομη η παρέμβασή μου. Αναφέρομαι στο άρθρο 9. Πρέπει να αλλάξουν ορισμένα πράγματα για την εκτός σχεδίου δόμηση; Πρέπει να αλλάξουν. Μακάρι, εάν δεν ήμασταν στη φάση που βρισκόμαστε και εάν κανείς σχεδίαζε από την αρχή, να μπορούσε να πει –θεωρητικά μιλώ- ότι δεν θα υπάρχει καθόλου εκτός σχεδίου δόμηση. Τι το καλύτερο. Αυτό τώρα, στη φάση που βρισκόμαστε στην Ελλάδα, με τα συγκεκριμένα προβλήματα, καταλαβαίνουμε όλοι ότι είναι πάρα πολύ δύσκολο.

Υπάρχουν, όμως, οι περιοχές «NATURA». Έχουν οριστεί αυτές -όχι τώρα- στη μεγαλύτερη πλειοψηφία τους με παλαιότερες νομοθετικές πράξεις. Στις περιοχές αυτές χρειάζεται μία ιδιαίτερη προστασία, γιατί είναι και προστασία του περιβάλλοντός μας, είναι προστασία ενός άλλου μοντέλου ανάπτυξης που ονειρευόμαστε, είναι προστασία –και προώθηση θα έλεγα- μιας άλλης αντίληψης για την Ελλάδα που θέλουμε να οικοδομήσουμε αύριο και το μοντέλο ανάπτυξης που πρέπει αυτή να έχει, με πλήρη σεβασμό και στο περιβάλλον και στις πλουτοπαραγωγικές πηγές του.

Έτσι η παρέμβαση της κυρίας Υπουργού για τα δέκα στρέμματα πιστεύω ότι είναι θετική. Το έχουμε συζητήσει. Έχουμε συμφωνήσει σ' αυτό. Η παρέμβαση για τα δέκα στρέμματα από εδώ και πέρα είναι θετική για τις περιοχές «NATURA» και νομίζω ότι πρέπει να εφαρμοσθεί. Τώρα αν μπει η προθεσμία από 1ης Μαρτίου, εντάξει ας μπει. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κανείς που διαφωνεί σ 'αυτό.

Υπάρχει, όμως και μία πραγματικότητα, η οποία απασχόλησε πολύ το δημόσιο διάλογο και δεν το θεωρώ κακό αυτό. Είναι λογικό να εγείρεται αυτό το αντεπιχείρημα ότι την ώρα που φτιάχνεις τα δέκα στρέμματα, για τη συνέχεια θα πρέπει να σκεφτείς ότι υπάρχουν πάρα πολλοί Έλληνες, ίσως χιλιάδες πολίτες αυτής της χώρας, οι οποίοι ακούγοντας το κράτος απολύτως νομίμως επένδυσαν σε γη σε περιοχές «NATURA», γνωρίζοντας ότι έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν ένα κομμάτι γης άνω των τεσσάρων στρεμμάτων, το οποίο μπορούσε κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, τις οποίες ο νόμος ορίζει, να είναι άρτιο και οικοδομήσιμο και αυτό να αποτελεί ένα δικό τους περιουσιακό στοιχείο που έχει μία συγκεκριμένη αξία, το οποίο θέλουν να διαφυλάξουν είτε για τον εαυτό τους, είτε για την οικογένειά τους είτε για οποιονδήποτε άλλο λόγο.

Έχουμε, λοιπόν, την ευθύνη απέναντι στους χιλιάδες αυτούς των πολιτών ως κράτος να σεβαστούμε την επιλογή τους, διότι ήταν απολύτως νόμιμοι, αυτό τους είχαμε πει να κάνουν και διότι η πολιτεία έχει συνέχεια. Είναι λογικό ότι την ώρα που η πολιτεία επιχειρεί κάποιες μεγάλες τομές, θετικές τομές –το ξαναλέω- να λαμβάνει υπ' όψιν και την πραγματικότητα που έχει διαμορφωθεί στους πολίτες της.

Αυτό είναι μια υπεύθυνη στάση της πολιτείας και κακώς ορισμένοι έσπευσαν να μιλήσουν περί δήθεν άλλων σκοπιμοτήτων, οι οποίες ουδόλως υπάρχουν. Είναι απλώς ένας σεβασμός στους πολίτες, οι οποίοι ακούγοντας, ξαναλέω, την πολιτεία και τηρώντας το νόμο, για δικούς τους λόγους έσπευσαν να αποκτήσουν ένα κομμάτι γης.

Στην τελική ανάλυση, κανείς δεν έχει δικαίωμα να απαξιώσει την περιουσία αυτών των πολιτών, κανείς δεν έχει το δικαίωμα να τους την απαγορεύσει εκ των υστέρων και να φανεί μια πολιτεία αφερέγγυα και κανείς δεν έχει το δικαίωμα να τους απαγορεύσει να την εκμεταλλευτούν για τον τρόπο με τον οποίο νομίμως –το τονίζω αυτό- προορίζονταν. Είναι και άδικο να τους υποχρεώσεις να την πουλήσουν κοψοχρονιά –μια και δεν θα έχει την ίδια αξία- σε κάποιον οικονομικά ισχυρό, ο οποίος θα έχει τα χρήματα για να πάρει έκταση πάνω από δέκα στρέμματα.

Άρα, «ναι» στα δέκα στρέμματα από εδώ και πέρα και «ναι» στη μεταβατικού χαρακτήρα διάταξη, η οποία σέβεται μια πραγματικότητα κάποιων χιλιάδων πολιτών –ίσως είναι αρκετοί, δεν το γνωρίζω αυτό- που έχει στην πράξη –και διατυπώθηκε από πάρα πολλούς συναδέλφους μας, κυρίως από την περιφέρεια – υπάρξει. Νομίζω και σ' αυτά τα δύο θέματα πρέπει να συμφωνήσουμε. Πρέπει να συμφωνήσουμε σε μια τομή για το μέλλον, γιατί είναι αναγκαίο -δεν μπορούμε να την απορρίπτουμε αν θέλουμε κάτι να κάνουμε επιτέλους στη χώρα- και να δεχθούμε μια πραγματικότητα που έχει δημιουργηθεί, με σεβασμό στους πολίτες.

Από εκεί και πέρα υπάρχουν επιμέρους θέματα. Δεν έχουμε καμμία αντίρρηση με το θέμα της προθεσμίας. Και δεν έχουμε καμμία αντίρρηση και με αυτήν τη διάταξη για τους κοινοτικούς δρόμους, γιατί πρέπει να ρυθμιστεί το θέμα. Και επειδή αυτήν τη στιγμή δεν μπορούμε να το ρυθμίσουμε νομοθετικά, να εξουσιοδοτηθεί η Υπουργός να το ρυθμίσει με προεδρικό διάταγμα.

Αυτά τα τέσσερα στοιχεία με τα δύο κύρια και τα δύο δευτερεύοντα πιστεύω ότι αποτελούν ένα πακέτο –το οποίο αφορά το συγκεκριμένο άρθρο που σοβαρά έχει απασχολήσει την κοινή γνώμη- που μπορεί να αποτελέσει τη λύση ώστε αυτός ο διάλογος, που έχει γίνει –και δεν είναι κακό, εν πάση περιπτώσει, να γίνεται και στην επιτροπή- να βρει τη θετική διέξοδό του. Διότι πρέπει πάντα να βρίσκουμε μια θετική διέξοδο και νομίζω ότι αυτό το θέλουμε όλοι.

Και η Υπουργός και όλες οι πτέρυγες της Βουλής θέλουν μια θετική διέξοδο που να ισορροπεί ανάμεσα σ' αυτές τις δύο αναγκαιότητες. Να οικοδομούμε το μέλλον, αλλά να σεβόμαστε και τις υποχρεώσεις που έχουμε αναλάβει έναντι των πολιτών στο παρόν.

Έχουν εγερθεί και ορισμένες επιμέρους συζητήσεις στη διάταξη που έχει καταθέσει η κυρία Υπουργός. Είναι ίσως διαφορετικές απόψεις, ίσως διαφορετικές γνώμες από ορισμένους συναδέλφους, που ακούστηκαν και εδώ από του Βήματος σήμερα.

Κυρία Υπουργέ, με βάση αυτά τα στοιχεία, στα οποία ούτως ή άλλως έχουμε συμφωνήσει -και το θεωρώ αυτό ιδιαίτερα θετικό- μπορείτε να βρείτε μια διατύπωση στη σχετική διάταξη, η οποία να υλοποιεί τις παραπάνω αναγκαιότητες κατά τρόπο απλό, σαφή, που εν πάση περιπτώσει να μην επιτρέπει –ίσως αδικαιολόγητα, ίσως δικαιολογημένα- να εγείρονται κάποιες αμφιβολίες -καλόπιστου χαρακτήρα- οι οποίες προφανώς έχουν καταγραφεί κατά τη διάρκεια της συζήτησης.

Σ' αυτό το σημείο, κυρία Υπουργέ, μια πρωτοβουλία σας θεωρούμε ότι μπορεί σημαντικά να βοηθήσει ώστε να ξεπεραστεί και ένας σκόπελος, αδικαιολόγητος ίσως, ο οποίος όμως έχει απασχολήσει σοβαρά την κοινή γνώμη και ο οποίος, εν πάση περιπτώσει, θολώνει τη γενικότερη θετική εικόνα και το θέμα της βιοποικιλότητας, που θα έπρεπε να έχει το νομοσχέδιο.

Θέλω να τονίσω ότι όλοι όσοι έχουν εγείρει τις σχετικές συζητήσεις και προτάσεις, είναι καλόπιστοι. Όπως καλόπιστη θεωρούμε ότι είναι και η δική σας πρωτοβουλία. Προσπαθούμε να βρούμε εκείνη την ισορροπία, η οποία να εξασφαλίζει τις αναγκαιότητες τις οποίες τονίσαμε.

Πρέπει να πάρετε μία τέτοια πρωτοβουλία, η οποία θα λειτουργήσει ευεργετικά και θα βγάλει την πόλωση, η οποία επιχειρήθηκε από ορισμένα κόμματα, όπως προσέξατε, να αναπτυχθεί μέσα στην Αίθουσα. Κάτι τέτοιο δεν θα συμβάλει σε τίποτα. Αυτά τα περί απειλών ονομαστικών ψηφοφοριών δεν νομίζω ότι βοηθούν σε ένα τέτοιο νομοσχέδιο, το οποίο θα έπρεπε να εξασφαλίζει τη συναίνεση όλων μας.

Όσον αφορά τις τροπολογίες, θα έχουμε τη δυνατότητα να τις κουβεντιάσουμε αύριο. Σε κάθε περίπτωση, όμως, θέλω να επισημάνω για μια τροπολογία -για τις άλλες θα έχουμε τη δυνατότητα να κουβεντιάσουμε αναλυτικά- ότι αποτελεί υλοποίηση μια κυβερνητικής δέσμευσης που αναλύθηκε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Μπορεί να μην αφορά στενά το Υπουργείο σας, ήταν μια δέσμευση, η οποία είχε αναληφθεί από την παρέμβαση του κ. Ντόλιου, πριν από μερικές εβδομάδες. Ήταν μια αναγκαία παρέμβαση. Και αυτό είναι θέμα έμπρακτης αναγνώρισης και διόρθωσης ενός λάθους που έγινε, το οποίο θέλω να χαιρετίσω. Γιατί κακό κάνει εκείνος όχι που δεν βλέπει το λάθος του και δεν σπεύδει να το διορθώσει, όπως με τη σχετική τροπολογία γίνεται σήμερα, αλλά εκείνος ο οποίος είτε βλέπει το λάθος του και δεν το καταλαβαίνει είτε βλέπει το λάθος του και πεισματικά αρνείται να το διορθώσει.

Σήμερα, η Κυβέρνηση αποδεικνύει, φέρνοντας αυτήν την τροπολογία για το θέμα που είχε δημιουργηθεί πριν από μερικές εβδομάδες και που απαλλάσσει βέβαια από τον κίνδυνο των αναδρομικών για τους ημιυπαίθριους τους πολίτες, ότι ξέρει να καταλαβαίνει, να ακούει, να σέβεται και να αποφεύγει την επανάληψη των λαθών.

Με αυτές τις παρατηρήσεις θέλω να πω ότι επί της αρχής ψηφίζουμε το νομοσχέδιο και, πραγματικά, πιστεύουμε ότι θα αναλάβετε τις αναγκαίες πρωτοβουλίες στη συνέχεια, ώστε να γίνουν οι αναγκαίες παρεμβάσεις από εσάς στα άρθρα, προκειμένου αυτή η ισορροπία, την οποία αναλύσαμε, να εξασφαλιστεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Παρακαλείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αθανάσιος Παφίλης, να προσέλθει στο Βήμα και να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν ακούσαμε καμμία κουβέντα γι' αυτό το αίσχος που συνέβη χθες το βράδυ στη Μαλακάσα, για να μην πω σ' όλο το εθνικό δίκτυο. Χιλιάδες άνθρωποι εγκλωβισμένοι, με καιρικές συνθήκες όχι ιδιαίτερα άσχημες, κινδύνεψαν πράγματι. Και είναι τυχαίο ότι δεν υπήρξαν θύματα από κάποιες ευαίσθητες ομάδες του πληθυσμού, μικρά παιδιά, καρδιοπαθείς και άλλους. Δεν ακούστηκε καμμία κουβέντα, πέρα από κάποια δήλωση που έκανε ο κ. Ρέππας, χθες το βράδυ, από όσο ακούσαμε, γιατί φαντάζομαι πολλοί από εμάς θα ήμασταν πέντε ώρες στη Μαλακάσα σταματημένοι. Πέντε ώρες το 2011, με χιόνι τρεις πόντους και τα ίδια στο Μαρτίνο και τα ίδια αλλού. Μόνο ο κ. Ρέππας, κάτι είπε ότι θα αναζητηθούν ευθύνες.

Δεν χρειάζεται, ωστόσο, κανένας να έχει ιδιαίτερες γνώσεις για να αντιληφθεί ότι το κέρδος είναι πάνω από την ανθρώπινη ζωή, ότι δεν άνοιξαν τα διόδια και μπλόκαραν τόσο κόσμο, που κινδύνεψε να πεθάνει, για να εισπράξουν χρήμα. Η διαχείριση του εθνικού δικτύου από το κεφάλαιο και τις ιδιωτικές εταιρείες, αυτή είναι η ουσία! Όλα στο τζόγο του κέρδους, η επιχειρηματικότητα, το κέρδος.

Υπάρχει και ένα ερώτημα τελικά: Σε αυτόν τον κόσμο που έμεινε εκεί, που σήμερα πήγε στη δουλειά του, όπως πήγε, ξενύχτης, θα αποζημιωθεί, θα του δώσουν κάποια εξήγηση αυτές οι περιβόητες εταιρείες; Τι θα τον κάνουν; Αντ' αυτού θα πάνε φυλακή εκείνοι που δεν θα πληρώσουν τα διόδια. Θα τα έσπαγαν όλα χθες. Αν είχαν τη δυνατότητα θα γκρέμιζαν και ολόκληρα τα διόδια. Ήταν τέτοια η αγανάκτηση, τόσο αδικαιολόγητο, εκπληκτικά απίστευτο πράγμα που δείχνει και το μέγεθος της υποκρισίας αυτού που ονομάζεται κέρδος και ιδιωτικό κεφάλαιο. Και αυτό το βάζουμε και για το ότι συνέβη αυτό το γεγονός, αλλά και γιατί συνολικά θα μπορούσε κανένας να συμφωνήσει με όλα αυτά που είπατε, κύρια Υπουργέ.

Πράγματι, δεν εκποιείτε το περιβάλλον, λέτε. Το συμφέρον του συνόλου και όχι κάποιων. Δεν θα αφήσουμε την Ελλάδα να χρεοκοπήσει περιβαλλοντικά. Το περιβάλλον απαιτεί σύγκρουση. Εδώ είναι το ερώτημα, λοιπόν. Τι είναι το περιβάλλον συνολικά; Είναι αντικείμενο κερδοσκοπίας ή ανήκει σ' όλο το λαό;

Αυτή είναι η στρατηγική μας διαφωνία συνολικά. Εμείς δεν λέμε ότι δεν έχετε πρόγραμμα. Έχετε πρόγραμμα. Ούτε λέμε ότι κάνετε παραλείψεις. Μπορεί να υπάρχουν επιμέρους παραλείψεις ή κάποιοι συμβιβασμοί. Υπάρχει μια στρατηγική από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και μάλιστα γενικότερα υπάρχει μια στρατηγική από τον ίδιο τον καπιταλισμό σήμερα, αφού κατέστρεψε όλο το περιβάλλον, σήμερα έρχεται να λέει ότι θα το προστατέψει ο ίδιος και προς αυτήν την κατεύθυνση θα επενδύει για να βγάζει κέρδη.

Έχει, λοιπόν, και περιβαλλοντική ρητορεία το νομοσχέδιο. Η Κυβέρνηση όπως και όλες οι κυβερνήσεις –αυτό είναι το εκπληκτικό που συμβαίνει στον κόσμο- που είναι υπεύθυνες για ό,τι έχει γίνει, σήμερα έχουν πάρει τη σημαία της οικολογίας και της προστασίας του περιβάλλοντος, με στόχο φυσικά να μεγαλώσουν τα κέρδη των επιχειρήσεων.

Εμείς λέμε, λοιπόν, ότι στο όνομα της προστασίας της βιοποικιλότητας, μιας και συζητάμε για συγκεκριμένο θέμα, έρχεται η Κυβέρνηση να συμπληρώσει το νόμο για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, το fast track, παραδίδοντας –αυτό θα γίνει αν δεν ξεσηκωθεί ο λαός- τα φιλέτα του ελληνικού περιβαλλοντικού πλούτου στους μονοπωλιακούς και επιχειρηματικούς ομίλους και δημιουργεί ένα θεσμικό πλαίσιο –έχει δύο κατευθύνσεις για τις οποίες θα μιλήσω πιο συγκεκριμένα- για να προωθήσει ακόμη πιο γρήγορα και απρόσκοπτα την εμπορευματοποίηση της βιοποικιλότητας, μέρους δηλαδή του ελληνικού περιβαλλοντικού πλούτου.

Αυτό γίνεται φυσικά σε εναρμόνιση με τις κοινοτικές κατευθύνσεις που έχουν την ίδια φιλοσοφία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτά που ειπώθηκαν από τον ΟΗΕ -που κάποιος από τη Δημοκρατική Αριστερά ανέφερε- έχουν ακριβώς την ίδια κατεύθυνση. Υψώνουν τη σημαία της προστασίας του περιβάλλοντος, όπου όντως υπάρχει τεράστιο πρόβλημα για να μπορέσουν μέσα και από αυτήν την κατεύθυνση να υπηρετήσουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, λοιπόν, την οποία πολλοί διαφημίζετε, είχε βάλει στόχο με την ίδια φιλοσοφία το 2010 να ανασχέσει την απώλεια της βιοποικιλότητας. Τι αποδείχθηκε; Το γνωρίζετε. Σαπουνόφουσκα κυριολεκτικά. Και ο ίδιος ο επίτροπος λέει ότι όχι μόνο δεν έχουμε ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας, αλλά δεν έχουμε ούτε επιβράδυνση του συνολικού ποσοστού απώλειας της βιοποικιλότητας. Συνεχίζει, δηλαδή, ο ίδιος και χειρότερος ρυθμός.

Όσον αφορά τις καταδίκες, μπαίνω στον πειρασμό να πω «έλεος» με αυτήν την υποκρισία. Οι εταιρείες της Ευρώπης αφανίζουν τον Αμαζόνιο, αφανίζουν την Αφρική, αφανίζουν το μισό πλανήτη, μολύνουν όλες τις θάλασσες και έρχονται σήμερα και μιλάνε για την καταστροφή του περιβάλλοντος και την προστασία του περιβάλλοντος συνολικά.

Έτσι, λοιπόν, και με αυτήν την εναρμόνιση η ίδια η κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι συνολική, και σε αυτόν τον τομέα, και σε άλλους τομείς –έχουμε τοποθετηθεί πάρα πολλές φορές- προσπαθεί να εξυπηρετήσει συνολικά τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Τα στοιχεία που αφορούν την καταστροφή του περιβάλλοντος είναι συγκλονιστικά. Δεν χρειάζεται κανείς να τα επαναλάβει. Επαναλαμβάνονται και στην εισήγηση και η εισηγήτριά μας Διαμάντω Μανωλάκου με πληρότητα παρουσίασε και τις θέσεις του κόμματος, αλλά και ό,τι συμβαίνει με το περιβάλλον.

Υπάρχει ένα ερώτημα, όμως. Ποιος φταίει; Φταίει ο άνθρωπος; Ο άνθρωπος καταστρέφει το περιβάλλον; Δηλαδή οι ιθαγενείς του Αμαζονίου -λέω ένα παράδειγμα- κατέστρεψαν το περιβάλλον στον Αμαζόνιο; Οι τοπικοί πληθυσμοί είναι αυτοί που κατέστρεψαν στην Ελλάδα τα δάση; Ποιος άνθρωπος; Ο εργαζόμενος είναι αυτός ο οποίος κατέστρεψε το περιβάλλον, που δουλεύει στη βιομηχανία, η οποία ρυπαίνει, η οποία ουσιαστικά σπέρνει το θάνατο, όπως για παράδειγμα στον Ασωπό; Φταίει ο εργαζόμενος στη βιομηχανία ή φταίνε οι βιομήχανοι; Ποιοι φταίνε, δηλαδή; Οι αυτόχθονες πληθυσμοί φταίνε; Οι τοπικές κοινότητες; Αυτοί κατέστρεψαν το περιβάλλον ή το κατέστρεψε το καπιταλιστικό αδηφάγο κέρδος και οι μεγάλες εταιρείες; Ποιος φταίει; Οι αγρότες ή αυτοί που παράγουν φυτοφάρμακα, που διαλύουν τα πάντα και τα σακατεύουν; Η «MONSANTO» φταίει -για να μιλήσω και με συγκεκριμένα ονόματα- ή άλλοι; Ξέρετε πάρα πολλά και γνωρίζουμε και την «ευαισθησία» σε αυτόν τον τομέα.

Άρα αυτό που ο Μαρξ έγραφε πριν από εκατόν πενήντα χρόνια επιβεβαιώνεται με τον πιο δραματικό τρόπο. Δηλαδή ότι το κεφάλαιο στην προσπάθειά του να εξασφαλίσει μεγάλα κέρδη δεν καταστρέφει μόνο την εργατική δύναμη, αλλά καταστρέφει και την ίδια τη φύση. Αυτό έχει συμβεί σε ολόκληρο τον κόσμο. Φυσικά θα πρέπει να είναι κανείς τουλάχιστον αφελής για να θεωρήσει ότι αυτοί θα μπορέσουν να το προστατεύσουν τώρα.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, και όλες οι κυβερνήσεις έρχονται τώρα να αναθέσουν την υποτιθέμενη προστασία του περιβάλλοντος σε αυτούς που το κατέστρεψαν όλα αυτά τα χρόνια, δηλαδή να τους δώσουν τη δυνατότητα να κερδίσουν και από την προστασία του περιβάλλοντος. Αυτή είναι η συνολική φιλοσοφία.

Στο νομοσχέδιο τώρα, η Κυβέρνηση επιτρέπει χωροθέτηση

έργων και έγκριση επενδυτικών σχεδίων με σοβαρές αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις με την επίκληση λόγων επιτακτικού δημοσίου, οικονομικού ή κοινωνικού συμφέροντος, δηλαδή το fast track.

Εδώ υπάρχει εξαίρεση. Με τις διατάξεις 9 και 21 εξαιρούνται οι σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας από τους περιορισμούς χρήσεων γης και αδειοδότησης εγκαταστάσεων σε περιοχές προστασίας ακόμα και μετά την ψήφιση του νόμου, εφόσον δεν έχουν εκδοθεί τα προεδρικά διατάγματα για την οριοθέτηση και τον χαρακτηρισμό των ζωνών προστασίας.

Τι κάνει, λοιπόν, με αυτά τα δύο; Προσπαθεί να διασφαλίσει στις μεγάλες επιχειρήσεις –γιατί αυτές επενδύουν- και στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, αλλά και στο ονομαζόμενο «fast track» όρους τέτοιους, ούτως ώστε να μπορέσουν γρήγορα να εξασφαλίσουν μεγάλα κέρδη ανεξάρτητα από την επίδραση που θα έχουν στο περιβάλλον.

Δεύτερος τομέας: Εμπορευματοποίηση. Σε αυτό πείτε μας αν έχουμε άδικο. Πείτε ότι είναι φιλοσοφία μας αυτή. Να το πείτε όμως, όχι να κρυβόμαστε. Τι λέει, λοιπόν η Κυβέρνηση; «Εθνικοί δρυμοί χαρακτηρίζονται εθνικά ή περιφερειακά πάρκα». Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει πιο χαλαρή παρουσία. Κάτω από αυτό το πρόσχημα που το είπα σαν έκφραση, ότι δεν μπορούμε να θεωρήσουμε τη φύση αποστειρωμένη από την ανθρώπινη δραστηριότητα, ποιο μοντέλο προωθείτε; Να γίνουν επενδύσεις. Θα φτάσουμε να πηγαίνουμε στο χωριό μας και να πληρώνουμε εισιτήριο και όχι μόνο εμείς, αλλά και όλη η Ελλάδα. Θα φτάσουμε να έχουμε τεράστιες εγκαταστάσεις μέσα σε περιοχές φυσικού κάλους, οι οποίες θα ανήκουν στους ιδιώτες. Αυτή είναι η φιλοσοφία σας. Λέτε δε ότι μέσα απ' αυτό θα προστατευθεί και το περιβάλλον, γιατί ο ιδιώτης θα έχει κίνητρο το κέρδος, να διατηρήσει ένα φυσικό περιβάλλον. Στην πραγματικότητα όμως, γνωρίζετε –και το γνωρίζουμε όλοι- ότι συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο.

Δεύτερον, δίνετε τη δυνατότητα απευθείας ανάθεσης συμβάσεων διαχείρισης της ευθύνης των προστατευομένων περιοχών σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Εδώ ο απόγειος είναι ότι θα παρακολουθούν οι ίδιοι την προστασία περιοχών και οικοσυστημάτων και μάλιστα θα κάνουν αξιολόγηση οι ίδιοι για τον εαυτό τους. Σε αυτό θα χρηματοδοτούνται κιόλας και από πάνω.

Να, λοιπόν, ποια είναι η φιλοσοφία. Να, γιατί εμείς λέμε ότι τη βιοποικιλότητα, βεβαίως, πρέπει να την προστατέψουμε -είπε η Διαμάντω Μανωλάκου αναλυτικά τις συνέπειες που έχει, δεν είναι μόνο οικονομικές, είναι συνολικές οι συνέπειες που έχει η καταστροφή τους- και εσείς λέτε ότι θα την αναθέσουμε αυτήν την προστασία στους ιδιώτες.

Άλλο θέμα: Λατομείο και μεταλλεία ακόμα και σε φυσικά πάρκα, αρκεί –λέει- να τηρούν κάποιες προϋποθέσεις.

Να πάμε τώρα και στο επίμαχο, στα τέσσερα και στα δέκα στρέμματα. Εμείς θεωρούμε –και από θέση αρχής- ότι δεν πρέπει να υπάρχει δόμηση σε αυτές τις περιοχές. Όμως, υπάρχει μια κατάσταση σήμερα. Από τη στιγμή που δεν υπάρχει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο, πώς θα λειτουργήσει πρακτικά; Ας το δούμε. Θα φύγουν οι μικροί από τη μέση -αφού δεν θα μπορεί να κτίσει ο άλλος θα αναγκαστεί να το πουλήσει- θα υπάρξει μείωση –απαξίωση, δηλαδή- αυτών των κτημάτων που έχουν και μετά αφού θα τα μαζέψουν οι μεγάλοι θα τα πουλήσουν σε διπλή και τριπλή τιμή. Έτσι δε θα λειτουργήσει πρακτικά; Έτσι θα λειτουργήσει.

Εμείς θεωρούμε ότι σήμερα υπάρχουν όλες οι δυνατότητες -και οι επιστημονικές και οι τεχνολογικές και οι οικονομικές- ο άνθρωπος να έχει και ένα και δύο σπίτια -δύο οπωσδήποτε- και να μη χρειάζεται μια ζωή να δουλεύει και να είναι δωρεάν αυτά. Να μπορεί και να πηγαίνει διακοπές και στο βουνό και στη θάλασσα. Όμως, αυτό δεν μπορεί να γίνει εδώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Άρα, αντικειμενικά και στο θέμα του περιβάλλοντος, όπως και στο σύνολο διαμορφώνονται δύο δρόμοι ανάπτυξης: Ο ένας είναι ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης, ο οποίος θυσιάζει και το περιβάλλον –και το έχει θυσιάσει- με ακραίο, κραυγαλέο τρόπο σε όλη την ανθρωπότητα, γιατί έχει γνώμονα το κέρδος, γιατί αυτό είναι το κριτήριο και όλα τα υπόλοιπα δεν τα λογαριάζει. Και ο άλλος είναι ο δρόμος που προτείνει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, ο δρόμος που λέει κατ' αρχάς ότι είναι λαϊκή περιουσία η φύση και ότι δεν μπορεί να είναι αντικείμενο δούναι και λαβείν, δηλαδή, κέρδους, ότι ανήκει στο λαό και ότι πρέπει να είναι κοινωνική ιδιοκτησία συνολικά και όχι ατομική και ότι η οικονομία μπορεί και πρέπει να αναπτύσσεται με γνώμονα τις ανθρώπινες ανάγκες και όχι το καπιταλιστικό κέρδος. Αυτή θα είναι η διέξοδος στην κοινωνία. Δεν μπορεί να είναι με το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα. Όχι μόνο δεν θα βελτιώνεται –ας το πω έτσι αντιφατικά- η προστασία του περιβάλλοντος, αλλά θα κατρακυλά όλο και προς το χειρότερο. Και αν ανοίξουμε τη συζήτηση για γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς και για μια σειρά από άλλα πράγματα, μπορούμε να δούμε τη βαρβαρότητα του ίδιου του συστήματος, που πρέπει και είναι ανάγκη να ανατραπεί τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη.

Παρακαλείται τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άδωνις Γεωργιάδης να λάβει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, ξεκινώντας τη σημερινή μου ομιλία, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω, διότι με την τακτική την οποία ακολουθήσατε όλες αυτές τις ημέρες δώσατε την ευκαιρία στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ να αναδείξει το ρόλο του Βουλευτού. Πρέπει, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, από το ιερό αυτό Βήμα, χωρίς κανένα ίχνος ειρωνείας, να πω ότι θεωρώ πως η παρέμβασή σας όλες αυτές τις ημέρες, σήμερα και, όπως πιστεύω ακράδαντα, αύριο, μαζί και με αυτά που θα σας πω τώρα, έτι περαιτέρω θα εμπεδώσει ένα κλονισμένο σήμερα αίσθημα εμπιστοσύνης των πολιτών προς το αξίωμα του Βουλευτού.

Ξέρετε, κυρία Υπουργέ, όταν αναλάβατε αυτό το Υπουργείο, για εμένα προσωπικά ήσασταν ένα πολύ ενδιαφέρον πείραμα. Δεν εννοώ ως πρόσωπο, αλλά ως ιδέα. Ιδρύεται ένα Υπουργείο Περιβάλλοντος, που εδώ και πάρα πολλά χρόνια το ζητούσαμε, και μάλιστα αυτό το Υπουργείο το αναθέτει ο κύριος Πρωθυπουργός σε έναν εξωκοινοβουλευτικό Υπουργό. Δεν σας κρύβω ότι και εγώ σκεπτόμουν εάν θα λειτουργούσε αυτό το σύστημα των εξωκοινοβουλευτικών.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εξωκοινοβουλευτικοί Υπουργοί είναι ίδιον περισσότερο των Προεδρικών Δημοκρατιών. Οι Κοινοβουλευτικές Δημοκρατίες εμπιστεύονται τον εκλεγμένο. Θεωρούν τον εκλεγμένο, αυτόν δηλαδή που έχει κατέβει κάτω στη βάση, στον κόσμο και έχει ζητήσει ψήφο, έχει πάρει εντολή και άρα μεταφέρει στο Κοινοβούλιο και στην Κυβέρνηση αυτό που τελικά ο κόσμος θέλει, ως μια άμεση αντιπροσώπευση, ενώ οι Προεδρικές Δημοκρατίες, που ενώνουν αυτό το χαρακτηριστικό στο πρόσωπο του Προέδρου, του δίνουν την ευκαιρία να βάζει και τους φίλους του, ας πούμε, ή άλλα πρόσωπα που θεωρεί σημαντικά σε θέσεις Υπουργών. Ήταν ένα ενδιαφέρον πείραμα.

Πρέπει να σας πω ότι ο τρόπος που χειριστήκατε, που χειρίζεστε ακόμα και σήμερα αυτό το νομοσχέδιο, αποδεικνύει ότι πράγματι ορθώς στις κοινοβουλευτικές δημοκρατίες δεν υπάρχουν εξωκοινοβουλευτικοί Υπουργοί, γιατί είναι ένα μοντέλο που δεν μπορεί να λειτουργήσει. Είναι παντελώς αποτυχημένο. Θα πρότεινα δε στον κύριο Πρωθυπουργό, στον επικείμενο ανασχηματισμό να λήξει αυτό το πείραμα, το οποίο μόνο ταλαιπωρία προκαλεί στην ελληνική κοινωνία και στο ΠΑΣΟΚ, όπως απεδείχθη.

Απευθύνομαι τώρα εις τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, για να του εξηγήσω γιατί ακριβώς τα λέω αυτά, τα οποία δεν έχουν ίχνος προσωπικής κριτικής προς την κ. Μπιρμπίλη. Η κ. Μπιρμπίλη είναι ένα συμπαθέστατο πρόσωπο. Είμαι βέβαιος ότι θα μπορούσε να είναι πρόεδρος μίας μη κυβερνητικής οργανώσεως. Είμαι βέβαιος ακόμη πως όσα λέει τα πιστεύει και την έχετε φέρει στην πολύ δύσκολη θέση, ενώ η κ. Μπιρμπίλη θέλει να απαγορεύσει τη δόμηση κάτω από τα δέκα στρέμματα, να μην μπορεί να το κάνει. Και το θέλει τόσο πολύ, που προσπαθεί εδώ και σαράντα μέρες να «κοροϊδέψει» την Κοινοβουλευτική Ομάδα

του ΠΑΣΟΚ σε σημείο που το κάνει μέχρι και σήμερα, κύριε Πρωτόπαπα. Το λέω αυτό, γιατί ο αξιότιμος κύριος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ βρέθηκε στην πάρα πολύ δύσκολη θέση να κάνει τι; Να συνδυάσει τη βούληση, την επιθυμία και την ιδεολογία μίας Υπουργού των μη κυβερνητικών οργανώσεων με μια Κοινοβουλευτική Ομάδα, που πρέπει να δώσει λόγο στους πολίτες. Αυτό πρέπει να κάνετε εσείς.

Γιατί λέω, λοιπόν, ότι αποπειράται να σας «κοροϊδέψει» μέχρι και σήμερα; Είμαι βέβαιος ότι δεν θα σας «κοροϊδέψει» και είμαι απολύτως βέβαιος ότι μέχρι την ψήφιση του νομοσχεδίου δεν υπάρχει καμμία απειλή, κύριε Πρωτόπαπα. Η απειλή, όπως είπε ο κ. Βορίδης, είναι μόνο όταν πρόκειται περί παρανόμου πράξεως. Εμείς κάναμε μια απλή προειδοποίηση. Μάλιστα, εγώ θα επεκτείνω αυτήν την προειδοποίηση όχι μόνο εις τα άρθρα 9 και 29, αλλά και εις τη σχετική τροπολογία, στην οποία θα έρθω στη συνέχεια, γιατί εδώ θα δείτε πώς πράγματι η κυρία Υπουργός, δυστυχώς, εμφορούμενη, πιστεύω, στην πραγματικότητα από αντικοινοβουλευτική ιδεολογία λόγω του ότι δεν είναι εκλεγμένη, προσπαθεί να υφαρπάξει την ψήφο της Βουλής. Και αυτό είναι απαράδεκτο.

Κύριε Πρωτόπαπα, θέλω την προσοχή σας, γιατί θα απευθυνθώ σε αυτά ακριβώς τα οποία είπατε. Τι είπε ο κ. Πρωτόπαπας, λοιπόν; Είπε ότι μετά από μια δημόσια διαβούλευση, που καλώς έγινε, μετά από σχόλια των Βουλευτών -κύριε Βούρε, διάβασα και δικά σας εξαίρετα σχόλια στην επιτροπή και μπράβο σας!- που καλώς έγιναν, η κυρία Υπουργός, αφουγκραζόμενη αυτό το αίτημα των πολιτών, αποφάσισε, αν και επί της αρχής θέλει να απαγορεύσει τη δόμηση κάτω από τα δέκα στρέμματα, να προστατεύσει εκείνους τους πολίτες, που εμπιστευόμενοι το ελληνικό κράτος είχαν αγοράσει κάποια ιδιοκτησία και δεν ήθελαν να απαξιωθεί η γη τους. Αυτό είπε ο κ. Πρωτόπαπας.

Θα ήταν πολύ καλό, αν ήταν κατ' ελάχιστο αληθινό, κυρία Υπουργέ. Δυστυχώς δεν είναι. Πώς αποδεικνύεται, κύριε Πρωτόπαπα, ότι δεν είναι; Αυτό θα ήταν αληθές ως πρόθεση και τακτική της κυρίας Υπουργού, εάν δεν είχε φέρει αυτή την τροπολογία. Γιατί μια Υπουργός, κύριε Βούρε –το λέω σε σας βάσει αυτού που μου είπατε στην επιτροπή και είμαι βέβαιος ότι αυτή την τροπολογία δεν θα την ψηφίσετε, αλλά ακούστε, γιατί έχει ενδιαφέρον- που θα είχε καταλάβει ότι δεν μπορεί ο Έλληνας πολίτης που έχει ξοδέψει την περιουσία του νομίμως να βρεθεί ξαφνικά εκτεθειμένος –αυτό είπε ο κ. Πρωτόπαπας και επαναλαμβάνω το επιχείρημα για να γίνει αντιληπτό- αφουγκραζόμενη τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και θέλοντας να προστατέψει εκείνους τους πολίτες που νομίμως έδωσαν χρήματα από την περιουσία τους και τώρα θα βρισκόντουσαν εκτεθειμένοι, έκανε την αλλαγή που έκανε στο άρθρο 9 που δεν είναι η οριστική. Είμαι βέβαιος ότι μέχρι αύριο θα το αλλάξει γιατί αν δεν το αλλάξει μέχρι αύριο, ξέρουμε ότι δεν θα περάσει. Όλοι το ξέρουμε εδώ. Η κυρία Υπουργός είναι υποχρεωμένη να το αλλάξει, θέλει δεν θέλει.

Τι λέει εδώ η τροπολογία, κύριες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ; Βεβαίως δεν την έχετε διαβάσει. Δεν έχετε προλάβει και δεν σας κατηγορώ.

Κυρία Υπουργέ, αυτό που κάνατε είναι ανήθικο. Ξέρετε γιατί; Γιατί ενώ έχει γίνει όλη αυτή η συζήτηση και σας έχουν πει όλοι αυτοί οι καλοί συνάδελφοι όλα αυτά τα πράγματα για το άρθρο 9, εσείς έρχεστε σ' αυτή την τροπολογία και κάνετε αυτό που κάνει το άρθρο 9 δύο φορές.

Στην παράγραφο 3 –εδώ έχει ενδιαφέρον η ιστορία, γιατί ξέρετε υπάρχουν αυτά τα οικόπεδα στα νησιά που έχουν την κλίση του 35%- υπήρχε ένα προεδρικό διάταγμα του 1997 που απαγόρευε τη δόμησή τους. Ήρθε η κ. Βάσω Παπανδρέου –αναρωτιέμαι, αν η κ. Βάσω Παπανδρέου έχει ερωτηθεί γι' αυτό και την αναφέρω ονομαστικά μήπως αύριο μιλήσει- και έφερε ένα νόμο το 2003 που επέτρεπε τη δόμηση στα οικόπεδα με κλίση 35%.

Κάποιοι, λοιπόν, πολίτες, κύριε Πρωτόπαπα –και έρχομαι στο δικό σας επιχείρημα- αγόρασαν οικόπεδα με κλίση 35%, εμπιστευόμενοι τη νομοθεσία του ελληνικού κράτους και δεν έχουν πάει ακόμη να βγάλουν άδεια γιατί δεν μπόρεσαν, δεν είχαν τα λεφτά. Το έχουν αγοράσει για το παιδί τους, για να βγάλει άδεια το παιδί τους.

Έρχεται, λοιπόν, σήμερα με μία τροπολογία η κυρία Υπουργός. Εγώ ερωτώ ευθέως, κυρία Υπουργέ: Γιατί αυτό δεν πήγε στην επιτροπή; Είναι δυνατόν εσείς εν κρυπτώ και παραβύστω να φέρετε στη Βουλή των Ελλήνων τροπολογία για να καταστρέψετε χιλιάδες Έλληνες πολίτες και γι' αυτό να μην έχουν ερωτηθεί οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ; Αφήστε εμάς. Εμάς μη μας υπολογίζετε, τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, δεν τους υπολογίζετε;

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ξέρετε τι κάνει εδώ; Λέει ότι όποιος έχει αγοράσει τέτοιο οικόπεδο εμπιστευόμενος το νόμο της Βάσως Παπανδρέου του 2003 –του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή- θα πρέπει να πάρει το οικόπεδό του και να μη σας πω τι να το κάνει, γιατί είμαι στη Βουλή.

Και δεν φτάνει αυτό, αλλά στην παράγραφο 4 το κάνει ακόμη χειρότερο. Στην παράγραφο 4, αγαπητέ κύριε Πρωτόπαπα, ξέρετε τι κάνει; Είναι η ίδια τροπολογία, κύριε Βούρε, που δεν πέρασε από την επιτροπή. Αν κάποιος πολίτης, που σίγουρα υπάρχουν πολλοί, έχει αγοράσει οικόπεδο πέριξ της εθνικής οδού ένθεν κακείθεν, σε βάθος εξακοσίων μέτρων και το έχει αγοράσει για να κτίσει –δεν το έχει αγοράσει για να το βλέπει, δεν το έχει αγοράσει σε περιοχή «NATURA», γιατί δεν είναι περιοχή «NATURA» πάνω στην εθνική οδό και δεν το έχει αγοράσει για να το παρακολουθεί, ξέρω εγώ, την ώρα που κοιμάται- το έχει αγοράσει για να βγάλει λεφτά, έρχεται η κυρία Υπουργός στην παράγραφο 4 της τροπολογίας –που σημαίνει ότι δεν πρόλαβε να εξηγήσει σε κανέναν γιατί το έκανε- και ξέρετε τι του λέει, αγαπητέ κύριε Βούρε; Ότι αυτό το πράγμα θα πρέπει να το πάρει και να το κάνει αγροτική γη κι αν του αρέσει.

Και δεν λέει μόνο αυτό, του λέει και κάτι ακόμα χειρότερο. Σας το διαβάζω επειδή έχει ενδιαφέρον. Λέει: «Σημειώνεται ότι όσα γήπεδα βρίσκονται εντός της ζώνης των εξακοσίων μέτρων εκατέρωθεν του εθνικού οδικού δικτύου και είχαν χαρακτηριστεί ως αγροτική γη υψηλής παραγωγικότητας με πράξεις που είχαν χαρακτηριστεί αυτοδικαίως άκυρες, σύμφωνα με τις καταργούμενες διατάξεις μπορούν να επανεξετάζονται ως προς την παραγωγικότητά τους με βάση την υφιστάμενη κατάσταση».

Δηλαδή, τι μας λέει; Ότι σε κάποιον πολίτη που είχε ξεμπερδέψει με την αγροτική γη –τελείωσε, δεν είναι αγροτική γη- έρχεται η κ. Μπιρμπίλη και του λέει: «Νόμιζες ότι είχες ξεμπερδέψει. Δεν ρώτησες την κ. Μπιρμπίλη, ξανά μανά από την αρχή».

Κι εγώ θέτω το θέμα επί της αρχής στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ. Η κ. Μπιρμπίλη δεν με αφορά. Η κ. Μπιρμπίλη είναι επιλογή ενός και μόνο ανθρώπου, του κ. Παπανδρέου. Δεν την επέλεξε κανένας άλλος. Εγώ έρχομαι σε εσάς που λογοδοτείτε στους πολίτες, αυτό θα το ψηφίσετε;

Για να έρθω, λοιπόν, κύριε Πρωτόπαπα, στην απειλή που είπατε, εμείς λέμε προειδοποίηση. Σας λέμε, λοιπόν, ότι θα μπει ονομαστική ψηφοφορία και γι' αυτήν την τροπολογία. Για να έρθετε να μας πείτε αύριο, συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, εσείς οι αξιότιμοι Βουλευτές –που σας τιμώ- εάν θα δεχτείτε μετά από όλη αυτήν τη συζήτηση που έχει γίνει, να έρθει η κ. Μπιρμπίλη και σε μία τροπολογία να κάνει επί δύο αυτό που έκανε στο άρθρο 9.

Εάν αυτό, εσείς του ΠΑΣΟΚ, το θεωρείτε ορθή κοινοβουλευτική αντιμετώπιση, θεωρείτε ότι ορθώς η κυρία Υπουργός δεν ενημέρωσε την επιτροπή, ορθώς η κυρία Υπουργός δεν ενημέρωσε τη Βουλή, ορθώς η κυρία Υπουργός δεν ενημέρωσε το ΚΤΕ –πώς τα λέτε αυτά που έχετε εκεί- ορθώς η κυρία Υπουργός δεν ρώτησε τη γνώμη κανενός σας, ψηφίστε το. Μετά να μην κλαίγεστε, γιατί εδώ η κυρία Υπουργός δεν ρώτησε τη γνώμη σας.

Έρχομαι και στο τελευταίο, για να κλείσω.

Κυρία Υπουργέ, ακούστε να δείτε: Οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ έχουν υπομονή, σας συμπαθούν, σας αγαπούν, δεν σας συμπαθούν, τι να κάνουν, ΠΑΣΟΚ είναι, αφού ο Πρωθυπουργός σας επέλεξε, σας ανέχονται. Εμείς δεν έχουμε τέτοιου είδους προβλήματα, εμείς είμαστε από άλλο κόμμα και μπορούμε να τα λέμε λίγο πιο χύμα. Μετά από σαράντα μέρες με πρωτοσέλιδα «Πέφτει ή δεν πέφτει η Κυβέρνηση», με άρθρα σε εφημερίδες, δηλώσεις του ενός και του άλλου Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, ξανά-μανά, φέρνετε αυτήν τη διατύπωση; Σοβαρά μιλάτε;

Αυτή η διατύπωση ξέρετε τι λέει εδώ, κυρία Υπουργέ; Λέει –για να το εξηγήσω στον κ. Πρωτόπαπα, είμαι βέβαιος το ξέρει, απλώς ο άνθρωπος προσπάθησε να το υπερασπιστεί στο μέτρο

που μπορούσε- ότι αν κάποιος πουλήσει ένα οικόπεδο τεσσάρων στρεμμάτων, μπορεί να πέσει σε ένα βλάκα –ή και έξυπνο, δεν ξέρω κατ' ανάγκη- που θα του πει ότι βάσει του νόμου η νέα μεταγραφή στο υποθηκοφυλακείο σημαίνει πια έχεις χάσει την προθεσμία της 1ης Μαρτίου και, άρα, πια δεν μπορείς να πουλήσεις την ιδιοκτησία σου των τεσσάρων στρεμμάτων, άρα, βάλ' τη και αυτή μαζί με τα υπόλοιπα, για να μη γίνω εκτός κοινοβουλευτικού ήθους.

Δηλαδή, τι μας είπατε, κυρία Υπουργέ; Ότι μετά από σαράντα μέρες όλοι αυτοί οι άνθρωποι, που είναι σύμβουλοί σας, κατάλαβαν από αυτούς τους καλούς συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ ότι αυτό που έπρεπε να φέρετε στη Βουλή είναι μία διάταξη που αντί να λύσει το πρόβλημα, θα το κάνει ακόμα χειρότερο. Αυτό μας λέτε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ είμαι βέβαιος ότι μέχρι αύριο το βράδυ η κυρία Υπουργός θα έχει αλλάξει το άρθρο. Αν δεν έχει αλλάξει το άρθρο, δεν θα περάσει και ίσως να πέσει η Κυβέρνηση και να τελειώνουμε και να πάμε σε εκλογές να ησυχάσουμε, αν δεν μπορείτε να κυβερνήσετε.

Αλλά εμένα άλλο είναι αυτό που με κάνει έξαλλο: ότι μετά από όλη αυτήν τη συζήτηση που έχει γίνει, αυτό που προσπαθήσατε να κάνετε σήμερα είναι να κοροϊδέψετε όλους αυτούς τους καλούς ανθρώπου. Και να σας ερωτώ: Το βρίσκεται ηθικό αυτό; Το βρίσκεται δίκαιο;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: Δεν θα το κρίνουμε τώρα αυτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ αυτό κρίνω, αγαπητή, γιατί δεν μπορώ να πιστέψω ότι αυτό που καταλάβαμε δεκαπέντε-είκοσι Βουλευτές όλων των κομμάτων διαβάζοντας το άρθρο αυτό, δεν το κατάλαβαν αυτοί που έγραψαν το άρθρο και το πιλατεύανε σαράντα μέρες.

Εδώ υπήρχε μία προσπάθεια υφαρπαγής της ψήφου της Βουλής, η οποία επαναλαμβάνετε στην τροπολογία. Θα κατατεθούν ονομαστικές ψηφοφορίες και ελπίζω ότι οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ θα αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και θα εξηγήσουν ότι η Βουλή αυτή είναι Βουλή των εκλεγμένων και όχι Βουλή των διορισμένων.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για μισό λεπτό. Δεν θα θίξω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εάν εξομαλυνθεί η κατάσταση και όχι να εκτραχυνθεί...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Επαινετικός ήμουν απέναντί σας. Μόνο «μπράβο» δεν σας είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καλή η ανάλυσή σας, κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε, αλλά θέλω να ακούσω αυτόν τον συντομότατο αντίλογο. Δεν σας βάζω καν χρόνο.

Κύριε Πρωτόπαπα, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ κατ' αρχάς. Δεν χρειάζεται όμως. Τον αντίλογο θα τον κάνουμε αύριο στη διάρκεια των τοποθετήσεών μας.

Θα πω απλά ότι όσον αφορά την τακτική της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, ας μας αφήσει ο κ. Γεωργιάδης να την επιλέξουμε εμείς. Δεν έχουμε ανάγκη από κανέναν προστάτη και παρακαλώ πολύ να το ξέρει αυτό. Εξάλλου οι αρχαίοι ημών πρόγονοι έλεγαν: «Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντες».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, κύριε Πρωτόπαπα. Όλα είναι κρινόμενα ζητήματα εδώ.

Το Προεδρείο έχει ενημερωθεί από τον κ. Λαφαζάνη ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ θα μιλήσει αύριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ενημερώσω τους συναδέλφους ότι η συνεδρίασή μας απόψε θα διαρκέσει μέχρι τη 1.30' πρωινή.

Επανεισερχόμεθα στον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Το λόγο έχει ο Αθανάσιος Λεβέντης, Ανεξάρτητος Βουλευτής Νομού Αττικής.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή ακούστηκε ότι κοροϊδεύουν αυτούς τους καλούς ανθρώπους κάποιοι, δεν ξέρω ποιοι κοροϊδεύουν ποιους και ποιους εννοούμε καλούς ανθρώπους σ' αυτόν τον τόπο και πόσο θα βασίζεται αυτή η χώρα στην εμπορευματοποίηση της γης και μόνο. Ιδού τα αποτελέσματα της οικονομίας μας πώς πηγαίνουν.

Ερχόμαστε να συζητήσουμε ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας, ένα νομοσχέδιο που θα έπρεπε να το αντιμετωπίσουμε με απόλυτη υπευθυνότητα, αφού στην ουσία δεν αφορά μόνο την Ελλάδα αλλά όλο τον κόσμο. Παγκόσμια συνέδρια, συσκέψεις επί συσκέψεων διεθνώς έχουν αναδείξει το πρόβλημα της βιοποικιλότητας και της προστασίας του περιβάλλοντος ως ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα. Εμείς, λοιπόν, καλούμαστε να νομοθετήσουμε για το μέλλον της κοινωνίας μας και όλου του κόσμου κατ' επέκταση, σε ό,τι ποσοστό μας αναλογεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα είναι μια ευλογημένη χώρα, προικισμένη με ιδανικές προϋποθέσεις για πλούσια βιοποικιλότητα, από τις πλουσιότερες της υφηλίου γεωγραφική διαμόρφωση, το ανάγλυφό της, οι εναλλαγές με βουνά, κοιλάδες, φαράγγια, μικρές πεδιάδες, νησιά, ακτές, κολπίσκοι, θάλασσες, το θαυμάσιο κλίμα της, άφθονα αυτόχθονα είδη χλωρίδας και πανίδας, πολλά από τα οποία μοναδικά στο κόσμο, σταθμός καίριος για πλείστα αποδημητικά είδη πουλιών στις εκατέρωθεν διαδρομές τους.

Παρά ταύτα τεράστιες καταστροφές έχουν επισωρευθεί εδώ όλα αυτά τα χρόνια, ιδιαίτερα τις τελευταίες δεκαετίες, στο ιδανικό αυτό περιβάλλον εν ονόματι του οικονομικού οφέλους και της κερδοσκοπίας από την εμπορευματοποίηση της γης. Αποψιλώσεις δασών, καταστροφικές πυρκαγιές δίκην φυσικού φαινομένου κάθε καλοκαίρι, κακοποιήσεις ακτών, εξαφάνιση υδροβιοτόπων, άναρχη αυθαίρετη δόμηση, απαρχαιωμένο ασαφές και αλληλογρονθοκοπούμενο νομικό πλαίσιο, υποτυπώδεις, αδιάφοροι και διαβρωμένοι ελεγκτικοί μηχανισμοί που προστατεύουν τους «καλούς» ανθρώπους. Περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους δεν προστατεύονται και εξαφανίζονται, ενώ συχνά παρόμοια τύχη και ανεκτίμητοι πολιτιστικοί θησαυροί και μνημεία.

Επίσης, εξαφάνιση της βιοποικιλότητας προκύπτει και από τις μονοκαλλιέργειες -βλέπε παραδείγματος χάριν, το βαμβάκι και τι έγινε- από τα εισαγόμενα ξενικά είδη, από τα πανάκριβα υβρίδια, από τα τη χρήση φυτοφαρμάκων, την αλόγιστη χρήση λιπασμάτων και βέβαια τον κίνδυνο των μεταλλαγμένων που δεν πρέπει να τον ξεχνάμε.

Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος είναι μία σχετική σωτηρία, μας είπε η κυρία Υπουργός. Κατ' αρχάς το θεωρούμε θετικό και το ψηφίζουμε ως Δημοκρατική Αριστερά επί της αρχής, με τις επιμέρους επιφυλάξεις που έχουμε και θα αναπτύξουμε και στη συζήτηση επί των άρθρων.

Ακούσαμε με ιδιαίτερη προσοχή την ομιλία της κυρίας Υπουργού που έδειξε και την ιδιαίτερη οικολογική της ευαισθησία, την εγνωσμένη άλλωστε. Γνωρίζουμε επίσης και τις αφόρητες πιέσεις που ασκούνται από την Αντιπολίτευση, αλλά και εκ των ένδον, εκ του ΠΑΣΟΚ, ώστε να περιοριστεί και αυτή η σχετική σωτηρία που επιδιώκει το νομοσχέδιο. Γνωρίζουμε και τα τεράστια οικονομικά συμφέροντα, αλλά και τα πολιτικά συμφέροντα που παίζονται γύρω από αυτήν τη διαδικασία της εμπορευματοποίησης της γης, ιδίως στην Αττική, στις ακτές και τις περιοχές ιδιαιτέρου φυσικού κάλλους.

Πρέπει εδώ να πούμε επίσης για την Αττική, κυρία Υπουργέ, ότι μόνο δύο υδροβιότοποι είναι στη Συνθήκη Ραμσάρ, του Σχοινιά και της Βραυρώνας. Το Βουρκάρι των Μεγάρων, η Ψάθα των Βιλίων, η λίμνη Κουμουνδούρου, ο Ωρωπός, όπως και τα βουνά, η πανέμορφη Πεντέλη και βέβαια ούτε ένα μέτρο γης στη δυτική Αττική δεν είναι υπό προστασία, που είναι το μεγαλύτερο μέρος της Αττικής. Στη δυτική Αττική έχει τους ορεινούς όγκους, τον Κιθαιρώνα, ένα θαυμάσιο ιστορικό βουνό, την Πάστρα, τον Πατέρα, τα Γεράνεια. Λοιπόν, ας τα έχουμε υπ' όψιν μας τουλάχιστον για το μέλλον.

Δυστυχώς εδώ στην Ελλάδα αντιμετωπίζουμε τα πάντα με μια βραχυπρόθεσμη προοπτική. Ποιος είπε ότι η περιβαλλοντική προστασία δεν μπορεί να συνδυαστεί με την οικονομική ανά-

πτυξη, τη δημιουργία θέσεων εργασίας στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης πολιτικής προστασίας των φυσικών οικοσυστημάτων; Γιατί να μην κινηθούμε σε ένα αυστηρό πλαίσιο προστασίας, το οποίο μεσομακροπρόθεσμα θα βοηθήσει και την ανάπτυξη; Η βαριά μας βιομηχανία είναι ο τουρισμός και εμείς θα πρέπει να επενδύσουμε σε έναν ποιοτικό τουρισμό με έμφαση στο περιβάλλον. Η άναρχη δόμηση και η καταστροφή του περιβάλλοντος μόνο και μόνο για να τονώσουμε την όντως πεσμένη λόγω οικονομικής κρίσης οικοδομική δραστηριότητα ξέρετε πού θα οδηγήσει; Μήπως είμαστε της λογικής να μεταφέρουμε τις συνέπειες στις επόμενες γενιές;

Μετά τη Μεταπολίτευση -από το Σύνταγμα του '75, το οποίο είχε αρκετές προστατευτικές διατάξεις, μέχρι σήμερα- όλοι οι νόμοι που ψηφίστηκαν αποσκοπούσαν στη μείωση των βασικών οικοσυστημάτων, εκτός από αυτήν που επιφέρουν οι πυρκαγιές είτε στη μείωση του βαθμού προστασίας τους, κάτι που φάνηκε και στην προσπάθεια Συνταγματικής Αναθεώρησης του 2004. Και όλα αυτά δημιουργούν την προσδοκία για αποχαρακτηρισμό των εκτάσεων δασικού χαρακτήρα, προκειμένου να αποδοθούν στην οικιστική αξιοποίηση. Έτσι την ονομάζουμε.

Η Ελλάδα, παρά τις συμφωνίες της με την Ευρωπαϊκή Ένωση, πολλές φορές έχει απειληθεί με πρόστιμα και παραπομπές στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, αλλά, παρ' όλα αυτά, η νομοθεσία της υπολείπεται σε σχέση με την αντίστοιχη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και όχι μόνο αυτό, αλλά, όπου είναι ανεκτή η νομοθεσία, δεν εφαρμόζεται. Παρεκκλίσεις επί παρεκκλίσεων, νόμοι με παραθυράκια και πολλές φορές τα στραβά μάτια από πλευράς του κράτους. Ελλιπείς έλεγχοι, υποστελεχωμένες υπηρεσίες, πολυδιάσπαση αρμοδιοτήτων στα διάφορα Υπουργεία, έλλειψη δασικών χαρτών, μη ολοκλήρωση του Εθνικού Κτηματολογίου και γενικά έλλειψη σχεδιασμού. Θα λύσει τα προβλήματα αυτά το νέο νομοσχέδιο; Όχι χωρίς πολιτική βούληση. Αλλά σίγουρα πρόκειται για μια νομοθετική πρωτοβουλία που βελτιώνει κάπως το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο και γι' αυτό εμείς είμαστε θετικοί και το ψηφίζουμε επί της αρχής.

Δυστυχώς, όμως, παρακολουθούμε μία συζήτηση που επικεντρώνεται στο άρθρο 9 και στο ζήτημα με τα δέκα στρέμματα. Εμείς, ως Δημοκρατική Αριστερά, και με βάση την πάγια θέση μας για κατάργηση της εκτός σχεδίου δόμησης, δεχτήκαμε ότι η εφαρμογή των δέκα στρεμμάτων χωρίς καμμία παρέκκλιση ήταν ένα πρώτο βήμα. Πουθενά στην Ευρώπη δεν υπάρχει εκτός σχεδίου δόμηση. Έτσι και αλλιώς, για τους Ευρωπαίους και μέσα στο πλαίσιο διαφύλαξης αυτών των περιοχών είναι αδιανόητη η οποιαδήποτε πρόβλεψη αρτιότητας σε περιοχές «NATURA». Το όριο αρτιότητας των τεσσάρων στρεμμάτων ήταν κάτι που είχε επιβληθεί επί Μάνου το '78 και έχει έρθει η σειρά, κύριε Υπουργέ, να κάνουμε ένα βήμα μπροστά. Ως Δημοκρατική Αριστερά μάλιστα, καταθέσαμε σχετική πρωτοβουλία που στην ουσία πρόκειται για το αρχικό άρθρο έτσι όπως το είχε καταθέσει η κυρία Υπουργός χωρίς καμμία παρέκκλιση.

Ασφαλώς, το νομοσχέδιο έχει και πολλά άλλα προβλήματα που δεν τα λύνει. Ποιος θα το εφαρμόσει αυτό το νομοσχέδιο; Ποιες δασικές υπηρεσίες θα κληθούν να εφαρμόσουν τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου; Ποιες διευθύνσεις περιβάλλοντος; Ποιες πολεοδομίες; Ποιο λιμενικό; Ο ν.1650/86 απέτυχε, γιατί ήταν πάρα πολύ δύσκολο να υλοποιηθεί. Απαιτούσε πολλές υπουργικές αποφάσεις, προεδρικά διατάγματα, εξουσιοδοτικές διατάξεις. Το ίδιο κάνει και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Η ενσωμάτωση της προστασίας της βιοποικιλότητας και στις άλλες πολιτικές θα πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα, καθώς είναι βασική προϋπόθεση για τη βιώσιμη ανάπτυξη. Ένα σημείο στο οποίο θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή είναι ότι δεν γίνεται καμμιά αναφορά στην οικονομική διάσταση της βιοποικιλότητας στο σύνολο του σχεδίου νόμου. Δεν αναφέρεται ούτε στο άρθρο 17 που αφορά στην επιστημονική έρευνα. Επιπλέον, θα πρέπει να επισπευσθούν οι διαδικασίες των χωροταξικών και πολεοδομικών ρυθμίσεων με έμφαση στα γενικά πολεοδομικά σχέδια. Όλοι οι καλλλικρατικοί δήμοι θα πρέπει να διαθέτουν πολεοδομικό σχεδιασμό, με προτεραιότητα τους δήμους που έχουν περιοχές «NATURA».

Ως Δημοκρατική Αριστερά, όπως ξαναείπα, θα ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο με τις επιφυλάξεις που διατυπώσαμε και καλούμε την κυρία Υπουργό να υιοθετήσει την τροπολογία μας, δηλαδή αυτό που είχε διατυπωθεί στο αρχικό νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Λεβέντη.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Δημήτριος Τσιρώνης, Βουλευτής Άρτας του ΠΑΣΟΚ.

Ορίστε, κύριε Τσιρώνη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα πάρα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο. Στα τριάμισι χρόνια που είμαι Βουλευτής νομίζω ότι πρόκειται για ένα από τα πιο σοβαρά νομοθετήματα που έχουν συζητηθεί σ' αυτήν την Αίθουσα και αυτό γιατί η χώρα μας, η Ελλάδα, είναι μία χώρα πλούσια σε βιοποικιλότητα, μία χώρα με σπάνια οικοσυστήματα, τα οποία ασφαλώς χρήζουν προστασίας.

Δυστυχώς, το οπλοστάσιο της χώρας μας, είτε αυτό αφορά στο νομοθετικό πλαίσιο είτε αφορά στα μέσα που διατίθενται, είναι ελλιπές και χρειάζεται να το συμπληρώσουμε, έτσι ώστε να μπορέσουμε να προστατέψουμε αποτελεσματικά και τα οικοσυστήματα -πάρα πολλά από τα οποία έχουν εξαφανισθεί, άλλα έχουν περιοριστεί και άλλα κινδυνεύουν με άμεση καταστροφή- αλλά και τα σπάνια είδη κυρίως της πανίδας και της χλωρίδας που απειλούνται με εξαφάνιση, αν δεν έχουν ήδη εξαφανισθεί ή ο πληθυσμός τους δεν έχει περιοριστεί σημαντικά.

Όπως ανέφερα στην αρχή της συζήτησης, πρόκειται για ένα από τα πιο σοβαρά νομοθετήματα που έχουμε συζητήσει στη Βουλή. Δυστυχώς, αυτό το νομοσχέδιο για την προστασία της βιοποικιλότητας αδικείται από μία παράλληλη συζήτηση που γίνεται, μία συζήτηση που αφορά την εκτός σχεδίου δόμηση σε περιοχές «NATURA». Ανεξάρτητα αν συμφωνεί κάποιος με τον τρόπο που έγινε η οριοθέτηση των περιοχών «NATURA», δεν μπορεί να αμφισβητήσει όμως την αναγκαιότητά τους και τον τρόπο που έπρεπε να γίνουν.

Κύριε Υπουργέ, όπως έχει εξελιχθεί αυτούς τους τελευταίους δύο μήνες και η διαβούλευση και η συζήτηση, θα έλεγα να δεχθείτε τις προτάσεις των Βουλευτών για την εξαίρεση αυτών των τεσσάρων στρεμμάτων, χωρίς τους όρους και τις προϋποθέσεις της μεταγραφής στα υποθηκοφυλακεία μέχρι την 1η Μαρτίου. Νομίζω ότι θα λύσει το πρόβλημα, ώστε να προχωρήσει αποτελεσματικά και η προστασία του περιβάλλοντος.

Εδώ, όμως, θα πρέπει να μπει και μία κόκκινη γραμμή, να υπάρχει ένα τέρμα, γιατί θα υπάρχει και πίεση αύριο. Η χώρα δέχεται πίεση από την οικονομική κρίση. Θα υπάρχουν πιέσεις και για ανάπτυξη επιχειρηματικών σχεδίων, ίσως σε περιοχές «NATURA», αλλά και σε εκτός σχεδίου περιοχές, όπου θα σας ζητάνε συνεχώς εξαιρέσεις, αφού θα είστε ο αρμόδιος Υπουργός που θα τις χειριστεί. Αυτή η πίεση δεν μπορεί να υπάρξει σε βάρος του περιβάλλοντος. Θα πρέπει επιτέλους να μπει μία κόκκινη γραμμή, εάν θέλουμε πραγματικά να προστατέψουμε το περιβάλλον.

Αυτό σας το λέει ένας Βουλευτής που προέρχεται από μία περιοχή πολύ πλούσια σε βιοποικιλότητα. Διαθέτει ένα από τα πιο σπάνια οικοσυστήματα στον κόσμο, ένα μοναδικό υδροβιότοπο, όπως είναι ο Αμβρακικός, ένα μνημείο της φύσης, που αυτήν τη στιγμή απειλείται με καταστροφή.

Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι δεν υπάρχει οξυγόνο κάτω από τα τριάντα μέτρα στον Αμβρακικό, ότι δεν υπάρχει ζωή, ότι δεν υπάρχουν ψάρια κάτω από τα είκοσι πέντε μέτρα, ότι δεν υπάρχει η γαρίδα, αυτή η γάμπαρη του Αμβρακικού που απειλείται με εξαφάνιση; Αυτή τρέφεται στο βυθό, αλλά συναντάται πλέον στα αβαθή. Δεν υπάρχει ζωή σε μεγαλύτερα βάθη.

Είδαμε αυτήν την εικόνα της οικολογικής καταστροφής στον Αμβρακικό πριν δύο χρόνια περίπου, με την αναστροφή των υδάτων λόγω έλλειψης του οξυγόνου. Είδαμε εκατοντάδες χιλιάδες ψάρια νεκρά στην επιφάνεια, τα οποία προσπαθούσαν τότε οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις να μαζέψουν και να τα θάψουν. Υπάρχει τεράστιο πρόβλημα.

Ξέρετε, επίσης, ότι υπάρχει χωριό πλησίον του Αμβρακικού όπου πεθαίνουν νέοι άνθρωποι από καρκίνο, γιατί τα νερά όταν βρέχει μπαίνουν στις αυλές, δηλητηριάζονται από τα φυτοφάρ-

μακα, τα λιπάσματα, τα ζωικά απόβλητα, τα οποία ευθύνονται για τη νέκρωση σήμερα του Αμβρακικού Κόλπου;

Σ' αυτό το χωριό η διάνοιξη του αύλακα είχε γίνει με αυθαίρετο τρόπο, αλλά μ' ένα καθάρισμα μπορούν να φεύγουν τα νερά, ώστε να μη δηλητηριάζονται και να πεθαίνουν νέοι άνθρωποι. Είναι τόσο απλό, χωρίς να γίνει καμμία επιπλέον παρέμβαση στο τοπίο ή στη φύση, ώστε να τη βλάψουμε. Νομίζω ότι μπορούμε να κάνουμε ορισμένες ήπιες παρεμβάσεις.

Προέρχομαι από ένα νομό που τον διασχίζουν τρία ποτάμια: ο Άραχθος, ο Αχελώος και ο Λούρος. Θέλω να συγχαρώ από το Βήμα της Βουλής την Υπουργό για τα αντανακλαστικά της πέρυσι, στο νομοσχέδιο που συζητήσαμε για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, όσον αφορά την προστασία του ποταμού Αράχθου. Προβλέφθηκε το να μη χαρακτηρίζονται ως «ανανεώσιμες πηγές» υδροηλεκτρικά έργα μέχρι 100 MW αλλά μόνο μέχρι 15 MW, όπως ισχύει διεθνώς, έτσι ώστε να μην μπορέσει να κατασκευαστεί στον Άραχθο ένα τεράστιο έργο 95 MW, το οποίο δεν ξέρω πώς εμφιλοχώρησε έτσι ώστε να είναι σχεδόν «φωτογραφική» η διάταξη. Πάντως, τα αντανακλαστικά της Υπουργού ήταν άμεσα και κατανόησε αυτό το πρόβλημα.

Θα ήθελα με την ευκαιρία αυτή να πω όσον αφορά το εθνικό πάρκο Τζουμέρκων και της χαράδρας του Αράχθου, που έχει χαρακτηριστεί ως «εθνικό πάρκο», είναι μια προστατευόμενη περιοχή και περικλείει μια περιοχή σπάνιας περιβαλλοντικής ομορφιάς, με πλούσια βιοποικιλότητα, ότι η προστασία αυτής της περιοχής δεν σημαίνει σε καμμιά περίπτωση ότι θα πρέπει να αποβαίνει σε βάρος της τοπικής ανάπτυξης, όταν πρόκειται για ήπιες παρεμβάσεις που συνάδουν και με το χαρακτήρα της χρήσης και με το χαρακτήρα και τη λειτουργία της περιοχής, όπως είναι, για παράδειγμα, η κατασκευή αθλητικών εγκαταστάσεων ήπιας μορφής ή ένα μικρό χιονοδρομικό κέντρο ή ένα ορειβατικό καταφύγιο, τα οποία είναι ήπιας παρέμβασης και δεν χρειάζεται να πάμε σε πολύ αυστηρό πλαίσιο.

Είχαμε ζητήσει από την Υπουργό πέρυσι να εξαιρέσει μια έκταση στο εθνικό πάρκο των Τζουμέρκων, ώστε να μπορούν να κατασκευαστούν τέτοιες αθλητικές εγκαταστάσεις και έτσι να δοθεί στην περιοχή αυτή μια επιπλέον δυνατότητα. Νομίζω ότι πρέπει να το κάνετε.

Θα επισημάνω, κλείνοντας, δύο–τρία σημεία, τα οποία αφορούν σήμερα τις πολεοδομίες. Πρώτον, είναι οι ημιυπαίθριοι. Πήρατε μια απόφαση να δώσετε παράταση μέχρι τέλος Ιουνίου. Εδώ θα ήθελα να πω το εξής. Για ποιο λόγο να υπάρχουν προθεσμίες; Σήμερα κάποιος για να ξεκινήσει να κάνει την τακτοποίηση του ημιυπαίθριου θέλει περίπου 700 ευρώ. Κατά την άποψή μου, δεν χρειάζονται καθόλου προθεσμίες. Το νομοθετούμε και πάει κάποιος σε δύο ή σε τρία χρόνια και τακτοποιεί τον ημιυπαίθριο, γιατί τότε έχει τα χρήματα, τότε έχει το πρόβλημα που θέλει να λύσει.

Αλλά όσον αφορά και στην περαίωση ακόμη του Υπουργείου Οικονομικών, που δεν είναι δικό σας θέμα, γιατί να υπάρχουν προθεσμίες για να κάνει κάποιος περαίωση; Κάποιος δεν έχει σήμερα χρήματα. Έχει σ' ένα χρόνο ή σε δύο. Να πάει να κλείσει τα βιβλία του.

Εγώ είμαι κατά των προθεσμιών. Νομίζω ότι οι πολίτες μπορούν να τα τακτοποιούν όποτε διευκολύνονται, εφόσον υπάρχει βούληση από την Κυβέρνηση κι από την πολιτεία κι από τη Βουλή να νομοθετήσουν με ένα συγκεκριμένο τρόπο.

Κι ένα τελευταίο θα πω σε ό,τι αφορά τις ενεργειακές μελέτες που υπάρχουν, τις γνωστές ΚΕΝΑΚ στις πολεοδομίες. Εκεί υπάρχει ένα μπλοκάρισμα. Νομίζω ότι θα πρέπει να βγει μια εγκύκλιος από το Υπουργείο και να υπάρχει ένα desk, ένα γραφείο σε κάθε πολεοδομία που να ελέγχει αν είναι εντάξει οι ενεργειακές μελέτες. Όπως ελέγχουν σήμερα τα στατικά, τα αρχιτεκτονικά σχέδια, τα φορολογικά κ.λπ. και δίνουν την έγκριση για να εκδοθεί μια οικοδομική άδεια, νομίζω ότι θα πρέπει με τον αντίστοιχο τρόπο να γίνεται άμεσα ο έλεγχος της ενεργειακής μελέτης, έτσι ώστε να ξεμπλοκάρει αυτή η διαδικασία.

Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι πάρα πολύ σημαντικό. Εγώ το υπερψηφίζω, με όποιες μικροατέλειες μπορεί να έχει ή με όποιες κριτικές μπορεί να έχουν γίνει. Είναι ίσως από τα πιο σημαντικά νομοθετήματα που έχουμε συζητήσει εδώ στη Βουλή. Σίγουρα κανένας δεν είναι ευχαριστημένος απ' αυτό που βλέπει, από την αναρχία, την ασυδοσία και την αυθαιρεσία που βλέπουμε στην Ελλάδα. Αυτό το όμορφο τοπίο που υπάρχει στην Ελλάδα πρέπει να σταματήσουμε να το καταστρέφουμε. Αυτό είναι σήμερα το μεγάλο αίτημα και της κοινωνίας και της εποχής και όλων. Σ' αυτό το αίτημα πρέπει να ανταποκριθούμε και αυτό το νομοσχέδιο δίνει αυτή τη δυνατότητα, να ανταποκριθούμε σ' αυτό το αίτημα της κοινωνίας, να ξεπεράσουμε τις μικροκομματικές, μικροπολιτικές αντιμετωπίσεις σε κάποια ζητήματα και να αντισταθούμε, αν θέλετε, σε κάποιες πιέσεις και των ψηφοφόρων μας, εφόσον πρόκειται για την προστασία της φύσης, της ίδιας της κληρονομιάς μας και του περιβάλλοντος που όλοι θέλουμε να προστατεύσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιρώνη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Νομού Αττικής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα από αρκετούς συναδέλφους να λένε ότι αδικείται το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Κοιτάξτε, εγώ δεν θέλω να υποτιμήσω την αξία της προστασίας της βιοποικιλότητας ούτε και εν γένει την αξία της προστασίας του περιβάλλοντος, αλλά δεν έχει νόημα να λέμε συνεχώς αυτονόητα πράγματα μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Εκείνο που έχει σημασία, σε τελευταία ανάλυση, είναι να δούμε ποιες σταθμίσεις γίνονται, γι' αυτό και δεν αδικείται τελικά το νομοσχέδιο. Γιατί το νομοσχέδιο αυτό κάνει παρεμβάσεις σημαντικές για τη ζωή των ανθρώπων και ισχυρίζεται ότι με αυτόν τον τρόπο θα προστατεύσει τη βιοποικιλότητα.

Μπορείτε να μου πείτε παρακαλώ πολύ –για να πάμε στο συγκεκριμένο και στο επίμαχο- ποια είναι εκείνη η μελέτη, η οποία λέει ότι αν δομήσεις στα τέσσερα στρέμματα, δεν προστατεύεται η βιοποικιλότητα, ενώ αν δομήσεις στα δέκα, προστατεύεται; Μπορείτε να μου πείτε από πού προκύπτει αυτό;

Άκουσα εδώ ένα ολόκληρο επιχείρημα, να απαγορεύσουμε την εκτός σχεδίου δόμηση. Εντάξει. Είναι θέση της Κυβερνήσεως αυτή; Ας την πει! Ας πει ότι θέλει να απαγορεύσει πλήρως την εκτός σχεδίου δόμηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Όμως, κάποια στιγμή πρέπει να γίνει.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εντάξει. Νομοθετήστε το τώρα! Τι «κάποια στιγμή»; Να η στιγμή, δεν ξέρω πόσο θα είστε κυβέρνηση. Νομοθετήστε το, βάλτε το.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Δεν συμφωνείτε;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, θα διαφωνήσω. Εμείς αυτό δεν το υποστηρίζουμε, εσείς το υποστηρίζετε. Εγώ θα σας πω γιατί θα διαφωνήσω. Διαφωνώ για δύο λόγους. Ο βασικός λόγος –και εκεί είναι ο πυρήνας της συζήτησης- είναι ότι εδώ νομοθετούμε, λες και δεν νομοθετούμε σε ένα συγκεκριμένο κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον, αλλά λες και είμαστε στην Ελβετία. Ε, δεν είμαστε στην Ελβετία!

Η εκτός σχεδίου δόμηση δημιουργήθηκε στην Ελλάδα και έχει ιστορικούς λόγους, για τους οποίους δημιουργήθηκε. Κύριε Υπουργέ, τους έχουμε συζητήσει. Κοινωνικοί είναι οι λόγοι για τους οποίους δημιουργήθηκε, γιατί στην πραγματικότητα υπήρχε αναγκαιότητα να αποκτήσει ο Έλληνας ένα σπίτι και να φύγει από τη μιζέρια, τη φτώχεια και την εξαθλίωση, στην οποία βρισκόταν η Ελλάδα το '49 και το '50, διότι εύκολα κατηγορούμε γιατί αναπτύχθηκε αυτό το στρεβλό οικοδομικό και –αν θέλετε- πολεοδομικό μοντέλο. Εύκολο είναι να το λες σήμερα, όταν το έχεις κατακτήσει!

Τότε, όμως, που είχες έναν πληθυσμό να στεγάσεις, ο οποίος δεν είχε τίποτα, γιατί ήταν μέσα στις λάσπες, γιατί ήταν μέσα στα καλύβια, γιατί ήταν μέσα στη φτώχεια και μέσα στην εξαθλίωση, έπρεπε να του δώσεις μια στεγαστική διέξοδο και του την έδωσες έτσι!

Ερχόμαστε, λοιπόν, σήμερα –από ποια άνεση, δεν ξέρω, γιατί είναι και ένα ερώτημα σε ποια άνεση βρισκόμαστε σήμερα- όπου ο Πρωθυπουργός στη συνάντηση με τους πολιτικούς Αρχηγούς δεν μας έδωσε την εικόνα μιας ανέσεως οικονομικής. Μας έδωσε

την εικόνα μιας πραγματικής δυσκολίας.

Έρχομαι και διερωτώμαι: Σε ποιο πλαίσιο είναι ενταγμένο αυτό το σχέδιο νόμου; Από τη μια μεριά, αγωνιούμε για το τι θα συμβεί δεκαπέντε μέρες μετά στην Ευρώπη για την οικονομία του τόπου και από την άλλη μεριά ερχόμαστε και λέμε «ξέρετε, εδώ ήρθε η ώρα να τακτοποιήσουμε ό,τι ατόπημα και ανόμημα και μη ανόμημα έχει φτιαχτεί όλα αυτά τα χρόνια». Αυτό τώρα είναι πολιτική; Αυτό τώρα είναι η προσέγγιση του τώρα; Είναι η στιγμή για να το κάνετε; Το ένα είναι αυτό.

Ένα δεύτερο ζήτημα, το οποίο έχει να κάνει με την εκτός σχεδίου δόμηση, είναι το εξής. Βεβαίως και υπάρχει ένα ζήτημα προστασίας της ιδιοκτησίας και αυτό δεν είναι ασήμαντο. Ακούω το αντεπιχείρημα: Δηλαδή αν κάποια στιγμή κρίνουμε ότι, εν πάση περιπτώσει, ήρθε η ώρα να θέσουμε περιορισμούς σε μια ήδη διαμορφωθείσα κατάσταση, δεν θα το κάνουμε; Δεν πρέπει να μπορούμε να το κάνουμε; Επειδή κάποιος κάτι απέκτησε μια δεδομένη στιγμή, αυτό δεν μπορεί να βαρυνθεί ποτέ; Δεν μπορούν μεταγενεστέρως να μπουν περιορισμοί;

Απαντώ: Βεβαίως και μπορούν, αλλά δεν μπορούν να μπουν από τη μια μέρα στην άλλη. Εκεί όλοι μας θα αποδεχθούμε ένα κόστος. Θα πούμε: Αγόρασες με αξία τεσσάρων στρεμμάτων; Ναι. Έχεις χρονικό διάστημα τόσο για να το δομήσεις. Αυτό είναι το έντιμο απέναντι στον πολίτη, όχι να τον αιφνιδιάσουμε και να του πούμε «τώρα τέλειωσε», διότι αν θέλουμε να του πούμε «τώρα τέλειωσε», φέρτε και την αποζημίωση μαζί! Δεν γίνεται διαφορετικά.

Άρα, λοιπόν, αυτή είναι μια ισορροπία. Δώστε τη δυνατότητα στον πολίτη και από εκεί και πέρα, από τη στιγμή που στον πολίτη πεις «πρέπει να δομήσεις μέσα σε ένα νοητό χρόνο» και δεν δόμησε, τότε βεβαίως, ναι, χάνει το δικαίωμά του. Αυτή είναι, όμως, μια καθαρή σχέση με τον πολίτη.

Τι κάνετε τώρα με αυτήν τη ρύθμιση; Προσέξτε τώρα –και επιτρέψτε μου- η ιστορία της ρυθμίσεως είναι και θλιβερή από όλες τις πλευρές. Να σας θυμίσω την ιστορία της ρυθμίσεως, την πρόσφατη ιστορία των τελευταίων σαράντα ημερών. Έρχεται ως καθολική απαγόρευση δομήσεως της «NATURA» –το θυμάστε- για τα δέκα στρέμματα. Δέκα στρέμματα, χωρίς εξαιρέσεις, χωρίς παρεκκλίσεις, χωρίς τέσσερα στρέμματα, χωρίς τίποτα!

Υπάρχει συμφωνία της Υπουργού με τους Βουλευτές πως, αυτό θα το πάρει πίσω και δεν θα υπάρχει συμβιβασμός στις παρεκκλίσεις και στην κατάτμηση –μάλιστα- αλλά τα τέσσερα στρέμματα θα είναι τέσσερα στρέμματα.

Έρχεται τροποποιημένο στην επιτροπή, όπου υπάρχουν οι εξαιρέσεις που δεν είναι για το σύνολο των τεσσάρων στρεμμάτων αλλά αφορούν μόνο αυτά τα οποία έχουν επαφή σε εθνικές οδούς, καθώς και αυτή τη διάταξη της περίφημης παραγράφου Β' του προεδρικού διατάγματος. Εξαιρείται η παράγραφος Α'. Ξεσηκωμός, νέα συνεννόηση. Και έρχεται σήμερα η διάταξη. Μένει για την Ολομέλεια. Στη διάταξη της Ολομελείας έχει παρεισφρήσει ξανά η σύνδεση της αρτιότητος με τη μεταγραφή. Πρέπει –λέει- να έχεις μεταγράψει μέχρι την 1η Μαρτίου, για να μπεις στην αρτιότητα των τεσσάρων στρεμμάτων.

Δηλαδή με συγχωρείτε, ο άλλος ο οποίος έχει σήμερα κληρονομήσει, δεν έχει κάνει αποδοχή της κληρονομίας γιατί δε θέλει να πληρώσει το φόρο, και επομένως δεν έχει κάνει και τη μεταγραφή, δεν αποκτά, δεν πάει στην αρτιότητα; Ακούστε τώρα παραλογισμό!

Γιατί όλα αυτά; Γιατί, η Υπουργός και το Υπουργείο δεν θέλει αυτήν τη ρύθμιση και κάνει μία διαρκή μάχη οπισθοφυλακής. Αυτό είναι. Εν πάση περιπτώσει, είτε το πιστεύετε είτε δεν το πιστεύετε. Δεν μπορεί να γίνεται αενάως αυτή η διαπραγμάτευση. Τι εικόνα είναι αυτή;

Άρα, λοιπόν, εδώ και σε αυτό το σημείο να ρωτήσω κάτι, το οποίο ξεπεράσαμε. Με το επιχείρημα το οποίο ανέπτυξε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ -το οποίο είναι το επιχείρημα της μεταβατικότητας και της προστασίας της ιδιοκτησίας που σας αναπτύσσω και εγώ- γιατί αυτός ο οποίος έχει αγοράσει με παρεκκλίσεις, τώρα δεν πρέπει να τις έχει;

Για εξηγήστε μου, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας. Για ποιο λόγο με το αυτό επιχείρημα δεν πρέπει να τις έχει; Ό,τι χρησιμοποιείται ως επιχείρημα για την υπεράσπιση του δικαιώματος δομήσεως στα τέσσερα στρέμματα, σας το λέω εγώ για τα επτακόσια πενήντα μέτρα. Για ποιο λόγο, δηλαδή, αυτός δεν πρέπει να έχει το δικαίωμα;

Θα έρθω στην τροπολογία. Απευθύνομαι στην Κυβέρνηση, διότι πάλι κατά τον τύπο δεν μπορώ να εγκαλέσω τη Βουλή. Κατά τον τύπο μπορεί να κατατεθεί κυβερνητική τροπολογία την τελευταία ώρα. Λέω, λοιπόν, στην Κυβέρνηση που παίρνει αυτή την πρωτοβουλία. Θεωρείτε ορθή νομοθετική πρωτοβουλία ζητήματα που αφορούν τη δόμηση με κλίση 35%, αλλά και τη δόμηση ένθεν και ένθεν των εθνικών οδών, να τα φέρνετε με τροπολογία που δεν έχει περάσει από την επιτροπή, που δεν έχει συζητηθεί, που δεν έχουν ακουστεί απόψεις, που δεν έχει υποστεί την βάσανο και την κριτική; Με συγχωρείτε είναι αυτός τρόπος νομοθεσίας; Γιατί να γίνεται αυτό;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Πρέπει να ακούσουμε επιχειρήματα. Μπορεί οι ρυθμίσεις να είναι ωραίες, μπορεί να είναι σωστές. Να μην το ακούσουμε; Να μην το ψάξουμε; Να μην το μελετήσουμε; Να μην το δούμε; Αλλά θέλω να ακούσω και το επιχείρημα, αυτό που χρησιμοποίησε ο κ. Πρωτόπαπας, αλλά και το δικό σας.

Και η δική σας επιχειρηματολογία σε όλη αυτήν την αναδίπλωση που κάνετε όλο αυτό το χρονικό διάστημα τι είναι; Είναι οι σταθμίσεις της μεταβατικότητας. Αυτό που λέμε, δηλαδή η προστασία της ιδιοκτησίας και ο μη αιφνιδιασμός. Γιατί, ισχύει για αυτούς και δεν ισχύει για εκείνους; Γιατί ισχύει για αυτούς που έχουν τα τέσσερα στρέμματα και δεν ισχύει γι' αυτούς που έχουν το δικαίωμα δομήσεως στα 35% κλίση ή γι' αυτούς που έχουν τα δικαιώματα δομήσεως ένθεν και ένθεν των εθνικών οδών; Με ποιο επιχείρημα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αφήνω τη τελευταία διάταξη -η οποία είναι εντελώς απαράδεκτη και η οποία δημιουργεί τεράστια δυσπιστία στους πολίτες- η οποία είναι ότι με αμετάκλητες αποφάσεις να έχει κριθεί ο δασικός ή όχι χαρακτήρας ενός συγκεκριμένου ακινήτου και το εμπράγματο δικαίωμα. Αλλά αφήνω το εμπράγματο δικαίωμα, γιατί εκεί μπορεί να γίνει εύκολα αναδίπλωση.

Υπάρχει πράγματι μία απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, που λέει ότι ο δασικός χαρακτήρας δεν μπορεί να κριθεί από τα αστικά δικαστήρια. Σωστά. Εγώ λέω όμως, εσείς ως διοίκηση, ως πολιτικοί, ποια πρέπει να είναι η θέση μας εδώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώνετε, αν έχετε την καλοσύνη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το ακούω αυτό που λέει το Συμβούλιο της Επικρατείας. Η πολιτική θέση ποια είναι; Πήγε ο πολίτης στα δικαστήρια, πήρε μια απόφαση, πήγε στον Άρειο Πάγο. Του είπαν δεν είναι δασικό. Εσείς λέτε όχι, πάμε ξανά τη διαδικασία δασικών αμφισβητήσεων. Έτσι θα οικοδομήσουμε εμπιστοσύνη αυτήν τη χρονική στιγμή;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έτσι δεν γίνεται δουλειά, δεν γίνονται ρυθμίσεις. Έτσι δεν μπορεί να υπάρξει πραγματική σχέση με τους πολίτες. Φέρουμε όλοι τεράστια ευθύνη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε το Βουλευτή Αττικής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδή Βορίδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Λευκάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Σπυροπάνος Μαργέλης για επτά λεπτά.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι κανένας δεν αμφισβητεί την ανάγκη να προστατεύσουμε το φυσικό μας περιβάλλον, τη βιοποικιλότητα, όλον αυτόν τον βιολογικό πλούτο που υπάρχει στη χώρα μας. Άλλωστε, πιστεύω ότι αποτελεί ένα μεγάλο συγκριτικό πλεονέκτημα και για τη χώρα μας, αλλά και για το Νομό μου, τη Λευκάδα, όπου υπερηφανευόμαστε για το φυσικό μας περιβάλλον, για το εσωτερικό αρχιπέλαγος του Ιονίου, για τα νησιά μας για τη φύση μας, για τα είδη της χλωρίδας και της πανίδας.

Περί αυτού δεν υπάρχει καμμία αμφισβήτηση. Και προσυπογράφω όλα όσα είπε η κυρία Υπουργός νωρίτερα για την ανάγκη

να θεσμοθετήσουμε μέτρα προστασίας, για την ανάγκη να εφαρμόσουμε πολιτικές, για την ανάγκη να προστατεύσουμε το φυσικό μας περιβάλλον και τη βιοποικιλότητα στη χώρα μας.

Άλλωστε, όπως γνωρίζουμε όλοι, στη χώρα μας έχουμε την τύχη –λέω εγώ- να έχουμε τα περισσότερα είδη φυτών, τα περισσότερα είδη πουλιών, τα περισσότερα είδη ζώων, τα περισσότερα είδη φυτών και ζώων που κινδυνεύουν κι έχουμε πραγματικά χρέος να πάρουμε τα μέτρα που χρειάζονται και να προστατεύσουμε όλον αυτόν τον πλούτο μας. Εγώ επικροτώ και στηρίζω και επί της αρχής ψηφίζω και στηρίζω αυτό το νομοσχέδιο σήμερα.

Όμως, αρκεί ένας νόμος για να προστατεύσει το φυσικό περιβάλλον; Αρκούν διατάξεις νομοθετικές για να προστατεύσουμε τη βιοποικιλότητα στη χώρα μας; Δεν χρειάζεται η κοινωνία, οι πολίτες να είναι συμμέτοχοι, να είναι αλληλέγγυοι, να είναι σύμμαχοι σ' αυτήν την προσπάθεια;

Εγώ λέω, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, πώς θα είναι σύμμαχοι οι πολίτες, όταν ερχόμαστε σήμερα και αφορίζουμε μία σειρά πράγματα; Αφορίζουμε την εκτός σχεδίου δόμηση, παραδείγματος χάριν, αλλά την ίδια στιγμή δεν τα βάζουμε με τους εαυτούς μας, με τις πολιτικές που ακολουθήσαμε χρόνια ολόκληρα, με την ανεπάρκεια της πολιτείας και όλων μας και όλου του πολιτικού συστήματος, γιατί την ίδια στιγμή δεν καταφέραμε να δώσουμε λύσεις και διεξόδους στις ανάγκες των πολιτών, γιατί δεν ολοκληρώσαμε σχέδια πόλης, γιατί δεν κάναμε χρήση γης σ' αυτόν τον τόπο, γιατί δεν έχουμε πάρει πραγματικά μέτρα, ώστε να διευκολύνουμε και να υποστηρίζουμε την οργανωμένη δόμηση, γιατί μέχρι σήμερα δεν έχουμε καταφέρει, δηλαδή, να κάνουμε τα αυτονόητα, αυτά που κάνουν σε μία σειρά προηγμένες ευρωπαϊκές χώρες.

Τελικά, τι θέλω να πω; Θέλω να πω ότι πρέπει να έχουμε ένα νόμο και να μας ενδιαφέρει η ποιότητα αυτού του νόμου, διότι ο νόμος πρέπει να έχει στόχους, όραμα, ένα σχέδιο, μία προοπτική, να κατευθύνει κάπου τα πράγματα. Ο νόμος πρέπει να είναι φιλικός προς τους πολίτες, πρέπει να είναι εύκολος, κατανοητός, σύντομος, μικρός, να τον καταλαβαίνει ο κόσμος. Ο νόμος πρέπει να λύνει προβλήματα και να μη δημιουργεί προβλήματα στους πολίτες.

Αυτός ο νόμος που έχουμε μπροστά μας σήμερα πλέον είναι ένας νόμος σε θετική κατεύθυνση. Προσπαθεί να βάλει τάξη σ' αυτά τα ζητήματα. Όμως, την ίδια στιγμή δεν βάζει τους πολίτες συμμέτοχους σ' αυτήν την προσπάθεια, αλλά τους δημιουργεί μία σειρά από προβλήματα.

Εγώ θα πω ενδεικτικά μερικά πράγματα. Ο τρόπος που καθορίσαμε τις ζώνες, που πάμε να προστατεύουμε σήμερα, ήταν τις περισσότερες φορές πρόχειρος, δεν ήταν επαρκώς δικαιολογημένος και, εν πάση περιπτώσει, έγινε χωρίς συμμετοχή της κοινωνίας και των πολιτών. Και έχουμε σήμερα, λοιπόν, δέκα-δεκαπέντε χρόνια από όταν θεσμοθετήσαμε αυτές τις ζώνες προστασίας.

Μιλάω, παραδείγματος χάριν, εγώ για τη δική μου περιοχή, όπου από το 1996-1997 προτάθηκαν σαν προστατευόμενες περιοχές το εσωτερικό αρχιπέλαγος του Ιονίου και οι λιμνοθάλασσες της Λευκάδας και το 2006 αναγνωρίστηκαν επίσημα πλέον από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όμως, αν διαβάσετε, κύριε Υπουργέ –και το διαβάζουν οι πολίτες, τι να κάνουν, ή κάποιοι άλλοι τους το δίνουν να το διαβάζουν κι έχουμε χρέος να έχουμε ενημερωμένους πολίτες- τους λόγους για τους οποίους αυτές οι περιοχές θεσμοθετήθηκαν ως προστατευόμενες, θα δείτε ότι δεν πείθουν κανέναν.

Αναφέρω, λοιπόν, εγώ και λέω ότι τις λιμνοθάλασσες της Λευκάδας, παραδείγματος χάριν, που είναι σπάνιοι φυσικοί βιότοποι εξαιρετικού ενδιαφέροντος, η αιτιολογική έκθεση τις θεσμοθετεί σαν ζώνες προστασίας και λέει ότι είναι περιοχές που παρατηρείται έντονη ιχθυοκαλλιέργεια, εντατική ιχθυοκαλλιέργεια -ενώ απαγορεύεται η εντατική ιχθυοκαλλιέργεια σ' αυτές τις περιοχές -και εντατική οστρακοκαλλιέργεια. Λέει ότι από τη δραστηριότητα σ' αυτές τις λιμνοθάλασσες ζει περίπου το 15% του πληθυσμού της Λευκάδας.

Αυτά είναι αστεία πράγματα και όταν τα διαβάζει ο κόσμος, προφανώς δεν τον πείθουμε ότι κάτι σοβαρό πάμε να κάνουμε εδώ πέρα.

Και, βεβαίως, η διάταξη που χαρακτηρίζει το εσωτερικό αρχιπέλαγος του Ιονίου ως προστατευόμενη περιοχή «NATURA», καθορίζει τα όριά της και δίνει για τα όρια αυτής της περιοχής συντεταγμένες, γεωγραφικό μήκος και πλάτος και λέει όσον αφορά τα νησιά μας «συν πενήντα μέτρα από την ακτή, προς την ενδοχώρα».

Την ίδια στιγμή υπάρχει ένας χάρτης στην ιστοσελίδα του ΥΠΕΚΑ, ο οποίος δεν λέει πενήντα μέτρα από την ακτή, αλλά λέει πενήντα, εκατόν πενήντα, χίλια, χίλια πεντακόσια, μία τέτοια περίεργη γραμμή. Επί χρόνια ολόκληρα ρωτάμε το Υπουργείο τι ισχύει από τα δύο! Το αυτονόητο είναι να ισχύουν τα πενήντα μέτρα από την ακτή, κάτι που περιγράφεται σαφώς!

Ο Δήμαρχος Μεγανησίου έκανε μία ερώτηση, για την οποία εγώ μέσω αναφοράς μου στη Βουλή ζήτησα απάντηση. Και η απάντηση από το Υπουργείο σας, κύριε Υπουργέ, είναι ότι το Υπουργείο δεν ξέρει τι ισχύει, ότι υπάρχουν δύο εκδοχές και θα τα δούμε, όταν θα ψηφιοποιήσουμε και θα καθορίσουμε τις συντεταγμένες και τους χάρτες κ.λπ. Αυτά λέει. Την ίδια στιγμή, όμως, στο άρθρο 9 υπάρχει παράγραφος που λέει ότι όταν υπάρχει ένα ακίνητο σε απόσταση τριακοσίων μέτρων από την υποτιθέμενη γραμμή-όριο της προστατευόμενης ζώνης, τότε θα πρέπει να συγκροτείται μία επιτροπή στην αποκεντρωμένη κρατική διοίκηση, η οποία θα κάνει αυτοψία, θα αποφαίνεται, θα ενημερώνει το ΥΠΕΚΑ. Και ρωτώ το εξής: Πώς θα την κάνει την αυτοψία και με ποια κριτήρια, όταν το Υπουργείο αδυνατεί να απαντήσει;

Τι κάνουμε, λοιπόν, μ' αυτόν τον τρόπο; Λέμε στους πολίτες ότι για τριακόσια μέτρα, για παράδειγμα, από τις ακτές της Λευκάδας και των νησιών και της Αιτωλοακαρνανίας και όπου υπάρχει προστατευόμενη περιοχή, ουσιαστικά θα περιμένουν. Όμως, σ' αυτήν την παράκτια ζώνη υπάρχει όλη η οικονομική ζωή της Λευκάδας που είναι ο τουρισμός, η οικοδομή! Και εμείς, επειδή αδυνατούμε κι έχουμε ανεπάρκεια ως πολιτεία να λύσουμε το πρόβλημα και να απαντήσουμε στο αυτονόητο, ερχόμαστε και λέμε σε όλους αυτούς τους ανθρώπους «περιμένετε και θα δούμε τι θα κάνουμε».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και θέλω να πω ακόμα το εξής: Δεν αρκεί να έχουμε αυστηρούς νόμους και περίπλοκες διατάξεις. Πρέπει να έχουμε απλούς νόμους, απλές διατάξεις και να τους εφαρμόζουμε. Ο ν.1650/1986 ήταν ένας νόμος πρωτοποριακός για την εποχή του. Εν τούτοις, μέχρι σήμερα δεν απέδωσε τα αναμενόμενα, διότι στην πράξη δεν εφαρμόστηκε. Και κάθε φορά που επιζητούμε την έγκριση περιβαλλοντικών όρων, είμαστε αυστηρότατοι και γνωρίζουμε όλοι ότι η Ειδική Υπηρεσία Περιβάλλοντος χρειάζεται πέντε, έξι, επτά, δεκαεπτά μήνες για να εγκρίνει, αλλά όταν εγκρίνει, κύριε Υπουργέ μου, κανένας δεν ασχολείται αν εφαρμόστηκαν αυτοί οι περιβαλλοντικοί όροι. Και αυτό είναι ένα ζήτημα μεγάλο. Στην πράξη, δηλαδή, ουσιαστικά κάνουμε μία άσκηση στους εαυτούς μας, χωρίς να παράγουμε κανένα αποτέλεσμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και θέλω να κλείσω αναφέροντάς σας ένα παράδειγμα και θα μιλήσω αύριο αναλυτικά επί των άρθρων γι' αυτό το ζήτημα. Στη Λευκάδα ταλαιπωρηθήκαμε επί τριάμισι χρόνια για τη λειτουργία ενός πυρηνελαιουργείου. Χρειάστηκε το Συμβούλιο της Επικρατείας να αποφανθεί και στο τέλος να δοθεί άδεια λειτουργίας. Τελικά, λειτούργησε το πυρηνελαιουργείο. Ξεσηκώθηκε η Λευκάδα, έχουν αποκλείσει τους δρόμους, έχουν στήσει αντίσκηνα. Και τι ζητάει ο κόσμος; Ζητά να ελεγχθεί η τήρηση των περιβαλλοντικών όρων!

Σας πληροφορώ, κύριε Υπουργέ, ότι παρά τις δικές μου επανειλημμένες εκκλήσεις, ούτε οι τοπικές ούτε οι περιφερειακές υπηρεσίες, αλλά ούτε και οι υπηρεσίες του κεντρικού Υπουργείου, οι κεντρικές υπηρεσίες, επιλαμβάνονται του αιτήματος αλλά λένε διάφορα πράγματα.

Όλα αυτά, λοιπόν, δημιουργούν σύγχυση, αγανάκτηση και δυσπιστία στους πολίτες. Και αν τους πολίτες δεν τους έχουμε συμμάχους, αλληλέγγυους και συμμέτοχους σ' αυτήν την προσπάθεια να προστατεύσουμε το φυσικό μας περιβάλλον και το βιο-

λογικό μας πλούτο, που είναι πραγματικά το μεγάλο συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας, θα αποτύχουμε. Κι εγώ συμφωνώ μ' αυτό που είπε η κυρία Υπουργός, ότι δηλαδή η περιβαλλοντική χρεοκοπία είναι ίσως ισοδύναμη με την οικονομική κρίση και την οικονομική χρεοκοπία. Ενδεχομένως, αυτή να αργήσει, αλλά αν δεν πάρουμε μέτρα, εκεί θα καταλήξουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Σπυροπάνο Μαργέλη, Βουλευτή Λευκάδας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Γρηγόρης Ψαριανός, Ανεξάρτητος Βουλευτής της Β' Αθηνών.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Τι κρίμα να μην είναι εδώ ο Πρωθυπουργός σήμερα! Ελπίζω να μας παρακολουθεί από την τηλεόραση, γιατί εδώ και πάρα πολύ καιρό ζητά συναίνεση, συνεννόηση, ομοθυμία, ζητά να συμφωνήσουμε τα κόμματα μεταξύ μας.

Σήμερα, λοιπόν, θα έπρεπε να χοροπηδάει από τη χαρά του, γιατί εγώ βλέπω να συμφωνούν εκπρόσωποι όλων των κομμάτων αντιδρώντας σε ένα σχέδιο νόμου που κάνει ένα μικρό βηματάκι μπροστά, ενώ θα έπρεπε να κάνουμε άλματα και να έχουμε κάνει άλματα εδώ και δεκαετίες, ενώ θα έπρεπε να έχουμε καταργήσει την εκτός σχεδίου δόμηση που έγινε το '22 και '23 για να υποδεχθεί, για να αποκαταστήσει, για να τακτοποιήσει και να βολέψει τους πρόσφυγες της Μικράς Ασίας. Παρ' όλα αυτά, η εκτός σχεδίου δόμηση κρατείται μέχρι σήμερα και είναι η μόνη περίπτωση στην Ευρώπη. Αυτή η περίπτωση δεν υπάρχει αλλού, όπως και το ιδιοκτησιακό καθεστώς της Ελλάδας. Δεν υπάρχει πουθενά στην Ευρώπη. Δεν υπάρχει πουθενά αλλού στον κόσμο το γεγονός ότι με τα φιρμάνια των σουλτάνων και με τα χρυσόβουλα βυζαντινών αυτοκρατόρων ρυθμίζονται τα ιδιοκτησιακά της Ελλάδας. Ποια Ευρώπη; Δεν υπάρχει ούτε στο Ουζμπεκιστάν ούτε στη Σιέρα Λεόνε ούτε στη Σομαλία ούτε στο Λεσότο! Δεν υπάρχει πουθενά αλλού! Μόνο εδώ γίνεται κάτι τέτοιο. Αυτό είναι δικό μας, είναι ελληνική εφεύρεση, όπως ο φραπές!

Η μεγάλη πληγή που είναι η περιβαλλοντική καταστροφή είναι μεγαλύτερη από την οικονομική. Την οικονομική καταστροφή μπορούμε να την αντέξουμε ή να την επανορθώσουμε. Την περιβαλλοντική δεν μπορούμε. Θέλουμε εκατοντάδες χρόνια για να αποκαταστήσουμε τα καμένα δάση, όπως την Πεντέλη, την Πάρνηθα, τον Παρνασσό, τον Ταΰγετο, τον Πάρνωνα, τα βουνά μας. Θέλουμε δεκαετίες και αιώνες για να αποκαταστήσουμε τις καταστροφές που έχουμε κάνει στις λίμνες μας, στην αγαπημένη μας πατρίδα εμείς οι πατριώτες, εμείς οι Αριστεροί και Δεξιοί ρήτορες της πατριδολαγνείας, για να βάλει, για παράδειγμα, ο φτωχός ένα κεραμίδι πάνω από το κεφάλι του.

Έχω βαρεθεί να ακούω αυτήν την Αριστερή ρητορεία που έγκειται στο να βάλει κι αυτός ο κακομοίρης, ο Αριστερός, ο φτωχός κατατρεγμένος, ένα κεραμίδι στο κεφάλι του, ας κάνει ένα αυθαίρετο, ένα πανωσήκωμα, ας μπαζώσει ένα ρέμα, ας «φάει» μια λίμνη, τρεις λίμνες και δυο βουνά!

Έχω βαρεθεί να ακούω ότι εδώ δεν γίνεται τίποτα και από την άλλη μεριά να σκάνε οι όμιλοι των εκδοτών, των μεγαλοεκδοτών και των εργολάβων και να κάνουν ολόκληρους πρότυπους οικισμούς οικοτουρισμού.

Έχω βαρεθεί να βλέπω το φουκαρά στον Παρνασσό να μην μπορεί να φτιάξει ένα σπιτάκι, έστω και να βάλει αυτό το κεραμιδάκι στο κεφάλι του και μεγάλα resort να πολεοδομούν κομμάτια του δάσους και να εξαφανίζονται χιλιάδες έλατα μπροστά στα μάτια μας με τις υπογραφές και τις βούλες του κράτους, με τα «παραθυράκια» και με τους άθλιους νόμους που έχουμε εδώ και ψηφίζουμε.

Και μόλις πάμε να κάνουμε ένα τόσο δα μικρό βηματάκι, είδα με μεγάλη μου έκπληξη εκπροσώπους όλων των κομμάτων –και εδώ είναι η ομοθυμία και η συνεννόηση- να συμφωνούν ότι πρέπει αυτό το πράγμα να το φάμε, να το τσαλακώσουμε και να το καταπιούμε, γιατί είναι απαράδεκτο, γιατί κάνει εκείνο και το άλλο. Τίποτα δεν κάνει! Κάνει ένα τόσο μικρό πόντο. Ενώ πρέπει να κάνουμε τέσσερα μέτρα, κάνει δυο βηματάκια, σαν τα βηματάκια που κάναμε και βάζαμε και το μισό πόδι μετά, σαν το μυτάκι που βάζαμε μετά. Δεν καταλαβαίνω, δηλαδή, γιατί γίνεται όλη αυτή η ιστορία εδώ πέρα για πράγματα που έπρεπε να τα έχουμε κάνει εδώ και δεκαετίες.

Υπάρχει ένας Αριστερός και Δεξιός πατριωτισμός που υπερασπίζεται αυτό το σχέδιο, το οποίο εφαρμοσμένο ως τα σήμερα προκάλεσε τη σχεδόν ολική καταστροφή του τόπου μας. Ο μόνος πατριωτισμός, όπως λέει και ένας φίλος μου, αλλά και πολλοί άλλοι φίλοι που ανήκουν σε όλους τους πολιτικούς χώρους, που θα έπρεπε να υπάρχει είναι να μπορέσουμε να διασώσουμε ό,τι έχει απομείνει. Δεν υπάρχει άλλος πατριωτισμός! Όλα τα άλλα είναι ρητορείες και αρλούμπες που λέγονται για να έχουμε να λέμε και να προσπαθούμε να καλύψουμε τα μικροσυμφέροντα της πελατείας μας. Ως Βουλευτές σε οποιαδήποτε περιοχή της Ελλάδας έχουμε τους «πελάτες» μας και προσπαθούμε να τους βολέψουμε με τις λαδωμένες πολεοδομίες, με τις χρηματισμένες εφορίες, με το ΣΔΟΕ και με τα κόλπα.

Εγώ θα ήθελα να σας πω ότι σε μια περιοχή που είναι έξω από τη Λαμία και περνάει ο δρόμος –δεν θα σας πω ποια είναι αυτή η περιοχή και την καρφώσω- βλέπω ένα παλιό μέρος αυτής της μικρής κωμόπολης που είναι κοντά στη θάλασσα του Μαλιακού και στην οποία ό,τι έχει σωθεί είναι το 1/10. Τα 9/10 έχουν καταστραφεί μ' αυτές τις άθλιες τετραόροφες πολυκατοικίες που έχουν γίνει, μ' αυτές με τις οποίες έχουμε γεμίσει τις πόλεις μας, με αποτέλεσμα να μην ξέρεις αν είσαι στο Περιστέρι, στο Αιγάλεω, στο Χολαργό, στη Θήβα, στη Σιάτιστα ή στα Γρεβενά. Είναι όλοι το ίδιο!

Αυτήν την αθλιότητα την κάναμε με την αντιπαροχή. Την κάναμε λεηλατώντας ακόμα και τους κακούς νόμους που είχαμε, με παράθυρα, μπαλκονόπορτες, πανωσηκώματα και ημιυπαίθριους των νόμων πια. Καταστρέψαμε ό,τι είχαμε και δεν είχαμε.

Περνώντας, λοιπόν, απ' αυτήν την κωμόπολη που σας λέω, βλέπεις στη μέση της πόλης ένα κτήριο έντεκα ορόφων. Έντεκα όροφοι! Παντού –κακώς- είναι τρεις ή τέσσερις όροφοι, δεκαπέντε πέτρινα σπίτια και στη μέση της κωμόπολης είναι ένα εντεκαώροφο κτήριο. Έτσι, σαν οδοντογλυφίδα!

Ποια πολεοδομία υπέγραψε αυτό; Ποιος είναι ο ιδιοκτήτης του; Ουδείς αναρωτήθηκε. Τι έχουμε κάνει στη Βεγορίτιδα, στο Πόρτο Λάγος, στη λίμνη των Ιωαννίνων, στη λίμνη της Καστοριάς και στη Βιστωνίδα; Τι έχουμε κάνει στον Αμβρακικό και στον Παγασητικό; Τι έχουμε κάνει στο Θερμαϊκό και στο Σαρωνικό; Τι έχουμε κάνει στα νησιά μας;

Θέλουν όλα τα μικρά νησιά να γίνουν Μύκονος! Θέλουμε να κάνουμε Μύκονο τη Δονούσα, τα Αντικύθηρα, τα Ψαρά και τους Λειψούς! Την έχουμε ήδη καταστρέψει τη Μύκονο -το ωραιότερο νησί των Κυκλάδων μαζί με τη Σαντορίνη- και θέλουμε να την καταστρέψουμε τελείως!

Δεν έχουμε Κτηματολόγιο –η μόνη χώρα στην Ευρώπη!- ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση -η καταραμένη, η καπιταλιστική, αυτά τα «τέρατα» του καπιταλισμού!- έχει χρηματοδοτήσει τη σύνταξη Κτηματολογίου. Εμείς δεν έχουμε κάνει Κτηματολόγιο! Έχουμε μόνο όπου είχε κτήσεις η Ιταλία –στα Δωδεκάνησα και στο Ιόνιο- τμήματα Κτηματολογίου πριν από πενήντα χρόνια. Εμείς δεν έχουμε Κτηματολόγιο ούτε Δασολόγιο!

Έχουμε κάψει τα βουνά μας, έχουμε καταστρέψει τις λίμνες μας, έχουμε καταστρέψει την αλιεία. Ψαράδες στα ελληνικά νησιά έκλαιγαν και έλεγαν: «Διαμαρτυρόμασταν πριν από είκοσι τριάντα χρόνια που δεν μας άφηναν τις ανεμότρατες, τους δυναμίτες, μας κυνηγούσαν κ.λπ.. Τώρα καταλάβαμε την ανοησία που κάναμε. Τώρα καταλάβαμε το αίσχος που κάναμε απέναντι σε εμάς και στα παιδιά μας. Και είναι αργά! Πολύ αργά!»

Αυτά πρέπει να τα επανορθώσουμε, πριν ζητήσουμε τις γερμανικές επανορθώσεις επισήμως, που δεν το έχουμε κάνει ποτέ και δεν νομίζω ότι θα το κάνουμε. Αυτά πρέπει να τα διορθώσουμε.

Αυτό το νομοσχεδιάκι κάνει ένα μικρό, πολύ δειλό βηματάκι. Κανονικά θα έπρεπε να λέει: Τέλος, η εκτός σχεδίου δόμηση! Θα κτίσεις μόνο όταν υπάρχει σχέδιο πόλης. Θες να κάνεις οικισμό εδώ; Θα κάνεις το σχέδιο πόλης και όχι να πας να φτιάξεις τα τριώροφα και τετραώροφα και σε ό,τι μείνει να έχουμε ατραπούς και μονοπάτια, όπως έχουμε σε τμήματα της Κρήτης. Για παράδειγμα στο Ακρωτήρι και στην Ελούντα –μέγιστους τουριστικούς προορισμούς- δεν μπορούν να περάσουν τα πούλμαν, γιατί υπάρχουν κάποιοι ατραποί, κάποια τέτοια μονοπάτια και δεν μπορούν να περάσουν ανάμεσα τους!

Πηγαινοέρχομαι στον Παρνασσό και βλέπω ότι το Λιβάδι της Αράχωβας. κατατεμαχίστηκε και έχει κάτι μονοπάτια, για να περνάνε οι «τζιπούρες». Μια «τζιπούρα» με την άλλη δεν μπορεί να διασταυρωθεί, ενώ θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει διπλό δρόμο, με νησίδα, με παρκάκια, να αφήσουμε ανάμεσα ελατάκια και να κάνουμε πολύ ωραίους και ανθρώπινους οικισμούς!

Λυπάμαι πάρα πολύ γι' αυτήν την ομοθυμαδόν συνεννόηση απέναντι στην «πελατεία» μας. Ορισμένοι εδώ επιδιδόμαστε σε αυτό το σπορ.

«Χρειαζόμαστε μια επανάσταση» είπε ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων «Εχθρών». Η κλιματική αλλαγή μάς δείχνει ότι το παλιό μοντέλο είναι περισσότερο από απαρχαιωμένο. Το σημερινό οικονομικό μοντέλο –δεν ξέρει το δικό μας, αλλά το άλλο οικονομικό μοντέλο, αυτό των άλλων «πολιτισμένων» καπιταλιστών και όχι αυτό εδώ του «τεταρτοκοσμικού καπιταλισμού της πλάκας»- το αποκαλεί «συνταγή για εθνικές καταστροφές»!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώνετε, αν έχετε την καλοσύνη, κύριε συνάδελφε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, την ανοχή σας για μισό ή ίσως ένα λεπτό.

Ο φίλος μου Ανδρέας Πετρουλάκης είχε δημοσιεύσει πριν από μερικά χρόνια μια υπέροχη γελοιογραφία σε μια τοπική εφημερίδα του Χαλανδρίου. Θα σας την αναφέρω, γιατί έχει ενδιαφέρον.

Ανάμεσα στο Χαλάνδρι και στο Νέο Ψυχικό υπήρχε ένα τεράστιο οικόπεδο –δεκάδες στρέμματα- που ήταν ανεκμετάλλευτο.

Το αγόρασε η ρωσική πρεσβεία ή κάτι τέτοιο. Έχει τώρα εκεί από ρωσικές πρεσβείες μέχρι «VODAFONE», έχει απόλυτη κάλυψη, τέσσερις ορόφους και τέσσερα γκαράζ, ένα οικόπεδο τριάντα-σαράντα στρεμμάτων. Στη γελοιογραφία, επειδή έχουμε άλλη μία τερατώδη εφεύρεση στην Ελλάδα, έγραφε ο Ανδρέας Πετρουλάκης: «Καλά, πώς έγινε τέτοια απόλυτη κάλυψη και τέτοια δόμηση σ' αυτό το οικόπεδο, πέρα από κάθε ΓΟΚ;». Και λέει: «Έγινε, γιατί ο ιδιοκτήτης έκανε μεταφορά συντελεστή δόμησης από τη Σιβηρία!».

Έχουμε κι άλλα τέτοια ωραία κόλπα. Πρέπει να τα κόψουμε όλα αυτά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γρηγόριο Ψαριανό, Ανεξάρτητο Βουλευτή Β' Αθηνών.

Το λόγο έχει η κ. Χρυσή Αράπογλου, Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης του ΠΑΣΟΚ.

Να παρακαλέσω να είμαστε λίγο συνεπείς στο χρόνο, γιατί είναι πάρα πολλοί οι ομιλητές και ούτως ή άλλως θα πάμε αργά σήμερα.

Έχετε το λόγο, κυρία Αράπογλου.

ΧΡΥΣΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ θέλω να προσυπογράψω όλα αυτά που είπε ο κ. Ψαριανός, γιατί εδώ όλοι πρέπει να τοποθετηθούμε μπροστά στις ευθύνες μας.

Μία παράπλευρη συζήτηση περί στρεμματικής εξωαστικής αρτιότητας έβαλε αυτή την εκκεντρική λέξη που λέγεται «βιοποικιλότητα» στο δημόσιο πολιτικό λόγο. Φαντάζομαι ότι δεν θα της χαρίζαμε απολύτως τίποτα απ' αυτόν τον πολύ ενδιαφέροντα διάλογο, που σήμερα γίνεται εδώ και αποκαλύπτονται πάρα πολλές προθέσεις ή μάλλον θα έλεγα πάρα πολλές συγκεκριμένες εστιάσεις.

Το καλό, λοιπόν, νέο είναι ότι η βιοποικιλότητα έκλεψε ζωτικό χώρο δημοσιότητας, έστω κι από σπόντα. Το άσχημο νέο είναι ότι ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο αδικήθηκε. Κύριε Υπουργέ, αδικήθηκε και με δική σας ευθύνη. Είναι κρίμα τόσους μήνες εδώ να γίνεται συζήτηση για τα τέσσερα στρέμματα, για το μέτωπο, για το δρόμο, για τα μέτρα, για τα επτακόσια, για τα τετρακόσια και η ουσιαστική συζήτηση για το τι σημαίνει βιοποικιλότητα, ποια είναι η αξία, η υπεραξία της βιοποικιλότητας για τη χώρα μας να πηγαίνει στράφι.

Βεβαίως, πλανάται κι ένα άλλο ερώτημα, γιατί αυτό είναι το μόνιμο ερώτημα σ' αυτή τη χώρα. Στην κορύφωση της αγωνίας για την ευρωπαϊκή οικονομία και φυσικά για τη δική μας οικονομία υπάρχει ένα ερωτηματικό: Γιατί ασχολούμαστε με τη βιοποικιλότητα, όπως λένε πολλοί, δηλαδή μ' αυτήν την πολυτέλεια; Εντέλει, θα μπορούσαμε να βάλουμε τίτλο: «Μπορεί η βιοποικιλότητα να μας βγάλει στις αγορές;». Γιατί αυτός είναι ο μόνιμος και διαρκής και διακαής στόχος μας.

Το να βγούμε, όμως, στις αγορές είναι ένας ενδιάμεσος στόχος, δηλαδή το αν πρέπει να βγούμε σ' αυτές τις περίεργες αγορές. Το εθνικό μας όραμα ποιο είναι; Ο πατριωτισμός –που έλεγε πριν ο κ. Ψαριανός- ποιος είναι, εντέλει; Λοιπόν, η βιοποικιλότητα μπορεί να μας βγάλει και στις αγορές, αλλά μπορεί να μας πάει και ένα βήμα ακόμη παραπάνω. Γιατί εντέλει, για να βγούμε απ' αυτό το μαύρο τούνελ, αυτά τα οποία πρέπει να καταλάβουμε, να κατανοήσουμε, να εξηγήσουμε, να αναγνώσουμε, έχουν να κάνουν με την αυτογνωσία, με την προστασία, με τη διαφορετικότητα, με το τι είναι αυτή η χώρα, με το σεβασμό. Και γιατί όλη αυτή η ρητορεία του πατριωτισμού έχει να κάνει μ' αυτήν τη λεγόμενη παράδοση.

Αλλά, όπως έλεγε και ένας πάρα πολύ ενδιαφέρων ρασοφόρος «παράδοση δεν είναι αυτό που παραλαμβάνουμε, παράδοση είναι αυτό που παραδίδουμε». Και έχουμε παραλάβει πράσινους τόπους και τους παραδίδουμε φαλακρούς. Ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια τα αυθαίρετα απ' άκρη σ' άκρη στη χώρα και ξαφνικά όλοι αρχίζουμε και μιλάμε για το κεραμίδι το πάνω από το κεφάλι.

Αυτό θα έπρεπε να έρθει με το χωροταξικό, θα έπρεπε να γίνει μία άλλου τύπου συζήτηση και δεν είναι δυνατόν να υποβαθμίζεται ένα τόσο σημαντικό θέμα όπως η βιοποικιλότητα, την οποία σήμερα συζητάμε, στα τέσσερα στρέμματα, στα δύο στρέμματα, στο αν έχει μέτωπο και στο αν είναι γωνία.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι πολύ σημαντικό γιατί, επιτέλους, επιβάλλει ένα σύστημα προστατευόμενων περιοχών με στόχο την αποτελεσματική προστασία φυσικού πλούτου. Αποσαφηνίζει τις επιτρεπόμενες και απαγορευμένες δραστηριότητες και χρήσεις και τα μέτρα για την ορθή διαχείριση και προστασία των περιοχών «NATURA». Με διάφορους τρόπους απαγορεύεται η καταστρατήγηση των μέτρων προστασίας και θεσπίζονται και αυστηρές ποινές για περιβαλλοντική υποβάθμιση.

Σημασία, όμως, έχει όλα αυτά τα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες πρέπει να εκδοθούν –και, βεβαίως, πρέπει να εκδοθούν στην πολιτική μιας κάθετης, μιας στοχευμένης και διαφοροποιημένης κατά περιοχή πολιτικής και όχι μ' αυτήν την οριζόντια απόφαση «τέσσερα στρέμματα, δέκα στρέμματα, είκοσι στρέμματα ή εκατό στρέμματα»- να προχωρήσουν τάχιστα και κυρίως τα Υπουργεία να έχουν κοινούς στόχους.

Τι νόημα έχει η προστασία της βιοποικιλότητας στον Έβρο, για παράδειγμα, από το ένα Υπουργείο, όταν από ένα άλλο Υπουργείο διαλαλούν ότι πρέπει στον Έβρο να βάλουμε ενεργειακά φυτά, δηλαδή την απόλυτη μονοκαλλιέργεια που δεν έχει καμμία σχέση με το μεσογειακό και ελληνικό περιβάλλον ή ακόμη χειρότερα, να σπείρουμε όλη την περιοχή με φωτοβολταϊκά;

Τι νόημα έχει να ψηφίζουμε νόμους για την προστασία της βιοποικιλότητας από το ένα Υπουργείο, όταν η γενετικά τροποποιημένη ουσία, δηλαδή η επιμόλυνση, μας έρχεται από τις ζωοτροφές, μας έρχεται από τα ράφια των σούπερ μάρκετ, μας έρχεται από τις ανοχές πλέον της Ευρώπης απέναντι στην Αμερική; Βεβαίως, έχουμε ξεχάσει όλες εκείνες τις πολύ αυστηρές αποφάσεις, τις οποίες είχαμε πάρει την προηγούμενη δεκαετία περί απόλυτης απαγόρευσης της εισόδου στην Ελλάδα.

Τι γίνεται με τις δημόσιες συμβάσεις; Δηλαδή τι γίνεται με τα δημόσια έργα; Η προστασία της βιοποικιλότητας δεν μπορεί να εξαντλείται στις καλές προθέσεις και στις καταλογραφήσεις.

Τι γίνεται σήμερα στον Θερμαϊκό; Ποιος ενδιαφέρεται για τα πετάσματα; Και γι' αυτό το έργο, για τη χρησιμότητά του, διαφωνώ από τη δεκαετία του '90 και εννοώ για την επέκταση του αεροδιαδρόμου πεντακοσίων πακτωμένων στρεμμάτων μέσα στον Θερμαϊκό. Τι γίνεται; Γιατί ξηλώνουμε και βουνά για να μεταφέρουμε πεντακόσια στρέμματα μπάζα μέσα στο Θερμαϊκό προκειμένου να κάνουμε επέκταση διαδρόμου αεροπροσγείωσης non stop υπερατλαντικών πτήσεων και μάλιστα σε μία πόλη, η οποία δεν έχει σύνδεση με τις Βρυξέλλες! Κατά τα άλλα, πρέπει να κάνει non stop υπερπτήση προς Κεμπέκ!

Εδώ μπαίνει και το ζήτημα –το αναφέρω ενδεικτικά- τι γίνεται όταν το δημόσιο κάνει έργα ή το δημόσιο αναθέτει έργα και πόσο ελέγχει εντέλει. Διότι τα θαλάσσια ενδιαιτήματα στο Θερμαϊκό

έχουν χάσει τα αυγά και τα πασχάλια. Κι ακόμη τίποτα δεν είδαμε για την αλλαγή των ρεμάτων και τις εκατέρωθεν διαβρώσεις, γιατί αυτοί είναι οι νόμοι της φυσικής.

Τι προβλέψεις, λοιπόν, υπάρχουν και πώς θα διαχειριστείτε αυτά τα πολύ μεγάλα έργα, που, πραγματικά, δημιουργούν προβλήματα και στο περιβάλλον και στην ίδια τη βιοποικιλότητα;

Αγαπητοί συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο της βιοποικιλότητας -το οποίο όπως είπα είναι κρίμα να εξαντλείται στα τέσσερα στρέμματα- είναι μια πάρα πολύ σοβαρή υπόθεση. Είναι σοβαρή υπόθεση γιατί βρισκόμαστε πάρα πολύ πίσω ως χώρα. Μία χώρα που έχει τόσο μεγάλη ποικιλία φυτών, έχει τόσο μεγάλη χλωρίδα και πανίδα –μια σπάνια χλωρίδα και πανίδα- σήμερα βρίσκεται ουραγός στην Ευρώπη, γιατί σε ό,τι είχαμε δεσμευτεί μέχρι το 2010 για την ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας, είμαστε σε όλους τους δείκτες εκτός.

Νομίζω ότι αυτό είναι το πρώτιστο θέμα που πρέπει να μας προβληματίζει. Είναι, δηλαδή, ένα θέμα πατριωτικής ευθύνης.

Επίσης, τι γίνεται με την ατιμωρησία; Μέχρι πότε θα ακούμε ότι η Κορώνεια είναι η ντροπή της χώρας; Η Κορώνεια έχει φταίχτες και έχουν ονοματεπώνυμο. Και ξέρετε, η Κορώνεια δεν καταστράφηκε απλά, γιατί εκεί δεν μιλάμε μόνο για την απάλειψη μιας λίμνης. Αυτήν τη στιγμή υπάρχει πολύ μεγάλο πρόβλημα τοξικότητας εδάφους στην ευρύτερη περιοχή.

Εκεί, λοιπόν, δεν είχαμε πρόβλημα από την υπερδόμηση, είχαμε πρόβλημα από την υπεράντληση, είχαμε πρόβλημα από το ότι δεν υπήρχαν βιολογικοί καθαρισμοί, είχαμε πρόβλημα από το ότι έπεφταν τα λύματα ανεπεξέργαστα και τα αστικά και των βυρσοδεψιών και των γύρω εγκαταστάσεων.

Τι γίνεται με αυτήν την εσωτερική ατιμωρησία; Η Ευρώπη απ' ό,τι βλέπουμε τώρα πηγαίνει για πρόστιμα και στην Κορώνεια. Έχουμε έναν καινούργιο Κουρουπητό, ο οποίος έχει γίνει σύμβολο. Υπάρχουν «Κουρουπητοί» και «Κουρουπητοί» σε ολόκληρη τη χώρα. Ποια είναι, όμως, η εσωτερική δέσμευση για τιμωρία; Ποιος τιμωρείτε γι' αυτό το πράγμα; Δεν φταίει κανείς; Ένοχος κάποιος; Τίποτα;

Η έννοια της βιοποικιλότητας -δηλαδή αυτή η σπάνια ελληνική χλωρίδα και πανίδα- που σήμερα τη συσχετίσαμε μόνο με τη δόμηση, στην ουσία αφορά ένα πολιτισμικό αγαθό, μία εσωτερική υπεραξία. Μάλιστα, η βιοποικιλότητα και ως αρχή, δηλαδή και ως έννοια, είναι κάτι που πρέπει να διδάσκει την ίδια τη δημοκρατία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Προϋπόθεση της εξέλιξης -μαθαίναμε- είναι η ποικιλομορφία. Και αυτό είναι μια διδαχή με εφαρμογή στα πολιτικά και τα κοινωνικά ενδιαιτήματα που με ασφάλεια μας οδηγούν στις κοινωνικές αξίες της ανοχής του πλουραλισμού και της διαβούλευσης. Η έννοια της βιοποικιλότητας είναι η ουσιαστική έννοια της ίδιας της δημοκρατίας.

Από την έννοια, λοιπόν, αυτή πρέπει να ξεχωρίσουμε τις αρχές της ποικιλομορφίας, την αξία της ταυτότητας, τη σημασία της μοναδικότητας, την αξία της σπανιότητας, τη σημασία της αλληλεπίδρασης και την ενδογενή αξία που η αναγωγή τους μπορεί να βοηθήσει στην κατανόηση των ανθρώπινων σχέσεων και σίγουρα να κάνει καλύτερη την πολιτική.

Τέλος, με βάση τη βιοποικιλότητα οφείλουμε να δομήσουμε το καινούργιο μοντέλο, όπως λέμε, της ανάπτυξης με ταυτότητα που αφορά σε τοπικά σχέδια με συνέργιες αξιοποίησης συγκριτικών πλεονεκτημάτων, κάθετες πολιτικές, συμβολικές κατά τόπους έννοιες με εσωτερική προστιθέμενη αξία ανάπτυξης και τότε, πραγματικά, μπορούμε να βρούμε και το δρόμο προς τις αγορές και όχι μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη ολοκληρώστε, κυρία Αράπογλου.

ΧΡΥΣΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στην καινούργια μεταβιομηχανική εποχή αυτά που έχουν σημασία είναι η γαλανή ελιά της Χαλκιδικής, είναι οι ενδημικές τουλίπες της Χίου, είναι τα βότανα της Κρήτης, είναι ο κρόκος της Κοζάνης, είναι η χιλιόχρονες ποικιλίες σπόρων με ανυπολόγιστη αξία για την τοπική και την εθνική οικονομία.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Χρυσή Αράπογλου, Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος, Βουλευτής Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε και σε κάτι πλούσιοι. Σε μια περίοδο που η Ελλάδα κατηγορείται ότι είναι φτωχή χώρα, ότι είναι τελευταία χώρα, έχουμε και μια πρωτιά στη βιοποικιλότητα, στις περιοχές «NATURA», στο χάρισμα αυτό που έχουμε από τη φύση να έχουμε εξαιρετικό περιβάλλον. Είναι αυτονόητο, λοιπόν, το καθήκον μας να προστατεύσουμε αυτό το περιβάλλον και την εξαιρετική βιοποικιλότητα.

Είναι κατανοητή η αγωνία της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου για την προστασία της βιοποικιλότητας και την προστασία των ευαίσθητων αυτών περιοχών «NATURA». Πιστεύω, όμως, ότι δεν είναι ένα απλό ζήτημα η ρύθμιση αυτή, γιατί αφορά το 25%, περίπου, της ελληνικής γης, το ένα τέταρτον της ελληνικής γης. Άρα, μιλάμε για πολύ σημαντικές ρυθμίσεις.

Θέλω εδώ να τονίσω και εγώ ότι όλες οι περιοχές «NATURA» δεν καθορίστηκαν με τα καλύτερα κριτήρια, με επιστημονικά κριτήρια στο παρελθόν. Υπήρξαν και περιοχές που καθορίστηκαν πρόχειρα σαν περιοχές «NATURA». Εν πάση περιπτώσει, σήμερα έχουμε αυτές τις περιοχές. Οφείλουμε να τις προστατεύσουμε, οφείλουμε να τις αναδείξουμε, οφείλουμε να πάρουμε τα σωστά μέτρα.

Η συζήτηση, όπως ακούσαμε, περιστράφηκε κυρίως γύρω από τη δόμηση στις περιοχές αυτές και για τα τέσσερα στρέμματα ή για τα δέκα στρέμματα. Πιστεύω ότι δεν θα μπορούσε να γίνει και αλλιώς. Από τη στιγμή που καθορίζουμε το πώς θα εξελιχθούν αυτές οι περιοχές, το 25% της ελληνικής γης, είναι αναμφισβήτητο ότι θα καταλήξουμε να καθορίσουμε και πολεοδομικούς όρους, δηλαδή το πώς θα διαχειριστούμε αυτές τις περιοχές, τι θα γίνει στο μέλλον σε αυτές τις περιοχές.

Άρα, νομίζω ότι σωστά μπαίνει συζήτηση και το πώς θα χτίσουμε, πως θα παρέμβουμε σ' αυτές τις περιοχές. Η συζήτηση, βέβαια, κυρίως περιστράφηκε στα τέσσερα στρέμματα ή στο αν θα έπρεπε να είναι δέκα στρέμματα μόνο.

Εγώ είμαι από αυτούς που έλεγαν ότι απ' αυτές τις περιοχές σ' άλλες θα έπρεπε να έχουμε δέκα στρέμματα, σ' άλλες θα έπρεπε να έχουμε λιγότερο, σ' άλλες θα έπρεπε να έχουμε περισσότερο, γιατί χρειάζονται περισσότερη προστασία. Αυτές οι περιοχές, τα κριτήρια και η δόμηση θα έπρεπε να καθοριστούν για την κάθε μια ξεχωριστά με βάση σχετικές μελέτες και τα σχέδια διαχείρισης, γιατί η κάθε μια έχει τη δική της ιδιομορφία.

Υπάρχουν περιοχές που χρειάζονται απόλυτη προστασία, υπάρχουν περιοχές που χρειάζονται λιγότερη προστασία. Δεν μπορούμε ισοπεδωτικά να βάζουμε κανόνες και να λέμε «δέκα στρέμματα με παρέκκλιση τα τέσσερα στρέμματα».

Άκουσα το επιχείρημα της Υπουργού που είπε ότι δεν προλαβαίνουμε. Έχουμε τετρακόσιες δεκαεννέα περιοχές «NATURA», έχουμε πενήντα τέτοιες μελέτες και για να φτάσουμε στις τετρακόσιες δεκαεννέα θα χρειαστούμε χρόνια. Είναι κατανοητό αυτό το επιχείρημα, όμως είναι και αντιεπιστημονικό. Εγώ θα δεχόμουν να μπουν κάποιοι όροι, κάποια κριτήρια και να οδηγηθούμε στα διαχειριστικά σχέδια και στις μελέτες που θα μας δώσουν με ασφάλεια το τι πρέπει να κάνουμε σε κάθε περιοχή. Έτσι δεν θα είχαμε τα παράπονα ότι βάζουμε τέσσερα στρέμματα αλλού, ότι βάζουμε δέκα στρέμματα πάρα πέρα ή ότι σε κάποιες περιοχές δεν θα έπρεπε να επιτρέψουμε και τη δόμηση, σε κάποια νησιά που έχουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κ.λπ..

Θεωρώ, λοιπόν, ότι θα έπρεπε να μπουν προτεραιότητες στις περιοχές που είναι πιο ευαίσθητες να ξεκινήσουμε γρήγορα, να βάλουμε κάποιους κανόνες σήμερα για να προστατεύσουμε τις περιοχές αυτές και να κινηθούμε με αυτό το μοντέλο. Νομίζω ότι τότε θα ήταν καλύτερη η προσέγγισή μας. Εν πάση περιπτώσει, τώρα καταλήξαμε σε αυτό το σχέδιο, το οποίο έχουμε στα χέρια μας, σε αυτήν την πρόταση.

Έρχομαι τώρα στη ρύθμιση των τεσσάρων στρεμμάτων, γιατί άκουσα από όλες τις πλευρές να αναφέρονται. Άλλοι έλεγαν ότι εδώ καταργούμε τη δόμηση, καταργούμε το δικαίωμα του πολίτη

να κτίσει που το είχε στο παρελθόν και σήμερα δεν το έχει και από την άλλη πλευρά το ότι πρέπει να καταργήσουμε τη δόμηση στην εκτός σχεδίου.

Πιστεύω ότι κάπου ενδιάμεσα πρέπει να κινηθούμε. Πρέπει να σεβαστούμε το συνταγματικό δικαίωμα του πολίτη που έχει μια έκταση και που δομείται σήμερα για να μπορεί να την έχει και αύριο και να δομείται. Βεβαίως, να δούμε και πώς θα προστατεύσουμε αυτές τις περιοχές. Πιστεύω, λοιπόν, ότι παρέκκλιση των τεσσάρων στρεμμάτων είναι μια καλή ρύθμιση έτσι όπως έχει μπει. Μόνο που και εγώ θα διαφωνήσω σε σχέση με τους τίτλους και το χρονοδιάγραμμα που μπαίνει στις αρχές Μαρτίου του 2011 και ειδικά για τους τίτλους και τη μεταγραφή.

Διότι, κύριε Υπουργέ, θέλω να τονίσω ότι μεγάλο ποσοστό κτημάτων, αγροτεμαχίων –θα έλεγα το μεγαλύτερο- δεν έχουν καν συμβόλαια, δεν έχουν τίτλους. Αυτά αποκλείονται. Και όχι μόνο αυτά που θα μεταβιβαστούν αργότερα, αποκλείονται και αυτά που δεν έχουν τίτλους. Πώς θα το αντιμετωπίσουμε αυτό το θέμα, το δικαίωμα που έχει κάποιος που έχει ένα κτήμα από τον παππού του με χρησικτησία και σήμερα έχει ένα δικαίωμα και αύριο δεν θα το έχει κ.λπ.; Άρα, λοιπόν, πιστεύω ότι αυτή η διατύπωση θα πρέπει να βγει σε σχέση με τους τίτλους, για να μπορεί πράγματι ο πολίτης όταν έχει το δικαίωμα να το χρησιμοποιήσει και πάλι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα όμως, εδώ να αναφερθώ σε κάτι: Ακόμη και αυτή η διατύπωση δεν θα έλυνε το πρόβλημα για την εκτός σχεδίου δόμηση, εάν δεν φέρνατε αυτήν την προσθήκη που κάνατε με το τι είναι κοινόχρηστος δρόμος. Γιατί ο νόμος λέει ότι για να είναι οικοδομήσιμο ένα άρτιο οικόπεδο στην εκτός σχεδίου δόμηση πρέπει να έχει πρόσωπο σε κοινόχρηστο δρόμο. Και μέχρι σήμερα από το 2003 από τον τότε νόμο που έλεγε αυτή τη διάταξη δεν υπάρχει χαρακτηρισμός για το τι είναι κοινόχρηστος δρόμος. Οι πολεοδομικές αρχές αρνούνται να εκδώσουν άδειες. Δεν γίνονται ούτε συμβολαιογραφικές πράξεις, γιατί δεν υπάρχει αυτή η έννοια του κοινόχρηστου δρόμου.

Είχα κάνει τρεις ερωτήσεις στο Υπουργείο και με την προηγούμενη πολιτική ηγεσία και με τη σημερινή. Δεν ξέρω αν είναι αιτία αυτές οι ερωτήσεις για να φτάσουμε σε αυτή τη διατύπωση. Ελπίζω, λοιπόν, με το προεδρικό διάταγμα που αναφέρει αυτή η προσθήκη να καθοριστεί τι είναι κοινόχρηστος δρόμος και κυρίως, ποιος θα ορίσει τον κοινόχρηστο δρόμο για να μην μπούμε πάλι σε ασάφειες και να μη μπορούμε να λύσουμε και αυτό το ζήτημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι υπήρξαν εντάσεις, αμφισβητήσεις, προστριβές και κατά τη διαδικασία της συζήτησης στην επιτροπή, αλλά και εδώ. Και αυτά ξέρετε γιατί, κύριοι συνάδελφοι; Διότι υπάρχει πλήθος ρυθμίσεων, πλήθος διατάξεων, πλήθος προβλημάτων, τα οποία αντιμετωπίζει ο πολίτης, πλήθος πολεοδομικών ρυθμίσεων και ζητημάτων. Και όλα αυτά πρέπει να ρυθμιστούν.

Έρχεται τώρα αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο μιλάει για τη βιοποικιλότητα, που είναι υποχρεωμένο όμως να αναφερθεί και στη δόμηση μέσα σ' αυτές τις περιοχές και ανακύπτουν όλα αυτά τα προβλήματα, τα οποία πρέπει να αντιμετωπίσει το Υπουργείο για να μην έρχονται έτσι συσσωρευμένα, εν πολλοίς, σε άσχετο νομοσχέδιο.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι όλα αυτά τα ζητήματα πρέπει να απασχολήσουν την πολιτική ηγεσία. Είναι ένα πλήθος προβλημάτων, όπως για τους συνοικισμούς με το διάταγμα του '85 στην εκτός σχεδίου δόμηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, κύριε Σπηλιόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ την κατανόηση που είχατε και σε άλλους ομιλητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, αλλά ήδη μιλάτε ενάμισι λεπτό παραπάνω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι είναι πράγματι ένα σημαντικό νομοσχέδιο. Θεωρώ ότι μέχρι το τέλος θα είναι ένα χρήσιμο εργαλείο, για να προστατευτεί η βιοποικιλότητα στη χώρα μας και κυρίως να δείξουμε ότι μπορούμε αυτόν τον πλούτο που έχει η πατρίδα μας, το φυσικό περιβάλλον, να τον προστατεύσουμε με επάρκεια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Σπηλιόπουλο, Βουλευτή Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Ζωΐδης, Βουλευτής Δωδεκανήσου του ΠΑΣΟΚ, για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η βιοποικιλότητα, δηλαδή η ποικιλία των εκφάνσεων όλων των μορφών ζωής σε όλα τα επίπεδα, από το γενετικό επίπεδο, το επίπεδο των ειδών και των οικοσυστημάτων μέχρι το επίπεδο του τοπίου, αποτελεί ένα αδιαμφισβήτητο συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας μας. Θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι εθνική υποχρέωση η διατήρηση της βιοποικιλότητας, αυτού του πλούτου που οφείλουμε να κληροδοτήσουμε και στις επόμενες γενιές.

Μέχρι τώρα οφείλουμε, επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναγνωρίσουμε ότι παρά τις προσπάθειες που κατά καιρούς έχουν γίνει, δεν έχουμε καταφέρει και πάρα πολλά πράγματα. Αναλύθηκε η σοβαρότητα του θέματος της βιοποικιλότητας τόσο από την αγόρευση της κυρίας Υπουργού, όσο και από άλλους εκλεκτούς συναδέλφους, όπως και από την προ ολίγου κατελθούσα από του Βήματος συνάδελφο κ. Αράπογλου. Οι στατιστικές, όμως, δυστυχώς μας υποχρεώνουν να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί στο τι δέον γενέσθαι από εδώ και επέκεινα όσον αφορά την εθνική, επαναλαμβάνω, υποχρέωση διατήρησης αυτού του εθνικού μας πλούτου.

Σήμερα, λοιπόν, τι κάνουμε; Αναθεωρούμε και συμπληρώνουμε το βασικό περιβαλλοντικό πλαίσιο, δηλαδή το ν.1650/1986, το νόμο του αείμνηστου Αντώνη Τρίτση, σε συνδυασμό με το χωροταξικό νόμο, δηλαδή το ν.2742/1999 και σε πέντε κεφάλαια το σχέδιο νόμου που σήμερα συζητούμε, επιδιώκει τέσσερις στόχους. Επιδιώκονται οφέλη τεσσάρων κατηγοριών, παραγωγικών, ρυθμιστικών, υποστηρικτικών και πολιτιστικών.

Ποια είναι η διαφορά με την οποία προσεγγίζουμε αυτό το ιδιαιτέρως σοβαρό θέμα σήμερα με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου; Σαφώς αναφέρεται πλέον η ευθύνη της λήψης όλων εκείνων των μέτρων, που τείνουν στο να προστατεύσουν τη βιοποικιλότητα στην πολιτεία. Και εδώ, κυρία και κύριε Υπουργέ, οφείλω να επισημάνω κατά την άποψή μου ένα έλλειμμα. Αφήνουμε και πάλι έξω την αυτοδιοίκηση, κυρίως, του δεύτερου βαθμού, που εκφράζει κοινωνίες που έχουν τις ίδιες αγωνίες με εμάς, τις ίδιες αγωνίες με όλους τους εκπροσώπους του Κοινοβουλίου που σήμερα συζητούμε αυτό το ιδιαίτερα σπουδαίο θέμα.

Βεβαίως, η διατήρηση της βιοποικιλότητας δεν μπορεί να είναι μια ξεκομμένη πολιτική πρωτοβουλία, καθώς είναι από μόνη της υποχρέωση για εμάς, δεν μπορεί να είναι έξω από τη διαδικασία της ανάπτυξης, για να μην πω, της επιβίωσης σε ορισμένες ειδικές περιοχές. Υπάρχει, λοιπόν, αδήριτη ανάγκη να εκπονήσουμε και να τηρήσουμε σχέδιο διαχείρισης -τονίζω το ρήμα «να τηρήσουμε»- καταπολεμώντας τις ελλείψεις που μέχρι τώρα είχαμε, έτσι όπως τις περιέγραψε η κυρία Υπουργός.

Επειδή μείζων λόγος έχει γίνει, ότι τάχα κάποιοι άνθρωποι, επισημαίνοντας κάποιες λεπτομέρειες στο σχέδιο νόμου που συζητούμε, εκφράζουμε συμφέροντα οικονομικά ή άλλα, νιώθω την ανάγκη να κάνω τη δήλωση ότι τα μόνα συμφέροντα που εκφράζουμε είναι τα συμφέροντα των κατοίκων, που κατά την άποψή μας θα αντιμετωπίσουν προβλήματα ακόμη και επιβίωσης.

Και αναφέρομαι ειδικότερα στους κατοίκους των μικρών νησιών που έχω την τιμή να εκπροσωπώ σήμερα στο Κοινοβούλιο. Γιατί θα πρέπει να βάλουμε, κυρία και κύριε Υπουργέ, και μια άλλη παράμετρο που δεν ακούστηκε εδώ. Η νησιωτικότητα επίσης είναι μια παράμετρος που επίσης δεν απασχόλησε το δημόσιο διάλογο. Και όμως, η ζωή και η βιοποικιλότητα στα μικρά νησιά είναι μια ξεχωριστή περίπτωση που θα έπρεπε με ιδιαίτερη προσοχή να προσεγγίσουμε.

Επίσης, θα πρέπει να γίνουν πιο σαφή. Και εδώ κάνω έκκληση, κυρία και κύριε Υπουργέ. Αναμένεται η έκδοση σειράς προεδρικών διαταγμάτων, υπουργικών αποφάσεων, κοινών υπουργικών

αποφάσεων κ.λπ. Έχουμε τη δυνατότητα και εκεί να επιφέρουμε τροποποιήσεις τέτοιες ή να προβλέψουμε τέτοιες ρυθμίσεις που θα μπορέσουν να καταστήσουν υποχρέωση του πολίτη τη διατήρηση της βιοποικιλότητας, χωρίς να θέτουν εν αμφίβολω τη δυνατότητά του να μείνει εκεί που είναι σήμερα εγκατεστημένος και να μπορέσει να ζήσει. Γιατί δεν θα κάνω αναφορά, ούτε στο άρθρο 9, ούτε στα άλλα σημεία του νομοσχεδίου που αποτέλεσαν σημεία τριβών σε όλη αυτή την κουβέντα που έγινε την περίοδο που συζητούμε το νομοσχέδιο.

Οφείλω, όμως, να πω ότι ζητούμενα για να μπορέσει να έχει αποτέλεσμα ο οποιοσδήποτε νόμος, είναι η ενεργοποίηση της κοινής γνώμης, είναι να ψάξουμε και να βρούμε νεωτερικούς τρόπους συνεργασίας των παραγωγικών δραστηριοτήτων με την προστασία της βιοποικιλότητας ή της φύσης, είναι να αναθεωρήσουμε το ρόλο και το μοντέλο των φορέων διαχείρισης που πρέπει επιτέλους να κάνουμε και να κάνουμε μια οικονομική αποτίμηση της βιοποικιλότητας.

Πιστεύω ότι μπορούμε να ισορροπήσουμε. Δεν μπορούμε, όμως, αβρόχοις ποσί να δεχθούμε ότι είναι δυνατόν η ιδιωτική περιουσία, η οποία ενδεχομένως να αποτελεί και το μοναδικό τρόπο που κάποιοι νησιώτες παραμένουν στα νησιά τους, να τίθεται εν αμφιβόλω, όσον αφορά την αξία της, ή δεν είναι δυνατόν να δεχθούμε αβρόχοις ποσί, κύρια Υπουργέ, τα νομοθετήματα όπου άνοιξε η όρεξη κάποιων ανθρώπων σήμερα να τα θυμηθούν που έχουν να κάνουν με τη δόμηση σε γήπεδα με κλίσεις ισχυρές. Να μη λάβουμε υπ' όψιν μας, να μην ακούσουμε την αγωνία αυτών των ανθρώπων και να ξαναδούμε, αν πρέπει να επιβάλουμε όρους και περιορισμούς τέτοιους που να μη μας οδηγήσουν στον πλήρη αφορισμό, του ότι πονάει το κεφάλι και πρέπει να κόψουμε το κεφάλι, του ότι δεν χτίζουμε τίποτα. Να επιβάλλουμε άλλους όρους, άλλους περιορισμούς δραστικούς. Άλλωστε πρέπει και το κράτος μας κάποτε να αποφασίσει ότι πρέπει να ενεργοποιήσει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς του, γιατί νομοθετούμε υπό το φόβο, ότι ό,τι και να νομοθετήσουμε υπάρχει πρόθεση καταστρατήγησης και επομένως, απαγορεύουμε για να προλάβουμε ενδεχομένως να συμβάλουμε ή να ανεχθούμε καταστρατήγηση που ήδη οι πολίτες, επειδή δεν έχουν ούτε την ενημέρωση ούτε καν την ευαισθητοποίηση που πρέπει -και αυτή πρέπει εμείς να τους την προσφέρουμε- είναι πρόθυμοι να παρανομήσουν.

Λεπτομέρειες θα συζητήσουμε στα άρθρα, κυρία και κύριε Υπουργέ. Πιστεύω, όμως, ότι υπάρχουν πολλά περιθώρια που μπορούμε ακόμα να λάβουμε υπ' όψιν μας, ούτως ώστε να καταφέρουμε να φτάσουμε στο μέγιστο στόχο που είναι η διατήρηση του φυσικού μας πλούτου, χωρίς να καταστήσουμε τη διαβίωση των κατοίκων των περιοχών μας, τουλάχιστον δύσκολη, για να μη χρησιμοποιήσω βαρύτερη έκφραση.

Όσον αφορά τους χρονικούς περιορισμούς για το τι ισχύει, δηλαδή 1η Μαρτίου, θα τα πούμε στα άρθρα. Κυρία Υπουργέ, βεβαιωθείτε ότι δεν θα πάσχει το νομοσχέδιο από συνταγματικής άποψης. Θα είναι αμαρτία μια προσπάθεια που πραγματικά καταβάλατε και για την οποία τόσος λόγος έγινε στην Αίθουσα, να τελεί υπό την αίρεση –δεν είμαι νομικός- της ενδεχομένης κατάπτωσης από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Ζωίδη, Βουλευτή Δωδεκανήσου του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Καντερές Βουλευτής Νομού Αττικής της Νέας Δημοκρατίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου επισημαίνοντας ότι το νομοσχέδιο αν και χαρακτηρίζεται από πολλές ατέλειες και κενά, επιχειρεί να δημιουργήσει ένα μεγαλύτερο πλέγμα προστασίας για τη βιοποικιλότητα σε ολόκληρη τη χώρα, ενώ ταυτόχρονα προσπαθεί να δώσει λύση σε κάποιες εκκρεμότητες του παρελθόντος.

Ως φυσικός και μετεωρολόγος, οφείλω να τονίσω ότι η αυξανόμενη αστικοποίηση, η υπερεκμετάλλευση των φυσικών πόρων και η ραγδαία αύξηση της ρύπανσης έχουν επιβαρύνει πολύ τα οικοσυστήματα του πλανήτη, έχουν περιορίσει απειλητικά τη βιοποικιλότητα και τέλος, έχουν συμβάλει δραματικά στις κλιματικές αλλαγές. Στο σύνολο της ευρωπαϊκής ηπείρου απειλείται μεγάλος αριθμός θηλαστικών και πτηνών, ενώ παράλληλα απειλούνται με εξαφάνιση χιλιάδες είδη φυτών.

Επιδιώκοντας να προστατεύσει τη βιοποικιλότητα και να αντιμετωπίσει την εξαφάνιση ζωικών και φυτικών ειδών, η Ευρωπαϊκή Ένωση δημιούργησε μεταξύ άλλων ένα τεράστιο δίκτυο προστατευόμενων περιοχών, το «NATURA 2000» και συμπεριέλαβε την προστασία της βιοποικιλότητας μεταξύ των βασικών στόχων του προγράμματος δράσης για το περιβάλλον. Κατά συνέπεια, θεωρώ ότι όποια προσπάθεια της Ελλάδας να επικαιροποιήσει το νομοθετικό της πλαίσιο για μία αποτελεσματικότερη προστασία του φυσικού πλούτου, κινείται σε μία σωστή κατεύθυνση.

Όσον αφορά το εν λόγω νομοσχέδιο, έχουν εκφραστεί ενστάσεις τόσο επί της αρχής, όσο και επί κάποιων άρθρων απ' όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου. Τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας τις παρουσίασε πλήρως η εισηγήτριά μας. Εμένα θα μου επιτρέψετε να σταθώ και να σχολιάσω κάποια συγκεκριμένα σημεία του νομοσχεδίου. Ξεκινώ από το, πολιτικά τουλάχιστον, πιο επίμαχο άρθρο που συζητήθηκε με ενδιαφέρον απ' όλες τις πτέρυγες των κομμάτων, συμπεριλαμβανομένων και των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ, στις συνεδριάσεις της αρμόδιας επιτροπής.

Κυρία Υπουργέ, ο τρόπος που επιλέξατε να ρυθμίσετε τη δυνατότητα των εκτός σχεδίων οικοπέδων, δημιούργησε σε δεκάδες χιλιάδες πολίτες τεράστια προβλήματα. Απαξιώνονται τελείως οι περιουσίες τους. Αρχικά, είχατε εισάγει μία ρύθμιση που όριζε με οριζόντιο τρόπο την αρτιότητα των οικοπέδων στα δέκα στρέμματα. Όλοι ενθυμούνται τις έντονες αντιδράσεις που προκάλεσε αυτή η ρύθμιση.

Σε κάθε συνεδρίαση της αρμόδιας επιτροπής, πέντε στο σύνολό τους, δεσμευόσασταν ότι θα φέρετε βελτίωση του επίμαχου άρθρου. Τελικά, φέρατε μία αλλαγή που, όμως, δημιούργησε ακόμα μεγαλύτερη αδικία για τους πολίτες. Αναρωτηθήκαμε μάλιστα, όσοι είδαμε τις νομοτεχνικές σας βελτιώσεις, πώς οι τόσες συζητήσεις που έγιναν ήταν άνευ αποτελέσματος. Εσείς δεν ήσασταν που μέσα στην επιτροπή αποδεχθήκατε ότι θα παραμείνει ως παρέκκλιση η αρτιότητα των τεσσάρων στρεμμάτων;

Όλοι οι πολίτες αντιλήφθηκαν ότι όταν ένας πολίτης έχει ένα οικόπεδο τεσσάρων στρεμμάτων που θεωρείται άρτιο και οικοδομήσιμο κατά τους όρους και περιορισμούς που προβλέπονται στην εκτός σχεδίου δόμηση, διατηρεί αυτό το δικαίωμα. Το τηρήσατε αυτό; Προφανώς, όχι. Αντ' αυτού, εισάγετε μία νομοτεχνική βελτίωση που παραπέμπει στην παραγράφο Β', του άρθρου 1 του προεδρικού διατάγματος του 1985. Την κρίσιμη παράγραφο Α' την αφήσατε έξω, με αποτέλεσμα από τα οικόπεδα των τεσσάρων στρεμμάτων ζήτημα να μπορούν να χτιστούν το 10% εξ αυτών.

Συγκεκριμένα, θα χτίζονται όσα είναι επί της επαρχιακής ή εθνικής οδού ή επί της σιδηροδρομικής γραμμής και έχουν πρόσωπο σαράντα πέντε μέτρα, βάθος πενήντα μέτρα και εμβαδόν, βέβαια, τέσσερις χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα. Όσα δεν είναι επί επαρχιακής ή εθνικής οδού και είναι επί αγροτικής ή εξυπηρετούν διόδους ή είναι λιγότερα από είκοσι πέντε μέτρα πρόσωπο ή έχουν λιγότερο από πενήντα μέτρα βάθος, όλα αυτά δεν κτίζονται πλέον, κυρία Υπουργέ. Αυτό είχατε κατά νου;

Ο μόνος τρόπος, δηλαδή, με τον οποίο μπορείτε να προστατεύσετε το περιβάλλον, είναι προσβάλλοντας κατάφωρα τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της ιδιοκτησίας; Βλέποντας ότι υπάρχει έντονη αντίδραση για τα όσα δρομολογήσατε, ακόμη και από Βουλευτές της Πλειοψηφίας, είπατε στην τελευταία συνεδρίαση της αρμόδιας επιτροπής, ότι προτίθεσθε να φέρετε εκ νέου νομοτεχνική βελτίωση. Σε κάθε περίπτωση, οφείλουμε να ρωτήσουμε εάν έτσι αποσπασματικά και επιπόλαια ασκείται μία ολοκληρωμένη προστασία του περιβάλλοντος από το ΥΠΕΚΑ;

Περνάω σε ένα άλλο ζήτημα, εξίσου σημαντικό, όσο αυτό της αρτιότητας των οικοπέδων. Αναφέρομαι στα άρθρα 13 και 20 και πιο συγκεκριμένα στο θέμα της κρίσιμης παράκτιας ζώνης. Διαβάζουμε ότι με αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος θα καθορίζονται τα κριτήρια και οι προδιαγραφές για την τοποθέτηση της παράκτιας ζώνης. Το ερώτημα που τίθεται είναι τι απέγινε το ειδικό χωροταξικό για τον παράκτιο χώρο.

Εδώ και πολλά χρόνια προσανατολιζόμαστε στο ειδικό πλαί-

σιο, με ποιο σκεπτικό έρχεστε σήμερα να παρακάμψετε τη λογική του ειδικού χωροταξικού για τον παράκτιο χώρο, εκχωρώντας τη δυνατότητα καθορισμού ενός τόσο σημαντικού σημείου στον εκάστοτε Υπουργό; Έχετε δεσμευθεί και εσείς γι' αυτό το ειδικό πλαίσιο για τον παράκτιο χώρο και σας καλούμε να τηρήσετε τα λεγόμενα.

Είμαστε κάθετα αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια αποπροσανατολισμού από αυτόν τον προσανατολισμό.

Αντίστοιχα ένα σημαντικό ζήτημα που χρήζει τροποποίησης ή και απάλειψης από το νομοσχέδιο είναι το άρθρο 14 για την περιβαλλοντολογική βιοασφάλεια. Θεωρούμε την εν λόγω ρύθμιση ελλιπή και εντελώς τμηματική. Αναφέρομαι κατά κύριο λόγο στην επιμόλυνση, ενώ πάγιο αίτημα είναι η πλήρης απαγόρευση της καλλιέργειας των γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στη χώρα. Θυμίζω στην κυρία Υπουργό ότι πλησιάζουμε σε νέο κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης που για πρώτη φορά δίνει στα κράτη τη δυνατότητα, εφόσον βέβαια το επιθυμούν, να απαγορεύσουν πλήρως την καλλιέργεια γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στην επικράτειά τους.

Η Νέα Δημοκρατία έχει ξεκάθαρη θέση. Είμαστε σαφέστατα κατά της δυνατότητας καλλιέργειας γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών, τόσο για λόγους περιβαλλοντικής προστασίας και προστασίας της δημόσιας υγείας όσο και για λόγους προστασίας της αγροτικής μας πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ανοίγει τον ασκό του Αιόλου με κάποιες ρυθμίσεις που εισάγει με το παρόν νομοσχέδιο. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος δημιουργεί αυθαίρετα νέα δεδομένα ακυρώνοντας προγενέστερες αποφάσεις του ιδίου του κράτους με κίνδυνο να απαξιωθούν επί της ουσίας οι περιουσίες χιλιάδων πολιτών. Αυτή η πράξη είναι απαράδεκτη και προσωπικά την καταδικάζω.

Η Νέα Δημοκρατία ακολουθώντας σταθερά μία υπεύθυνη πολιτική απέναντι στον Έλληνα πολίτη και τον φορολογούμενο, αναγνωρίζει ότι η προσωπική περιουσία του καθενός αποτελεί ύψιστο αγαθό που είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο. Καλά θα κάνει η Κυβέρνηση να το πράξει και η ίδια.

Εμείς θα καταψηφίσουμε το εν λόγω νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Καντερέ, Βουλευτή Αττικής της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει η κ. Βασιλική Τσόνογλου-Βυλλιώτη, Βουλευτής Βοιωτίας του ΠΑΣΟΚ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής με τη σημερινή νομοθετική του πρωτοβουλία επιβεβαιώνει την πίστη του στη λέξη περιβάλλον. Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που καταθέτει σήμερα αποτελεί ένα γενναίο εκσυγχρονισμό της περιβαλλοντικής νομοθεσίας σύμφωνα με τις κοινοτικές οδηγίες και στοχεύει στην αειφόρο διαχείριση και την αποτελεσματική διατήρηση του φυσικού πλούτου ως πολύτιμου και αναντικατάστατου εθνικού κεφαλαίου. Με το νέο υψηλού κοινωνικού, πολιτικού, πολιτιστικού κύρους νομοσχέδιο διατυπώνεται ένα αποτελεσματικό πλαίσιο προστασίας και διαχείρισης της βιοποικιλότητας, η νομοθεσία λειτουργεί πλέον σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις, τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και λαμβάνοντας υπ' όψιν τα προβλήματα της προϋπάρχουσας νομοθεσίας.

Η χώρα μας έχει ένα σπάνιο βιολογικό πλούτο και αυτό είναι αποτέλεσμα της γεωγραφικής της θέσης, του γεωλογικού της πλούτου και του γεωφυσικού της ανάγλυφου και δεν μένει καμμία αμφιβολία γι' αυτό.

Το παρόν νομοσχέδιο στοχεύει: Στην αποτελεσματική προστασία και διαχείριση των περιοχών εκείνων που θεωρούνται σημαντικές για τη βιοποικιλότητα μέσα από μία σωστή οργάνωση και λειτουργία ενός εθνικού συστήματος προστατευομένων περιοχών. Στην ενσωμάτωση και την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, προκειμένου να προστατεύεται η βιοποικιλότητα, στη διατήρηση σε ένα ικανοποιητικό επίπεδο της κατάστασης της βιοποικιλότητας των οικοτόπων και των ειδών χλωρίδας και πανίδας, στη δημιουργία αποτελεσματικών και άμεσων μηχανισμών επιτήρησης για να προστατεύεται η βιοποικιλότητα και ταυτόχρονα να τηρείται αυστηρά η νομοθεσία. Στην απόκτηση γνώσης για τα είδη και τα οικοσυστήματα, γνώσης που θα είναι επαρκής και αποτελεσματική για την προστασία της. Στην ενσωμάτωση και διατήρηση της βιοποικιλότητας σε όλα τα επίπεδα σχεδιασμού και τις αναπτυξιακές πολιτικές της χώρας.

Το νομοσχέδιο απαρτίζεται από έξι κεφάλαια.

Στο πρώτο κεφάλαιο, γίνεται αναφορά στη διατήρηση της βιοποικιλότητας ως αναντικατάστατου εθνικού κεφαλαίου.

Στο δεύτερο κεφάλαιο, συγκροτείται το Εθνικό Σύστημα Προστατευομένων Περιοχών, την εποπτεία του οποίου έχει το ΥΠΕΚΑ με τη συνδρομή της Επιτροπής «Φύση 2000» που επανασυστήθηκε τον Μάιο του 2010.

Στο τρίτο κεφάλαιο, προβλέπονται οι ρυθμίσεις για την προστασία των σημαντικών ειδών χλωρίδας και πανίδας.

Στο τέταρτο κεφάλαιο, προβλέπονται οι ρυθμίσεις σχετικά με τη διατήρηση των φυσικών οικοσυστημάτων.

Στο πέμπτο κεφάλαιο, ορίζονται τα βασικά εργαλεία διαχείρισης της βιοποικιλότητας και θεσπίζεται η τακτική επικαιροποίησή τους, την ευθύνη των οποίων από κοινού έχει το ΥΠΕΚΑ με το Υπουργείο Θαλασσίων Υποθέσεων.

Στο έκτο κεφάλαιο, συγκροτούνται ειδικές επιτροπές για τη μελέτη και την επεξεργασία των ειδικοτέρων θεμάτων του ΥΠΕΚΑ με τη συμμετοχή εξειδικευμένων επιστημόνων.

Στο άρθρο 3, περί προστατευομένων περιοχών στα περιφερειακά πάρκα συμπεριλαμβάνονται πλέον περιοχές οικοανάπτυξης, ζώνες με ήπιες δραστηριότητες, ενώ στα προστατευόμενα τοπία συμπεριλαμβάνονται οι γεώτοποι ως βιοπάρκα, δεδομένης της πλούσιας γεωλογικής ποικιλίας στην Ελλάδα μας. Παράλληλα, παρέχει τη δυνατότητα θέσπισης προστατευόμενων περιοχών με στόχο τη διατήρηση της αγροτικής βιοποικιλότητας. Τα όρια των ειδικών ζωνών διατήρησης, των ζωνών ειδικής προστασίας, τα οποία ψηφιοποιούνται, εγκρίνονται με προεδρικό διάταγμα. Θα είναι διαθέσιμα και προσβάσιμα στους πολίτες μέσω της ιστοσελίδας του ΥΠΕΚΑ, όπως είναι και το γενικό πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Στο άρθρο 6, για την προστασία του φυσικού χώρου προβλέπεται ρητή απαγόρευση της διέλευσης μηχανοκινήτων οχημάτων εκτός οδικού δικτύου σε οικολογικά ευαίσθητες περιοχές. Επίσης, απαγορεύεται ρητώς η αυτόβουλη διάνοιξη δρόμων σε δασικά, χορτολιβαδικά, παράκτια οικοσυστήματα.

Στο άρθρο 7, περί σημαντικών ειδών χλωρίδας και πανίδας έχουν συμπεριληφθεί και οι εγχώριες φυλές ζώων και τοπικές ποικιλίες φυτών.

Στο άρθρο 8, περί προστασίας της ενδημικής βιοποικιλότητας έχουν συμπεριληφθεί και οι γενετικοί πόροι για τη διατροφή και τη γεωργία. Δεδομένου δε ότι η διατήρηση της βιοποικιλότητας είναι ασύμβατη με την επιμόλυνση των φυσικών ειδών από γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς, προστέθηκε το άρθρο 10 περί περιβαλλοντικής βιοασφαλείας που εμπίπτει στην ευθύνη του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Στο άρθρο 15, στο εδάφιο των άμεσων μέτρων που λαμβάνονται σε περιπτώσεις υποβάθμισης της βιοποικιλότητας, εκτός από φυσικές παραμέτρους, λαμβάνονται υπ' όψιν και οι κοινωνικοοικονομικές συνθήκες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξίζει να σχολιάσουμε τις τροπολογίες που φέρονται προς συζήτηση παράλληλα και σύγχρονα με το παρόν νομοσχέδιο. Ιδιαίτερα σημαντικό, πέραν της τρίτης τροπολογίας στο σύνολό της, είναι το θέμα 4 της τροπολογίας 3.

Αξιότιμη κυρία Υπουργέ, είμαι υποχρεωμένη ως Βουλευτής του Νομού Βοιωτίας -σας έχω καταθέσει και επίκαιρη μάλιστα ερώτηση περί αυτού- να ασχοληθώ για λίγο και να μεταφέρω εδώ την αγωνία της τοπικής κοινωνίας του Νομού Βοιωτίας, αλλά και γενικά της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος όσον αφορά το θέμα της κατάργησης του άρθρου 20 παράγραφος 23 του ν.3399/2005, σχετικά με τον καθορισμό της διαδικασίας για το χαρακτηρισμό της αγροτικής γης ως γης υψηλής παραγωγικότητας. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, τις οποίες προτείνετε να τροποποιηθούν, προβλεπόταν διαδικασία για το χαρακτηρισμό αγροτικής γης, εξαιρουμένης της γης υψηλής παραγωγικότητας επί πλάτους εξακοσίων μέτρων εκατέρωθεν του άξονα εθνικών οδών.

Πρέπει να σας επισημάνω ότι, πριν από τη ψήφιση του ν. 3399/2005, το Νομαρχιακό Συμβούλιο Βοιωτίας με την υπ' αριθμόν 92/2005 ομόφωνη απόφασή του είχε προτείνει αυτήν την εξαίρεση και το χαρακτηρισμό ως απλών γεωργικών γαιών αυτών που βρίσκονταν κατά μήκος των εθνικών οδών της νέας εθνικής οδού, της παλαιάς εθνικής οδού, αλλά και του νομαρχιακού και επαρχιακού δικτύου. Με την επαναφορά του χαρακτηρισμού, σε συνδυασμό και με την έλλειψη των γενικών πολεοδομικών σχεδίων ή των swaps, αναστέλλεται παντελώς η ανάπτυξη του δευτερογενούς τομέα στο νομό μας.

Για το λόγο ότι για το συγκεκριμένο θέμα δεν συντρέχουν μόνο περιβαλλοντικοί λόγοι, αλλά και αναπτυξιακοί, τηρουμένων βέβαια όλων των κανόνων για την προστασία του περιβάλλοντος και προεχόντως κοινωνικών λόγων, όπως είναι η ανάγκη αύξησης των θέσεων εργασίας, η συγκεκριμένη τροποποίηση θα πρέπει να αποσυρθεί ή έστω να ανασταλεί η προτεινόμενη αυτή τροπολογία μέχρις ότου να εφαρμοστούν τα γενικά πολεοδομικά σχέδια ή τα swap ή οι ζώνες ενεργούς πολεοδομίας ή οι ΖΟΕ, δεδομένου ότι ο Νομός Βοιωτίας, ισχυρός κυρίως στο μεταποιητικό τομέα, έχει καθ' όλο αυτό το μήκος των εθνικών οδών, δεδομένων και των περιορισμών της Υλίκης -εννοώ των αποστάσεων από την Υλίκη- και της περιορισμένης ανάπτυξης των μεταποιητικών επιχειρήσεων, έναν περιορισμένο χώρο ανάπτυξης.

Μάλιστα είναι χαρακτηριστικό ότι αυτό αποτελεί μια απαίτηση όλης της κοινωνίας της περιοχής αυτής, όπως επίσης του Περιφερειακού Συμβουλίου Στερεάς Ελλάδος, που σε πλειοψηφία του αποφάσισε και ενέκρινε ψήφισμα που πράγματι κινείται σ' αυτήν την κατεύθυνση, δηλαδή να μην τροποποιηθεί το άρθρο 20, παράγραφος 23α, 23β, 23γ, του νόμου αυτού που αφορά τον αποχαρακτηρισμό αγροτικής γης υψηλής παραγωγικότητας. Σας καταθέτω το ψήφισμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Αμέσως, κύριε Πρόεδρε, αλλά είναι πολύ σοβαρό για το Νομό Βοιωτίας.

Καταθέτω, λοιπόν, το ψήφισμα του Περιφερειακού Συμβουλίου, όπως και απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λεβαδέων.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Βασιλική Τσόνογλου-Βυλλιώτη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Βοιωτίας αναφέρει επιλεκτικά πόσες επιχειρήσεις αναπτύσσονται μέσω Προγραμμάτων «LEADER». Θα υπάρξει δηλαδή πρόβλημα για περιπτώσεις αδειών που ήδη έχουν προεγκριθεί τουλάχιστον είκοσι πέντε επιδοτούμενων επιχειρήσεων «LEADER», που αναπτύσσονται κατά μήκος της εθνικής οδού και δυστυχώς χάνουν αυτές τις άδειες λειτουργίας.

Σας στέλνει, λοιπόν, το Επιμελητήριο Βοιωτίας ψήφισμα όπου παρακαλεί για την απόσυρση αυτής της τροπολογίας και σε παρόμοιο μήκος κύματος κινείται τόσο το τοπικό όσο και το περιφερειακό Τεχνικό Επιμελητήριο της Ανατολικής Στερεάς Ελλάδος.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Βασιλική Τσόνογλου-Βυλλιώτη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ψήφισμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πράγματι, η μεγάλη αυτή πρόκληση που αντιμετωπίζουμε στις μέρες μας δεν αφορά μόνο τη δημοσιονομική ανάκαμψη, αλλά μια οικονομία που αναγνωρίζει και σέβεται τη σημασία της βιοποικιλότητας σαν αναντικατάστατο εθνικό κεφάλαιο και όχι σαν διακοσμητικό στοιχείο.

Θα πρέπει να λάβει υπ' όψιν και την αειφόρο ανάπτυξη και τη διατήρηση θέσεων εργασίας μέσα από ένα υγιές επιχειρηματικό πλαίσιο, το οποίο βεβαίως θα τηρήσει τους κανόνες περιβάλλοντος σ' όλο το μήκος και πλάτος της χώρας μας.

Πιστεύω, λοιπόν, πως το νομοσχέδιο αυτό είναι υψηλότατου κύρους. Θα πρέπει προφανώς να ληφθούν υπ' όψιν του Υπουργείου όλοι αυτοί οι παράγοντες και οι παράμετροι που εξέθεσα, ώστε ο στόχος να είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Τσόνογλου-Βυλλιώτη, Βουλευτή Βοιωτίας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Αυγενάκης, Ανεξάρτητος Βουλευτής Ηρακλείου. Απών. Διαγράφεται.

Το λόγο έχει για επτά λεπτά ο κ. Μουσουρούλης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Χίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με αφορμή την τελευταία παρέμβαση της συναδέλφου κ. Τσόνογλου, θα ήθελα να ρωτήσω το Σώμα αλλά και εσάς, κυρία και κύριε Υπουργέ, για ποιο λόγο θεσμοθετούνται ειδικά χωροταξικά σχέδια, παραδείγματος χάριν, για τη βιομηχανία, για τον τουρισμό, για τις ανανεωμένες πηγές ενέργειας. Για να ερχόμαστε μετά να τα ανατρέπουμε με άλλη νομοθεσία;

Ειδικά η διάταξη για τις δραστηριότητες κατά μήκος των εθνικών οδών, ειλικρινά μας επιστρέφει στο παρελθόν, όταν η χωροθέτηση της μεταποίησης ήταν συνάρτηση των πολιτικών πιέσεων των τοπικών αυτοδιοικήσεων και όχι της εξέλιξης των οδικών αξόνων. Βιομηχανίες κάνεις εκεί που έχεις υποδομές προσπελασιμότητας.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο. Είναι αλήθεια ότι η Ελλάδα, η χώρα μας έχει μια πλούσια βιοποικιλότητα και σε ποσότητα και σε ποιότητα. Αυτό σημαίνει ότι έχουμε μεγαλύτερη ευθύνη να τη διατηρήσουμε, αλλά και να τη χρησιμοποιούμε σωστά.

Θέλω να ρωτήσω, όμως, το εξής. Έχουμε εξετάσει πού υπάρχει απώλεια βιοποικιλότητας και σε ποιους λόγους οφείλεται; Για παράδειγμα, πλην της οικιστικής ανάπτυξης, υπάρχουν και άλλες πολιτικές στις οποίες μπορεί να αποδοθεί η απώλεια βιοποικιλότητας, παραδείγματος χάριν, η γεωργία, η αλιεία, η ενέργεια, ο τουρισμός κ.λπ..

Θα ανοίξω μια παρένθεση, με μια προσωπική εμπειρία σχετικά με την ενέργεια. Ως νέος κοινοτικός υπάλληλος, είχα επισκεφθεί τις πηγές του Αώου, για να επιθεωρήσω το νεότευκτο τότε, υδροηλεκτρικό εργοστάσιο της ΔΕΗ. Πλησιάζοντας με το τζιπ της ΔΕΗ, διακρίναμε από ψηλά μια αρκούδα να πίνει νερό στην τεχνητή λίμνη. Η εικόνα της χλωρίδας και της πανίδας της περιοχής μετά τα έργα ήταν πραγματικά σοκαριστική. Στη συγκεκριμένη περιοχή, μια άλλη

οριζόντια πολιτική, η ενεργειακή, οδήγησε σε απώλεια βιοποικιλότητας Θα καταλάβετε αργότερα γιατί το λέω αυτό.

Συνεπώς, βασική προϋπόθεση πριν χαράξουμε μια πολιτική βιοποικιλότητας είναι να γνωρίζουμε πού ακριβώς αποδίδεται η απώλεια.

Μια δεύτερη προϋπόθεση, κυρία Υπουργέ, είναι η εξειδικευμένη γνώση. Πώς αποκτά κανείς εξειδικευμένη γνώση; Κατ' αρχάς αξιολογώντας την κατάσταση που επικρατεί στο χώρο που θα εφαρμοστεί μια πολιτική. Προσοχή! Στο χώρο. Μιλάω για τη χωρική διάσταση. Και δεύτερον, είναι και η εκτίμηση των επιπτώσεων που θα έχει αυτή η πολιτική πάνω στο συγκεκριμένο χώρο.

Αξιολόγηση σημαίνει εξέταση όλων των παραμέτρων. Για παράδειγμα, το δημογραφικό είναι μια παράμετρος που πρέπει να συνεκτιμάται. Εάν δεν γίνουν αυτά, τότε η πολιτική μας θα είναι «τυφλή» από χωρική άποψη. Και έχει αποδειχθεί, κύριοι συνάδελφοι, ότι οι χωρικά «τυφλές» πολιτικές επιλογές είναι και αυθαίρετες αλλά και θνησιγενείς. Η δε Κυβέρνηση κάνει κυριολεκτικά πρωταθλητισμό. Σε όλους τους τομείς, η πολιτική της είναι χωρικά «τυφλή».

Χρειάζεται, λοιπόν, και τοπική στόχευση. Και δεν το λέω εγώ. Η ανάγκη τοπικής στόχευσης αναφέρεται σε όλη την ακαδημαϊκή βιβλιογραφία. Αυτή είναι και η τρίτη προϋπόθεση.

Μια τέταρτη προϋπόθεση που θα προσέθετε είναι η εξής: εκείνοι που νομοθετούν για τη φύση, για τη βιοποικιλότητα, να έχουν απαραιτήτως αίσθηση της φύσης, να έχουν βιώματα της φύσης δηλαδή να μην έχουν αποκομίσει τις όποιες γνώσεις τους μόνο από συγγράμματα και φωτογραφίες.

Ο κ. Ζωίδης αναφέρθηκε στη φύση, δίνοντας έμφαση στη νησιωτικότητα. Προσθέτω κι εγώ ότι το νομοσχέδιο στερείται δυστυχώς αυτής της αίσθησης.

Έρχομαι τώρα στο Δίκτυο Natura. Συμφωνούμε ότι το Δίκτυο

Natura είναι μια ασπίδα για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας. Είναι ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο. Όμως αν το εφαρμόζετε χωρίς γνώση και χωρίς τοπική στόχευση, είναι άχρηστο. Το ερώτημα που θέτω είναι: Μήπως αυτοί είναι οι πραγματικοί λόγοι για τους οποίους η χώρα μας δεν έχει καταγράψει μέχρι σήμερα ικανοποιητικές επιδόσεις και στη διατήρηση της βιοποικιλότητας αλλά και στη σωστή της χρήση; Γι' αυτό το λόγο άλλωστε θεσπίστηκε και ο ν.1650/1986. Γι' αυτόν το λόγο ο νομοθέτης έθεσε ως υποχρέωση το να εκπονούνται ειδικές περιβαλλοντικές μελέτες ή διαχειριστικά σχέδια.

Κυρία Υπουργέ, είπατε ότι σε σύνολο τετρακοσίων δεκαεννέα σχεδίων έγιναν μόνο είκοσι εννέα. Αναρωτιέμαι, λοιπόν: Εξετάσατε τους λόγους για τους οποίους, από το 1986 μέχρι σήμερα δεν εφαρμόστηκε ο νόμος; Γιατί σ' ένα σύνολο τετρακοσίων δεκαεννέα σχεδίων που θα έπρεπε να είχαν γίνει, τελικά ολοκληρώθηκαν μόνο είκοσι εννιά; Και είναι αυτός λόγος για να θεσπίζετε οριζόντιες πολιτικές χωρίς τοπική στόχευση, δηλαδή χωρίς διαχειριστικά σχέδια, χωρίς ειδικές περιβαλλοντικές μελέτες, χωρίς στοιχειώδη ανάλυση των πιέσεων που ασκούν σε μια περιοχή «NATURA» άλλες πολιτικές, παραδείγματος χάριν, η γεωργία, ο τουρισμός και η ενέργεια, όπως είπα και πριν;

Οι πιέσεις που δέχεται κάθε περιοχή από κάθε πολιτική είναι διαφορετικές. Αυτός είναι ένας λόγος παραπάνω για να εξετάσετε τη χωρική διάσταση. Είμαι σχεδόν βέβαιος- ότι επειδή οι άλλες πολιτικές αφορούν άλλα Υπουργεία, εσείς επιλέξατε το οικιστικό και μάλιστα χωρίς γνώση. Και επειδή το Υπουργείο σας δεν έψαξε να δει ποιες πιέσεις ασκούνται σε ποια περιοχή και για ποιους λόγους, εσείς θεσπίσατε τα τέσσερα στρέμματα για όλους, ως ελάχιστο όριο αρτιότητας, αν και θα είχατε και άλλη επιλογή, για παράδειγμα, τη μείωση του συντελεστή δόμησης ή του συντελεστή κάλυψης.

Έρχομαι τώρα στο θέμα του Βορείου Αιγαίου, στο οποίο αναφερθήκαμε και στην επιτροπή. Το Βόρειο Αιγαίο είναι μια ειδική περίπτωση. Το έχουμε συζητήσει πολλές φορές. Ο κύριος Υπουργός γνωρίζει ότι σε ορισμένες περιοχές όπως, για παράδειγμα, στη Μυτιλήνη και στη Λήμνο υπάρχουν ειδικές περιβαλλοντικές μελέτες, ενώ στη βόρεια Χίο δεν υπάρχει τίποτα. Επιπλέον, εκτός από τη ζώνη ειδικής προστασίας, έχουμε και ζώνη οικιστικού ελέγχου, με τη μοναδική εξαίρεση των τεσσάρων στρεμμάτων για οποιαδήποτε χρήση, πλην της οικιστικής, όπου το όριο είναι τα «οκτώ στρέμματα». Υπάρχει δηλαδή μια απόλυτη επικάλυψη διαφορετικών νομοθετημάτων για την ίδια περιοχή, με ξεχωριστό όριο για την κατοικία.

Θέλω να σας ρωτήσω το εξής: Όταν με τις διατάξεις αυτές σταματάμε την ισόρροπη ανάπτυξη σε ένα νομό –γιατί η περιοχή «NATURA» στη βόρεια Χίο καλύπτει τα 2/5 της έκτασης του νησιού- που μεταφέρεται η οικιστική πίεση; Στα αστικά κέντρα. Τι σημαίνει αυτό; Μεγαλύτερη περιβαλλοντική επιβάρυνση, λόγω της ανάγκης αναβάθμισης των υποδομών ύδρευσης, αποχέτευσης κ.ο.κ. σε σχέση με το επιδιωκόμενο όφελος.

Θα ήθελα επίσης, να πω δύο λόγια για τα εργαλεία σωστής χρήσης της βιοποικιλότητας. Τέτοια εργαλεία είναι το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» (ΕΠΠΕΡΑΑ) και τα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα (ΠΕΠ). Κι εδώ όμως πάλι η πολιτική που ακολουθείτε είναι αποσπασματική. Ένα παράδειγμα αποτελούν οι προσκλήσεις που εκδίδουν οι περιφέρειες και αφορούν σε περιοχές που ενώ δεν διαθέτουν φορείς διαχείρισης, αλλά ούτε και ειδικές περιβαλλοντικές μελέτες ή διαχειριστικά σχέδια καλούνται να καταθέσουν προτάσεις για την προστασία και την ανάδειξη του φυσικού περιβάλλοντος.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με τις δύο τροπολογίες. Σε ό,τι αφορά στα φυσικά πάρκα υπάρχει η δυνατότητα εκτέλεσης λατομικών και μεταλλευτικών δραστηριοτήτων, εφόσον αυτές συμβάλλουν σημαντικά στην τοπική οικονομία. Είναι το άρθρο 5 παράγραφος 3.

Ταυτόχρονα, στις περιοχές οικοανάπτυξης ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Εκτός περιοχών προστασίας της φύσης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Εκτός περιοχών προστασίας της φύσης, μέσα σε φυσικά πάρκα μπορούν να γίνονται λατομικές και μεταλλευτικές δραστηριότητες, εφόσον συμβάλλουν σημαντικά στην τοπική οικονομία.

Ταυτόχρονα, στην παράγραφο 3.2.δ' οι υφιστάμενες βιομηχανικές δραστηριότητες είναι δυνατόν να επιτρέπονται, εφόσον και αυτές συμβάλλουν σημαντικά στην τοπική οικονομία.

Ρωτώ: Τι επιβαρύνει περισσότερο, η οικιστική ανάπτυξη ή η βιομηχανική και λατομική δραστηριότητα; Και ας πούμε ότι δεν επιβαρύνουν. Γιατί εδώ λαμβάνετε υπ' όψιν τις επιπτώσεις στην τοπική ανάπτυξη και δεν τις λαμβάνετε υπ' όψιν για την οικιστική διάσταση;

Θα ήθελα μια απάντηση γι' αυτό, κυρία Υπουργέ. Νομίζω ότι συσχετίζω πολύ σωστά το ζήτημα και θα πρέπει ειδικά για τα νησιά να δώσετε κάποια ευελιξία παραπάνω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν το επιτρέπει ο συνάδελφος, βεβαίως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κατέθεσε η κυρία Υπουργός στην αρχή ένα κείμενο με διάφορες αλλαγές επί των άρθρων και επί των εδαφίων. Μέσα σε αυτές είναι η παράγραφος 3.2.δ' όπου λέμε ότι στο τέλος του εδαφίου διαγράφεται η πρόταση «υφιστάμενες βιομηχανικές δραστηριότητες είναι δυνατόν να επιτρέπονται εφόσον συμβάλλουν σημαντικά στην τοπική οικονομία», όπως δηλαδή το είπατε εσείς. Αυτό διαγράφεται.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Αυτό διεγράφη;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ίσχυε πριν και δεν ισχύει τώρα. Μάλιστα. Το ίδιο είναι και για τις λατομικές δραστηριότητες;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Άρα, για τις λατομικές δραστηριότητες ισχύει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Γιατί είναι δραστηριότητες που υπάρχουν εν λειτουργία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Αν και η τροπολογία δεν αναφέρεται σε υφιστάμενες δραστηριότητες έστω κι έτσι, το σκεπτικό σας είναι να τις διατηρήσετε, επειδή, ακριβώς, συμβάλλουν στην τοπική ανάπτυξη.

Το ερώτημά μου είναι πάρα πολύ απλό. Γιατί μία ήπια οικιστική ανάπτυξη να μην συμβάλει και εκείνη στην τοπική ανάπτυξη; Πρέπει, λοιπόν, να δείτε την τοπική διάσταση; Και ειδικά για τα νησιά, να δώσετε μία πειστική απάντηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Μουσουρούλη, Βουλευτή Χίου της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει η κ. Αικατερίνη Φαρμάκη – Γκέκη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Κορινθίας, για επτά λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα μας είναι μία χώρα προικισμένη όχι μόνο όσον αφορά τις κλιματικές της συνθήκες ή τα ατελείωτα χιλιόμετρα παραλίας, αλλά σίγουρα και για το φυσικό της πλούτο, τη βιοποικιλότητά της, η οποία είναι μοναδική.

Η αναγκαιότητα για την προστασία της είναι εν πολλοίς αυτονόητη όχι για λόγους ρομαντικούς ή αισθητικούς, αλλά από την ανάγκη σωστής και αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων για την ίδια την επιβίωση του ανθρώπου. Πρέπει να εκτείνεται δε σε όλα τα επίπεδα, μιας και η προστασία κάθε επιπέδου εξαρτάται από την προστασία του προηγούμενου και του επόμενου επιπέδου. Η προστασία και η διατήρηση του τοπίου εξαρτάται από τη διατήρηση της βιοποικιλότητας των οικοσυστημάτων που τα συνθέτουν, τα οικοσυστήματα από την προστασία και την επιβίωση των ειδών και τα τελευταία από τη διατήρηση της γενετικής τους βιοποικιλότητας.

Ο ν.1650/1986, που ισχύει μέχρι σήμερα, ήταν ένας πραγμα-

τικά πρωτοποριακός νόμος για την εποχή του που στη βάση μιας περιβαλλοντικής μελέτης υποχρέωνε κάθε δημόσια και ιδιωτική δραστηριότητα να λειτουργεί και να αναπτύσσεται μέσα σε συγκεκριμένους περιβαλλοντικούς νόμους. Προέβλεπε συγχρόνως και ειδικά σχέδια διαχείρισης, δηλαδή συγκεκριμένες δράσεις και πλαίσιο λειτουργίας για τις προστατευόμενες περιοχές, τις περιοχές «NATURA 2000».

Αυτό το πλαίσιο, όμως, στις περισσότερες των περιπτώσεων δεν υλοποιήθηκε με αποτέλεσμα από τις τετρακόσιες δεκαεννέα περιοχές που έχουν ενταχθεί στο ευρωπαϊκό δίκτυο «NATURA», ελάχιστες από αυτές -μόλις είκοσι απ' ότι κατέθεσε η Υπουργός- έχουν τελειοποιηθεί, έχουν βγει προεδρικά διατάγματα και έχουν ένα συγκεκριμένο καθεστώς προστασίας.

Η ολιγωρία, λοιπόν, αυτή στην υλοποίηση των ειδικών περιβαλλοντικών μελετών και στην έκδοση των αρμόδιων προεδρικών διαταγμάτων, λειτούργησε ανασταλτικά στην αποτελεσματική διαχείριση των προστατευόμενων περιοχών και συνετέλεσε –πρέπει να το παραδεχθούμε- αγαπητοί συνάδελφοι, στην περαιτέρω υποβάθμιση των περιοχών αυτών. Σίγουρα αυτό έγινε παράλληλα με τις κλιματικές αλλαγές αλλά και τη συμπεριφορά, που πολλοί συμπολίτες μας επέδειξαν. Όλο αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να συρρικνωθεί ο φυσικός μας αυτός πλούτος.

Δυστυχώς για ένα πάρα πολύ σοβαρό νομοσχέδιο, όπως αυτό της βιοποικιλότητας, η συζήτηση που έγινε στην αρμόδια επιτροπή εστίασε σε ένα πολύ μεγάλο μέρος της στο ζήτημα της εκτός σχεδίου δόμησης και του άρθρου 9. Πρέπει, όμως, να πούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή η διάταξη, το άρθρο 9 και ό,τι αυτό προβλέπει είναι μόνο για τις περιοχές «NATURA».

Επιλέξαμε να θεσμοθετήσουμε δέκα στρέμματα σαν το κατώτερο όριο κατάτμησης για να μπορέσουμε να προστατεύσουμε αυτές τις περιοχές. Παράλληλα, όμως, αναγνωρίζοντας ότι κάποιοι συμπολίτες μας, κάποιοι πολίτες, έχουν ένα εμπράγματο δικαίωμα και έχουν κάνει έναν προγραμματισμό, κρατάμε τα τέσσερα στρέμματα για να μπορούν σε αυτά -έτσι όπως είναι και βρίσκονται σήμερα στη δημοσίευση του νόμου- να οικοδομήσουν.

Εάν θέλετε τη δική μου προσωπική άποψη, πιστεύω ότι δεν μπορούμε να κρατάμε μόνο το εμπράγματο δικαίωμα για τα τέσσερα στρέμματα και να καταργούμε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις: τις περιπτώσεις των παρεκκλίσεων, των επτακοσίων πενήντα μέτρων, των χιλίων διακοσίων μέτρων, της δόμησης στη ζώνη των οικισμών των πεντακοσίων μέτρων.

Εάν θέλουμε να επιλέξουμε αυτές οι περιοχές να έχουν με επιστημονική τεκμηρίωση κάποιες ειδικές, περιβαλλοντικές μελέτες, οι οποίες επιστημονικά να τεκμηριώνουν ότι πρέπει να βάλουμε ακόμα και μεγαλύτερο όριο κατάτμησης και είκοσι και τριάντα στρεμμάτων, πρέπει σε αυτή την περίπτωση να πάμε σε αυτήν την κατεύθυνση.

Σίγουρα, όμως, το να λέμε σήμερα ότι πρέπει οριζόντια να τα καταργήσουμε όλα αυτά, είναι κάτι για το οποίο θα πρέπει να απολογηθούμε στους πολίτες. Η επιλογή της μίας περίπτωσης και όχι όλων των υπολοίπων πρέπει να περάσει -και έχει περάσει μέχρι τώρα- κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από εξαντλητική διαδικασία.

Επειδή, όμως, ακούστηκαν και πολλά άλλα στην Αίθουσα κυρίως από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑΟΣ, αλλά και από άλλους συναδέλφους όσον αφορά την οικοδόμηση σε οικόπεδα με κλίση 35%, όπως και για την τροπολογία για τη γη υψηλής παραγωγικότητος, θέλω να πω το εξής: Καλό είναι να μπαίνουν όλα τα ζητήματα στη σωστή τους διάσταση, γιατί αυτά που ακούγονται στην Ολομέλεια της Βουλής έχουν μεγάλη σημασία για τους πολίτες, οι οποίοι βεβαίως δεν έχουν μπροστά νόμους, ούτε είναι το επάγγελμά τους τέτοιο, που να μπορούν να καταλάβουν αυτά τα οποία ακούγονται. Σίγουρα, όμως, προκαλούν κάποιον αποπροσανατολισμό στους πολίτες.

Γιατί το λέω αυτό; Ακούστηκε ότι δεν επιτρέπεται η οικοδόμηση σε οικόπεδα τα οποία έχουν κλίση 35%. Μέγα λάθος! Βεβαίως και επιτρέπεται η οικοδόμηση στα οικόπεδα με κλίση 35%.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν επιλέγουμε να προστατεύσουμε μία περιοχή με ειδικές διατάξεις, δεν θα πρέπει αυτές οι ειδικές διατάξεις να υπερισχύουν των γενικών διατάξεων; Αυτό δεν έχει καταδειχθεί από όλες τις συζητήσεις που έχουμε κάνει στην αρμόδια επιτροπή;

Πάνω, λοιπόν, σε αυτό εντάσσεται και η τροπολογία αυτή, όπως και η επόμενη τροπολογία για τη γη υψηλής παραγωγικότητος. Ας συμφωνήσουμε ότι εξακόσια μέτρα ένθεν και ένθεν των εθνικών οδών, δεν μπορεί να απαγορεύεται συλλήβδην το να χαρακτηρίζεται γη υψηλής παραγωγικότητος. Μπορεί να χαρακτηριστεί, μπορεί και όχι. Δεν μπορεί, όμως, κανένας νόμος να απαγορεύει να χαρακτηριστεί. Ας αφήσουμε τους αρμόδιους να κρίνουν αν αυτές οι περιοχές χρειάζονται ειδική προστασία. Κι αν ναι, δηλαδή αν χρειάζονται ειδική προστασία, πρέπει αυτές οι εδικές διατάξεις να υπερισχύουν έναντι οποιωνδήποτε άλλων διατάξεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για λίγο την ανοχή σας.

Οι προστατευόμενες περιοχές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν αποτελούν τοποθεσίες βαλμένες σε μία γυάλα, όπου απαγορεύεται συλλήβδην η οποιαδήποτε δραστηριότητα. Υπάρχει συγκεκριμένη διαβάθμιση και πλαίσιο ανάπτυξης δραστηριοτήτων ανάλογα με την κατηγορία στην οποία εντάσσεται η κάθε προστατευόμενη περιοχή.

Επομένως, με το σημερινό νομοσχέδιο δεν επιδιώκουμε, ούτε ευαγγελιζόμαστε κάποια υπερβολική φοβία για τις περιοχές «NATURA». Οι περιοχές αυτές, όμως, αποτελούν συγκριτικό πλεονέκτημα της Ελλάδας και πρέπει, ειδικά σήμερα στην κρίσιμη οικονομική και κοινωνική συγκυρία που βρισκόμαστε, στο κρίσιμο κοινωνικο-οικονομικό σταυροδρόμι, να διασφαλίσουμε την προστασία αυτών των περιοχών.

Ο καθένας από εμάς έχει παραδείγματα στο νομό του αναφορικά με το πως το περιβάλλον μπορεί να λειτουργήσει ως μοχλός ανάπτυξης της τοπικής οικονομίας και κοινωνίας.

Επιτρέψετε μου να αναφερθώ στο Νομό Κορινθίας. Το οροπέδιο του Φενεού, η λίμνη Δόξα, αλλά και τα ορεινά χωριά του Δήμου Ξυλοκάστρου είναι ένα μωσαϊκό τόπων με σπουδαία γεωλογική και αρχαιολογική σημασία. Συνδυάζουν με αρμονία τη μοναδικότητα του περιβάλλοντος με την παράδοση, τον πολιτισμό και την ανάπτυξη που συμπλέει και συνυπάρχει με το φυσικό πλούτο.

Η περιοχή της λίμνης Στυμφαλίας με τον έντονο μυθολογικό και γεωλογικό χαρακτήρα αποτελεί τοποθεσία σπάνιας βιοποικιλότητας. Παράλληλα, η έναρξη λειτουργίας του Μουσείου Παραδοσιακών Επαγγελμάτων και Περιβαλλοντικής Ενημέρωσης στην περιοχή ενέχει έναν έντονα συμβολικό χαρακτήρα: αφ' ενός, ενημερώνει τον επισκέπτη για τη γεωλογική ιστορία της λίμνης, συντηρεί τη μνήμη της παραδοσιακής Ελλάδας του χθες και αφ' ετέρου, απεικονίζει την Ελλάδα του μέλλοντος, του περιβάλλοντος και της ανάπτυξης, αυτής της Ελλάδας που θέλουμε.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι όλες οι προστατευόμενες περιοχές έχουν μοναδικά χαρακτηριστικά φυσικού περιβάλλοντος, τα οποία είναι αυτά που εν τέλει προκαλούν το ενδιαφέρον και το θαυμασμό όλων των επισκεπτών. Η αποτελεσματική προστασία τους στη βάση ειδικών περιβαλλοντικών μελετών θα έχει ως αποτέλεσμα μια καλύτερη ποιότητα ζωής τόσο για τα αστικά κέντρα, που έρχονται σε επαφή με αυτές, όσο και για τους μόνιμους κατοίκους. Η διατήρηση των περιοχών αυτών, αλλά και η ανάπτυξή τους, σε συνεργασία με τον ανθρώπινο παράγοντα, μόνο κέρδη έχει να δώσει σε όλους μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Αικατερίνη Φαρμάκη-Γκέκη, Βουλευτή Κορινθίας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Βαρβαρίγος, Βουλευτής Ζακύνθου του ΠΑΣΟΚ, για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναγκαιότητα προστασίας της βιοποικιλότητας γίνεται κατανοητή μόνο εάν γνωρίζει κανένας τη λειτουργία του οικοσυστήματος. Οικοσύστημα είναι το σύνολο των βιοτικών και α-βιοτικών παραγόντων με τις μεταξύ τους σχέσεις που αναπτύσσονται. Είναι ένα δυναμικό σύστημα που εξελίσσεται και μεταβάλλεται μέσα στο

χρόνο.

Για τη λειτουργία απαιτούνται μεταξύ άλλων δύο βασικές προϋποθέσεις, η τροφοδοσία του με ενέργεια και με ύλη. Την ενέργεια την προσφέρει ο ήλιος και την ύλη η γη, η βιόσφαιρα, η ατμόσφαιρα, το νερό, η επιφάνεια της γης.

Οι οργανισμοί, λοιπόν, είναι σε μια σειρά μεταξύ τους. Προσλαμβάνουν την ηλιακή ενέργεια και τη μεταφέρουν ο ένας στον άλλον και έτσι δομούνται οι τροφικές αλυσίδες, τα τροφικά επίπεδα. Όσο περισσότερες αλυσίδες, όσο περισσότερα τροφικά επίπεδα, τόσο πιο σταθερό το οικοσύστημα. Ο κάθε οργανισμός είναι ένας μεταφορέας ύλης και ενέργειας. Άρα, η μεγαλύτερη ποικιλία διασφαλίζει μεγαλύτερες πιθανότητες συνέχισης αυτής της διαδικασίας μεταφοράς ύλης και ενέργειας και, άρα, διατήρησης του οικοσυστήματος.

Εξ αυτού του λόγου, λοιπόν, είναι κατανοητή η αναγκαιότητα προστασίας όλων των οργανισμών. Κανένας δεν είναι χωρίς σημασία. Όλοι έχουν την ίδια σπουδαιότητα και την ίδια αναγκαιότητα σε οποιοδήποτε επίπεδο λειτουργίας βρίσκονται μέσα στο οικοσύστημα.

Οι αιτίες που μπορούν να επιδράσουν είναι παρά πολλές. Είναι φυσικές αιτίες, αλλά και ανθρωπογενείς αιτίες. Γι' αυτόν το λόγο, μέσα στο χρόνο από τις φυσικές αιτίες έχουν εξαφανιστεί εκατομμύρια είδη και είναι –απ' ό,τι λέει η επιστήμη- πολύ περισσότερα τα είδη των οργανισμών που έχουν εξαφανιστεί μέχρι σήμερα, από εκείνα που έχουν επιβιώσει.

Όσον αφορά τις ανθρωπογενείς παρεμβάσεις, θα σας πω εγώ αιτίες που δεν αναφέρονται μέσα στο νομοσχέδιο, πράγμα που μου κάνει εντύπωση. Τα φυτοφάρμακα είναι μια καταστροφική αιτία παρέμβασης που έχει εξαφανίσει και τείνει να εξαφανίσει χιλιάδες είδη οργανισμών. Ακόμα, ανθρώπινες δραστηριότητες οι οποίες υποβαθμίζουν το περιβάλλον, όπως η διαχείριση των απορριμμάτων, είτε στερεών είτε υγρών είτε αστικών είτε βιομηχανικών, είναι διαρκείς αιτίες δρώσες υποβάθμισης του περιβάλλοντος, αλλά και μείωσης της βιοποικιλότητας.

Βέβαια, στο νομοσχέδιο ρυθμίζονται διάφορες δραστηριότητες, μέτρα και αποφάσεις καταγραφής των ειδών και μέτρα προστασίας ακριβώς για τη συνέχιση της ύπαρξής τους και περιορισμό των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων που μπορούν να επηρεάσουν αυτήν την επιβίωση.

Οι σχέσεις, όμως, που αναπτύσσονται είναι τρομακτικά πολύπλοκες και κάθε παρέμβαση πρέπει να γίνεται κάτω από πολύ προσεχτική μελέτη. Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα που το λέει ο μέγας Δαρβίνος στο περίφημο έργο του «Καταγωγή των ειδών», το οποίο γράφτηκε πριν από εκατόν πενήντα χρόνια. Ένας δήμαρχος σε μια κωμόπολη της Γαλλίας, επειδή είδαν πολλές γάτες στην πόλη του, έριξε φόλες για να τις εξαφανίσει. Τότε, βέβαια, αυτό ήταν το μέσο, αυτή ήταν η κουλτούρα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Το κάνουν και σήμερα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Δυστυχώς, το κάνουν και σήμερα!

Οι κάτοικοι, λοιπόν, είναι αγρότες και κτηνοτρόφοι και καλλιεργούν δύο είδη τριφυλλιών, για να ταΐσουν τα ζώα τους. Αφού, λοιπόν, ο δήμαρχος έριξε τις φόλες και έκανε τη δουλειά του, μετά, τον επόμενο χρόνο οι κάτοικοι διαπίστωσαν ότι ένα από τα είδη τριφυλλιού δεν έκανε καρπό, δεν έδινε σπόρους και έτσι δεν είχαν τη δυνατότητα να ανανεώσουν την παραγωγή τους.

Με τη μελέτη διαπίστωσαν ότι οι γάτες που ρύθμιζαν τον πληθυσμό των ποντικιών εξαφανίστηκαν και αυξήθηκε ο πληθυσμός των ποντικιών. Το αποτέλεσμα ήταν να καταστρέψουν τις φωλιές από τις αγριομέλισσες, οι οποίες ήταν υπεύθυνες για την επικονίαση των ανθών του τριφυλλιού. Το ένα είχε ανοιχτό άνθος, ανοιχτό κάλυκα, μεταφερόταν η γύρη με τον αέρα και δεν είχε πρόβλημα, δεν είχε ανάγκη δηλαδή τις μέλισσες, ενώ το άλλο είχε βαθύ κάλυκα και είχε ανάγκη τις μέλισσες. Αυτό εξαφανίστηκε.

Τι δείχνει αυτό το παράδειγμα του Δαρβίνου; Δείχνει ότι μπορεί να έχεις ένα σκοπό –αγαθό, κατά τη γνώμη τότε της εποχής του δημάρχου- να λυτρώσεις την πόλη σου από ένα πρόβλημα, αλλά δημιουργείς ένα άλλο πρόβλημα, γιατί οι σχέσεις μεταξύ των οργανισμών είναι πολύπλοκες, υπάρχει μια ισορροπία και κάθε παρέμβαση πρέπει να είναι μετρημένη και πρέπει να γίνεται μετά από πολλή μελέτη και με μεγάλη προσοχή.

Οριζόντιες παρεμβάσεις που παρατηρούνται στο νομοσχέδιο, χωρίς μελέτη, έτσι στα τυφλά, μπορούν να έχουν παρόμοια αποτελέσματα, κυρία Υπουργέ.

Υπάρχει το άρθρο 9, που αναφέρεται στις χρήσεις γης και στους περιορισμούς δόμησης στη «NATURA», όπου μπαίνουν αυθαίρετα κάποια όρια. Μιλάτε για δέκα στρέμματα κατάτμηση αρτιότητας. Θα μπορούσαμε να παίξουμε την κολοκυθιά εδώ μέσα και οπουδήποτε και να λέμε γιατί δέκα και όχι είκοσι ή οκτώ ή επτά ή δεκαπέντε. Από πού προκύπτει αυτό το δέκα; Υπάρχει καμμιά μελέτη; Υπάρχει καμμιά στοιχειοθέτηση αυτού του ορίου με την οποία επιβάλλεται αυτό το μέτρο;

Εμείς έχουμε προτείνει να γίνεται μελέτη σε κάθε περιοχή, γιατί μπορεί η αναγκαιότητα –γιατί οι συνθήκες σε κάθε περιοχή είναι διαφορετικές- να απαιτεί είκοσι, τριάντα, σαράντα ή και πολύ περισσότερα. Όμως, μπορεί να είναι και λιγότερα τα στρέμματα στα οποία μπορεί να δομήσει κανείς και να αξιοποιήσει τη γη σ' αυτή τη χρήση. Νομίζουμε ότι πρόκειται για μία τυφλή παρέμβαση που δεν εξυπηρετεί την προστασία του περιβάλλοντος, αλλά ίσως άλλες αναγκαιότητας και σκοπιμότητες.

Φέρατε μία νομοτεχνική βελτίωση, όπως την είπατε, για το άρθρο 9, στην οποία προτείνετε ότι τα γήπεδα που έχουν τέσσερα στρέμματα και τα οποία έχουν μετεγγραφεί μέχρι την 1η Μαρτίου και έχουν τίτλους ιδιοκτησίας να μπορούν να θεωρούνται άρτια και οικοδομήσιμα, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν σήμερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εγώ θα σας πω περιπτώσεις που δεν μπορούν να καλυφθούν απ' αυτή τη διάταξη. Για παράδειγμα, στη Ζάκυνθο το 1953 έγινε ένας σεισμός, ακολούθησε πυρκαγιά και κάηκε το Υποθηκοφυλακείο. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να μην υπάρχουν τίτλοι και οι μεταβιβάσεις στο συμβολαιογράφο από τότε να γίνονται με μάρτυρες. Αυτό συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Γι' αυτούς τους ανθρώπους, λοιπόν, πώς θα υπάρξει κάλυψη; Αυτοί δεν θα έχουν μετεγγράψει τα οικόπεδά τους μέχρι το όριο που βάζετε εσείς. Αυτοί, λοιπόν, θα είναι ακάλυπτοι.

Και θέλω να διαβάσω και τη γνώμη του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, όσον αφορά το συγκεκριμένο άρθρο.

Το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, λοιπόν, αναφέρει ότι οι εν λόγω περιορισμοί που επιβάλλετε με αυτήν τη διάταξη οφείλουν να συνάδουν προς το Σύνταγμα και προς το πρώτο πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Ειδικότερα, πρέπει να επιβάλλονται με νόμο, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, χωρίς να αναιρούν, να καταστούν αδρανή ή να εκμηδενίζουν την ιδιοκτησία εν σχέσει με τον προορισμό της. Αλλιώς, οφείλεται αποζημίωση, αναλόγως με την έκταση, την ένταση και τη χρονική διάρκεια της ανωτέρου στέρησης.

Αυτό σημαίνει ότι καταργείτε δικαιώματα και ότι υποβαθμίζετε κάποιες περιουσίες. Στην ουσία υποβαθμίζετε την αξία τους. Όμως, έχετε δικαίωμα να το κάνετε με βάση το Σύνταγμα, γιατί μπορεί να επικαλεστείτε λόγους δημοσίου συμφέροντος. Όμως, αυτό πρέπει να γίνει μετά από αποζημίωση. Αυτό σας λέει εδώ.

Αν περάσει, λοιπόν, αυτή η διάταξη, θα προσφύγουν χιλιάδες ιδιοκτήτες στα δικαστήρια. Άρα, εμείς ψηφίζοντας αυτή τη διάταξη, θα στείλουμε μια τεράστια πελατεία στα δικηγορικά γραφεία. Και εδώ δεν βλέπω καμμία σχετική διάταξη. Όμως, διαβάζοντας και την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, βλέπω ότι δεν προβλέπεται κανένα κονδύλιο για αποζημιώσεις, αλλά ούτε και υπάρχει καμμία διάταξη μέσα στο σχέδιο νόμου γι' αυτό το λόγο.

Θα ήθελα, λοιπόν, να μας εξηγήσετε και να μας απαντήσετε τι προβλέπετε και πώς αντιμετωπίζετε αυτήν την αιτίαση, η οποία τίθεται από το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, την οποία και εμείς υιοθετούμε.

Θα θέλαμε να μας απαντήσετε στο αν εμμένετε σε αυτή τη διατύπωση του άρθρου 9, όπως την καταθέσατε στην αρχή της συνεδρίασης, γιατί νομίζω ότι αυτή δεν καλύπτει πάρα πολλές περιπτώσεις.

Θα περιμένω, λοιπόν, να μας δώσετε αυτές τις απαντήσεις, προκειμένου να καθορίσω και εγώ τη στάση μου για το σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Δημήτριο Βαρβαρίγο, Βουλευτή Ζακύνθου του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει για επτά λεπτά ο κ. Ιωάννης Δριβελέγκας, Βουλευτής Χαλκιδικής του ΠΑΣΟΚ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα, συζητάμε ένα πάρα πολύ σημαντικό σχέδιο νόμου. Άλλωστε, αυτό έχει φανεί από το ενδιαφέρον όλων των συναδέλφων. Βλέπουμε ότι έχουν γραφτεί για να μιλήσουν πάρα πολλοί συνάδελφοι. Αυτό σημαίνει ότι όλοι ενδιαφερόμαστε και ότι όλοι έχουμε όλη την καλή διάθεση να στηρίξουμε και να βοηθήσουμε ένα σημαντικό σχέδιο νόμου που, όπως πολύ σωστά είπε η κυρία Υπουργός, καθορίζει ή πρέπει να καθορίσει ένα καινούργιο αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας, που τόσο πολύ το έχουμε ανάγκη σήμερα.

Και εγώ θα συμφωνήσω απολύτως και μάλιστα θα είμαι ένθερμος οπαδός και υποστηριχτής σε όλες αυτές τις προσπάθειες. Το λέω αυτό, γιατί όλο αυτό το διάστημα ίσως να ήμουν εγώ που θεωρήθηκα ότι έχω φέρει όλη αυτήν την αναστάτωση. Όντως το έχω κάνει, αλλά το έχω κάνει, γιατί θέλω να πάνε τα πράγματα εκεί που θέλει η κυρία Υπουργός.

Να το πω συγκεκριμένα: Αυτό που κάνουμε, ότι δηλαδή δεν έχουμε καθορίσει με μελέτες τις ζώνες, είναι λάθος. Κυρία Υπουργέ, δεν μπορεί να λέμε ότι επειδή δεν προλαβαίνουμε, προτιμάμε να βάλουμε τα δέκα στρέμματα.

Θέλω να σας πω –το έχουμε ήδη πει- ότι πρέπει να βάλουμε προτεραιότητες. Να σας αποδείξω γιατί αυτό είναι λάθος. Διότι οι οριζόντιες απαγορεύσεις οδηγούν στο ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα. Τι θα γίνει; Δύο πράγματα: Ή θα ευνοήσουμε την αυθαίρετη δόμηση ή θα ευνοήσουμε κάποιους μεγάλους να κτίσουν μεγαθήρια. Γιατί δεν νομίζω να πιστεύετε και εσείς ότι για όλη αυτή την υπερδόμηση που έχει γίνει φταίνε οι Μυκονιάτες, οι Σαντορινιοί ή οι Χαλκιδικιώτες;

Θα σας πω, γιατί πολύ ακούγεται τελευταία να λέγεται «Κτίσατε όλη την Χαλκιδική». Ξέρετε ποιος έκτισε τη Χαλκιδική; Η ανεπάρκεια του κράτους. Και ξέρετε γιατί; Ξέρετε πώς κτίστηκαν τριάντα πέντε χιλιάδες αυθαίρετα στην Καλλικράτεια, που είναι δέκα λεπτά –ξέρει ο κύριος Πρόεδρος- από τη Θεσσαλονίκη; Μετά το σεισμό, κυρία Υπουργέ. Γιατί το κράτος δεν είχε τη δυνατότητα να δώσει διέξοδο. Μετά το σεισμό της Θεσσαλονίκης έγινε αυτή η έκρηξη.

Η έκρηξη αυτή έγινε το 1978. Πόσο έχουμε σήμερα; 2011. Κύριε Πρόεδρε, και εσείς γνωρίζετε καλά ότι ακόμη και σήμερα στην Καλλικράτεια δεν υπάρχει σχέδιο.

Ερχόμαστε τώρα και λέμε όλοι, χωρίς να το σκεφθούμε πολύ, να απαγορευτεί η εκτός σχεδίου δόμηση. Να απαγορευτεί. Πρώτος το έχω πει. Όμως, πώς; Μάλιστα κάποιοι λένε ότι δεν υπάρχει πουθενά στην Ευρώπη. Λένε διάφορα. Να γίνουν χωροταξικά επεκτάσεις σχεδίου πόλεως σε εύλογο χρονικό διάστημα.

Να σας πω μια πρακτική πρόταση, κυρία Υπουργέ; Ας πάρουμε ένα δήμο, για να κάνουμε ένα πειραματικό μοντέλο. Επιτέλους, να πούμε –εγώ συμφωνώ από τώρα- ότι για ένα-δυο χρόνια κανείς δεν θα κτίσει εκτός σχεδίου, εκτός πόλης, αλλά σε δύο χρόνια θα έχουμε ρυμοτομικό σχέδιο. Έτσι δίνουμε απάντηση. Να, γιατί κτίστηκε η Χαλκιδική! Την έκτισαν οι Χαλκιδικιώτες; Την έκτισαν τα συμφέροντα;

Να σταματήσουμε, λοιπόν, να είμαστε οι «Πράσινοι» και οι «Βένετοι», οι καλοί και οι κακοί. Εγώ στην κυριολεξία είμαι με τους «Πράσινους». Στο Βυζάντιο οι «Πράσινοι» ήταν ο απλός λαός, ενώ οι «Βένετοι» ήταν οι προύχοντες.

Εμείς, λοιπόν, υπηρετούμε τα συμφέροντα του κόσμου και θέλουμε αυτό το μοντέλο που θέτετε, κυρία Υπουργέ. Όμως, ξέρετε κάτι; Το ίδιο το νομοσχέδιο αναιρεί αυτήν την καλή διάθεση και πρόθεσή σας, την οποία –επαναλαμβάνω- την θέλω και εγώ περισσότερο από εσάς.

Τι λέμε; Επιτρέπουμε μεταλλευτικές, εξορυκτικές δραστηριότητες, ακόμη και σε περιοχές υψηλού κάλλους και «NATURA». Γιατί, λοιπόν, δεν λέμε αμέσως «όχι» στην επιφανειακή εκμετάλλευση; Να μία απάντηση. Προτιμούμε να έχουμε ηφαίστεια και σε ακτίνα ενός χιλιομέτρου χαβούζες; Προτιμούμε να καταστρέψουμε τα δάση και μας πειράζει το σπίτι στα δύο στρέμματα και μάλιστα στις παρυφές; Αν μας πειράζει, να το καταργήσουμε και αυτό. Το λέω. Να κάνουμε διαχειριστικές μελέτες και να τελειώνουμε! Να κάνουμε τις επεκτάσεις και να τελειώνουμε!

Αυτές είναι οι απαντήσεις. Μάλιστα κάποιοι δημοσιογράφοι, παραλίγο να μας βγάλουν ότι υπηρετούμε τα συμφέροντα των μεγάλων. Εμείς. Ποιοί; Εμείς που ζούμε στην περιφέρεια, που ζούμε στο δάσος, που έχουμε την ευαισθησία και μας πονάει περισσότερο αυτή η αυθαίρετη δόμηση, απ' ότι κάποιους που είναι επισκέπτες και το βλέπουν σαν φωτογραφία. Γιατί εμείς ζούμε και από τον τουρισμό και από το περιβάλλον. Να τελειώνει αυτό το παραμύθι. Και για να δούμε αυτούς εδώ που μας κατηγορούν και τις περιβαλλοντικές οργανώσεις, όταν θα έρθουν όλες αυτές οι ρυθμίσεις, θα είναι ακριβοί στα πίτουρα και φθηνοί στο αλεύρι;

Τέρμα η υποκρισία. Να είμαστε καθαροί. Σας δηλώνω ότι όσο πιο αυστηρή περιβαλλοντική ρύθμιση φέρετε, εγώ θα την στηρίξω με όλη τη δύναμή μου και θα την ψηφίσω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, μία ανοχή, γιατί έχω και ένα λόγο παραπάνω. Έχω δεχθεί τόσα πολλά αυτές τις ημέρες, ιδιαίτερα από κάποια μέσα -όχι απ' όλα- τα οποία ξέρω τι υπηρετούν και δεν μιλούν καθόλου για τα μεγάλα περιβαλλοντικά ζητήματα της χώρας. Αλλά, βρήκαμε τώρα το φτωχό, τον κάτοικο των νησιών, τον κάτοικο του χωριού, τον κάτοικο της περιφέρειας για να τα βάλουμε με αυτούς.

Θα στηρίξουμε, κύρια Υπουργέ, τέτοιες προσπάθειες, αλλά να είναι στην κατεύθυνση που είπαμε. Και εγώ θα είμαι μαζί σας.

Μπορείτε να μου πείτε πώς επιτρέπουμε όλες αυτές τις επιφανειακές εξορύξεις, όχι αν τα δείτε από το αεροπλάνο, αλλά με μία βόλτα εάν κάνετε εδώ στην Αττική; Τα ξέρετε καλύτερα από εμένα. Στη Χαλκιδική, στην Κοζάνη, στην περιφέρεια, παντού, στην Κορινθία που λέει και η κ. Φαρμάκη, εδώ δεν μπορούμε να μιλήσουμε; Εδώ έχουμε τα συμφέροντα;

Και μάλιστα, προσέξτε, το ξέρετε -σας το λέω και επίσημα από το Βήμα της Βουλής ότι θα κάνω και ερώτηση- δεν παίρνει το ελληνικό δημόσιο ούτε ένα ευρώ από τον υπόγειο πλούτο. Σε ποια άλλη χώρα του κόσμου γίνεται αυτό; Το ξέρετε κύριε Πρόεδρε, ότι από καμμία μεταλλευτική δραστηριότητα δεν παίρνει το δημόσιο ένα ευρώ; Λένε –και το καταγγέλλω- ότι παίρνουμε από τους φόρους, από τον κύκλο εργασιών. Ούτε ένα ευρώ δεν παίρνουμε. Όλοι κάνουν τριγωνικές εταιρείες, βγάζουν ζημιογόνες εδώ τις εταιρείες τους και μένουν τα κέρδη στους φορολογικούς παραδείσους. Επιτέλους, να τελειώνει αυτή η ιστορία. Το δηλώνω εδώ, ενώπιον των συναδέλφων, ότι αυτές τις ιστορίες δεν θα τις αφήσω έτσι. Αρκετά! Θα είμαστε εδώ μέσα για να λέμε την αλήθεια.

Επίσης, θέλω να δηλώσω -γιατί πήγε να γίνει μία εκμετάλλευση από άλλους κομματικούς χώρους- ότι αυτό που γίνεται τώρα εδώ, αυτό είναι η υγεία της Βουλής, αυτή είναι η ζωντάνια της Βουλής, έτσι πρέπει να είναι η Βουλή. Να αποφασίζουμε και να νομοθετούμε εδώ και όχι να είμαστε πειθήνια όργανα κάποιων εξωθεσμικών κέντρων που αποφασίζουν για τον ελληνικό λαό. Εμείς θα αποφασίσουμε και λάθος να αποφασίσουμε, εμείς να έχουμε την ευθύνη και όχι κάποιοι άλλοι.

Κυρία Υπουργέ, κάνω έκκληση αυτά που σας είπα για τα τέσσερα στρέμματα, να ισχύει ότι ήταν. Δεν το κάνω για να προστατεύσω κανέναν. Σας το λέω ότι θα γίνουν οι περισσότερες αυθαίρετες κατασκευές που έχετε φανταστεί, εάν δεν υπάρξει τουλάχιστον αυτή η ρύθμιση!

Να δούμε και γι' αυτά που ξέρω την ευαισθησία σας τις οικολογικές οργανώσεις πόσο θα παλέψουν γι' αυτά που προηγούμενα ανέφερα. Δηλαδή, δεν μπορούμε να εκμεταλλευτούμε -με τη δική σας λογική που είμαι εγώ, όπως πολύ σωστά είπατε- τη Δοϊράνη, το Δέλτα, όλες τις λίμνες, όλα τα ποτάμια, που αυτή είναι η καινούργια μορφή ανάπτυξης και να τα συνδέσουμε και με τον πολιτισμό, με τον Αριστοτέλη που έχουμε στη Χαλκιδική, με τον Ιπποκράτη κ.λπ. και να κάνουμε πάρκα και περιπάτους περιβαλλοντικούς;

Μέσα, λοιπόν, σε αυτήν τη λογική να σας στηρίξουμε, κυρία

Υπουργέ και θα σας στηρίξουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώνετε, κύριε Δριβελέγκα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ολοκληρώνω, λέγοντας: Μην ακούτε. Δεν έχουμε εδώ πείσματα ο κάθε ένας από εμάς. Ούτε έχουμε εδώ έμμονες ιδέες, ούτε εγώ, πιστεύω ούτε και εσείς. Σας το λέω με όλη τη ψυχή μου και με όλη τη καλή διάθεση, θέλοντας να βοηθήσω στη μεγάλη προσπάθεια που κάνετε.

Ξέρετε κάτι, κυρία Υπουργέ; Έχετε καταγραφεί για τη χώρα σαν σύμβολο προστασίας του περιβάλλοντος. Είναι κρίμα, όχι τόσο για εσάς, όσο για τη χώρα, στο πρόσωπό σας αυτή η εικόνα να χαθεί με ήσσονες ρυθμίσεις και να μην πάμε στην κατεύθυνση που είπατε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Δριβελέγκα, Βουλευτή Χαλκιδικής του ΠΑΣΟΚ.

Τελευταίος από τον κατάλογο ομιλητών σήμερα είναι ο κ. Ιωάννης Βούρος, Βουλευτής Β' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ.

Ορίστε, κύριε Βούρο, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πιάνω το νήμα από εκεί που το άφησε ο συνάδελφος, ο κ. Δριβελέγκας. Ακούστηκαν πολλά τον τελευταίο μήνα, κυρία Υπουργέ και κύριε Υπουργέ. Κανέναν πόλεμο δεν έχουμε. Είναι σαφές αυτό. Αντίθετες απόψεις ίσως, διαφορετικές πεποιθήσεις, διαφορετική προσέγγιση στα πράγματα. Ένα είναι σίγουρο, ότι όλοι μας θέλουμε το κοινό καλό, ειδικά άνθρωποι που έχουν περιβαλλοντική συνείδηση και ένα ενδιαφέρον ανεπτυγμένο, ακριβώς γιατί έχουν κατοχυρωθεί από τον κόσμο με μία τεράστια ευθύνη να εκπροσωπούν κάποιους πολίτες.

Επομένως, θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου διαβάζοντάς σας ένα κείμενο για να ξεκαθαρίσουμε μία και καλή αυτήν την «καραμέλα», όπως είπε και ο κ. Δριβελέγκας, αλλά και άλλοι συνάδελφοι, ότι «εξυπηρετούμε κάποια συμφέροντα οικοδομικά, κατασκευαστών, εργολαβικά». Δεχθήκαμε και διάφορες άλλες τέτοιες ανήθικες και άδικες επιθέσεις.

Διαβάζω, λοιπόν, ένα κείμενο, το οποίο αποτελεί μέρος της τοποθέτησής μου για να ξεκαθαρίσουμε μία και καλή ποια είναι η δική μου η θέση απέναντι σε αυτή την ιστορία, την πολύ σημαντική για μένα, που λέγεται περιβάλλον, περιβαλλοντική συνείδηση και οικολογία.

«Η οικολογία δεν είναι ένα γενικό σύστημα ερμηνείας του κόσμου, αλλά μία κατ' ουσία πραγματιστική διαδικασία απαντήσεων και καίριων συμμετοχών στα κέντρα λήψης αποφάσεων, των οποίων στόχος είναι η αργή μεταρρύθμιση των καθημερινών τεχνικοοικονομικών συμπεριφορών, η βελτίωση βήμα-βήμα του πλαισίου ζωής των βιομηχανικών χωρών και ο καρτερικός περιορισμός των αδικιών που πλήττουν τον τρίτο κόσμο.

Άλλοι αποδίδουν στην οικολογία ευρύτερες φιλοδοξίες, όχι τόσο από πρακτική άποψη, όσο από θεωρητική. Καθώς τοποθετείται στο ασταθές μεταίχμιο των παλαιών και νέων τρόπων σκέψης, η οικολογία θα έπρεπε να επιτρέψει στην ανθρωπότητα να απελευθερωθεί από την υπερβολική εμπιστοσύνη της στην επιστήμη, στην οικονομία και στην τεχνική, λαμβάνοντας υπ' όψιν της την αυξανόμενη πλανητική πολυπλοκότητα των σχέσεων ανάμεσα στον άνθρωπο και τη φύση.

Παίρνοντας μαθήματα από το παρελθόν τόσο από τα λάθη όσο και από τα οφέλη του θα έπρεπε να δώσει τέλος στο μύθο της αόριστης προόδου, χωρίς ωστόσο να πέσει στον ιδεαλισμό ή στην αναποτελεσματικότητα. Επιστημονική, δραστήρια και ανθρώπινη ταυτόχρονα θα έπρεπε να εμφυσήσει στον επιστήμονα, σε αυτόν που παίρνει αποφάσεις ή στον απλό πολίτη συνείδηση και καινούργιες συνήθειες, συνδυάζοντας το σεβασμό προς τη φύση με την ανάγκη του ανθρώπου για το τεχνητό.

Με δυο λόγια η οικολογία θα έπρεπε να ενσαρκώνει τον ουμανισμό του μέλλοντος». Είναι ένα κείμενο του Πιέρ Αλαφεντί, του Πιέρ Μπιτόν και του Υβ Ντυπόν.

Θεωρώ, λοιπόν, πως αυτή τουλάχιστον η τοποθέτηση ξεκαθαρίζει τη θέση μου απέναντι σε αυτούς που μας έχουν κατακεραυνώσει τελευταία για το κατά πόσο αυτή η σχέση μας με την οικολογία είναι σχέση συμπαιγνίας και συμφερόντων.

Εν τάχει, γιατί θέλω να κλείσω με κάποια άλλη κατηγορία που έχω υποστεί τελευταία. Έχω κατηγορηθεί, επίσης, βάναυσα και γι' αυτό. Η βιωσιμότητα δεν είναι μία συγκεκριμένη, παγιωμένη ιδέα, κύριε Πρόεδρε, μία εξελικτική πορεία βελτίωσης της διαχείρισης των φυσικών και ανθρωπίνων συστημάτων μέσα από την καλύτερη κατανόηση και γνώση και μέσα από πράξεις.

Επιγραμματικά λέω πως επί της αρχής υποστηρίζω τις προτεινόμενες ρυθμίσεις αλλά έχω μία ελαφριά επιφύλαξη ως προς τη διάταξη του άρθρου 9. Αλλά και πάλι το γεγονός ότι μέχρι και τώρα έρχονται τροπολογίες, δείχνει τις σχέσεις αυτές που έχουμε αναπτύξει στο διάλογο τον προηγούμενο μήνα. Αυτός είναι ο κοινοβουλευτικός βίος, αυτή είναι η νίκη του κοινοβουλευτισμού. Είναι η νίκη του διαλόγου, των συναποφάσεων και η αποδοχή πως η άποψη του άλλου μπορεί να είναι καλύτερη από τη δική μου.

Σκοπός, λοιπόν, των προτεινόμενων ρυθμίσεων είναι η αειφόρος διαχείριση και η αποτελεσματική προστασία της βιοποικιλότητας ως πολύτιμου και αναντικατάστατου εθνικού, οικολογικού και πολιτιστικού πλούτου. Με δυο λόγια, τι επιχειρούμε με το συγκεκριμένο αυτό νομοσχέδιο; Επιχειρούμε έναν ολοκληρωμένο τρόπο προστασίας της βιοποικιλότητας και αναγνωρίζουμε αυτή ως εθνικό κεφάλαιο και παρακαταθήκη της χώρας για το μέλλον. Εκσυγχρονίζουμε τη σχετική νομοθεσία και την εναρμονίζουμε με την αντίστοιχη κοινοτική. Απλοποιούνται οι διαδικασίες χαρακτηρισμού περιοχών προστασίας, αλλά και αποσαφηνίζεται τι επιτρέπεται και τι αποκλείεται από αυτούς τους σημαντικούς θύλακες βιοποικιλότητας και φυσικών πόρων. Επιπλέον, το νομοσχέδιο έρχεται να συμπληρώσει κενά, όπως η προστασία των μικρών υγροτόπων και τα μέτρα διαχείρισης και προστασίας των περιοχών του κοινοτικού δικαίου «NATURA 2000».

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε άλλα ζητήματα που αναπτύσσονται μέσα από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά δεν θα το κάνω. Θα το κάνω αύριο που έχουμε τη συζήτηση κατ' άρθρον. Θα ήθελα απλά να πω πως αυτό που είχαμε πει στους διαλόγους που αναπτύχθηκαν μεταξύ μας δεν ήταν τίποτα περισσότερο από το ότι θα έπρεπε κάθε περιοχή να κριθεί ανάλογα με την ιδιαιτερότητά της, ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν στην εκάστοτε περιοχή και όχι με οριζόντιες διατάξεις. Μάλιστα, είχαμε συμπληρώσει πολλοί από τους συναδέλφους το γιατί ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» έγινε, γιατί η τοπική αυτοδιοίκηση θα μπορούσε να πάρει μέρος στις μελέτες αυτές που θα μπορούσαν να βελτιώσουν –αν θέλετε- το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και να το πάμε ακόμη πιο πέρα.

Θεωρώ πως απαιτείται, κύριε Πρόεδρε, μια εθνική προσπάθεια που θα ενώνει τις δημιουργικές και παραγωγικές δυνάμεις στο πλαίσιο μιας νέας αναπτυξιακής, κοινωνικής και περιβαλλοντικής συμφωνίας με επίκεντρο –επαναλαμβάνω- τον άνθρωπο και το φυσικό του περιβάλλον. Το νομοσχέδιο για τη βιοποικιλότητα αναθεωρεί τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε μέχρι στιγμής τα συλλογικά αγαθά, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις μας μέσα σ' αυτό το κοινό σπίτι που όλοι μένουμε.

Κλείνω -αν θέλετε- κύριοι συνάδελφοι, με ένα κείμενο που γράφτηκε από ένα επίσημο όργανο που εκφράζει ένα μέρος της Αριστεράς, το ΣΥΡΙΖΑ συγκεκριμένα. Αναφέρεται ο συντάκτης του κειμένου αυτού –δεν θα τον αναφέρω, δεν θα πω το όνομά του φυσικά, γιατί δεν θα τον κάνω εγώ φίρμα, αν θέλει και αν μπορεί να γίνει μόνος του- που έχει καταγραφεί σε μια ιστορική εφημερίδα την «ΑΥΓΗ». Προσέξτε πως κάποιοι άνθρωποι αντιπαρατίθενται σε κάποιους που έχουν διαφορετική γνώμη. Ακούστε, κύριε Ροντούλη, τι έχει γράψει ένας συντάκτης –επαναλαμβάνω δεν θα πω το όνομά του- στην «ΑΥΓΗ»: «Και στη μέση αυτός ο καημένος ο Βούρος ο ηθοποιός δε...» τον ενοχλεί και η επαγγελματική μου ιδιότητα «... που ως κυβερνητικός Βουλευτής μπέρδεψε και δεν μπορεί να νοιάζεται πού γεννάει ο πελεκάνος και να χάνεται τέτοια ευκαιρία ανάπτυξης με το να αγοράζεσαι. Ε, ρε γαμώτο, εάν δεν ξεχωρίζεις το ξεπούλημα από την ανάπτυξη...» -θα αναφερθώ σε κάτι που, αν θέλετε, μπορεί να διαγραφεί από τα Πρακτικά, αλλά είμαι υποχρεωμένος να το διαβάσω- «... άμα δεν μπορείς να ξεχωρίσεις το ξεπούλημα από την ανάπτυξη είσαι και μαλάκας μικρής αξίας. Και είναι άλλο αν είσαι μαλάκας ογκώδους ολκής και μικρής αξίας, είσαι για γέλια και για κλάματα κάτι σαν Πάγκαλος ας πούμε». Αυτή είναι η κρι-

τική που ασκεί μέλος της Αριστεράς σε κάποιους που τυχαίνει να έχουν διαφορετικές απόψεις. Θα ήθελα να είναι εδώ κάποιος εκπρόσωπος της Αριστεράς μόνο και μόνο για να μου πει αν καταδικάζει το συγκεκριμένο κείμενο ή αν το υιοθετεί. Εν πάση περιπτώσει, θα ήθελα να υπενθυμίσω στο συνάδελφο, πως καλό είναι να συγκεντρώνουμε πρώτα τα στοιχεία, όπως έλεγε ο Μάρκ Τουέιν και μετά ας τα διαστρεβλώσουμε όσο θέλουμε και ας τα μεταβάλλουμε όπως θέλουμε. Δεν θυμάμαι ακριβώς το ρήμα που χρησιμοποίησε ο Μάρκ Τουέιν. Φυσικά θα ήθελα να είναι εδώ κάποιος εκπρόσωπος της Αριστεράς να το συζητήσουμε, αλλά το αφήνω στην κρίση σας και στην κρίση του κόσμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Β' Αθήνας κ. Ιωάννη Βούρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 24 Ιανουαρίου 2011 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 24 Ιανουαρίου 2011 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.20' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 9 Μαρτίου 2011 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: α) Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις» και β) Συζήτηση και λήψη απόφασης σύμφωνα με τα άρθρα 62 του Συντάγματος και 83 του Κανονισμού της Βουλής, για τις αιτήσεις άρσης ασυλίας των Βουλευτών: κ.κ. Γεωργίου Αρβανιτίδη, Παναγιώτη Δημητρουλόπουλου, Αργυρίου Λαφαζάνη και Βαρβάρας Νικολαΐδου, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που σας έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**